

Giới thiệu Dương Quang Đại Tàn Convert

Hắn xuyên qua khi đến, thương ường còn chưa biến pháp, Đại Tàn còn là một điều tia để quốc. Vì trải qua ngày thật tốt, vì ăn thứ tốt, liền, trong đầu hắn tri thức bắt đầu vụ nổ lớn!

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: cố sự bên trong sự

"Ca ca lại đau đầu, mẩu thân, tại sao ca ca mỗi lần đau đầu sau đều sẽ trở nên thật thông minh, còn có thể giảng rất nhiều êm tai cố sự đây?"

"Có lẽ là ca ca ngơ ở trong mơ mơ tới đi... Thảo Nhi, nhớ kỹ lời của mẹ, ca ca đối với người giảng cố sự, không cho nói cho người trong thôn, nhớ kỹ mà?"

"Hừm, Thảo Nhi nhớ kỹ, nương yên tâm đi."

Thái Dương xuống núi đã lâu, dày đặc bóng đêm chen vào này thỏ đóng đá thể mao đỉnh gian nhà, trong nhà tranh không có thừa bao nhiêu gia cụ, hai cái một người bao dài song song đặt tầng đá con, trải lên dày đặc cỏ khô coi như là c hoang rải ra, năm tầng vải bố dệt thành chăn vừa nặng lại không giữ ấm, vải bố bị dưới là cái mặt Dung Thanh gầy thiếu niên, con mắt chăm chú nhắm, hai tay ngón cái đặt tại chính mình hai bên huyệt Thái Dương trên.

Trước mặt thiếu niên đứng một người trung niên phụ nhân, hơn bốn mươi tuổi, bộ y trầm mặc, sinh hoạt rất khôn đôn dáng vẻ, đang có chút lo âu nhìn thiếu niên; bên người còn có cái cô gái, không có đến cùng 井 tuổi tác, tóc sơ ở hai bên, văn thành hai cái không thể nào đối xứng đại mụn nhọt, dùng hai cái tùy tiện tước trực cành cây ăn mặc.

Cô gái gỡ xuống che ở thiếu niên trên gáy khăn mặt, đến nước nóng bồn bên trong rửa một chút, vắt khô lại đặt ở thiếu niên trên đầu, thăm thì trong miệng: "Ca ca mau mau tốt, Thảo Nhi rất nhớ nghe người kể chuyện xưa đây..."

Nhiệt nhiệt khăn mặt để thiếu niên thoải mái thân ~ ngâm một tiếng, đề ở huyệt Thái Dương hai tay dần dần thả ra.

Trung niên phụ nhân sắc mặt nhẹ đi, mỉm cười đem ngọn đèn phát sáng chút, đến gần đến nhẹ giọng hô hoán ái tử tên.

"Nương, ta đầu không đau. Mảnh đêm thăm thăm, lão nhân gia ngại nhanh đi nghỉ ngơi đi, đều là nhi tử bất hiếu, để ngài vất vả."

Mười tám năm đến hai đời dây dưa, thuộc về không đồng thời kỳ ký ức đều là ở Bạch Đổng trong đầu giao chiến, thường thường là đau đầu qua đi, qua lại ký ức sẽ rõ ràng ở hiện, để hắn luôn có rất nhiều tốt đẹp để bao nhiêu cố sự giảng cho muội muội nghe, đáng tiếc mấy ngày sau sẽ quên lãng, muốn đến lần sau đau đầu mới có thể nhớ lại. Nhưng là thuộc về cái thời đại này ký ức, nhưng là rõ ràng cực kỳ, đồng mao thời đại, thời đại thiếu niên, mẩu thân khi còn trẻ khuôn mặt, tết đến thời chính mình bát ăn com bên trong duy nhất khối thịt kia...

Thế giả như tư phù, quá khứ chính là quá khứ, đã từng người thân, người yêu, bằng hữu, đã là quá khứ thời, bây giờ Bạch Đổng chỉ thuộc về cái này mơ hồ không rõ thời đại, cái này lúc nào cũng có thể vì gió thu phá nhà tranh nhỏ cùng mẩu thân ấm áp ôm ấp.

Ta yêu cái nhà này, không còn huyền ảo đô thị, không còn căng thẳng bận rộn sinh hoạt, không còn phòng thái xe thái áp lực, tuy rằng ngày Từ Thanh bản một chút, nhưng là ấm áp. Bạch Đổng không có tiếc nuối, đã đến rồi thì nên ở lại, này suốt đời không cầu đặc sắc, nhưng cầu người nhà bình an, khỏe mạnh.

Trung niên phụ nhân hôn môi nhi tử cái trán sau xoay người rời khỏi, nhi tử hiếu tâm chính là nàng to lớn nhất của cái, nên đi hưởng thụ dư vị, tại sao có thể lãng phí đây? Thảo Nhi nhưng không hề rời đi ý tứ, nhìn thấy mẩu thân đi rồi, liền lập tức bò đi giấy rom, lộ ra một đôi óng ánh bàn chân nhỏ, hiển nhiên không có giặt sạch chân trở lên giường thói hư tật xấu, hoan hô một tiếng tiến đến Bạch Đổng bên người: "Ca ca, ta muốn nghe cố sự, người nói Alibaba sau đó thế nào rồi đây?"

"Rửa chân hay chưa? Ca ca không phải nói cho người cô gái phải chú ý cá nhân vệ sinh ma, trong nhà cái gì đều khuyết, chính là không thiếu thùy, làm gì không tẩy?"

"Thật sự không thúi nha, nếu không ca ca người nghe thấy nghe thấy?"

Thảo Nhi đắc ý nhếch lên bàn chân nhỏ, ở dưới ánh đèn mờ mờ rất là trắng nõn, hơn nữa xác thực không có mùi thối. Tự hồ là để chứng minh điểm này, nàng quỳ lên trên người, như con mèo nhỏ như thể tiến đến chân răng của chính mình từ trước người một cái, sau đó chuẩn bị đem nó đưa đến Bạch Đổng bên miệng.

"Người cái nát nữ tử, đều sắp thành đại cô nương, còn như vậy không có quy củ không thể được a, không nghe lời ca ca liền không kể chuyện xưa cho người nghe, người liền hối hận đi." Bạch Đổng cười đẩy ra Thảo Nhi chân, ca ca Văn muội muội chân, này thành nói cái gì?

"Người ta mới mười ba tuổi đây..."

Thảo Nhi người uốn éo dưới, không hề rời đi ý tứ, ngược lại thiếp càng gần hơn, đầu ở Bạch Đổng dưới sườn chui tới chui lui, tát kiều: "Một lần cuối cùng mà, hảo ca ca."

"Được rồi, người tên tiểu quỷ đầu."

Ở Bạch Đổng cố sự bên trong, Alibaba là cái vui sướng thanh niên, được bảo tàng, cưới đến mỹ lệ thê tử, tiêu diệt kẻ thù, ở nam nhân xem ra, đây chính là cái phi thường hoàn chỉnh cố sự. Có thể theo Thảo Nhi, Alibaba mặt sau sinh hoạt mới là trọng điểm, tỷ như hôn sau cuộc sống hạnh phúc a, củi gạo dầu muối tương giấm trà a, hẳn có phải là sẽ thường thường bồi thê tử tán gẫu đây, tổng cộng sinh mấy đứa trẻ? Con gái chính là con gái, dù cho thời gian vượt qua ngàn năm, quan tâm vẫn là những gia trưởng này bên trong ngăn.

Bạch Đổng xem như là rõ ràng, Thảo Nhi có đem (1,001 hiệt) biến thành đồ chưa hàn kịch dã tâm. Cái ý niệm này nhất định phải bóp tắt, bằng không hẳn sau này hiểu được biên cố sự, hơn nữa còn là so với vài quần chân càng xú càng dài cố sự, nhanh dòi đi tâm mất!

"Alibaba cố sự tuy rằng rất đặc sắc, nhưng là ca ca còn có càng đặc sắc cố sự đây. Có cái gọi Sinbad hàng hải gia, hẳn sẽ ở lữ đồ bên trong phát sinh rất nhiều rất nhiều đặc sắc cố sự; còn có cái Aladdin cùng thần đăng cố sự, cái kia thần đăng nhưng là thứ tốt, muốn cái gì, chỉ cần nói với nó một tiếng liền được rồi, lẽ nào Thảo Nhi người không muốn nghe?"

Thảo Nhi neho mắt lại, rất nhanh sẽ quên Alibaba. Ca ca tổng có rất nhiều mới mẻ cố sự cùng mới mẻ từ ngữ, nghe được càng nhiều, nàng liền càng sẽ ức đến khó chịu, rất nhớ giảng cho trong thôn tiểu đồng bọn nghe a, nhưng là mẫu thân không cho, ca ca cũng không cho; bất quá nàng vẫn là rất muốn nghe, lại như cố sự bên trong cái kia quốc vương như thế, bởi vì mê mẩn nghe cố sự, vì lẽ đó không nỗ lòng bỏ chặt bỏ vương hậu đầu lâu.

"Thật sự muốn cái gì cũng có thể có ma? Cái kia ta muốn nghe thần đăng cố sự, ca ca nhanh giảng đi."

Cố sự không có để Thảo Nhi thất vọng, nằm ở ca ca bên cạnh, xuyên thấu qua rách nát nóc nhà đếm lấy chấm nhỏ, nghe được Aladdin cuối cùng chiến thắng tà ác, cùng công chúa hạnh phúc sinh hoạt chung một chỗ, Thảo Nhi vui vẻ cười lên, bỗng nhiên sờ sờ cái bụng, ngẩng đầu ngây ngốc nhìn Bạch Đổng: "Ca ca, nếu như Thảo Nhi cũng có thần đăng là tốt rồi, chúng ta liền có thể mỗi ngày đều ăn được mặt bánh, mỗi lần đều ăn được no..."

Bạch Đổng không có trả lời. Hắn bỗng nhiên có chút lòng chua xót, cùng Thảo Nhi so ra, cố sự bên trong Aladdin thực sự là quá tham lam, hẳn lại muốn mỹ tửu mỹ thực, lại muốn cho thần đăng vì hắn biến xuất cung điện; có thể Thảo Nhi yêu cầu nhưng là đơn giản như vậy, chỉ là hi vọng mỗi ngày đều có thể ăn được mặt bánh...

Quay người ôm lấy Thảo Nhi, đem nàng vô tiến vào trong lòng ngực, Bạch Đổng nhẹ nhàng nói: "Ca ca cũng muốn cho Thảo Nhi tìm một chiếc thần đăng, Thảo Nhi nói tốt không tốt đây?"

Xuân trời đã đến, có thể phong dao tiến vào trong lòng ngực vẫn là lạnh như băng. Là vị nào lịch sử gia đã nói Trung Quốc cổ đại nam bắc không phân, khí hậu Winzer? Quả thực chính là phí lời! Thảo Nhi liền đứng ở bên dòng suối, nàng nói nên vì ca ca trảo hai đuôi cá bỏ một chút thân thể, kết quả đôi kia bàn chân nhỏ đều đông thành đen xanh sắc, Bạch Đổng thật muốn tóm nàng trở về, đem nàng bàn chân nhỏ đặt ở trong lòng ấm áp cả đời.

Nhưng là Thảo Nhi rất kiên trì, Bạch Đổng mỗi lần có tiếp cận ý đồ, nàng sẽ vênh lên miệng nhỏ đồng thời như đang thị uy địa mùa động quả đấm, tựa hồ muốn bảo vệ chính mình chủ quyền. Mỗi lần ca ca đau đầu sau, nàng sẽ chạy đến trong nước trào ngư, đây chính là nàng chủ quyền lĩnh vực, dù cho là hiểu rõ nhất ca ca của nàng cũng xâm phạm không được.

Bạch Đổng chỉ có thể lui ra, đồng thời dựa theo Thảo Nhi yêu cầu, nằm ở bên dòng suối tảng đá xanh trên tấm nắng. Mùa xuân ánh mặt trời ấm áp mà không nóng rực, chiếu lên trên người ấm áp, như mẫu thân ôm ấp, cũng như Thảo Nhi ấm áp cái miệng nhỏ.

Nằm ở trên phiến đá, nhìn vui cười hơn hờ Thảo Nhi, Bạch Đổng trong lòng nóng hừng hực. Đầu đầu biến mất ba ngày, dựa theo kinh nghiệm thuở xưa, chính mình sẽ lần thứ hai quên trên thế sự tình, nhưng lúc này đây nhưng hoàn toàn khác nhau, trong đầu tảng kia không nhìn thấy bình phong phảng phất là triệt để vỡ tan như thế, trên thế trải qua vẫn như cũ là rõ ràng cực kỳ. Hai đời ký ức không lại quần quýt, không lại đối chiến, mà là hoàn mỹ giao hòa, liền thành một khối. Điều này làm cho Bạch Đổng có loại thu được tân sinh cảm giác, tự tin cùng hi vọng tràn ngập hẳn lòng ngực.

"Ca ca, Thảo Nhi bắt đến hai cái ngư đây, thật lớn."

Hoan hô một tiếng, Thảo Nhi nhảy lên ngan đến, hai tay bên trong mỗi cái bắt được một con cá, đều có dài hơn một thước, dưới ánh mặt trời kim sáng loè loè.

Lại còn là cá chép.

Chương 2: (có bằng hữu từ phương xa tới)

Suối nước ồ ồ chảy, con cá nhảy nhót tung bùng, Thảo Nhi rất vui mừng; thủ nghệ của nàng rất tốt, dùng sắc bén thạch mảnh cắt ra bong bóng cá, lấy ra nội tạng cùng trứng cá, đem ngư rửa sạch sẽ sau liền mặc ở trên nhánh cây chậm rãi nướng lên, không lâu lắm ngư thân bắt đầu thấu hoàng, tỏa ra nhân nhật hiệp đáp hương vị.

Cá nướng là không cần đi vậy, như vậy giải nhiệt càng đều đặn sẽ không khiến hiệp đáp biến tiêu, đến lúc hiệp đáp có bảy phần quen, nhẹ nhàng run run lên, lại dùng thạch mảnh cạo mấy lần, vậy cá sẽ dòn dập rơi xuống, lộ ra phía dưới vì hoàng tiêu tô hiệp đáp.

Thảo Nhi nhìn một chút màu da, đem rửa sạch trứng cá đều đặn rơi tại hai cái ngư trên, hỏa lực rất nhanh sẽ hồng bạo trứng cá, hiệp đáp mặt ngoài nhiệt độ hơi hơi giảm xuống, đã có thể thu được văn vô hiệu quả, lại nhiều một tầng trứng cá mang đến tiên lương, cái này gọi là tiên trên bộ tiên, không cần ngoài ngach đồ gia vị, ăn được chính là thiên nhiên mùi vị. So với Thảo Nhi tay nghề, cái gì hiện đại thịt nướng BBQ đều nhược bạo, hết thầy đều nên đưa về đóng rác.

"Ca (dưới có chú giải), ngư nướng kỹ, cho ngưoi đại, nếu như không đủ, này con cũng cho ngưoi nha?"

Đưa qua đại cái kia, Thảo Nhi trong mắt tràn đầy đều là kiêu ngạo; mỗi lần nàng cá nướng thời điểm ca ca đều phải chảy nước dãi, không để cho nàng ăn đều sẽ cảm giác phi thường thỏa mãn.

"Đồng thời ăn, không phải vậy ca cũng không ăn."

Không trung dập dờn Bạch Đổng tiếng cười, cầm lấy đại cái kia liền hướng Thảo Nhi miệng Bali nhét. Thật tốt muối từ a, xinh đẹp đáng yêu sẽ cá nướng sẽ ẩm phô, chính là tương lai không biết muốn tiện nghi tên khốn kiếp nào tiểu tử, ngấm lại cũng làm người ta khó chịu. Càng muốn tâm tình càng không tốt, thậm chí ảnh hưởng nghiêm trọng muốn ăn, một con cá ăn hơn nửa con liền không muốn ngoạm ăn, Bạch Đổng chính mình cũng kỳ quái, thế nào ngày hôm nay liền như vậy đa sầu đa cảm lên, là hai đời ký ức hoàn mỹ dung hợp nguyên nhân ma? Không muốn, Thảo Nhi nhìn đây, tâm tình không tốt cũng phải ăn hẩn nướng, hóa u oán làm thức ăn lượng.

"Bình An Lang, mẹ ngưoi gọi ngưoi về nhà đây."

Xa xa chạy tới cái chừng hai mươi thanh niên, khoảng cách còn có xa mấy mét liền lôi kéo cổ họng gầm rú: "Thơm quá cá nướng, cho ta lưu chút."

"Toàn ăn sạch, không có."

Hướng về phía tuổi thơ bạn chơi thụ mở mắt, quấy rối mình và muối muối ngọt ngào sinh hoạt tội không thể tha a, Bạch Đổng rất không vui nói: "Tang trẻ con, mẹ ta kẻ không nói gì sự tình?"

"Chuyện tốt, nhà ngưoi khách tới người, viễn khách. Ta xem mẹ ngưoi hài lòng không được, khoe mắt lão vẫn đều cười mở ra." Thanh niên như một làn khói chạy tới, đoạt lấy Bạch Đổng trong tay đuôi cá liền dòn vào trong miệng, bừa bãi thì thăm địa nói cái không rõ: "Nhà ngưoi sợ là muốn giết gà, ta cũng đi uống canh gà chứ?"

"Phi, mẹ ngưoi mới có lão vẫn, nhà ngưoi mới giết gà đây. Nhà ta nhưng là một con gà, là đẻ trứng dùng, tại sao có thể giết?"

Không nhẹ không nặng ở cái tên này cái mông trên đập một cước, Bạch Đổng kéo Thảo Nhi liền chạy, hết sức khẩn cấp, này kẻ có thể không giết được, Thảo Nhi mỗi ngày đều muốn ba ba địa đi các loại (chò) trứng gà đây...

Mới vừa chạy đến trước cửa nhà Thảo Nhi sẽ khóc, cách ly ba tường liền nhìn thấy một chỗ lông gà cùng vết máu loang lổ, ta trứng gà, không ta hoa hoa, ô ô ô...

Hoa hoa là trong nhà duy nhất gà mái, nuôi hơn hai năm, cống hiến ra trứng gà hơn nửa đều tiến vào Thảo Nhi cái bụng, bây giờ toàn xong, Thảo Nhi nằm nhòai Bạch Đổng trong lồng ngực khóc đến được kêu là một cái tan nát cõi lòng, cũng không biết là khóc này con kẻ vẫn là từ đây người dung trứng gà.

Bạch Đổng ngẩng đầu lên, bất mãn hết sức mà nhìn ngồi ở trong viện trên đôn đá người, trong tay bưng trong nhà duy nhất hoàn hảo đào bát, một bộ sâu y tự nhiên, trên đầu có mọc quan, chặn ngang một cái trúc cây trầm. Mặc đồ này cùng người trong thôn hoàn toàn không hợp, trong thôn nam tử trưởng thành đều là đỉnh đầu cân, chỉ là cổ nhân đỉnh quan đẩy đến Thanh bình nhập quan mới coi như, vẫn là phán đoán không ra bây giờ là cái gì triều đại.

Này ác khách đứng là rất phong nhã, nói chuyện rất có âm vận, vô cùng dễ nghe êm tai, thật giống chim nhỏ hát như thế, nghe được phía sau có động tĩnh, liền xoay đầu lại, nhìn thấy Bạch Đổng lập tức đứng dậy, xa xa thi lễ một cái: "Du học sĩ từ sở đồng, gặp tiểu huynh đệ."

Là cái người đọc sách? Lên tới xuân thu xuống tới minh thanh, mỗi cái hướng về mỗi cái đại đối với nhân dân quản trị không giống, có thể bắt kẻ là ai

ngồi thiên hạ, người đọc sách nhưng là nắm giữ khắp thế giới tán loạn quyền lợi. Ở mình đại bách tính bình thường không thể ra vị trí châu huyện, bằng không liền theo lưu dân trị tội, nhưng không hạn chế bội kiểm nang thư du học sĩ tử, đây là một có thân phận mạnh lưu a?

Bạch Đổng đại hi, hiếm thấy trong nhà đến rồi cái phần tử trí thức, mặc kệ cái tên này là đồ có biểu vẫn là uyên bác chi sĩ, làm rõ thân ở thời đại nhưng là không thành vấn đề; mười tám năm đến tỉnh tỉnh mê mê, khi thì tỉnh táo khi thì hồ đồ, lại là sinh ở cái này hẻo lánh sơn thôn nhỏ; trong thôn hơn hai mươi gia đình, lên tới bác học nhất lão tộc trưởng, xuống tới tóc trẻ chòm chi niên hài tử, càng không có một cái biết chữ, quanh năm suốt tháng liền cái thu thuế quan nhân đều không thấy được, trời mới biết là triều đại nào? Có thể tưởng tượng lên chết oan hoa hoa, lại giác tức giận, trong lỗ mũi hừ một tiếng: "Khách nhân tốt."

Thảo Nhi càng không có để ý tới người này, như một làn khói chạy đi kệ bếp, nòng đậm thịt gà hương vị để tiểu nha đầu trong nháy mắt liền đánh mất lập trường, nước mắt còn không có lau khô ráo, ngum nước liền chảy ra.

Mẫu thân oán trách địa trùng Bạch Đổng một chút, vội vàng đối với này manh lưu bồi lễ, thêm lên trà nóng, lại bắt chuyện Bạch Đổng đi lấy bát đĩa. Ở nông thôn cũng không có nhà ăn sân phơi, cơm liền tạm ở trong sân ăn, lâm thời đảm nhiệm com án tảng đá xanh mang lên phân rau đại, trứng gà luộc, từng trái cây, còn đem trong nhà duy nhất cái kia đàn rượu lâu năm lấy ra, nhìn ra Bạch Đổng tốt không đau lòng.

Thịt gà mang lên bàn, mẫu thân nhưng lôi kéo Thảo Nhi đi tới nhà tranh, đây là người nhà quê quy củ, khách tới nhà nữ nhân không lên bàn, bằng không là đại bất kính. Bạch Đổng cũng mặc kệ cái gì lễ nghi không lễ nghi, kéo xuống đầu gà đuôi gà đưa qua, mẫu thân mừng cũng không kịp nhớ, ngược lại không thể đều làm lợi cái kia manh lưu, Thảo Nhi đã nắm đuôi gà liền nhét vào trong miệng, nói ca ca thật tốt. Trở lại trong viện, Bạch Đổng vừa hạ quyết tâm, phá tan bùn phong đồ đầy tửu, liền hần đều không có uống qua trong nhà tàng tửu đây, càng không thể để hàng này độc hưởng.

"Tiên sinh từ chỗ nào tới đây?" Bạch Đổng cười tùm tùm bụng rượu lên bát, suy nghĩ có hay không được chính mình cần tình báo sau liền nghĩ biện pháp đem hàng này mời đi ra ngoài; thật không rõ mẫu thân là làm sao nghĩ tới, trong thôn có hơn hai mươi gia đình đây, làm gì đến rồi khách lạ liền hướng trong nhà thỉnh? Dựa theo năng lực lão nhân gia nói, đây là ngoại lai người đọc sách, quý giá lắm, trong thôn bao nhiêu người gia ở cướp, sau tới vẫn là lão tộc trưởng cảm niệm cô nhi quả phụ không dễ, mới mời đến nhà mình đến.

Bạch Đổng rất nghi hoặc, cô nhi quả phụ vốn là không dễ, kính xin khách? Tộc trưởng gia gia cũng bị hồ đồ rồi ma? Đáng thương nhà ta gà mẹ a.

Không có thời gian suy nghĩ nhiều, mẫu thân nhìn chăm chăm đây, hai cái đuôi gà không có tặng cho khách nhân ăn, đã để năng lực lão nhân gia nổi giận, nếu như chính mình lại bắt chuyện không chu đáo, quay đầu lại nói không chắc liền muốn người trong nghề pháp; dừng xem mẫu thân đau chính mình, thật muốn nộ lên, ra tay cũng là rất nặng.

"Nếu ta tên sở đồng, tự nhiên là Sở quốc người."

Manh lưu trả lời rất lễ phép, âm thanh vẫn là êm tai như chim nhỏ phát xuân, có thể Bạch Đổng nhưng cảm giác hàng này có loại ở trên cao nhìn xuống kiêu ngạo; kiếp trước nghề nghiệp trải qua để hần rèn luyện ra nhìn người tỉ mỉ bản lĩnh, nói đến nghe lời đoán ý, trước mắt này manh lưu còn kém xa đây.

Bất quá không có thời gian cân nhắc những này, sở đồng để Bạch Đổng cả kinh: "Sở quốc? Cái nào Sở quốc?"

"Thiên hạ chỉ có một cái Sở quốc. Tự nhiên là Chu thiên tử trị dưới huy hoàng đại sở, thiên hạ đệ nhất ngư mét phi nhiều chi hương, tiểu huynh đệ không biết ma?"

Chu thiên tử, Sở quốc...

Bạch Đổng trong đầu nổ vang, này khỏe, một giây trở lại hai ngàn năm trước.

Sở đồng khế lác đầu, trong mắt vẻ khinh bỉ càng nồng. Bản quốc khốn dân, quả nhiên không biết thiên hạ đại thế, đúng là không có gì hay kỳ quái. Bất quá tuy rằng tiểu nhân thấp kém, có thể chính mình thân là du học sĩ tử, lại là người xem người ta, huống hồ nhà này còn có một tên năm đêm cùng cập thiếu nữ xinh đẹp, duy trì một ít lễ phép còn là phi thường cần.

Ở sở manh lưu xem ra, hần đến liền dường như thiên sứ đến, là cho nhà này nông dân to lớn nhất hi vọng; tâm tư này có thể không tính đề tiện xấu xa, dù cho ở kẻ sĩ trong quý tộc, cũng là một việc ca tụng.

Bạch Đổng đương nhiên sẽ không nghĩ tới đây hàng đánh tâm tư gì, bằng không đã sớm một cước đạp hần ra ngoài, sau khi hết khiếp sợ, cảm giác thời đại này kỳ thực cũng không sai, đại tranh đại minh, kẻ sĩ như quý, so với môn đệ nghiêm ngặt hần tấn cùng bạc đầu vẫn còn học nhưng chung thân khó nâng sau hưởng về khoa cử, kỳ thực càng dễ dàng ăn sung mặc sướng.

Hần vốn là là không có lớn bao nhiêu dã tâm, thậm chí có chút yêu thích trước mắt điền viên sinh hoạt, bất quá mẫu thân cùng Thảo Nhi càng cần phải một chiếc thân đăng, điều này cần hần đến sáng tạo.

Từ sở đồng trong miệng mới biết mình là người Tần, giờ khắc này Tần quốc quốc quân chính là doanh liên, trước mắt chính dẫn dắt đại quân cùng Ngụy Quốc ở Hà Tây đại chiến, một trận lịch sử ghi chép là hoà nhau cục diện, về nước sau doanh liên không lâu liền kiêu bím tóc, miếu hiệu hiển công. Cái kia cùng thương ường mẫn mẽ biến pháp nhất đại hùng chủ chính là hần nhị công tử, bất quá dưới mắt còn chỉ là cái nhiệt huyết sôi trào thanh niên...

Sắc trời dần dần đen, sở đồng muốn khoe khoang học vấn, Bạch Đổng hỏi đến càng nhiều, hần liền càng hài lòng, tự nhiên là ngôn vô bất tận, Bạch Đổng cũng mượn hần đối với thiên hạ đại thế có càng hiểu thêm, tựa hồ là nhìn thấy hai người tán gẫu đến không sai, sắc trời cũng đã chậm, mẫu thân lại đi ra khỏi phòng, bước Bạch Đổng bồi vị này 'Sở tiên sinh' nhiều uống vài chén.

Bạch Đổng rất vui vẻ, mẩu thân cuối cùng cũng coi như là nghỉ rõ ràng , cũng biết đau lòng trong nhà tù, tình nguyện để nhĩ tử uống nhiều mấy bát. Không phải vậy vì sao để cho mình hai bát làm một bát kính? Vẫn là lão nương tốt, biết đau lòng nhĩ tử.

Tần quốc tử số ghi thấp, còn có cổ lão giám giống như vị chua, nói là làm cho người ta khai vị còn tạm được, nếu như thay đổi Bạch Đổng kiếp trước cái kia bộ còn thử thách thân thể, uống bao nhiêu bát cũng chỉ cho là uống nước lạnh, đáng tiếc thân thể này là trước mắt vị này mẩu thân cho, lần thứ nhất tiếp xúc còn, không say mới là lạ.

Cuối cùng cùng sở đồng nói cái gì, thực sự là không nhớ ra được , Bạch Đổng cuối cùng ký ức là ngẩng đầu mấy chấm nhỏ. Chiến quốc sơ kỳ chấm nhỏ khẳng định cùng hậu thế không giống nhau chứ? Phải cố gắng liếc mắt nhìn, ồ, thế nào như vậy mơ hồ? Ngược lại cũng ngược lại cũng...

Ps: Liên quan với 'Ca ca' nói chuyện, cái thời đại này kỳ thực vẫn không có 'Ca ca' xưng hô. Bất quá quang ám cho rằng người hiện đại viết sách cho người hiện đại xem, bản thân liền có một cái 'Phiên dịch' quá trình, chẳng lẽ muốn hoàn nguyên xuân thu chiến quốc xưng hô văn tự? Đừng nói ta không có bản lãnh kia, chính là có, các vị xem ra cũng có rất lớn khó khăn. Phùng Mộng Long viết (Đông Chu liệt quốc chí) chúng ta người hiện đại vừa nhìn oa nha ghê gớm, đây mới là Cổ Phong đây. Ở đâu là Cổ Phong? Đó là minh thể hệ đem xuân thu chiến quốc thời văn tự phiên dịch thành minh đại văn tự cho minh thể hệ xem, chân chính nhĩ âm nhĩ nói, Phùng Mộng Long cũng không hiểu, hần thời đó liền baidu đều không có đây.

Vì lẽ đó loại kia tương tự minh thanh thoại bản bán văn bạch, quang ám có thể viết, thể nhưng không muốn viết. Đó là mới vừa học viết đồ vật thời điểm, làm đoạn bán văn bạch, cảm giác rất trang, kỳ thực rất ảnh hưởng xem, không nhiều lắm ý tứ.

Đương nhiên ta cũng không thể thuần hiện đại, kết hợp nhân vật tính cách, trường hợp, cũng sẽ có mang điểm cổ nghĩa văn tự, tỷ như hành cái đại điển, niệm cái tế văn cái gì, ngài không thể tới hiện đại thơ ca đọc diễn cảm đúng không?

Mặt khác chính là lúc đó đạo đức luân lý, xã hội tán đồng danh từ, tận lực duy trì nguyên trạng nguyên vị liền được rồi, đừng đề ý đến quốc quân gọi 'Chủ nhà' 'Người đứng đầu', loại này liền thuộc về phiên dịch sai lầm; lại tỷ như minh đại trước đây đối với quan chức đều không xưng 'Đại nhân', kịch truyền hình bên trong gọi 'Bao đại nhân', đây là người thường; tổng người quản lý nữ tính gọi 'Nương tử' đây là tôn xưng, ngài gọi nhân gia 'Tiểu thư', đến đánh tới đến.

Quang ám cho rằng chỉ phải chú ý những này liền được rồi, tỷ như Thảo Nhi con đề, liền so với gọi huynh trưởng hoạt bát hơn nhiều, không phải vậy Thảo Nhi một cái một cái 'Ta huynh', này vẫn là đáng yêu tiêu la lý ma? Này như cái đại thúc .

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: (không cũng quả đấm tử?)

Ta say rồi ý nghĩ mới vừa từ trong lòng loé ra, thế giới liền lập tức trở nên mơ hồ lên, xa xa son hình ảnh quái vật vằn vẹo , mờ ra nó nanh vuốt; trên đỉnh núi đứng thẳng không phải con kia gọi hoa hoa gà mẹ ma? Rõ ràng không có đầu, vì sao lại cảm giác nó ở nhìn mình?

Tầm mắt từ hoa hoa trên người xẹt qua, nhìn thấy phồn hoa đại đô thị, rất nhiều trai thanh gái lịch a? Trên đường lại kẹt xe ? Vẫn là xuống xe bộ hành đi, một tên hợp lệ pháp luật công tác giả là không thể để quan toà cùng người trong cuộc chờ đợi.

Đối phương chứng nhân xuất hiện , nàng tại sao nhìn qua như vậy quen thuộc, để trần một đối với trắng như tuyết bàn chân nhỏ , trong tay cầm lấy hai cái vàng chói lọi cá chép, chính đối với mình ngọt ngào cười: "Ca ca, ta muốn nghe cổ sự. Người ta chân răng không thúi nha..."

Là Thảo Nhi ma? Nhưng là nụ cười vì sao lại ngưng tụ ở khuôn mặt nhỏ của nàng trên, hơn nữa trong nháy mắt trở nên trắng như tuyết, tràn đầy vẻ hoảng sợ?

Ca ca, cứu ta, nhanh cứu ta a! Thật dài bóng đen từ Thảo Nhi phía sau lan tràn tới, đến mức, quan toà, người trong cuộc, đối phương luật sư... Những này quen thuộc lại xa lạ hình ảnh dường như con ốc bên trong pha lê như thể vỡ tan , bóng đen đáng sợ dần dần rõ ràng, là sở đồng, cái kia nói bốc nói phét mạnh lui!

Đột nhiên đánh một cái gạt mình, cảm giác say toàn tiêu Bạch Đổng cấp tốc mở hai mắt ra.

Tiếng kêu cứu từ Thảo Nhi bên trong gian phòng truyền ra, buổi tối đặc biệt là chói tai, nhất làm cho Bạch Đổng giật dữ chính là ở giữa còn chen lẫn sở đồng âm thanh: "Cô nương vốn là tử tiền cử giường chiếu, có gì như vậy?" Tiếng nói của hần vẫn là như vậy ưu mỹ, đây chính là cái gọi là nhĩ âm nhĩ nói ma? Sĩ tử? Ta cút mẹ mày đi!

Quần áo không có thoát, say rượu mẹ kế sự hòa hợp Thảo Nhi cũng không tốt ra tay, điều này làm cho Bạch Đổng có thể ngay lập tức vọt tới Thảo Nhi phòng nhỏ, một cước đá tung cửa, liền nhìn thấy sở đồng đầy mặt ngạc nhiên mà ngồi ở ** trên, Thảo Nhi bát ở một bên, chính đang oa oa khóc lớn, cao hô cứu mạng. Bạch Đổng thấy rõ, Thảo Nhi cột đai lưng bị người kéo đi tới.

Tình huống tựa hồ không hề tưởng tượng nghiêm trọng như vậy, bất quá đã để Bạch Đổng nổi giận đùng đùng, vương bát đản, người dám chạm muội muội ta! Nhào tới chính là một quyền, không chờ sở đồng lấy lại tinh thần thì đến, xoay người đến hất mặt bên, một cái Tiên Thối đánh ở trên mặt, sở mạnh lưu kêu thảm một tiếng, lăn xuống **.

Người muội, lão tử bộ này thân thể nhỏ bé là Tần quốc sinh trưởng ở địa phương không sai, tốt xấu trên thế cũng là luyện qua mấy Thiên đài quyền đạo, đánh người dường như đánh cầu.

"Tiểu nhân, đã phu!"

Sở đồng bị Bạch Đổng một cước đạp dưới **, ngay lập tức không phải đánh trả, mà là chính quan đai lưng. Quân tử có lục nghệ, thời đại này người đọc sách mỗi người đều có luyện võ, bất quá sĩ tử há có thể cùng hương dã người chấp nhật? Quân tử phạt địch, đó là muốn sư ra có tiếng.

Đứng lên, sở đồng bức tức nói: "Tiểu huynh đệ, là muội muội người tự tiện cử giường chiếu, cũng không biết nằng vì sao đột nhiên đổi ý, Sở mỗ hà cô?" Đây là trước tiên muốn chiếm lĩnh đạo đức cao điểm, sau đó nghiền ép Bạch Đổng, tuyệt đối sĩ tử phong độ.

"Tự tiện cử giường chiếu?"

Bạch Đổng sững sờ, hồi ức mẫu thân quá chén hành vi của chính mình, nhất thời nghĩ đến cái thời đại này phong tục. Ở thời đại này, người đọc sách quý giá, sĩ tử chính là quý tộc, Thảo Nhi sinh ở sơn thôn, đời này nếu như không có 'Cư duyên', sợ sẽ chỉ có thể xa gả cho phổ thông nông dân, hơn nữa Tần quốc đánh nữa, nam nữ tỉ lệ nghiêm trọng mất cân đối, nói không chắc còn phải gả cho cái lão lưu manh, lão người không vợ cái gì.

Người Tần thường có tây thi chi phong, trong nhà đến rồi khách nhân tôn quý, thường thường có để nữ nhi, thậm chí là thê tử ngủ cùng quen thuộc, cùng tây nhưng nghĩa cử kỳ thực không có lớn bao nhiêu khác nhau. Mẫu thân đây là vừa ý sở đồng a? Biết mình xưa nay hiểu rõ nhất Thảo Nhi, mới sẽ quá chén chính mình, nên vì Thảo Nhi bác một cái xuất thân.

Lòng chua xót, đau lòng, phần nộ! Xem sở đồng cái kia một mặt vô tội cùng đại nghĩa凛 nhiên đáng vẻ, tựa hồ hẳn so với 21 thế kỷ nâng dậy bà lão nhiệt tình thanh niên còn uất ức đây.

Thảo Nhi không khóc, có ca ca ở nằng liền cái gì cũng không sợ: "Ca, là nương nói muốn Thảo Nhi tiếp khách, nhưng là. . . . Nhưng là hẳn.. Ca ca có sự thảo luận qua, cô gái là không thể làm cho nam nhân như vậy..."

Cũng còn tốt, Bạch Đổng một trận vui mừng. Mẫu thân phòng chừng là không có không ngại ngừng nói với Thảo Nhi quá nhiều, họ Sở lại quá hầu cuống lên, nếu là thay đổi cái phổ thông nông gia nữ, này 'Cư duyên' coi như là thành sự, cũng may Thảo Nhi nghe qua chuyện xưa của chính mình, thời đại này rất nhiều nữ hài hồ đồ không biết đạo lý, nằng nhưng là rõ ràng.

"Cút!"

Nếu biết sự tình bắt đầu chưa, lấy cái thời đại này tiêu chuẩn, sở đồng kỳ thực cũng không có làm gì sai, đánh là không cần tiếp tục đánh, bất quá Bạch Đổng cũng không muốn khách khí, chuẩn bị để hẳn cút đi xong việc.

"Lê nào có lí đó, nữ tử này vào ta trong phòng, chính là vốn sĩ tử người. Chính là nháo đến quan phủ, cũng là Sở mỗ đạo lý!"

Liếc nhìn Thảo Nhi cần cổ bạch chán da thịt, sở đồng ám nuốt nước miếng, đầu chịu liền như vậy buông tay? Hẳn là sĩ tử, trước mặt tiểu tử này chính là cái hương dã tiện dân; huống hồ cô bé này là nằng nương đưa vào, dựa theo tần địa phong tục, cũng đã là hẳn người, ở tình ở pháp, đều là hẳn sở đồng đạo lý, bằng cái gì muốn lấn? Sĩ khả sát bất khả nhục, ta là có khí khái người!

Đối mặt loại này đũa ngọc, đơn giản thô bạo chính là tốt nhất biện pháp giải quyết. Sĩ tử **? Bạch Đổng muốn phi hàng này một mặt, không có phí lời, bắt đầu chính là một cái liêu âm chân, sở đồng đang đau nhức bên trong cúi người xuống, không thể tin tưởng mà nhìn Bạch Đổng, sớm nghe nói người Tần dũng mãnh, oai hùng lão Tần, mỗi người đều là nam nhi nhiệt huyết, vì sao lại như vậy hạ lưu? Đáng tiếc không có thời gian chất vấn, Bạch Đổng làm sao có khả năng cho hắn đánh trả cơ hội, liêu âm chân qua đi, theo chính là một cái phong mắt chuy, đón thêm một trận loạn chân, đừng nói sở đồng một cái đọc sách sĩ tử, thân kinh bách chiến chiến sĩ cũng thua đáng tràng nằm xuống.

Mới vừa rồi còn ở trong sợ hãi Thảo Nhi liều mạng vỗ tay, vỗ tay là Bạch Đổng giáo, có người nói đây là biểu thị chống đỡ phương pháp tốt nhất, ca ca quá lợi hại, để người ta tốt có cảm giác an toàn đây.

"Ca ca, mạnh mẽ đánh hẳn, lại như Sinbad đánh hải đảo quái vật, gào gào!" Thoại vừa ra khỏi miệng Thảo Nhi liền cảm giác không đúng, le lưỡi đem nửa câu nói sau nuốt trở vào, mẫu thân đã nói, ca ca giảng cổ sự là bí mật, thế nào một kích động liền quên đi mất cơ chứ?

"Người... Người dám đánh đạp sĩ tử! Đây là trọng tội!"

Sở đồng hoàn toàn bị đánh bối rối, đến nửa ngày mới thở ra hơi, che đậy quần chặm rãi đứng lên, vốn muốn báo thù rửa hận, nhưng vẫn cứ bị Bạch Đổng ánh mắt bén nhọn làm cho khiếp sợ, do dự dưới, ngoài mạnh trong yếu địa bày ra chính mình du học sĩ tử thân phận.

Tiên Tần thời đại sĩ tử là quý tộc chân chính giai tầng, là nói đánh liền biết đánh nhau ma? Dù cho là nước khác sĩ tử cũng không được, nếu như bị quan

phủ biết, Bạch Đổng sẽ có rất phiền toái lớn, một cái sung quân lưu vong là chạy không được.

"Có bằng hữu từ phương xa tới, không cũng quá đỗi tử? Nghe nói qua Khổng thánh nhân đi, lời này là hán đã nói, ta bắt quá dựa theo thánh nhân giáo dục mà vì, có tội tình gì?" Khổng thánh nhân bảy mươi hai đệ tử bên trong có cái cái còi cống rộng rãi, từ lúc trăm năm trước liền khởi xương qua tạo thánh vận động, bây giờ Khổng Tử thánh nhân tên đã ngồi vào chỗ của mình, Bạch Đổng đúng là nói không sai.

"Khá lắm đã nhân, đánh đập sĩ tử, còn muốn khinh nhờn thánh nhân, tội lớn!"

Sở đồng tôn kính chính là nhân đạo, tôn trọng chính là lễ nhạc, đối với Khổng Tử đương nhiên là tôn kính, nghe vậy nhất thời giận dữ; bắt quá nhìn thấy Bạch Đổng hung ác ánh mắt, cảm thụ một cái đùng quần bên trong truyền đến từng trận đau nhức, cho rằng quần tử vẫn là không ứng với tiểu nhân chấp nhất, nhanh rời nguy trường bên dưới mới là đúng lý, sùỵ câu tiếp theo lời hung ác, xoay người liền chạy, dự biết tiếng tới rồi Bạch mẫu gặp thoáng qua.

"Bình An Lang, ngươi làm sai, đánh sĩ tử, ngươi sẽ bị kéo đi phục khổ dịch, thậm chí là chặt đầu..."

Mẫu thân không có trách cứ Bạch Đổng, chỉ là rơi lệ, Thảo Nhi chuyển động mắt to, nhào vào mẫu thân trong lòng ngực thấp giọng làm nũng: "Nuông, Thảo Nhi không thích người này, là ca ca cứu ta, ngài không nên trách ca ca có được hay không?" Mẫu thân không hề trả lời, chỉ là ôm nằng một mặt rơi lệ một mặt lắc đầu.

"Nuông ngươi yên tâm, chỉ là một cái sĩ tử, đánh rồi thì thôi. Hán sẽ không đi cáo quan, chuyện này nếu như bị chọc ra đến, tối mắt mặt vẫn là chính hán."

Bạch Đổng khẽ mỉm cười, cái thời đại này sĩ tử nặng nhất mặt mũi, đối với bọn họ tới nói, làm chút ** sự cũng không đáng thẹn, đáng thẹn chính là ** không được ngược lại bị một cái nông thôn đã dân thu thập; sở đồng chí cần không phải đưa ngọc, thì sẽ không đem chuyện này nói ra, ngâm bô hồn hán xem như là ăn chắc.

Tiền Tàn sĩ tử là quý tộc chân chính, tuyệt đối không phải du côn ** công tử bột ác bá có thể so với, bộ mặt đối với bọn họ tới nói so với sinh mệnh càng quan trọng, Bạch Đổng thậm chí dám đánh cuộc, nếu như có người hỏi đêm nay việc, muốn giết người diệt khẩu nhất định không phải là mình, mà là sở mạnh lưu, nếu không là mẫu thân đưa Thảo Nhi vào phòng, tiểu tử này đến trước khi đi đều sẽ duy trì quần tử phong độ; huống chi Ngật Thạch Thôn vốn là ẩn núp ở bên trong ngọn núi lớn, sở đồng cũng là đánh bậy đánh bạ tiến vào, muốn cho hán lần thứ hai tìm tới vào thôn con đường cũng có rất lớn khó khăn, vì lẽ đó Bạch Đổng cũng không lo lắng sở đồng sẽ trả thù.

Thảo Nhi tới sẽ hồng mẫu thân, làm nũng tát si, mọi cách thủ đoạn trò gian, tốt xấu dụ dỗ mẫu thân trở về phòng, chuyển mắt to nhìn một chút Bạch Đổng, bỗng nhiên một đầu tiến vào trong lòng ngực của hán: "Ca ca tốt nhất."

"Đó còn cần phải nói?" Bạch Đổng chiếu nằng tiểu móng mấy mạnh mẽ vỗ xuống: "Mới vừa rồi còn mắt nước mắt lưng tròng đây, đảo mắt liền cười thành bông hoa? Nói thật, ngươi là không phải cô ý?"

Hoi nheo mắt lại, Thảo Nhi cười đến như con tiểu hồ ly: "Ca ca đã nói, ai dám bắt nạt Thảo Nhi ngươi sẽ đánh chết hán, người ta chính là thử một chút a..."

Này con tiểu hồ ly, mới mười bốn tuổi liền như vậy, sau khi lớn lên còn phải?

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: (gương cánh hồ điệp)

Nho nhỏ Ngật Thạch Thôn mới lớn bao nhiêu? Nước ngoài sĩ tử vào ở Bạch Đổng gia sự tình để người trong thôn đổ mắt, đổ mắt bên dưới sẽ quá mức quan tâm, sẽ có chuyện tốt tiểu tử bát chân tường nhi Thính Phong nguyệt; Thảo Nhi như vậy mềm mại tiểu muội tử gặp phải ** lỗi lạc sĩ tử, sẽ phát sinh dạng gì tiếng vang? Thực sự là quá chờ mong...

Kết quả các loại (chờ) đến chính là Thảo Nhi gọi cứu mạng, Bạch Đổng tiếng tiếng rống giận, nhìn thấy chính là che đùng quần chặt vật đào tẩu sở đồng; tang trẻ con nhìn ra rõ ràng nhất, vị kia anh tuấn tiêu sái sĩ tử trốn lúc đi đều không có đứng thẳng lưng lên, tựa hồ liền bọc hành lý cũng không kịp lấy đi, Bình An Lang đây là có bao nhiêu tàn nhẫn? Lá gan có phải là quá to lớn, không biết đánh sĩ tử sẽ gây phiền toái ma? Chiến quốc thời giai cấp rõ ràng, như bọn họ loại này người nhà quê liền được gọi là 'Dã nhân', có thể đạo lý này liền ngay cả dã nhân cũng là biết đến.

Hai ngàn năm trước thế giới là sạch sẽ, lòng người cũng là tương đối sạch sẽ. Sáng sớm ngày thứ hai thôn dân tộc nhân liền phản phật tràn vào Bạch Đổng gia sân, đầu lĩnh nhi chính là lão tộc trưởng, hán tôn tử tang trẻ con ôm cái đại tửu úng, bỏ qua một bên ở ngoài bát tự thật giống chỉ như con vịt

vút vào cửa, nhìn thấy Bạch Đổng liền vênh lên miệng: "Bình An Lang người thật giỏi, rõ ràng làm chuyện sai lầm, ông nội ta còn muốn mời người uống rượu? Lần sau ta gặp được lại có thêm ngoại lai sĩ tử, cùng đề ở bạo đánh một trận, gia gia nhất định phải giết gà cho ta ăn."

Nói còn chưa dứt lời, cái miệng trên liền đã trúng tầng tầng một cước, lão tộc trưởng Bạch Long trợn lên giận dữ nhìn tôn tử một chút: "Câm miệng, còn không cho Bạch Đổng rót rượu? Bạch Đổng, đây là trong tộc nhường năm xưa rượu lâu năm, vẫn là phụ thân người cùng đệ tử trong tộc xuất chinh năm ấy dấu lại, nguyên muốn là chờ bọn hần khai toàn trở về... Ngày hôm nay liền làm người tiễn đưa quán bar..."

Than thở một tiếng, lão nhân không muốn lại hồi ức lại thương tâm chuyện cũ, năm đó bọn họ tuy rằng chỉ là Bạch thị bên cạnh, cũng chính là Đại Tần cháy qua huyết. Đáng tiếc Hà Tây một trận chiến, hai mươi tên con em một người còn, quốc gia chưa cho bất kỳ bồi thường, trong tộc mất thanh niên trai tráng, cũng lại không có năng lực chống đỡ đạo tặc, bắt đắc dĩ cho hơi vào phần, lúc này mới cả tộc dời vào thâm sơn, mở ra đất ruộng tự cấp tự túc, thẳng thắn liền thuê cũng không chước, như thế nhiều năm qua đi, đừng nói quan phủ, liên tục trộm tặc cũng khó khăn tìm tới vào thôn con đường. Cái kia sở đồng hoàn toàn là đánh bậy đánh bạ mới đi tới, kết quả còn bị Bạch Đổng một trận đánh no đòn đuổi ra ngoài.

Tốt chưa, này đến tốt cùng là giám vẫn là tửu a? Uống một hớp xuống, Bạch Đổng nhieu mảy, muốn thả xuống bát, lại bị lão tộc trưởng một cái đề ở, tự mình nắm lên hũ rượu, lại vì hần đồ đây.

So với đầu còn rộng một vòng Đại lão bát, đầy đủ chính là ba bát quán xuống, Bạch Đổng cố nén sắp sửa tràn mi mà ra nước mắt cùng nước mũi, cung kính kính địa thả xuống bát rượu, đi tới nẫu thân trước mặt, liền dập đầu tám cái, mẫu thân ôm hần vào hoài, nhẹ nhàng xoa xoa phía sau lưng hần, Thảo Nhi xông lại ôm lấy vai, oa oa khóc lớn lên: "Ca ca, Thảo Nhi không cần ca ca đi."

"Lão Long thúc..."

"Bạch Việt thị không cần nhiều nói, Bạch Đổng dù sao đánh đập du học sĩ tử, nhất định phải ra ngoài tránh né họa khó, không phải vậy liền sẽ liên lụy toàn thôn."

Lão tộc trưởng đứng thẳng người, ánh mắt lấp lánh mà nhìn mọi người: "Tần quốc pháp lệnh, trong tộc có người phạm pháp, toàn tộc nhất định phải lùng bắt, bằng không cùng được trọng trách. Bạch Đổng là cái không có tiền đồ, đánh đập sĩ tử phạm vào tội lớn, bắt quá hần thoát được quá nhanh, chúng ta đều năm bắt không lấy được, cũng không phải không đi bắt hần, mọi người nói đúng hay không?" Mười tám năm đến Bạch Đổng biểu hiện không tính bình thường, đầu không đau thời điểm cũng là ngo ngoe ngắc ngắc, tự nhiên không ai với hần giảng cổ, lão tộc trưởng là cái có kiến thức người, nhưng vẫn là lần thứ nhất ở trước mặt bọn họ đàm luận quốc gia pháp lệnh, vì lẽ đó Bạch Đổng phản muốn nghe sở đồng giảng giải, mới biết thiên hạ đại thế.

Lão Bạch Long chỉ biết sĩ tử thân phận cao quý, đối với sĩ tử giai tầng hiểu rõ nhưng kém xa Bạch Đổng, vẫn là lo lắng cái kia sở đồng sẽ đi báo quan. Hần khi còn trẻ đã từng từng làm quân Tần Thập phu trưởng, cũng coi như là có chút kiến thức, biết nên làm sao xuyên luật pháp lỗ thủng. Lúc này cái kia ác quan Vệ Uông còn ở Ngụy Quốc chung quanh chạm bích đây, Tần quốc luật pháp còn không là ăn thịt người mãnh hổ, đánh đánh gần câu vẫn là có thể.

"Đúng đấy đúng đấy, chúng ta có thể không phải là không có lòng bắt, bắt quá Bạch Đổng tiểu tử này chạy quá nhanh, muốn cầm cũng không lấy được, chính là quan phủ tới hỏi, cũng không trách được các hương thân trên đầu chứ?"

"Chính là cái đạo lý này, ta vì lùng bắt tiểu tử này, còn bị hần đá một cước, đến hiện tại đều không đứng lên nổi đến đây." Một tên tộc nhân đỡ eo ** lên, biểu thị chính mình rất thống khổ.

Bạch Đổng con mắt chưa xốt, rất muốn khóc. Sở đồng kỳ thực căn bản sẽ không đi báo quan, bắt quá các hương thân liễu lĩnh bị quan phủ truy cứu nguy hiểm vì chính mình một mình gánh chịu, chút tình ý này nhưng là hậu thế muôn vạn khó khăn tìm kiếm, nhớ tới cái kia nâng dậy bà lão qua đường cái đều có 'Nguy hiểm' thời đại, hần cảm giác mình đến đứng rồi.

Là nên rời khỏi, không phải là bởi vì sở đồng, mà chính là mẫu thân, Thảo Nhi cùng những này dễ thân khả kính tộc nhân, vì Thảo Nhi Ân Ân chờ đợi cái kia trần thân đáng.

Quỳ gối phụ lão hương thân trước mặt, Bạch Đổng sâu sắc dập đầu. Tạm biệt, mẫu thân, Thảo Nhi, ta phụ lão hương thân, nhất định phải chờ ta trở lại...

Bé gái kỳ thực cũng không dễ dụ, nhìn thấy ca ca thật sự muốn rời khỏi, cho dù tốt nghe cổ sự cũng không cách nào xóa đi Thảo Nhi nội tâm vết thương. Nhìn thấy các hương thân tập hợp làm mặt bính, lão Trần tửu cùng quý giá cực kỳ muối ăn, Thảo Nhi sẽ khóc đến càng hung, loại này đồ vật càng nhiều, liền nói rõ ca ca sẽ đi được càng xa, trở về càng muộn. Mãi đến tận tiêu hao cuối cùng một tia khí lực, mới nằm nhoài Bạch Đổng trong lòng ngủ, trong mộng còn tóm chặt lấy ca ca vạt áo, thỉnh thoảng kêu một tiếng: "Ca, Thảo Nhi không cho người đi, Thảo Nhi muốn nghe người nói cổ sự đây."

Bạch Đổng lúc rời đi, có thể nhìn thấy rất sáng rất sáng Bắc cực tinh. Ban ngày đi không được, Thảo Nhi sẽ nổi điên, chỉ có thể ban đêm lên đường, không có địa đồ cùng hướng dẫn nghi, chỉ có lão tộc trưởng hồi ức, dọc theo bí mật đường nhỏ đi ra làng, muốn hướng về bắc vượt qua mười mấy đạo sơn lĩnh mới có thể đến đạt một người tên là Lam Điền địa phương, sau đó từ Lam Điền tiếp tục hướng bắc, mới có thể đến đạt Tần quốc phồn hoa nhất Lịch Dương Thành.

Đối với Bạch Đổng tới nói, lịch dương mới có lượng lớn cơ hội, thật giống như hậu thế Yên kinh cùng Hải Thành. Lão Bạch Long cũng không có cảm thấy kỳ quái, Chiến quốc sơ kỳ người chưa chắc có dã thú nhiều, coi như muốn xuất ngoại tránh họa, cũng nhất định phải đi người ở trừ mặt vị trí, đã an toàn, cũng lợi cho ăn núp, lịch dương là lựa chọn tốt nhất.

Dưới chân là cuối cùng một dãy núi , rồi bù như ẩn mây Bạch Đổng đứng ở lĩnh trên hướng bắc nhìn tới, trước mắt là một mảnh kéo dài ngàn dặm rộng lớn bình nguyên. Cái thời đại này quan trung bình nguyên rất đẹp, lượng lớn chưa từng khai phá trên đất biển mọc ra đủ loại thực vật, thậm chí có thể nhìn thấy bầy sói ở trong rừng cây ngang qua, cầm bội kiếm bên hông, Bạch Đổng mới tìm được một ít cảm giác an toàn.

Cái này cổ điển tự nhiên đồng thau kiếm là sở đồng cái kia hàng lưu lại, lưu lại không chỉ là kiếm, còn có bán nang giản thư; dọc theo đường đi mỗi khi gặp nghỉ ngơi thời, Bạch Đổng đều sẽ thử xem những sách này tịch, mục đích không phải muốn ký ức đọc thuộc lòng, mà là tìm tới cái thời đại này vẫn tự cùng hậu thế chữ giản thể trong lúc đó biến hóa quy luật.

Cũng còn tốt những này giản thư dùng chính là đại triện, dựa vào kiếp trước một ít tích lũy cùng liền mộng mang đoán, Bạch Đổng dần dần qua biết chữ quan, viết tuy rằng không đủ ngay ngắn, bưng tỉnh cũng là cái xách bút có thể nói văn nhân . Trong túi còn có tộc trưởng lão Bạch Long một phong thư, là cho Lam Điền cố nhân, Bạch Đổng nhưng không chuẩn bị vận dụng, nếu đi ra làng, nhất định phải trưởng thành lên thành có thể che chở nương em gái ruột cùng với tộc nhân cường giả, đem mình hoá trang thành một tên có thể văn sĩ từ mạnh hơn qua bạch Long gia gia sắp xếp.

Liền suối nước rửa mặt, đánh tan trên đầu đôi kia tóc để chòm, vẫn thành búi tóc dùng cành cây tước thành cây trâm gỗ xuyên (mặc) qua, xem như là chính mình cho mình được rồi quan lễ. Cái thời đại này nam tử mười chín mà quan, Bạch Đổng còn kém một tuổi, bất quá ra ngoài lang bạt bao giả bộ một chút là tất yếu, ai từng thấy còn ở tóc để chòm kỳ hạn sĩ tử? Đáng tiếc không có quan, chỉ có thể lâm thời làm khối vải bố cân bao trên, tốt ở thời đại này người đọc sách mặc dù nhiều bán là quý tộc, cũng thỉnh thoảng có bình dân nhập học, không thánh nhân không phải nói ma, hữu giáo vô loại, tự nhiên bao quát bình dân dã nhân.

"Hừm, bội kiếm nang thư, đầy mặt râu mép, không ai có thể nhìn ra ca thực tế tuổi tác. Nên tìm cái gì dạng sư môn đây? Nho gia, pháp gia, Mặc gia? Khó, đều có truyền thừa xuất ra, thậm chí còn có làm khủng bố hoạt động, không thể loạn nhận, không phải vậy phiền phức vô cùng..."

Tà dương nhanh xuống núi , liền suối nước ăn nửa khối mạch bính, cân nhắc nên vì chính mình tìm kiếm một cái xuất thân; liền muốn xuống núi , những này chuẩn bị công tác có thể không qua loa được.

Pháp gia thuận tiện nhất, chính mình trên thế chính là cách giải quyết luật công tác, hiểu rõ nhiều nhất, đáng tiếc làm chur từ bách gia cái cuối cùng xuất hiện học phái, pháp gia hiện nay còn ở giai đoạn phát triển, hơn nữa truyền thừa có thứ tự, ở bách gia bên trong là rõ ràng nhất hiểu không qua, rất dễ dàng bị người vạch trần.

Bạch Đổng có chút phát sầu.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: (nghe thấy hương thức giai nhân)

Một người phụ nữ bỗng nhiên từ tà dương xuống núi nơi nhảy ra ngoài, lại như một đoàn dâng lên mà ra lỗ đen, đột ngột mà quý dị.

Màu đen áo tang, cái khăn đen che mặt, trên đầu kéo nam tử mới có búi tóc hình thức, đáng tiếc nữ giả nam trang cũng là có thể lừa gạt lừa gạt cô nhân, rơi vào Bạch Đổng trong mắt chính là trò cười. Nữ nhân này thân pháp cực nhanh, dường như chân kinh đã lọc bình thường mau lẹ, tay phải lòi ra một đạo hàn quang, ý giống uy mãnh cực kỳ, đáng tiếc eo thon chỉ cùng vênh cao cái mông cuối cùng vẫn là bán đi nàng, hơn nữa khoảng cách càng gần, ấu tể cảm động tiếng hít thở liền càng là rõ ràng.

Bạch Đổng rút kiếm ở tay, bày ra một cái Tây Dương đầu kiếm tư thế. Đã có thể nhìn thấy nữ nhân này mặt , màu đen che mặt cân chỉ giả đến con mắt phía dưới, là tiêu chuẩn hạnh hạnh mặt, nước long lanh rất ưa nhìn, chỉ tiếc dẫn theo như vậy một tia sát khí.

Ngoại trừ Ngật Thạch Thôn lão các thiếu gia nhi, bất luận người nào đối với Bạch Đổng tới nói cũng phải cẩn thận đề phòng, nữ nhân cũng không ngoại lệ. Huống hồ xem trang phục liền biết, cô nàng này nhi không phải sơn tặc cũng là cái hiệp khách, trời mới biết có thể hay không đột nhiên cho mình một chiêu kiếm? Cẩn thận mới có thể sử đến vạn năm thuyền, công ngầm bên trong lục lợi thuyền có thể không có chỗ để khóc.

"Ừm!"

Cô gái mặc áo đen dừng bước lại, có chút nghi ngờ không thôi mà nhìn Bạch Đổng. Lấy thân thủ võ công của nàng, liếc mắt là đã nhìn ra Bạch Đổng rất có môn đạo, bài ra được tay thức mặc dù có chút hoang đường, chưa từng nghe sư phụ diễn thuyết qua, nhưng không để cho nàng dám tự ý động, tựa hồ mình vô luận như thế nào công kích, đều sẽ bị đối phương cướp trước một bước đâm trúng.

Rất thơm. Cô gái mặc áo đen chạy trốn mồ hôi tràn trề, lại là công lấy phong, nhàn nhạt mùi thơm xông vào mũi, cũng không phải hậu thế những mỹ phẩm kia làm nổi bật ra mùi thơm, cũng không phải huân hoa thơm hương, mà là một luồng từ xử nữ da thịt nơi sâu xa lộ ra mùi thơm cơ thể, Bạch Đổng

hút vài hơi, trong lòng hơi rung động, kiểm trong tay nhưng là căng thẳng: "Người là người nào?" Anh hùng khó qua ải mỹ nhân, có thể đừng không cẩn thận làm Lữ Bố, chết rồi đều không có nơi kêu oan đi.

"Ta..." Cô gái mặc áo đen muốn cần hỏi đáp, há mồm nhưng phun ra lượng lớn máu đen, mặt sau cũng lại không nói ra được, đặt móng ngồi dưới đất và vù thờ dốc, trong mắt cũng mất đi hào quang.

"Nội tạng bị thương, phun ra máu đen là chuyện tốt, nhưng là người cũng sẽ mất đi hành động lực, ít nhất nửa ngày. . . ."

Bạch Đổng nhìn hắc y nữ vai phải, vỡ tan hắc y dưới lộ ra tốt một khối to trắng như tuyết da thịt, trên có một cái uốn lượn vết thương, máu tươi còn đang không ngừng chảy ra.

"Người là trước tiên bị người đồn nghiêm trọng, rõ ràng bị nội thương còn muốn liều mạng đào tẩu, dọc theo đường đi lại bị người tổn thương vai, thật khó cho người có thể gãy dựa tới nơi này, truy binh không xa chứ?" Trên thế tuy rằng chưa từng làm pháp y, nhưng đã thấy rất nhiều thương thế báo cáo, một chút nhìn sang liền có thể phân biệt ra được đối phương là chịu nhẹ nhàng thương, vết thương nhẹ, vẫn là trọng thương, cũng còn tốt, cái này hắc y nữ nội tình không sai, tựa hồ còn không đến mức trọng thương đến tàn.

"Cứu ta, hoặc là giết ta. Truy binh liền muốn đến, cứu ta, ngày sau tất có thâm tạ; giết ta, ta thủ cấp có thể đổi bách kim, người là người đàn ông, thoải mái chút!"

Hắc y nữ nhân gãy dựa mấy lần, cuối cùng vẫn là từ bỏ loại này vô vị nỗ lực, sau khi trọng thương đành chỉ một hơi mới chạy đến nơi đây, một khi xì hơi, đó là đừng hòng lại nổi lên thân, chỉ có thể đem tính mạng giao ở cái này xa lạ tay của thanh niên bên trong. Có lẽ là bản năng cầu sinh khiến cho, luôn luôn đối với nam nhân không coi ra gì nàng không tự chủ gây xích mích xuân sơn, đưa lên thu ba.

"Đừng quăng mị nhãn, muốn đầu hoài tống bảo vẫn là thế nào, có chút tiết tháo có được hay không? Không thù không hận, ta giết người làm cái gì? Đầu của người rất đáng giá ma, ta xem không hẳn."

Bạch Đổng lắc đầu một cái, này không phải là cái nữ người điên ma, động một chút là gọi đánh gọi giết, anh em là người văn minh, đã sẽ không giết người, cũng sẽ không cường ~ gian người.

"Người..." Hắc y nữ có chút kỳ quái mà nhìn Bạch Đổng, người thanh niên này rõ ràng là người Tần khẩu âm, nói ra nhưng giọng điệu quái lạ, cái gì mị nhãn, tiết tháo, nghe tới không hiểu ra sao, bất quá có thể nhìn ra hẳn cũng không ác ý, trong mắt cũng không có sát khí, bất giác thờ phào nhẹ nhõm.

"Vận may của ta không tốt, gặp phải người cái này phiền toái lớn, nếu không muốn giết người, thấy chết mà không cứu cũng không đành lòng... Quên đi, xem ở người là cô gái mức, ta liền xuất thủ cứu người một hồi..."

Bạch Đổng nói liên miên cần nhân đi tới hắc y nữ trước mặt, nhắc tay muốn kéo mặt nạ của nàng, liền cô nàng này nhi trường cái hình dáng gì cũng không biết liền mạo hiểm cứu người? Tựa hồ tính thế nào cũng là trảng thâm hụt tiền buôn bán. Bất quá tay chạm được khăn che mặt sau lại thu lại rồi, lắc đầu nói: "Không được, trời mới biết người có hay không quái quỷ củ, nếu như kéo xuống mặt nạ của người phải cưới người làm vợ đó cũng không được, xem người trên đỉnh dài đến vẫn tính hợp mắt, ai biết mũi trở xuống là hình dáng gì? Nếu tới cái hướng lên trời lỗ mũi, tứ phương miệng rộng cái gì, ta không phải muốn thiệt thòi chết rồi?" Kim lão gia tử dưới ngời bút có thể không ít như vậy nữ tử, Mộc Uyển Thanh Mộc đại tỷ chính là đại biểu, Bạch Đổng dùng cương trước bờ vực, bỗng nhiên cảnh giác.

Cô gái mặc áo đen tròn to hai mắt, người trước mắt này bội kiếm nang thư, tuy nói trên đầu mang chính là bổ cân, nhưng hiển nhiên là cái sĩ tử đáng đáp. Tần quốc sĩ tử đều là vô lễ như thế ma? Hơn nữa hẳn là làm sao mà biết sư môn quy củ? Thật muốn kéo xuống mặt nạ của chính mình, gả hẳn là không thể, chính mình này suốt đời, không hay nam tử không lấy chồng, bất quá một chiêu kiếm giết hẳn, nhưng là có thể cân nhắc.

Bạch Đổng còn không biết chính mình trong lúc vô tình tránh thoát một kiếp, vừa nói một bên ôm lấy cô gái mặc áo đen, đi tới một hang núi bên trong. Vốn là chuẩn bị ở đây qua một đêm, ngày mai mới dưới lĩnh bốn Lam Điền, hang núi này là sớm thấy được, triều dương hơn nửa khô ráo, tối diệu chính là không có mảnh thú ở bên trong, phát lên một đồng lửa, loại bỏ trong động con kiến, dùng để qua đêm không thể tốt hơn.

Hắc y nữ trừng mắt nhìn Bạch Đổng, người này nếu là dám khinh bạc nàng, coi như liều mạng bị thương nặng mà chết, cũng phải phản khởi liều mạng. Cũng may Bạch Đổng đối với nàng không nhiều hứng thú lắm, sơ dĩ chịu cứu nàng, đơn giản là không muốn giết nàng, càng không muốn ở chính mình mới vừa xuất sơn tốt đẹp thời khắc, nhìn thấy truy binh đưa nàng chém giết, đầm máu nhiều xui xẻo khí a?

Đưa nàng thả nằm ở trong động, nắm lấy nàng y chân, xé khối tiếp theo bổ đến, hắc y nữ vừa muốn phản kháng, Bạch Đổng trừng nàng một chút: "Không muốn chết liền câm miệng." Sau đó đi bên ngoài lấy thủy, để vào một ít quý giá muối ăn, sau khi khuấy đều lâm ở bả vai nàng vết thương, hắc y nữ nhất thời kêu thảm một tiếng, hạnh hạnh mắt tròn lên giống như chuông đồng.

"Nhìn xuống, một điểm đau đều không chịu được, còn nói cái gì muốn ta chém xuống người thủ cấp đi lĩnh thưởng? Nói mạnh miệng phần anh hùng rất mức ần ma?" Tỉ mỉ vì nàng thanh tẩy vết thương, sau đó dùng vải băng bó lên, nhìn chính mình kiệt tác, rất hài lòng địa gật gù, vô vô đầu của nàng: "Vết thương sẽ không có chuyện, bất quá nội thương của người làm sao, liền muốn xem mạng người có đủ hay không cũng, ta đã hết lòng tận." Nói xong cũng đi lấy hắc y nữ bội kiếm.

"Người làm cái gì!" Hắc y nữ cố nén trên bả vai truyền đến từng trận đau nhức, một cái đề ở chuỗi kiếm.

"Phí lời, diễn trò đương nhiên muốn làm nguyên bộ. Truy binh sắp đến rồi chứ? Ta không làm chút bố trí, còn không bị người một chút nhìn thấu?" Bạch Đổng trừng nàng một chút, trước tiên đánh toả ra kể, sau đó nắm lên nàng kiếm, nhẹ nhàng ở chính mình tả giáp trên cắt một cái, vừa vận đề máu tươi giống ra chưa ra, vết thương cực thiển, hơn nữa sẽ không gây trở ngại tương lai khôi phục; hắc y nữ nhất thời rõ ràng, bất giác nở nụ cười xinh đẹp, tựa

hồ là cảm tạ, vừa tựa hồ đang chê cười thiên hạ lại có như thế yếu quý chính mình nam nhân, rõ ràng muốn làm thương giấu điểm được truy binh, ra tay nhưng như vậy mềm nhẹ, không chút nào trắng sỉ nên có cương liệt hùng phong.

"Người liền ở ngay đây qua đêm đi, ta này vừa đi, là gió vi vu này dịch thủy hàn, tráng sĩ có thể đi cũng có thể còn, đến ngày mai người còn có thể không chết, liền chính mình rời khỏi đi." Bạch Đồng xoay người rời đi, cứu người một mạng thắng tạo bảy tầng phù đồ, chính mình mới vừa xuất sơn liền làm lớn như vậy một cái việc thiện, sau này thuận buồm xuôi gió đại cát đại lợi cũng nên là điều chắc chắn thôi?

"Gió vi vu này dịch thủy hàn, tráng sĩ có thể đi cũng có thể còn? Tàn quốc nam tử đều là như vậy thú vị ma?"

Nhìn Bạch Đồng bóng lưng, hắc y nữ lại là nở nụ cười, bỗng nhiên tác động thương thế, nhấn lại một đôi với mây liễu.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: (quốc chi chán thần)

Hoà hồng tà dương sắp xuống núi, dù cho là gió xuân cũng làm cho người khắp cả người phát lạnh, Bạch Đồng khoanh chân ngồi ở đỉnh trên cao nhất gò đất trên, tóc dài rối tung, mặt có vết kiếm, đứng là có mấy phần hiệp khách hân mãnh mùi vị.

Thư nang bội ở dưới nách, đây là sĩ tử thân phận mình chứng, vạn vạn vứt bỏ không được, ánh mắt chiếu tới chỗ, chính là hắc y nữ xuất hiện phương hướng. Truy sát nàng người đến tới cùng là thần thánh phương nào? Bạch Đồng đã căng thẳng lại có chút ngạc nhiên, hồi tưởng chính mình kẻ sách ứng đối, không có phát hiện rõ ràng sai lầm, mới coi như thờ phào nhẹ nhõm.

Chân chính người thông minh đều là sẽ dùng nhìn như ngu xuẩn phương pháp giải quyết vấn đề.

Nếu như đôi cái tự cho là thông minh người, giờ khắc này lựa chọn tốt nhất có ba cái, một là giết hắc y nữ, dùng nàng thủ cấp tranh công được thưởng; hay hoặc là đem nàng dần xếp ở sơn động sau, lập tức rời khỏi nơi này xa xa đào tẩu, tựa hồ người sau càng ôn hòa, không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, là quân tử lựa chọn; hay hoặc là chính mình cùng ẩn giấu đi, đến lúc sau khi an toàn lại rời đi.

Bạch Đồng dù sao có một viên người hiện đại tâm, sẽ không vô duyên vô cớ giết một người phụ nữ; trốn cũng không phải thượng sách, Thái Dương nhanh xuống núi, hai ngàn năm trước quan trung bình nguyên liền bảy sói đều có, trốn dưới lĩnh đi bằng muốn chết; còn ẩn giấu đi càng là hạ sách bên trong hạ sách, vạn nhất bị đuổi giết hắc y nữ người tìm ra, chỉ có thể bị xem là đồng đảng, đến lúc đó giả mạo sĩ tử cũng không cách nào cứu mạng.

Hiện tại Bạch Đồng đang truy binh xuất hiện, cổ nhân đẳng cấp nghiêm ngặt, xem quần áo liền có thể phân biệt ra được nhân thân phận, nếu như là quan gia chính đạo, không sợ bọn họ sẽ thương tổn sĩ tử, liền coi như bọn họ từ chối chính mình dao động, tìm ra hắc y nữ, thấy nguy cứu viện cũng là sĩ tử phong độ, bọn họ chỉ có thể chặt bỏ người phụ nữ kia đầu, sau đó hướng về chính mình đuổi ra ngón tay cái. Nếu như là sơn tặc cường đạo, nói không chừng liền muốn chạy xuống lĩnh đi cùng bảy sói đánh cược mệnh, vậy cũng là không có cách nào sự. Vì lẽ đó muốn hướng về thượng đế cầu khẩn, làm đến tuyệt đối không nên là sơn tặc cường nhân.

Rốt cục có người đến rồi, 500 mét, 300 mét... Bóng người dần dần rõ ràng, là năm cái hành động như gió người, khoảng cách cách xa trăm mét gần thời, Bạch Đồng thấy rõ phía trước bốn người đều là nửa người giáp da, hình dung dũng mãnh, mặt sau tựa hồ là cái sắc mặt trắng nõn thanh niên, đồng giáp ngọc quan, khí chất phi phàm. Có thể thở một hơi, sơn tặc cường nhân bên trong phỏng chừng không có xinh đẹp như vậy nhân vật, xem quần áo mặc, bạch diện thanh niên hơn phân nửa là cái thời đại này vương tôn công tử, thượng hạng người.

Thượng hạng người liền dễ làm, dễ dàng tìm tới tiếng nói chung. Bạch Đồng không chút do dự nào, đi chậm chậm rơi xuống gò đất, đem tay phải ngón giữa và ngón trỏ sâu sắc đâm vào trong cổ họng, nhất thời buồn nôn, cúi người xuống lớn tiếng nôn ra một trận, nhìn nước đắng đều phun ra, thẳng thẳng một đầu tài hướng về trên đất, bắt đầu lớn tiếng rên rỉ.

"Ồ!"

Công tử dáng dấp người trẻ tuổi làm cái tay thức, bốn tên mặc giáp đại hán vây nốt Bạch Đồng, một cái trong đó đi tới nâng dậy hắn, quan sát tỉ mỉ vài lần, quay đầu lại lớn tiếng bẩm: "Cảnh công, người này bội kiếm nang thư, làm như cái sĩ tử, búi tóc bị người đánh tan, trên mặt có vết kiếm, từ vết thương phán đoán, hẳn là cái kia tiện ty gây thương tích..."

"Hảo hán tử! Phần này nhân lực không tới 21 thế kỷ làm cái pháp y đều là khuất tài, cảm tạ cảm tạ, tính anh em nợ một món nợ ân tình của người."

Bạch Đồng thật muốn cười to, đánh cược thắng. Thời đại này có thể bị xưng 'Công' liền hai trường hợp: Một là Chu thiên tử thân phong công tước; một loại khác chính là thuộc hạ đối với Thượng Quan, hạ nhân đối với quý tộc tôn xưng, trước mắt cái này đẹp đề tiểu hòa nhi nhìn qua bất quá hơn hai mươi

tuổi, nếu như thế râu mép, phỏng chừng cũng là mười tám mười chín tuổi, mặc giáp hán xung hấn cảnh công, hiển nhiên là người sau.

"Sì tử?"

Bạch diện thanh niên đi tới Bạch Đổng trước mặt, ánh mắt từ hấn bội kiểm trên xẹt qua, lại từ thư trong túi lấy ra một quyển (thượng thư) lật qua lật lại, khẽ gật đầu nói: "Vi biên vẫn còn có nếp, thư từ từng quyển mà không phải trói buộc khẩn, có thể thấy được trước đây không lâu còn từng lật xem qua. Tiên sinh lữ hành bên trong nhưng hiểu học như vậy, cho là đại tài, xin nhận cảnh giam một lượt!"

Cái thời đại này người đọc sách đều là dễ gạt như vậy ư? Bạch Đổng cố nén muốn ngửa mặt lên trời cười lớn kích động, chậm rãi đứng dậy, học cảnh giam đáng về đáp lễ lại: "Không dám, người Tần Bạch Đổng, may mắn gặp được cảnh công, vậy thì quá tốt rồi, cô gái kia..."

"Tiên sinh nhìn thấy nàng ? Là nàng thương tôn tiên sinh?"

Cảnh giam biểu thị rất quan tâm, thả lại thư từ, đi tới Bạch Đổng trước mặt, ánh mắt vô hạn ôn nhu nhìn hấn, nhìn ra Bạch mỗ mặt người trên một trận đau rát, tâm nói cái họ này cảnh cái gì tật xấu, nam nhân xem nam nhân hữu dụng thứ ánh mắt này ư, người là cảnh công, không phải là cảnh công công thôi? Quan sát tỉ mỉ cảnh giam vài lần, chỉ thấy trước mặt người phong thần tuấn tú, liền ngay cả chòm râu gốc rễ da dẻ cũng như mỹ ngọc xấp xỉ, sóng mắt lưu động, một đôi mắt phương thật giống sẽ nói như thế, cái tên này nếu như cho tới 21 thế kỷ làm cái Ngụy Nương cái gì, bảo đảm có thể một đêm bạo hồng...

Chờ chút, cảnh giam? Nếu thật sự là tên kia, nhưng là có rất nhiều tên a. Tần hiếu công Doanh Cừ Lương suốt đời ngang ngược, nhưng chỉ có sủng hạnh người này, tuy rằng chính sử trên không có ghi chép qua vị này có đoạn tay áo phân đao ham muốn, dã sử trên nói tới nhưng là ám muội, như vậy một cái đẹp đẽ thiếu niên, một mực bị quốc quân ân sủng, hơn nữa trong lịch sử tựa hồ không có bao nhiêu liên quan với Doanh Cừ Lương lão bà ghi chép? Xuyên thấu qua hiện tượng xem bản chất, càng muốn Bạch Đổng trong lòng càng cách ứng, cúi người xuống trước tiên nhờ một lúc.

"Hừm, nữ nhân này thực sự là mạnh mẽ, sử dụng kiếm tôn thương ta, còn muốn đá ta mấy đá, người xem ta hiện tại còn không thoải mái vậy. Cảnh công là thiếu niên anh hùng, nhất định phải nắm lấy nàng vì ta báo thù!"

Bạch Đổng tiện tay một chỉ: "Người phụ nữ kia trốn hướng về phía đông, mau đuổi theo, trì e sợ không kịp!"

"Tiên sinh chấn kinh."

Cảnh giam thờ dài lắc đầu, dường như muốn an ủi Bạch Đổng bị thương thống, nhẹ nhàng vì hấn long lên tóc dài, cẩn thận kiểm tra trên mặt vết kiếm, ngón tay của hấn lại nhuyển lại hoạt, vốn nên là rất thoải mái, Bạch Đổng nhưng có chút bất an, cái tên này quá kỳ quái, chẳng lẽ là coi trọng chính mình, nói rõ xa mã đến sở sàng?

"Các người cũng nghe được tiên sinh?" Cảnh giam bỗng nhiên ha ha cười lên.

"Cảnh công, chúng ta vậy thì đi lần theo cái kia tiện ty."

"Mậu, đại mậu! Tiên sinh nếu nói nàng chạy trốn, cái kia chính là nói cho chúng ta, nàng còn giấu ở phụ cận..."

Cảnh giam cười đến càng ngày càng hài lòng lên: "Tìm tôi dãy núi này, một tác đất cũng không cho buông tha, ăn ta một chường, nàng có thể trốn tới đây đã là ngoài dự đoán mọi người, nơi nào còn có sức lực lại trốn đây?"

Bốn tên mặc giáp đại hán ánh mắt cổ quái nhìn Bạch Đổng một chút, dồn dập lĩnh mệnh mà đi.

"Kỳ thực làm truy binh cũng rất không dễ dàng, nữ nhân này chạy trốn rất nhanh, đặc biệt là đến vùng núi, chúng ta ngựa không cách nào sử dụng, chỉ có thể vờ ịch bộ lần theo, ta cùng thủ hạ của ta liền cơm tối đều không lo nổi ăn..."

Cảnh giam rất sẽ thu dọn tóc, rất nhanh sẽ vì Bạch Đổng kéo lên một cái đẹp đẽ búi tóc, thờ dài nói: "Tiên sinh tóc thật tốt, vừa đen lại mượt. Đáng tiếc cảnh giam không có mang theo tốt nhất quan trâm, chỉ có thể như vậy tạm thời hệ ở, tiên sinh sẽ không trách mớ chứ? Ài, kỳ thực tiên sinh nếu như chịu nói cho ta người phụ nữ kia giấu ở nơi nào, chúng ta nhất định sẽ trở thành bạn rất thân, lại như Quân Trọng cùng Bảo thúc nha như vậy, người nói xem?"

"Cảnh công thủ pháp thật tốt, người có biết hay không, ta thời niên thiếu từng theo gia sư đi xa, ở một nơi kỳ quái gặp rất nhiều cô gái, các nàng không làm ruộng, vải xô, không dưỡng con tằm, liền dựa vào giúp người quản lý tóc kiếm tiền nghề nghiệp. Các nàng mỗi người đều rất xinh đẹp, ngón tay lại bạch lại mềm mại, trang điểm như tiên nữ như thế, khiến người ta nhìn đều thoải mái. Ta vẫn cho là các nàng chính là trong thiên hạ tối sẽ thu dọn tóc người, ngày hôm nay nhìn thấy cảnh công mới biết mình bắt quá là ếch ngồi đáy giếng mà thôi..."

"Làm người thu dọn tóc liền có thể kiếm tiền sinh hoạt? Đây thực sự là không thể tưởng tượng nổi a, tiên sinh nói chuyện cũng thật là có ý tứ, cái gì gọi là ếch ngồi đáy giếng? Cảnh giam chưa bao giờ nghe người ta nói tới qua."

"Híc, cái này ếch ngồi đáy giếng ư... Chính là nói một con thùy oa ngồi ở đáy giếng, nhảy thế nào cũng nhảy không lên đi, cũng chỉ có thể nhìn thấy miệng giếng lớn như vậy một mảnh trời..." Bạch Đổng hơi sững sờ, mới nhớ tới cái này thành ngữ là xuất từ điển trang Thu Thủy thiên, bây giờ điển trang hấn mẫu thân còn là một tiểu nha đầu đây, chẳng trách vị này cảnh công công sẽ mờ mịt.

"Thì ra là như vậy, thực sự là quá thú vị, tiên sinh quả nhiên đại tài. Đúng rồi, những cô gái kia chỉ vì người thu dọn tóc, e sợ không đủ nghề nghiệp chứ? Cảnh nào đó bất tài, cũng đi qua mấy quốc gia, có thể chưa từng nghe nói có người như vậy đây."

"Người thông minh chính là người thông minh a, không sai, chỉ dựa vào thu dọn tóc đương nhiên là không đủ nghề nghiệp, vì lẽ đó gặp phải chịu ra tiền nam tính khách nhân, các nàng còn có thể cung cấp phi thường tươi đẹp phục vụ, tỷ như 'Bảo đảm kiện đại phần món ăn' cái gì, đều là một chọi một phục vụ, ở một cái đơn độc trong phòng. Như cảnh công như vậy mỹ thiếu niên, thu dọn tóc thủ pháp lại được, nếu như làm loại này chuyện làm ăn, nhất định sẽ khách đông, có thể kiếm lời rất nhiều rất nhiều tiền, ta không lừa ngươi, thật sự."

Ở Bạch Đổng kiên trì giải thích, cảnh giam xem như là miễn cưỡng rõ ràng phục vụ, phần món ăn những này danh từ mới hàm nghĩa, vô cùng kính phục mà nhìn Bạch Đổng: "Tiên sinh ra ngữ không tầm thường, quả nhiên là có đại học vấn, như vậy mới mê địa phương ta dĩ nhiên không có đi qua, thực sự là tiếc nuối. Không biết ở quốc gia nào? Tên gọi là gì vậy?"

"Ài, từ nhỏ theo ân sư cất bước thiên hạ, đi qua vô số kỳ quái địa phương, rất nhiều đều không nhớ được, bất quá cái này địa danh ta còn rõ ràng nhớ, gọi đồng ~ xong, cảnh công có thể phải nhớ kỹ."

"Đồng ~ xong? Quả nhiên chưa từng nghe nói, nhất định là cái phi thường thần kỳ mỹ lệ địa phương chứ?" Cảnh giam rất là say mê, chỉ là có chút kỳ quái, tại sao những cô gái kia nhất định phải gặp phải nam tính khách nhân, mới sẽ cung cấp loại kia 'Bảo đảm kiện đại phần món ăn' đây? Suy nghĩ hồi lâu cũng không nghĩ ra, bỗng nhiên cảnh giác: "Tiên sinh hóa ra là vị thiệt biện chi sĩ, bất quá ngươi thật sự cho rằng như vậy liền có thể lừa dối qua ải ma? Tàn quốc chưa bao giờ giết sĩ tử, bất quá muốn cho tiên sinh ném chút khổ sở, cảnh giam vẫn là có thể làm được."

"Thủ hạ của ngươi trở về, hỏi bọn họ không là tốt rồi?"

Nhìn thấy cái kia bốn tên mặc giáp hán hai tay Không Không địa quay lại, Bạch Đổng trong lòng buồn lòng, không biết là chính mình ở cửa động nguy trang giấu diếm được bọn họ, vẫn là hắc y Nữ Chân có con gián giống như ngoan cường sức sống, lại tự mình rời khỏi?

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: (Công Thâu bí điển)

Bốn tên mặc giáp hán cúi đầu ủ rũ địa đi trở về, Bạch Đổng vẫn là đánh giá cao chính mình, hán cái kia mấy tay vụng về nguy trang thủ pháp còn không gạt được người, son động bị phát hiện, lưu lại vết chân cùng vết máu đủ để chứng minh hắc y nữ đã từng bị người cứu đến trong động, chỉ là từ hiện trường dấu vết phán đoán, lại có người thứ ba cứu đi nàng.

Cảnh giam tuy rằng dáng vẻ rất nương, không phải là thật sự thỏ, mà là nhất đại danh thần, giờ khắc này chính là dùng chân nghĩ, cũng biết cứu cô gái kia người là ai, cũng không cần đi đổi với vết chân.

"Người là ta cứu. Nếu tàn nhẫn không dưới tâm giết hán, cũng chỉ có thể cứu người, người đọc sách có người đọc sách phương pháp làm việc. Trời sắp tối, trốn không được, càng không có trốn đạo lý, bởi cảnh công nói vài câu phí lời, cũng coi như là làm hết sức mình, cảnh công là người thông minh, quang minh quang minh sĩ phu, nên rõ ràng ta khó xử chứ?"

Nếu như trong lịch sử ghi chép không có sai, Bạch Đổng liền không cần lo lắng cảnh giam sẽ đối với mình ném đá giấu tay, lời nói đến mức đồng dạng, nói năng có khí phách; bốn tên mặc giáp hán đều là cảnh giam thủ hạ thảo vát chi sĩ, hơi một suy tư liền rõ ràng Bạch Đổng tâm tư, không chỉ không có có cừu hận chi tâm, ngược lại âm chọn ngón tay cái: "Không hổ là vị sĩ tử, quả nhiên có tính toán có đảm đương! Ta như thay đổi là hán, tựa hồ cũng chỉ có như vậy làm việc chứ?"

Cảnh giam ánh mắt liên tục chuyển động, hán cũng là quý tộc xuất thân, đối với sĩ tử khí tiết tự không xa lạ gì, đổi vị suy nghĩ hán nếu là Bạch Đổng sợ cũng chỉ có thể như vậy làm việc, trước mặt vị này Bạch tiên sinh tuy rằng rồi bù, ăn mặc bình thường nhất áo tang, nhưng ra ngữ mới mẻ, làm việc cơ biến lại không mất khí khái, nhân vật như vậy rất đáng giá tôn kính, bất quá cái kia hắc y nữ quan hệ trọng đại, nhưng là không thể nhẹ nhàng liền buông tha người này.

"Tiên sinh quả nhiên gặp khó xử, bất quá tên kia cô gái mặc áo đen đánh cắp một cái cực kì trọng yếu đồ vật, ta muốn đối với quốc quân có bàn giao, cũng chỉ có thể đắc tội rồi."

"Ngươi muốn làm cái gì?"

Cảnh giam không có trả lời, nhẹ nhàng một chương bỏ vào Bạch Đổng sau gáy trên, kéo lại bờ vai của hán giao cho một tên mặc giáp hán nói: "Giáp võ, lịch dương lệnh vận chuyển lương thực đội ngay ở lĩnh dưới mười dặm nơi, ngươi đem Bạch tiên sinh giao cho hán mang đi Hà Tây đại doanh. Nhớ kỹ, không cho xúc phạm tới Bạch tiên sinh, đến đại doanh, không cần lập tức gặp mặt quốc quân, trước hết mời lịch dương lệnh tìm rõ chiến sự tiền tuyến làm sao, ta quân là thắng hay thua, nếu là quốc quân tâm tình không tốt, trước hết đem Bạch tiên sinh giao cho nhị công tử, nhị công tử luôn luôn yêu mới kính sĩ, sẽ thích đáng sắp xếp."

"Cảnh công, chính là người này cứu cái kia tiện tỳ, ngài làm sao khổ vì hấn trù tính đây?"

"Thiên cậ! Vị này Bạch tiên sinh có tiếng sĩ chi phong, hơn nữa chúng ta nếu như đuổi không kịp người phụ nữ kia, e sợ (Công Thâu bí điển) cuối cùng còn muốn tin tức ở trên người hấn. Ta đem hấn đưa tới Hà Tây đại doanh, là bởi vì quốc quân tâm hệ việc này, muốn có bàn giao, cũng không phải muốn thật sự tổn thương hấn, người có thể rõ ràng ma?"

Cảnh giam xoay người hướng về linh dưới đi đến: "Át xỉ, binh thiết, đình bị, ba người các người theo ta dưới linh lấy mã, người phụ nữ kia có ngoại viện, nhất định là mang theo nàng hướng đông thoát đi, nếu như bị nàng trốn vào Ngụy Quốc liền vương tay chân."

"Nặc!"

Ngũ bóng người cấp tốc phân tán, cảnh giam mang theo ba tên mặc giáp hấn vội vã hướng về phía đông chạy đi, cái kia gọi giáp võ mặc giáp hấn nâng lên Bạch Đông từ mặt phía bắc dưới linh, cái tên này có thể so với cảnh giam thô bạo hơn nhiều, như khiêng bao tải như thế, đem Bạch Đông ném tới trên bả vai coi như, thoải mái không thoải mái hấn có thể quản không được.

Muốn mỵ mỵ ngũ một giấc đều thành hy vọng xa vời, Bạch Đông ở người hô ngựa hí bên trong tỉnh lại, vai đau rát, vừa định ngồi thẳng lên, liền bị một lần kịch liệt xóc nảy chấn động đến mức lại nằm trở về, may mà thân thể này trẻ tuổi tràn ngập sức sống, thay đổi trên thế tay chân lăm lăm, không vọt đến eo mới là lạ.

Cẩn thận từng li từng tí một địa ngồi dậy đến, trên dưới nhìn, là cái thùng xe, phía trước có phu xe thết to, từng trận tao mùi hôi đập vào mặt, tiếng vó ngựa, xác nhận chính mình là ở một chiếc chính đang chạy trên xe ngựa. Cái kia nương nương khang vẫn tính có lương tâm, chỉ là xe ngựa này cũng quá kém cỏi chút, một điện lên liền ngựa tới ngựa lui, làm ba mươi độ trên dưới nghiêng vận động, điều này là bởi vì bốn bánh chuyển hướng kỹ thuật vẫn không có thể ứng dụng, thời đại này xe ngựa đều là hai vòng, ngồi ở phía trên như gia hình, thật không thể so đi cường bao nhiêu.

Ló đầu từ dũ song nhìn ra ngoài, chỉ thấy trước sau đều là lương xe, mệnh mông cuộn cuộn cũng không biết có bao nhiêu lượng, mỗi lượng lương trên xe đều chôn chắt mười mấy cái lương túi, mặt trên núp một tên binh sĩ, trên vai tà đắp một cái vải bố túi áo, cũng không biết bên trong chứa bảo bối gì đồ vật.

Lương đoàn xe hai bên, có hai đội chấp mâu phối kiếm giáp sĩ, bồi cung nang tiễn, vũ trang đến tận răng; lương xe đều là Marat, đi được cũng không nhanh, thời kỳ chiến quốc bản đạp yên ngựa đều không có phát minh, người ngồi ở trên ngựa căn bản phát không đặc lực, cưỡi ngựa chém giết cơ bản là mộng tưởng, muốn đến Triệu Vũ Linh vương hồ phục cưỡi ngựa bắn cung, mới có thể ứng dụng ở chiến trường cung kỵ, bây giờ dựa vào đến vẫn là xe chiến, kỵ binh đều là làm thám báo, còn muốn là cưỡi ngựa tinh xảo người mới có thể đảm nhiệm được, vì lẽ đó ngựa không có hậu thế như vậy quý giá, dùng để vận chuyển quân lương không tính là lãng phí.

Hai vòng lương xe không chỉ tải trọng có hạn, còn muốn dựa vào ngựa làm tam giác thừa trọng điểm một trong, kết quả là là hành động chậm chậm, không hấn so với xe bò đi được nhanh bao nhiêu; thời đại này ngựa so với mã quý giá, dùng để cày ruộng cũng không đủ, dùng ngựa đều muốn bên trong chính giám sát, quốc quân cũng không thể lượng lớn điều động, bằng không những kia nắm giữ lượng lớn cày ruộng lão thế tộc liền dám 'Lùi canh' uy hiếp quốc gia, so với hậu thế trên đường phố du ~ hành càng đáng sợ, đây chính là tác động xã tắc tông miếu đại sự.

Cảm thán một trận cái thời đại này khoa học kỹ thuật lạc hậu, Bạch Đông chuẩn bị xuống xe đi hai bước; tuy rằng không biết cảnh giam tại sao đem mình ném vào lương thực chôn bên trong, cũng may này con quân Tần đối với mình vẫn tính lễ ngộ, không chỉ không có bị trói buộc tay chân, còn đặc biệt lấy lương có thùng xe xe ngựa cho mình, đây chính là sĩ tử đặc quyền ma? Ngẫm lại cũng là, bây giờ Tần quốc thiếu nhất không phải tướng binh sĩ, mà là phân tử trí thức.

"Bạch tiên sinh tỉnh lại ma? Ha ha!"

Xác nhận những này tàn binh đối với mình cũng không ác ý sau, Bạch Đông đang muốn xuống xe từng từng chân, chợt nghe có người cất tiếng cười to, xa xa liền thấy trước mặt chạy tới một con tuần mã.

"Người chính là để cảnh giam cái kia tiểu bạch kiểm ăn quả đắng người? Làm được đẹp đề! Ta bạch sùng này suốt đời khâm phục nhất chính là hảo hán tử, cảnh giam tiểu tử kia quái gở, thường thường tự cho là văn nhân nhĩ sĩ, lần này gặp phải tên thật sĩ, còn không là muốn luống cuống?"

Tiến vào thùng xe đánh giá Bạch Đông hai mắt, lịch dương lệnh bạch sùng cười ha ha. Hấn là chính kinh trong quân xuất thân, thầy chất thành núi, máu chảy thành sông bên trong tranh thủ công danh, có thể không thể so cảnh giam loại quý tộc này xuất thân, tuy nói cũng treo cái phó tướng chức, làm nhưng nhiều là gián điệp công tác, vẫn không văn võ không võ âm không âm dương không dương, chính kinh quân nhân đương nhiên không ưa. Hơn nữa mọi người đều họ Bạch, người không thân tính còn thân hơn đây, nhìn thấy Bạch Đông liền trong lòng cao hứng, nghĩ kết bạn, dính mấy phần nhơ nhãi. Đối với chân chính văn nhân sĩ tử, Đại lão thô đều có loại trời sinh thân cận cảm.

"Nói nhanh lên, cảnh giam là thế nào ăn được thiệt thòi? Ha ha, tiểu tử kia bị người thu thập, còn muốn ba ba địa để ta giúp người, tiên sinh thủ đoạn cao cường a? Lại để hấn tâm phục khẩu phục. Như vậy kỳ nhân, bạch sùng có thể muốn giao một giao, người cùng họ Bạch, không biết là Bạch gia cái nào một chi con cháu, nói không chắc chúng ta vẫn là thân thích đây..."

Không đợi Bạch Đông hỏi thăm, vị này lịch dương lệnh liền đem chuyện đã xảy ra nói một lần, cảnh giam là làm sao để hấn mang Bạch Đông đi gặp quốc quân, làm sao để hấn cẩn thận độ sức... Nghe tới cảnh giam người này coi như không tệ, biết vì chính mình cân nhắc. Sau khi nghe đến, mới biết bạch sùng vì sao như vậy không thích cảnh giam, nguyên lai cảnh giam không có nói cho hấn đưa chính mình đi gặp quốc quân nguyên nhân, chỉ nói mình

làm hỏng Tần quốc đại sự, một mực lại không chịu nói rõ sự tình nguyên do.

Kỳ thực Bạch Đổng cũng rất tò mò, cảnh giám cũng coi như nhất đại danh thần, người đẹp đề vũ lực trị cũng cao, dẫn Vệ Ưởng vào tàn thúc đẩy biến pháp cũng là hần, nhân vật như vậy không đi làm đại sự kinh thiên động địa, nhưng đây khắp núi đồi địa đuổi theo một người phụ nữ, là nữ nhân này quý giá, vẫn là trên người nàng dẫn theo cái gì quý giá đồ vật? Chính mình đường đường một cái 'Sĩ tử', chỉ có điều hấp hối cứu viện, cứu cô gái, liền muốn bị áp đi gặp quốc quân? Nói áp kỳ thực cũng không thỏa đáng, đãi ngộ có thể so với bên ngoài binh lính cao hơn nhiều, càng như là đang người xem.

Liếc sùng bên ngoài, tựa hồ đây là một trực người, thân hình cao lớn xương cốt cường tráng, hai mắt có thần trên mặt mang theo món ăn, nếu không là người mặc chiến giáp làm nổi bật lên mấy phần uy nghiêm, càng như cá tính cách hàm hậu dân dới, ứng nên không sẽ lừa gạt mình. Hơn nữa hần hiểu kỳ nghe xong chính mình giảng giải, liền thoả mãn rời khỏi thùng xe, lại nhảy lên mã dò xét đi tới, còn là một chăm chú phụ trách tốt lãnh đạo. Chỉ là ở hần xoay người lúc rời đi, trong bụng truyền ra từng trận sấm sét, mặt đều đỏ, đường đường lịch dương lệnh còn có thể thẹn thùng?

Bạch Đổng rất kỳ quái, vừa nãy cái kia rõ ràng là dới bụng trắng mình âm thanh, hơn nữa là dới bụng hai, ba ngày mới có thể phát sinh tiếng vang. Thời đại này binh dân tiện dân chịu dới quá bình thường, hàng năm mùa đông hần cùng Thảo Nhi đều muốn lạc khăn dây lưng, có thể chưa từng nghe nói làm quan nhi cũng sẽ chịu dới. Lịch dương là Tần quốc đô thành, lịch dương lệnh có thể không coi là nhỏ đi, hần cũng sẽ dới bụng? Quay đầu nhìn bên ngoài tàn binh, cũng là mỗi người trên mặt mang theo dới, đây là chuyện ra sao? Lương xe không có 500 lượng cũng có 400 lượng, lẽ nào kéo đến độ là cát đất hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: (dới bụng vận chuyển lương thực đội)

Bạch Đổng bắt đầu vì chính mình Hà Tây hành trình lo lắng, ăn cơm có vẻ như là cái vấn đề lớn.

Điểm tâm mở đến vẫn tính sớm, Chiến quốc sơ kỳ lương thực nguy cơ là phổ thông tồn tại, trừ phi là quý tộc giai tầng cùng sắp lên sa trường tướng sĩ, những người còn lại mỗi ngày chỉ ăn hai bữa cơm, vì lẽ đó điểm tâm ở giờ Ty, cơm tối ở giờ Dậu; đừng hy vọng có bữa ăn khuya, coi như là sĩ phu quý tộc cũng phải phía sau cánh cửa đóng kín lén lút hưởng thụ, không đúng vậy sẽ bị người mắng nưong.

Có quân Tần đến thành, Bạch Đổng sau khi xuống xe một mặt bụng lỏng gân cốt, một mặt rất hứng thú mà nhìn quân Tần chôn nôi tạo cơm; lương xe liền đứng ở ven đường, mỗi chiếc xe bên đều lưu nửa dưới binh sĩ cánh giới, một nửa binh sĩ ăn cơm, nhìn đáng đáp là dới lại ban nhi đến.

Những kia tồn ở trên xe binh lính hóa ra là phụ trách quân lương, những khác lương túi không ai đi động, chỉ mở ra bọn họ phụ trách cái kia túi lương thực luộc cơm, cái thời đại này nôi vẫn không có phát minh, chính là mấy chục người vây quanh một đồng lửa chờ đợi, hỏa trên treo lơ lửng một con đại bình gốm, bình đáy sớm đều bị huân thành màu đen. Phóng tầm mắt nhìn lại, như vậy đồng lửa cũng có gần trăm cái.

Bạch Đổng bị mời đến một đồng lửa bên, ngoại trừ lịch dương lệnh bạch sùng ở ngoài, còn có một chút binh lính bình thường, đều đang sờ cái bụng chảy nước miếng; chức quan cao nhất bạch sùng là bất kham nhất, còn chưa đi gần liền nghe đến hần cái bụng ở ục ục vang vọng.

Nhìn thấy Bạch Đổng, bạch sùng liền liền ngoác: "Tiên sinh mau tới, ăn qua chớp mắt này sẽ phải các loại (chờ) cơm tối, có thể không thể bỏ qua. Chúc xong chưa? Đến a, trước tiên cho Bạch tiên sinh xối một bát lật mặt chúc, một đường bốn ba, người đọc sách có thể thể nào được được..."

Quang húp cháo? Nhìn một tên quân Tần bụng cái nóng hổi chén lớn đi tới, Bạch Đổng hết nhìn đông tới nhìn tây nửa ngày, cũng chưa thấy hoa quả khô, đành phải coi như thôi, tiếp nhận to bằng đầu người lão Đào bát cúi đầu nhìn tới, lập tức nhìn thấy sáng loáng mặt trời cùng trùng hai mắt chính mình.

Cái này gọi là chúc? Đây là thanh thủy đi! Không có hoa quả khô cũng là thôi, làm bát thanh thủy xem như là chuyện gì xảy ra? Trong lòng giận dữ, quay đầu nhìn về bạch sùng, lẽ nào là bất nạt người ngoại lai?

Đến gần vừa nhìn, bạch sùng trong chén cũng giống như vậy, liền cháo cũng không tính, chính là mang điểm lật màu vàng thủy thang, này nếu như phối hợp hai lạng câu không đề ý tới bánh bao chính là mỹ vị, làm uống ai nhận được? Bạch Đổng khê cau mày, tình thế tựa hồ so với chính mình tưởng tượng càng nghiêm trọng hơn, muốn lập tức lấy biện pháp mới được, bằng không không chờ doanh liên lão già kia trừng phạt, chính mình trước hết cũng bị chết dới.

"Lệnh công, ta nghe nói hung mãnh sói hoang nếu như dới bụng, sẽ không đuổi kịp dã lộ; khoẻ mạnh tuần mã nếu như dới bụng, sẽ chạy trốn so với đàn ngưu còn chậm; hiền minh quân chủ nếu như dới bụng, sẽ trở nên hôn hời; trung thành thần tử nếu như dới bụng, sẽ chạy đi quốc gia khác... Ngài thù hạ có nhiều như vậy dừng mãnh tướng sĩ, nếu như bọn họ dới bụng, ngài liền không sợ bọn họ hộ không được lương, gặp phải kẻ địch chỉ có thể bị tàn sát ma?" Bạch Đổng lung lay dưới Đại lão bát.

Bạch sùng nường mắt: "Người đọc sách nói chuyện liền yêu thích loan loan quán, không đủ ăn liền nói không đủ ăn, một mực muốn kéo cái gì sỏi hoang tuần mã. Tiên sinh, ta lại không phải người ngu, lẽ nào sẽ thích chịu đói? Chúng ta không có lương!"

"Không có lương?"

Bạch Đổng con mắt tròn lên so với chuông đồng còn lớn hơn, một chỉ lương đội: "Này mỗi chiếc xe trên đều có mười thạch trái phải lương thực chứ? Ta quên đi dưới, lương đội sợ không có 400 lượng lương xe? Rõ ràng bốn ngàn thạch lương thực a, người nói cho ta không có lương, là muốn cho các tướng sĩ bảo vệ thành đồng lương thực chết đói?"

"Đó là quân lương!"

Bạch sùng lắc đầu một cái, uống một hớp hết mặt thang: "Vận chuyển lương thực có vận chuyển lương thực quy củ, hộ lương đại quân tự mang khẩu phần lương thực, bị áp vận quân lương nhưng một viên cũng không thể động, bằng không lập tức trăm thù! Trên đường gặp phải mấy ngày mưa to, trì hoãn hành trình, lại bị Ngụy cầu mấy lần cướp giết, lại đến trễ mấy ngày, bây giờ khoảng cách Hà Tây đại doanh còn có ba Thiên Lộ trình, tự mang khẩu phần lương thực sắp dùng hết, bây giờ còn có mặt thang uống thế là tốt rồi."

"Lệnh công quá không biết biến báo, các tướng sĩ ăn không đủ no cái bụng, gặp lại kẻ địch làm sao bây giờ? Bốn ngàn thạch quân lương chẳng lẽ muốn đưa cho kẻ địch mới gọi quân coi giữ quy?" Bạch Đổng đều nghe dần dần, lẽ nào cổ nhân đều là du mục đầu ma? Đều sắp muốn đói bụng hôn mê còn thù cái gì quân quy?"

"Quân quy chính là quân quy, lão Tàn ít người ăn mấy cái đáng là gì? Như thế giết địch hộ lương!" Bạch sùng bỗng nhiên đứng dậy, dùng sức vung lên nắm đấm.

"Giết địch hộ lương! Giết địch hộ lương!" Vô số tân binh dồn dập đứng lên, theo hân rống to lên.

Đều là người điên. Bạch Đổng hai, ba khẩu uống sạch mặt thang, không nói thêm lời nào, những người này xem như là không có cứu.

Kể độc bất quá tuyệt lương, hảo hán tử cũng là không chịu nổi đói bụng, làm Bạch Đổng bắt đầu đem mặt trắng xem thành thật lớn một tấm hành khô dầu thời điểm, liền biết mình không thể giấu làm của riêng, đưa tay sờ về phía gối lên đầu dưới bọc hành lý, ở trong đó không chỉ có biểu lộ ra sĩ tử thân phận thư từ, còn có tộc nhân vì hân chuẩn bị làm mặt bình, muối ăn, nhớ còn có mấy cái cá nướng, đó là rời khỏi làng thời, Thảo Nhi chảy nước mắt nhét vào bọc hành lý.

Những đồ ăn này là dùng để cuối cùng bảo mệnh, cũng gánh chịu Bạch Đổng đối với gia nhớ nhưng, không tới thời khắc mấu chốt vạn vạn sẽ không vận dụng, vì lẽ đó dù cho liên tục uống hai ngày mặt thủy, vẫn cứ kiên trì, nếu không là bạch sùng quá không nhân tính, hân sẽ đem cá nướng tung trên muối ăn, làm thành hàm ngư tiếp tục bảo tồn. Đây là Thảo Nhi tự mình làm, vì này mấy cái cá nướng, ngón tay của nàng đều bị ngư thứ đâm thủng.

Mở ra bọc hành lý, Bạch Đổng sửng sốt, đôi mắt bắt đầu biến hồng: "Bạch sùng, người cái giết ngàn đao tiểu nhân! Quân lương không thể tự ý động, chẳng lẽ lão tử tài sản riêng liền có thể tùy tiện cướp đoạt? Người nói cho ta, ta mặt bình chạy đi đâu, cá nướng chạy đi đâu! Còn có những kia muối ăn, đó là Bạch Long gia đi rồi hơn trăm dặm sơn đạo, dùng một chính gánh sản vật núi rừng đổi lấy, chạy đi đâu!"

Thư từ không ít, đồ ăn nhưng không cánh mà bay, Bạch Đổng lòng giết người đều có, một cái hồ vò đập ra thùng xe, mạnh mẽ nắm lấy phu xe sau cổ, người điên gầm rú.

"Là lệnh công lấy đi, cho những kia thương bệnh huynh đệ. Lệnh công nói, ta toàn quân trên dưới cảm phục tiên sinh đại ân, đến Hà Tây đại doanh, tất nhiên gặp mười lần báo còn!"

"Gặp mười lần báo còn? Hân có hay không mệnh đến Hà Tây thiên mới biết! Thực sự là giặc cướp a, lấy đồ vật của ta, tại sao không nói?"

Quay đầu lại nhìn lương đội bên trong rất nhiều lượng có thùng xe xe ngựa, ở trong đó nằm đều là thương binh, bọn họ là lương đội bên trong đãi ngộ cao nhất người, bạch sùng cái này lịch duyệt lệnh uống mặt thủy, bọn họ nhưng có thể có cháo loãng ăn; Bạch Đổng kỳ thực đã hết giận, ở bất luận cái nào thời đại, cứu sống đều là nhân loại cộng đồng đạo đức chuẩn tắc, hân chỉ là đối với bạch sùng không cáo mà lấy hành vi canh cánh trong lòng.

"Tiên sinh làm binh, cá nướng, cứu hai tên cùng bào sinh mệnh, khiến cho công nói, không cáo mà lấy là tặc, cáo mà đoạt là trộm, người Tàn vẫn còn đứng, vì lẽ đó ở Tàn quốc trộm cắp so với cướp giết tội danh càng to lớn hơn. Lệnh công tình nguyện làm tặc, chính là muốn mạnh mẽ trừng phạt chính mình, lấy cáo an ủi Bạch tiên sinh."

"Cáo an ủi cái rắm, ta lại không phải người chết, dùng từ không được!"

Bạch Đổng thở phì phò ngồi trở lại bên trong xe, nhìn chăm chăm phu xe sau lưng nhìn hồi lâu: "Người có đói bụng hay không?"

"Đói bụng. Bất quá tiên sinh yên tâm, ta không chịu đựng nổi thời điểm, sẽ có người tiếp nhận ta làm đầu sinh đánh xe, oai hùng lão Tàn..."

"Tốt tốt, đừng hát các người quân khúc, lỡ tai đều muốn ra cái kén. Các người lệnh công là cái thật dài quan, đáng tiếc chính là không có đầu óc, làm hại đại quân chịu đói, nhưng đơn độc đi cứu vài tên thương binh, này có tác dụng chớ gì? Chờ đợi ngày mai đi, ta có biện pháp để người ăn no cái bụng, làm cho tất cả mọi người đều ăn cái bụng nhi viên..."

Người sống không thể để cho niệu biệt chết, không phải là quy củ ma? Nói đến xuyên pháp luật chỗ trống, Bạch Đổng chính là người trong nghề bên trong người trong nghề...

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: (thượng vị pháp cùng hạ vị pháp)

Hiện tại Bạch Đổng đã sản sinh phản xạ có điều kiện, vừa đến giờ cơm nhai dạ dày liền cuộn cuộn, trong miệng ra giấm chua, nhìn cái gì cũng giống như là ăn đồ vật. Rất nhiều quân Tần đều có loại này tật xấu, hơn nữa bọn họ càng nghiêm trọng, ngày hôm qua còn có một tên binh lính quay về chiến hữu đầu chính là một cái, Bạch Đổng khẳng định hẳn không phải có làm ~ cơ khuynh hướng, bởi vì chính mình cũng từng xuất hiện tương tự ảo giác, đã từng đem phu xe đầu xem thành ngũ vị hương lỗ đầu heo.

Tiếp tục như vậy tất cả đều cho hết trứng, còn dùng các loại (chờ) Ngụy quân đột kích kích ma? Cho nên khi điếm tâm thời lại nhìn thấy lược mặt thủy bình gốm, Bạch Đổng không do dự nữa, đột nhiên vọt tới phụ trách tra có thể quân lương quân Tần trước mặt, lớn tiếng nói: "Lương xuyên cho ta!"

Vận chuyển lương thực đội không phải bảo đảm lương thực không ném là tốt rồi, còn muốn giữ gìn quân lương phẩm chất, lương xuyên chính là mở ra trúc tiết ống trúc, cắm vào túi áo sau, từ phần sau lấy ra lương thực, có thể kiểm tra có hay không có biến chất môi xấu, dùng vật này lấy lương phi thường thuận tiện.

Tên này quân Tần đưa qua lương xuyên, không chút do dự nào, lại thông khoái như vậy? Thoáng nhìn bạch sùng khoe miệng mang theo một nụ cười, Bạch Đổng bỗng nhiên rõ ràng cái gì, chính mình vẫn là quá khinh thường cổ nhân, hàng này có thể làm được lịch dương lệnh, lại sao chỉ là gọi đánh gọi giết mắng phụ?

Bất quá không đáng kể, chính mình cũng ở chịu đói, có một số việc không thể không vì, đi tới lương trước xe chọn túi lương thực, một lương xuyên đâm vào, màu vàng óng bột kê từ lương xuyên phần sau chảy ra, Bạch Đổng ngẩng đầu hô to: "Hiện tại lấy lương chính là ta, trọng phạm quân pháp cũng là ta, khiến cho công, người nói thế nào?"

Quân Tần trợn cả mắt lên, dưới cái nhìn của bọn họ, lương xuyên bên trong chảy ra lật gạo và mì chính là thorn ngát làm binh, chính là ám áp mặt chúc, chính là từng cái từng cái tươi sống mạng người! Đã có quân Tần nhặt lên đào bôn, chạy đến Bạch Đổng bên cạnh tiếp lương.

Đội mặt nghiêm ngặt quân kỷ, mỗi người đều ở tinh thần giao chiến, cổ nển đói bụng tập kích; không ai dám to gan xúc phạm quân kỷ, bạch sùng cũng giống như vậy. Mà khi Bạch Đổng làm cái thứ nhất ăn con của người, quân kỷ này con sắt thép đập lớn liền sẽ lập tức sản sinh vết rách, cuối cùng âm âm sụp đổ.

Chính như bạch sùng chờ mong như vậy, đói bụng điên Bạch Đổng rốt cục đi ra bước đi này, hẳn vui vẻ nheo mắt lại, nhớ lên khí lực đáp lời: "Tự ý động quân lương, đáng chém! Có thể liệt quốc đều có hình không lên đại phu, tội không chém kẻ sĩ quốc pháp, Bạch tiên sinh cho ta ra một vấn đề khó khăn a... Ta không chém người, chính là trái với quân pháp, nếu như hạ lệnh chém giết, liền muốn trái với quốc pháp, này thật là khiến người ta khó làm."

"Lương túi ta đã mở ra, uống phí hết quá đáng tiếc, các vị giúp ta ăn một ít, cũng là giảm xuống Bạch mỗ chịu tội."

Bạch Đổng muốn tới một người lại một cái lương xuyên, ở lương đội bên trong quay một vòng, trước sau chọc thủng hơn trăm cái lương túi, nhìn quân Tần hô to gọi nhỏ địa chạy tới tiếp lương, lúc này mới gạt gù, đi trở về bạch sùng trước mặt, cười híp mắt nhìn cái này dương mưu gia một chút: "Lệnh công, chiếu người lời giải thích, chính là quân pháp quốc pháp lẫn nhau mâu thuẫn? Vậy người là muốn theo quân pháp, vẫn là theo quốc pháp đây? Này có thể quan hệ đến Bạch mỗ mạng nhỏ, người cần phải hiểu rõ."

Bạch sùng đã sớm nghĩ rõ ràng, đại quân tuyệt lương, chỉ dựa vào uống mặt thủy có thể chống đỡ đến Hà Tây mới là quái sự, có thể phá này cương cục chỉ có Bạch Đổng một người. Lấy đi Bạch Đổng làm binh cá nướng, chính là muốn bức bách vị này sĩ tử ra tay. Hẳn những này kẻ vật tự nhiên không gạt được Bạch Đổng, Bạch Đổng lần này là cam tâm tình nguyện bị lừa.

Liếc mắt nhìn cái này bên ngoài thô kệch bên trong tinh tế, tự ý khiến dương mưu gia hỏa, Bạch Đổng âm thầm gạt đầu, cũng coi như trẻ nhỏ dễ dạy. Cái thời đại này tuy rằng còn chưa sáng tỏ thượng vị pháp cùng hạ vị pháp quan hệ, không có xây dựng lên pháp luật áp dụng phương pháp cùng lý luận, có thể quốc pháp cao hơn quân pháp cái đạo lý đơn giản này bạch sùng nên vẫn là rõ ràng, hoặc là nói này chính là hẳn phối hợp kế hoạch của chính mình một trong.

"Tội không chém sĩ tử cũng không phải là Tần quốc một nhà phương pháp, chính là Sơn Đông sáu quốc, vệ tổng lỗ cang, cũng không khỏi tuân thủ. Đây là quốc to lớn pháp, thiên hạ chỉ lễ, vì lẽ đó quân pháp tuy nghiêm, nhưng không quân được tiên sinh trên đầu; tiên sinh cam phạm quân pháp, thực là cứu ta trong quân 3000 tướng sĩ, xin nhận bạch sùng một lạy!"

Bạch sùng này một lạy, chính là 3000 bụng đói cồn cào tướng sĩ, cũng chính là Hà Tây đại doanh mười vạn đại quân, càng là vì chính mình bố trí dương mưu hướng về Bạch Đổng xin lỗi, vì lẽ đó Bạch Đổng không có từ chối, thân nhiên chịu hẳn một lạy, hướng về hẳn nháy mắt một cái: "Còn không mau đi

bánh nướng? Ta đói ..."

Cái thời đại này liền nổi đầu không có phát minh, chớ nói chi là bánh nướng dùng chảo, mặt bính chính là thiếp ở một cái đại bình gốm trong vách, bình gốm trung tâm nơi nhen lửa than củi nướng, khá giống là hiện đại làm bánh nướng, nướng thành sau nhân lúc nhiệt ăn, lại tỏa lại hương, liền một bát mặt thủy, chính là vô thượng mỹ vị.

Quân Tàn tướng sĩ ăn một miếng bính liền kêu một tiếng: "Đa tạ Bạch tiên sinh!" Chấn động sơn Rinser sắt, kinh điều cùng bay. Không có mấy cái là kẻ ngu dốt, mọi người đều biết tính mạng của chính mình là Bạch tiên sinh cứu, mới không làm cái quý chết đói.

Diễn nghĩa trong tiểu thuyết thường thường có cướp lương cầu đoạn, kỳ thực áp vận chuyển lương thực thảo là ở đại sau Phương Tiến hành, đối thủ có thể tập kích quấy rầy, muốn cướp lương thì độ khó rất lớn, tối thích nghe ngóng ngược lại là thâm nhập phe mình kẻ địch thường thường gặp phải lương thực nguy cơ, bọn họ thiếu hụt tiếp tế, không cách nào mang theo chiến xa như vậy vũ khí nặng, thậm chí ngay cả mang theo mũi tên đều số lượng có hạn, chỉ có thể lần lượt uống công vô ích địa phát động tự sát thức tập kích.

Bạch Đống rất thất vọng, bởi vì hắn cũng không thể nhìn thấy đại danh đình đình Ngụy Vũ tốt. Đây con Chiến quốc tiền kỳ sắt thép chi sư đều bị đòi sau cái nhóm này quân sư ham muốn giả thần thoát, cái gì trang bị đến tận răng, cái gì nước ta cổ đại con thứ nhất gần nghề nghiệp hóa quân đội, cái gì phương trận vừa ra, lấy một địch mười. Kết quả Bạch Đống nhìn thấy chính là một đám nhẹ nhàng y giản hành, xoay vòng đồng thau kiếm xông lên liều mạng gia hỏa, to lớn nhất một luồng mới bắt quá bốn, năm trăm người, đối mặt ăn no cái bụng, tinh thần chấn hưng quân Tàn, kết quả tự nhiên không có chút hồi hộp nào.

Bạch sùng chém giết đầy đủ năm tên kẻ địch, đem đầu của bọn họ treo ở mã dưới cổ, đặc ý ở Bạch Đống trước mặt lúc ẩn lúc hiện; đây là vũ nhân tặc xấu, đánh nội tâm bên trong sùng bài thân cận Bạch Đống như vậy 'Người có ăn học', nhưng lại sẽ không bỏ qua bất luận cái nào ở người có ăn học trước mặt khoe khoang vũ lực cơ hội.

"Tiên sinh, khoảng cách Hà Tây đại doanh bắt quá ba mươi dặm, trước khi mặt trời lặn, chúng ta liền có thể chạy tới."

Bạch sùng cười ngựa chạy tới, vận chuyển lương thực đại quân lại đánh đuổi một lần Ngụy quân tập kích, trên mặt còn mang theo kẻ địch máu tươi, hắn liền chạy tới điều võ dương oai, đầu ngang đến mức rất cao, như con kia gọi hoa hoa gà mẹ.

"Nghe nói quân thượng muốn người chinh lương 8000 thạch, người nhưng đành phải bốn ngàn thạch, đề quân pháp đây là muốn chém đầu chứ? Lần này đừng hy vọng ta sẽ giúp người, người là cái âm mưu gia."

Liếc nhìn thất ở mã trên cổ mấy viên Ngụy người đầu, Bạch Đống buồn nôn.

"Không dám cầu tiên sinh cứu ta. Lịch dương tuy rằng dồi dào, có thể Hà Tây nhiều năm chinh chiến, đã sớm không chịu nổi gánh nặng, để quốc dân đều chết đói? Bạch sùng không đành lòng. Quân thượng muốn chém ta này cái đầu, liền để hắn chém tới tốt!"

Bạch sùng cười ha ha, giữa hai lông mày không có vẻ sợ hãi, ngược lại rất nhiều đặc ý.

"Ha ha, khiến cho công đây là yêu dân như tử a, muốn cho sử quan vì người ghi lại một bút đúng không?"

Bạch Đống cười cợt: "Đã như vậy liền quên đi, vốn là ta có lẽ sẽ có biện pháp cứu người, bây giờ nhìn lại, đúng là không tiện ngăn cản lệnh công hùng hồn đi nghĩa việc làm vĩ đại..."

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: (công tử, người tốt đã)

Không ai sẽ muốn chết, động một chút là muốn hùng hồn đi nghĩa quá nửa là hai kẻ ngu si, bạch sùng không phải là, bên ngoài hào phóng kỳ thực so với hầu nhi đều tinh, nhìn hắn xử lý khuyết lương một chuyện liền biết rồi. Biết được Bạch Đống là Tàn quốc sĩ tử, thân hệ quốc quân đại sự, lập tức liền lấy đi bọc hành lý bên trong mặt bính cá nướng, sẽ chờ Bạch Đống đói bụng khó nhịn thời đi lấy quân lương, sau đó 3000 tướng sĩ cùng theo thòm lầy, kế hoạch thực sự là đẹp đẽ.

Bạch Đống cũng không phải dễ lừa, dù cho bạch sùng chính là cứu 3000 đồng đội, điểm xuất phát như thế nào đi nữa vĩ quang chính, cũng là xếp đặt hắn một đạo, đây là nhất định phải trả thù. Thuận miệng điểm ra có thể cứu hàng này tính mạng, chờ hắn đầy cõi lòng chờ mong thời điểm, 'Bạch tiên

sinh' nhưng chấp tay nhìn trời, ai nha, ngày hôm nay khí trời rất tốt, mặt trăng thật tròn, khiến cho công a, truyền thuyết trên mặt trăng mặt ở Hậu Nghệ thê tử, còn có khóa hoa quế thụ cùng gian ~ phu Ngô Cương, chuyện này đối với gian ~ phụ còn nuôi con thỏ trắng nhỏ, cổ sự này người có từng nghe chưa? Hồng nhan thật đúng là họa thủy, lại nói người cười người vợ không có?

Nói chung chính là không chịu nói về làm sao cứu tính mạng hần biện pháp, bạch sùng suy nghĩ nát óc, cũng thực sự không nghĩ ra ít đi bốn ngàn thạch quân lương nên như thế nào giải quyết, mới có thể không bị quốc quân truy cứu? Xem Bạch Đồng đáng về liền biết Bạch tiên sinh hần hần vận dụng dương mưu, nhỏ hơn tiểu địa trung phạt chính mình, đành phải sâu sắc bái một cái, ngưng ngưng lui ra, ngẫm lại lại giác bất an, quay đầu lại nói: "Bạch tiên sinh, sùng không sợ chết, nại Hà gia bên trong còn có tám mươi tuổi lão mẫu, bú sữa hài nhi..."

Bạch Đồng hơi sững sờ, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười to, dùng tay hướng về xa xa dòng sông một chỉ: "Ta nghĩ ăn cá."

Ở thời đại này trảo ngư thuộc về nhân loại cơ bản cầu sinh kỹ năng, để tỏ lòng thành tâm, bạch sùng tự mình đi bắt được mười mấy con cá đến. Vận chuyển lương thực trên đường không thể ngư sản, đây là trong quân quy củ bất thành văn, bởi vì dễ dàng dẫn đến quân kỷ tàn man, bị kẻ địch thừa lúc vắng mà vào, lúc này đã tiếp cận Hà Tây đại doanh, Ngụy người lại gan lớn cũng sẽ không tới tập kích lương đội, bạch sùng mới dám như thế làm việc.

Tám mươi tuổi lão mẫu cùng bú sữa hài tử đồng thời xuất hiện là rất hiếm lạ sự tình, ở đề xướng tạo hôn cổ đại càng là như vậy. Bạch sùng cái tên này lại cũng biết dùng hài hước đánh động người, điều này làm cho Bạch Đồng rất là hài lòng, cổ đại trong quân đại tướng cũng sẽ nói đùa, để hần đối với cái thời đại này có càng nhiều mong đợi hơn và thân thiết cảm. Cá nướng rất thơm, liền ngay cả ngư thứ đều bị bạch sùng chọn đến sạch sẽ, hàng này còn rất cần thận a? Đúng là một nhân tài.

Bạch sùng thận trọng cũng không phải là chỉ là thể hiện ở cá nướng trên, khoảng cách Hà Tây đại doanh còn có mười dặm thời, phải ra thám mã thám báo liền một ngựa kỵ chạy trở về.

"Báo, ta quân cùng Ngụy cầu ít lương bên dưới thành đại chiến, chém địch 3000, công tử kiên kỳ tập phồn bàng, đại thắng!"

"Báo, Triệu hần liên quân cùng Bàng Quyên một bộ dây dưa, song phương thế cân bằng. Bàng Quyên e sợ khó trợ giúp Hà Tây Ngụy quân, ta quân tốt đẹp!"

"Tốt đẹp, tốt đẹp!"

Mười mấy kỵ thám mã cái này tiếp theo cái kia bồn hồi, cổ đủ trung khí, đem tiền tuyến lợi tin tức tốt không ngừng truyền đến, 3000 quân Tần cùng kêu lên cao hống, thanh thế lừng lẫy, bạch sùng cười ha ha, bỗng nhiên hát vang nói: "Oai hùng lão Tần, cộng đi quốc nạn, huyết không chảy khô, chết không trở tay kịp!"

Đây là người Tần quân ca, mấy ngàn quân Tần theo hần cao giọng ngâm hát, không nói ra được chí lớn kịch liệt. Bạch Đồng nghe nghe, chỉ cảm thấy trong lồng ngực vọt lên một bầu máu nóng, cũng thuận theo hát vang lên; Kim Tịch Hà Tịch, nơi đây nơi nào phiền muộn tình cảm hóa thành nồng đậm ái quốc tình cảm, bất tri bất giác, hần bắt đầu tiếp nhận rồi người Tần thân phận, cũng là lần thứ nhất cùng cái này cổ xưa quốc gia sản sinh một loại nào đó cộng hưởng.

Bạch sùng tiến vào thùng xe nắm lấy Bạch Đồng tay, cười ha ha nói: "Tiên sinh, xem ra người vận may của ta không xấu, ta quân luân phiên đại thắng, quân thượng tâm tình vào giờ khắc này nhất định cực tốt đẹp."

Có thể nắm lấy cơ hội người liền gọi làm người mới, bạch sùng hiển nhiên là trong đó người tài ba. Có thám báo mang đến đúng lúc tin tức, hần đang hoàn thành lương thảo giao tiếp thủ tục sau ngay lập tức liền mang theo Bạch Đồng chạy về phía trung quân đại doanh; gần trăm năm qua Tần quốc tới anh minh quân chủ doanh liền liền dừng chân ở đây, hần cùng Bạch Đồng vận mệnh làm sao, liền quyết định bởi đến nay chậm. Bạch sùng một mặt đi, một mặt nhìn lên đánh giá Bạch Đồng, miệng trương mấy lần nhưng muốn nói lại thôi, nhìn ra Bạch Đồng trong bụng cười thầm, có ý không để ý tới hần, cho người tức chết cái giả làm heo ăn thịt hổ gia hỏa.

Doanh liền, cũng chính là tàn hiến công doanh sư tây, này không phải là một cái dễ dàng dao động chủ nhân. Làm công tử thời ở bên ngoài lang bạt kỳ hồ mười mấy năm, một khi đăng quân vị, liền có thể phản công hiền thần, phục mục công thịnh thế, phế tuần táng chế độ, mấy năm sinh tự giáo dưỡng, mang giáp 20 vạn khiêu chiến trước mắt mạnh mẽ nhất Ngụy Quốc, đây là vị nhân kiệt a! Trải nghiệm của hần rất giống xuân thu thời nước Tấn công tử nặng tai, trải qua khúc chiết, có chí lớn, tính cách đa nghi, bất quá Bạch Đồng vẫn tương đối chắc chắn, trong tay mình vương bài đủ để trung hoà để cho chạy hắc y nữ sai lầm, liền ngay cả bạch sùng cũng sẽ hữu kinh vô hiểm, bốn ngàn thạch quân lương thiếu hụt tuy rằng không nhỏ, nhưng cũng không tính là gì.

"Bạch tiên sinh, người thật chắc chắn ma?"

Bạch sùng mặt có chút đỏ lên, trên đầu cũng mạo mồ hôi, đều biết quốc quân tàn nhẫn quyết, vạn nhất trở mặt, chính mình chết là chuyện nhỏ, nếu như liên lụy về đến nhà tiểu tộc người, tương lai có mặt mũi nào thấy liệt tổ liệt tông? Tuy nói trên chiến trường truyền đến đều là tin tức tốt, quân thượng vào lúc này hần là xem ai đều hợp mắt mới đúng, có thể mọi việc đều có một ngoại lệ, vị này Bạch tiên sinh có thể hay là gần chính mình chơi đùa a?

"Khó nói a..."

Bạch Đồng thở dài một tiếng: "Ta chính là tùy tiện nói một chút mà thôi, thế nào lệnh công còn tương là thật? Ai, người vẫn là tự cầu phúc đi, ta cũng là một thân phiền phức, cảnh giám đem ta đưa tới nơi này, chẳng lẽ còn là muốn quân thượng mời khách ăn cơm ma? Ai, đáng thương ta cái kia tám mươi tuổi lão mẫu..."

Gấp chết người, để người tính toán ta, này không phải tìm ngược mà?

"Người!" Bạch sùng tròn to hai mắt, nguyên bản liền không thể nào khuôn mặt dễ nhìn đều trở nên vặn vẹo, Bạch Đồng lui về phía sau nửa bước, thật sợ bị hấn một cái cắn tới: "Thế nào, muốn cắn ta à?"

"Người lừa gạt ta thật là khổ!"

Bạch sùng thần nhiên thờ dài: "Đáng thương nhà ta còn có kiểu thê ái tử, ta nếu là chết rồi, các nàng có thể sống sót bằng cách nào..." Lần này không đề cập tám mươi tuổi lão mẫu, ghi nhớ quả nhiên vẫn là lão bà hài tử.

"Được rồi, người sẽ không chết. Bất quá phải cứu mạng người không khó, bảo vệ người cái này lịch dương lệnh liền khó khăn. Phòng chừng người đến bị lộ bỏ quan tước, từ đại đầu binh làm lên, có thể không chịu nhận? Ta đã thấy rất nhìn thêm nặng quan tước còn muốn vượt qua tính mạng, ném tới quan so với giết bọn họ càng khó chịu, người nếu như người như thế ta giúp đỡ không được, vẫn là lập tức cắt cổ càng thoải mái chút."

"Có thể bảo mệnh là tốt rồi, còn muốn cái gì chức quan? Cái này lịch dương làm ta đã sớm không muốn làm nữa! Huỳnh đệ, đa tạ!"

Bạch sùng quá cảm di chuyển, cảm giác hành cung lễ vạn vạn không đủ, chân một khúc liền muốn quỳ xuống. Trọng phu coi thường mạng sống bản thân chết, hấn là nên vì người nhà hành này một quý, lại bị Bạch Đồng kéo lại: "Ít đến, đem eo thắt tấp, ta cũng không thích gặp người liền đập đầu gia hòa."

Đùa gì thế, cái thời đại này có thể không giống hậu thế minh thanh, thần tử bách tính nhìn thấy quốc quân cũng chỉ là hành cung lễ mà thôi, trừ phi là đại điển trên nhìn thấy Chu thiên tử, hoặc là tề tày trời đất thời mới sẽ hành quỳ tày đại lễ. Cái này đầu nếu như bị bạch sùng đập, chính mình tương lai vì hấn nhiều lần đại lễ đều là chuyện đương nhiên, vậy còn không may chết?

Đi vào điều đầu nghiêm ngặt trung quân đại doanh, Bạch Đồng không khỏi cảm thán Tần quốc vũ khí chí tinh, cái thời đại này chiến tranh không dứt, ngày hôm nay nước Triệu đánh Hàn quốc, ngày mai sẽ có thể cùng Hàn quốc mặc vào một cái bên trong ~ khó đi đánh Ngụy Quốc, vì lẽ đó thiên hạ không nhọc lữ, người người là tinh binh, liền miền mấy dặm trung quân đại doanh khắp nơi có giáp sĩ cảnh giới, lui tới tuần tra kỳ bình thính thoàng từ bên người tri qua, hỏi thăm nhắm rượu lệnh liền lặng lẽ rời đi, chỉ còn lại dưới giáp diệp va nhẹ tiếng leng keng, không cần đi ra chiến trường, liền biết đây là một con tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ, đại doanh yên tĩnh như là hàng xóm tiểu viện, có thể như quả có kẻ địch xuất hiện, ngàn vạn chiến sĩ sẽ trong nháy mắt xuất hiện, diệt địch ở quay gót trong lúc đó.

Bạch sùng cái này chịu tội thân lại không người tạm giam, tùy vào hấn tự mình thấy mặt vua thỉnh tội. Đại Tần dũng sĩ xưa nay không biết cái gì gọi là chạy trốn, dù cho bỏ mình tộc diệt, cũng sẽ trực diện trách nhiệm, nếu như doanh sư tây thật sự phái người đến tạm giam bạch sùng, cái kia chính là đối với hấn rất lớn sỉ nhục, sẽ lạnh lẽo tam quân tướng sĩ trái tim.

Qua mười mấy tầng lính gác tuần tra, xa xa nhìn thấy một tòa thật to quân tướng xuất hiện ở trước mặt, ngoài tướng mình ám trạm gác đầy đủ nhiều gấp đôi, phòng chừng chính là doanh liền trung quân lều lớn. Bạch sùng tung người xuống ngựa, đang muốn tiếp Bạch Đồng hạ xuống, liền thấy một ngựa từ đằng xa bay chạy tới, người không có đến âm thanh nhưng tới trước: "Anh vợ, đây chính là để cảnh giam cái kia tiểu bạch kiểm bị thiệt lớn ân sĩ ma? Oa ha ha, như vậy anh hùng hào hán có thể muốn mở mang kiến thức một chút. Hào hán tử, các loại (chờ) thấy công phụ, ta mời người uống rượu!"

Bạch Đồng là lần thứ nhất cười loại này an đáng hoàn toàn không có mã, ở bạch sùng nâng đỡ mới cực kỳ khó khăn xuống ngựa, chân còn không có đứng vững đây, trên bả vai đã ăn tầng tầng một đòn, đau đến một nhếch miệng, nếu không là bạch sùng đỡ, trực tiếp liền có thể nằm xuống.

Quay đầu cảm tức, trước mắt là một tấm hắc tuần tuần bánh bột ngô mặt, mặt to vành tai lớn đại mũi, chính nứt ra cái miệng lớn như chậu máu hướng về chính mình cười, vậy cũng gọi cười? So với khóc còn khó coi hơn đây...

Đại buổi tối lại không phải muốn ra chiến trường, vị này nhưng là toàn thân mặc giáp trụ chỉnh tề, sau lưng còn giao nhau công lấy một đối với đồng thau cự kiếm, mỗi thanh kiếm đều dài có hơn một thước, là chân chính 'Hâm trận kiếm'. Sĩ tử dùng bội kiếm cùng chuyện này đối với gia hỏa so sánh, chính là cháu đi thăm ông nội món đồ chơi.

Nơi nào đến mềm yếu? Bạch Đồng trừng mắt nhìn bạch sùng: "Đây là người em vợ?"

"Thiếu Quan, người lung tung đập cái gì? May mà người ta Bạch tiên sinh là văn võ song toàn ân sĩ danh gia, không phải vậy liền người lần này, còn không phải đem xương đều đập tan!" Bạch sùng trừng em rể một chút, nịnh nọt cao mũi cuộn cuộn đưa tới, đều nói là ân sĩ danh gia, Bạch Đồng nếu như còn nào, vậy thì gọi không có phong độ.

Bạch Đồng yết nước bọt, mạnh miệng nhìn đại hấn này nửa ngày, gật gù: "Hào hán tử!"

Chương 11: (4000 thạch quân lương thiếu hụt)

Công tử Thiệu Quan ở trên dưới đánh giá Bạch Đổng, bạch sùng thì ở trên dưới đánh giá hẳn: "Thiệu Quan, không ở trước quân dò xét, người chạy tới làm cái gì?"

Hắn cái này em vợ là trước quân phó tướng, dựa theo Tần quốc quân pháp, không có được chủ soái triệu kiến mà tự ý rời vị trí, đó là tội chết, coi như là quốc quân thì từ cũng không cách nào may mắn thoát khỏi. Cái tên này tính cách lỗ mãng, làm việc lỗ mãng, bạch sùng cũng không muốn muối muối ngơ ngơ ngắc ngắc liền làm quả ~ phụ.

"Ta là nghe nói người áp lương đến rồi, trước quân tướng sĩ đều sắp cạn lương thực, muốn trước tiên tìm người làm chút lương thực, nghe lão quân nói người cùng Bạch tiên sinh tới gặp công phụ, liền đuổi tới..."

"Người lại rồi rầm! Quân lương giao hàng có quy tắc, lương thực vừa đến, lập tức giao tiếp vào kho, làm sao có khả năng trước tiên cho người? Người trước quân khuyết lương, lẽ nào trung quân hậu quân liền không thiếu? Còn không mau trở về, bị quân pháp quan nhìn thấy, chém đầu của người làm đầu heo hàm!"

"Khả khả, ta không ngờ, tiền tuyến không bao giờ thiếu quân tình, tùy tiện tìm một cái hồi báo công phụ, liền không tính trái với quân pháp chứ? Anh vợ, người đi gặp công phụ làm cái gì, có phải là lĩnh thưởng đây? Nếu như thưởng dưới rượu ngon dẽ béo có thể muốn có ta một phần, không thể độc chiếm" Nói xong đuổi ra đầu lưỡi đỏ thắm liếm mỗi một cái, ngụm nước đều chảy tới vạt áo trước trên, cái này cần là đối bụng bao lâu? Bạch Đổng đều không đành lòng nhìn xuống, quá buồn nôn.

"Cút! Ta lần này chinh lương không đủ, chính thỉnh Bạch tiên sinh nghĩ cách cứu giúp đây, sợ ý một chút, chính là bỏ mình tộc diệt kết cục, người còn muốn rượu ngon dẽ béo? Trời xanh a, ta bạch sùng lúc trước thế nào liền mất bị mù, đem muối muối gả cho người cái này hôn người a!" Bạch sùng tiếng kêu rên liên hồi, nhìn đáng ghét là thật hối hận.

"Chinh lương không đủ? Đó là tội lớn a, công phụ sợ là muốn chém đầu của người..."

"Ừm." Bạch sùng gật gù, cái tên này cuối cùng cũng coi như còn có rõ ràng thời điểm, không có ngược về đến nhà.

"Anh vợ không cần sầu lo!"

Công tử Thiệu Quan một mặt quả quyết về, tầng tầng vỗ lồng ngực: "Thê tử của người hài tử, sau đó ta đến bảo dưỡng, người liền an tâm đi thôi!"

"Người cái này hôn người a, ta muốn bóp chết người!" Bạch sùng mất một phen, làm đáng liền muốn liều mạng, hàng này cũng quá làm người tức giận.

"Lệnh công, không nên tức giận, công tử tính tình thuần hậu, so với một số tâm cơ thâm trầm gia hỏa đáng yêu hơn nhiều."

Bạch Đổng cố nín cười, khen tặng công tử Thiệu Quan hai câu, trong lòng nhưng đang âm thầm đoán, cổ nhân thường thường làm ra thân càng thêm thân chuyện ngu xuẩn, chẳng lẽ vị công tử này chính là họ hàng gần kết hôn kết quả? Không đến nỗi đi, trong lịch sử đối với vị này mạng người ghi chép không nhiều, phỏng chừng chín phần mười là cái con thứ, mẫu thân nàng phải là một không có thân phận, lại làm sao có khả năng cùng tần hiến công là họ hàng gần? Bất quá cũng khó nói, Chiến quốc thời gia tộc không rõ, phân đây cảnh tạp, tỷ như Chiến quốc thất hùng một trong nước Triệu, kỳ thực chính là doanh họ Triệu thị, cùng Tần quốc làm sao không phải là thân thích quan hệ?

"Người là người tốt, chúng ta sau đó chính là bạn tốt!"

Công tử Thiệu Quan phỏng chừng đều bị bạch sùng mắng quen rồi, cũng không thèm để ý, quay đầu mặt mày hớn hở mà nhìn Bạch Đổng: "Người thật có biện pháp cứu anh vợ? Ân, nhà ta bà di nghe được nhất định sẽ rất vui vẻ, này nhất định phải uống rượu chúc mừng, ta ẩn giấu hai đàn rượu lâu năm đây, liền lão nhị cũng không biết... Đi thôi, nhìn thấy công phụ sau để ta nói trước, công phụ thích nhất ta, nói không chắc liền sẽ bỏ qua cho anh vợ."

Bạch Đổng cười ha ha, vỗ vỗ hẳn bả vai nói: "Thật là một biện pháp tốt, công tử là người thông minh a, ta tin tưởng người nhất định hành!"

Bên trong đại trường bầu không khí rất ngọt ngào, ông trời phẳng phất là cố ý làm làm bạch sùng, ba người vừa đi vào soái trường liền nổi lên phong, từ mỗi cái gió lửa nơi thổi vào, vật dễ cháy sáng tới chớp chớp, nhất thời sáng sủa nhất thời âm u, chiếu vào soái án sau ông lão tóc bạc nhí trên người, quý dị không nói lên lời.

Bạch sùng hành hành lễ sau liền đứng ở một bên không nói, chờ doanh liền đặt câu hỏi; công tử Thiệu Quan quả nhiên là cái không có đầu óc, cũng mặc kệ doanh liền nghe không có nghe, tự nhiên báo cáo cái gọi là tiền tuyến quân tình, đáng tiếc đa số đều là hắn cái kia không thể nào linh quang đầu suy đoán lung tung đến, doanh liền vẫn ở cuối đầu nhìn soái án trên da dê địa đồ, căn bản liền không có để ý tới cái này bán manh tiểu nhi tử.

Thương yêu nhất chính mình công phụ đột nhiên không để ý tới chính mình, để công tử Thiệu Quan cảm giác thật mất mặt, mặt đỏ hồng địa nhìn Bạch Đổng một chút, ý kia là ta không được rồi, người trâu bò người tới đi. Bạch Đổng hành hành lễ sau, cũng đứng ở một bên, nhìn Doanh Liên không có hề rặng.

Có 'Tiểu nạng tai' danh xưng tàn hiến công thật không đơn giản, lưu vong Ngụy Quốc hai mươi năm, nhưng có thể nắm lấy thời cơ một lần phục vị, chăm lo việc nước, mười năm sinh tụ giáo dưỡng, để Tần quốc có đoạt lại Hà Tây mất đất thực lực. Nhân kiệt như vật trong lịch sử có thể không có mấy vị, Bạch Đổng cũng không cho là mình có thêm 2000 năm tri thức liền có thể tùy tiện dao động hần, đó là muốn chết.

Đã gỡ qua canh hai cổ, doanh liên vẫn là một thân nhưng trang, không chút nào đi ngủ an giấc ý tứ. Sáu mươi tuổi hoa giáp lão nhân, không yêu từ không yêu sắc, liền yêu thích cường cường quốc đánh đánh trận, mặt đối với loại người này tuyệt đối muốn cẩn thận một chút, thấy rõ mới nói, bằng không đầu rơi mất cũng không biết là chuyện ra sao.

"Cảnh giám tin báo ta đã thu được, người chính là Bạch Đổng? Để cho chạy cô gái kia, cũng biết làm hồng Tần quốc đại sự?"

Không có phản ứng gì từ cùng bạch sùng, doanh liên từ soái án trên ngẩng đầu lên, ánh mắt lấp lánh mà nhìn Bạch Đổng: "Sĩ tử khí khái, viên ốm yếu mà nộ ngang ngược, người làm hồng Tần quốc đại sự, quả nhân nhưng còn không liền trách cứ người. Nếu người là ta, nên làm sao mới có thể ra con giận này?" Một cái hoa giáp lão nhân, ánh mắt nhưng như đao giống kiếm, khẩn nhìn chăm chăm Bạch Đổng, tựa hồ muốn từ trên mặt hần nhìn ra đóa hoa nhĩ đến.

"Bạch Đổng không biết cứu một cô gái, càng sẽ làm hồng Tần quốc chuyện tốt, gia sư đã nói, người không biết vô tội, vì lẽ đó quân thượng con giận này sợ là ra không được."

"Lệnh sư người phương nào?"

"Bạch Đổng tự xuất sư tới nay, kẻ vô tích sự, không dám nói cùng sư phụ tục danh, thỉnh quân thượng thông cảm." Còn ở tính toán cho mình tìm cái gì dạng lão sư mới được, đã muốn có danh vọng, lại không để bị người kiểm tra nên tăng, nhất thời không nghĩ tới thích hợp ứng cử viên, tốt nhất giả vờ thần bí.

"Ha ha, ngôn từ né tránh, nếu không đại gian, chính là đại hiền, Bạch Đổng, người là loại người nào đây?"

Doanh liên ngửa mặt lên trời cười to, vài bước đi tới Bạch Đổng trước mặt, bỗng nhiên chấp tay giờ lên cao, từ trên xuống dưới, được rồi vãi chào. Đây xem như là rất long trọng lễ tiết, bạch sùng cùng công tử Thiệu Quan đều xem đàn độn.

"Không cần kỳ quái, quả nhân này vãi chào, chính là báo đáp người cứu ta mười vạn đại quân!"

Doanh liên chuyển thân cảm tức bạch sùng: "Ngu! 3000 tướng sĩ cạn lương thực, là quân quý trọng yếu vẫn là tướng quân lương vận chống đỡ đại doanh trọng yếu? Người muốn quân coi giữ quy, lẽ nào liền có thể chết đói ta 3000 vận chuyển lương thực binh sĩ, khiến cho Hà Tây đại doanh không có lương thực có thể dùng, đoạn nước ta vận ma? Nếu không là Bạch Đổng đứng cảm đứng ra, chỉ sợ ta mười vạn đại quân đều thành người chết đói!"

"Quân thượng, bạch sùng có tội."

"Người đương nhiên có tội, hơn nữa tội nên chém thù! 8000 thạch quân lương, người chỉ chinh đến bốn ngàn, xấu quả nhân đại sự. Ta chỉ có cắt lấy đầu của người treo lơ lửng viên môn, lịch dương làm người có phục hay không?"

"Quân thượng, lịch dương đã không có lương thực có thể chinh, ta là lịch dương lệnh, không thể nhìn quốc dân chết đói. Ngài muốn mất đầu liền giết đi, thế nhưng ta không phục!" Bạch sùng là thật không phục, càng không muốn chết, trong miệng đối với doanh nói liên tục, ánh mắt lại nhìn Bạch Đổng.

"Công phụ, bạch sùng là ta anh vợ, người giết hần, nhà ta bà di sẽ khóc, nàng vừa khóc nhĩ tử sẽ buồn bức mất tập trung, vì lẽ đó người tha hần có được hay không đây?"

Cái này cũng được? Bạch Đổng trợn to hai mắt nhìn công tử Thiệu Quan, dù là ai nhìn thấy một cái đại hán vạm vỡ làm nũng đáng vẽ, đều sẽ khiếp sợ không gì sánh nổi. Hiện tại xem như là rõ ràng, hàng này mặc dù là cái măng phụ, nhưng là cái rất sẽ làm nũng bán manh gia hỏa, đây chính là hần sinh tồn chi đạo ma? Kỳ thực công tử Thiệu Quan mới vừa mãn mười bảy tuổi, đầu lại không thể nào linh quang, bán cái manh tát cái kiêu thật không tính là gì, xấu chính là ở chỗ thân hình cao lớn, đặt ở hiện đại làm cái đội bóng rổ viên đều thích hợp, vì lẽ đó nhìn khó chịu.

"Cút!" Doanh liên một cước đá vào công tử Thiệu Quan cái mông trên, hàng này lại thật sự lẩn, lại như một cái thịt heo cầu, từ soái án phụ cận vẫn lẩn tới trước cửa, che cái mông đứng lên đến: "Công phụ, ta đều lẩn, người tạm tha anh vợ đi."

"Lớn mặt! Thật sự coi quả nhân sẽ không giết người ma?" Doanh liên cười giận dữ liên tục: "Đến..."

"Quân thượng chậm đã!"

Nếu để cho doanh liên phát ra mệnh lệnh, vậy thì cũng không còn cách nào thu hồi, bạch sùng cố nhiên muốn chết, công tử Thiệu Quan hơn phân nửa cũng phải bị đập nát cái mông, hơn nữa Doanh Liên ở dưới con thịnh nộ, chính mình cũng khó chỉ lo thân mình, vội hỏi: "Nếu như ta có thể bù đắp cái kia bốn ngàn thạch quân lương, quân thượng có thể chịu buông tha lịch dương lệnh ma?"

"Tiên sinh... Không, huynh đệ! Ca ca chết thì chết, không cần bồi thêm người một cái mạng, quân thượng tức giận, sĩ tử thân phận cũng chưa chắc cứu được người a!"

Bạch sùng cảm kích vạn phần, lôi kéo Bạch Đổng tay cảm khái không thôi, mắt nước mắt lưng tròng; doanh liên mạnh mẽ trừng Bạch Đổng một chút, không nghĩ tới đường đường một tên sĩ tử, lại dám trước mặt mọi người trêu đùa chính mình, nên làm sao xử phạt tiểu tử này mới tốt đây?

Công tử Thiệu Quan nhưng đầy mặt đều là về sùng bái, nói đến nói khoác, Tần quốc có thể vượt qua hán người cũng không nhiều, ngày hôm nay xem như là gặp phải cao nhân rồi.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: (bịa đặt trên)

Doanh liên đang đợi Bạch Đồng thực hiện lời hứa, đổi mất bốn ngàn thạch lương thực mê hoặc, vị này lấy tàn nhẫn tuyệt nổi danh quốc quân rốt cục vẫn là đề xuống lửa giận, chuẩn bị cho tiểu tử này cùng mình một cơ hội.

Bạch Đồng cuồng ngôn để hán thấy thế nào cũng giống như là một cái âm mưu. Ba ngày! Tiểu tử này lại nói khoác chỉ cần ba ngày, liền có thể bù đắp bốn ngàn thạch quân lương thiếu hụt? Nếu như thật có thể làm được, doanh liên không ngại cởi hết quần áo ở trong lều vũ đạo. Hà Tây cuộc chiến quá trọng yếu, mười năm sinh tử giáo đường công lao, nếu như không thể thủ thắng, Tần quốc sẽ bị lập tức đánh trở về nguyên hình.

To lớn mê hoặc để hán không cách nào không động tâm, ngược lại chỉ là ba ngày, coi như Bạch Đồng không làm được, Tần quốc cũng không có tổn thất gì, nếu như bị lừa dối, hán sẽ mạnh mẽ trả thù, tình nguyện bị Sơn Đông sáu quốc xem thường, cũng nhất định phải chặt bỏ Bạch Đồng đầu, phơi khô thành tịch đầu heo sung làm quân lương.

Tiểu tử này muốn chạy trốn là tuyệt đối không thể, mười vạn liên doanh có thể chạy chết hán. Hơn nữa tiểu tử này tựa hồ cũng không chuẩn bị chạy, còn thần nhiên đòi hán đình đầu tốt nhất lều trại cùng một cái chờ đợi điều khiển người. Doanh liên từ chính mình thiếp thân vệ đội trúng tuyển một cái giết người không chớp mắt nhân vật hung ác, tiểu tử này nếu như muốn chạy trốn, trung thành tuyệt đối vệ sĩ sẽ ngay đầu tiên chém xuống đầu của hán!

Tiểu tử này còn muốn một túi bột mì, một cái đào bôn, sau đó liền chui tiến vào hán hoa lệ trong doanh trường đi tới. Nhắc lên này đình lều vải doanh liên liền nghiêng rằng, đây là hán mới làm lều lớn, chính mình cũng không có cam lòng sử dụng đây, liền bị tiểu tử này lấy đi, tiểu tử này nói lều vải muốn gió thổi không lọt, tuyệt không có thể như hán hiện tại dùng này đình quân trường, miếng vá loa miếng vá, đường đường quốc quân cũng không sợ bị người nhạo báng.

Tần quốc rất nghèo, vì đánh doanh một trận, từ quốc quân đến binh dân đều ở lạc khăn dây lưng, doanh liên không cách nào không giả bộ, có thể tiểu tử này là làm sao biết chính mình có đình đầu lính mới trưởng? Lễ nào hán ngoại trừ có thể bồng dung biến ra bốn ngàn thạch quân lương, còn thần cơ diệu toán? Đây chỉ có quỷ thần thủ đoạn mới có thể làm được, ba ngày liền vận chuyển lương thực lại đây cũng không đủ, huống hồ liền tới phú thứ lịch dương đều không có lương.

Phảng phất bị chiến trường sát khí nhuộm dần, tà dương đỏ tươi như máu.

Lý Dịch ngồi ở ngoài trường, dùng một cái đồng thau chùy chậm rãi tước đầu gỗ; đầu gỗ thân thể cùng tứ chi đã hoàn bị, đầu chính đang thành hình, khuôn mặt tựa hồ có chứa Ngụy người một số đặc thù.

Doanh liên còn ở Ngụy Quốc lưu vong thời điểm, Lý Dịch chính là hán cận vệ. Đây là một tên giết người cao thủ, cũng xác thực giết rất nhiều người, lúc trước cùng doanh liên tranh cướp quân vị doanh ra từ cùng bạch cơ đầu lâu, chính là hán tự tay cắt đi. Đáng tiếc từ khi doanh liên làm quốc quân, hán cái này thiếp thân cận vệ trường liền có rất ít giết người cơ hội, lần này Hà Tây đại chiến, hán so với bất luận người nào đều hưng phấn, không chỉ một lần ảo tưởng đi theo ở quân thượng bên cạnh, ở mười trong vạn quân chém thượng tướng thủ cấp, thật là là cỡ nào đã nghiền?

Không muốn trọng đầu đánh một nửa, hán cũng không có có mấy lần lên sân khấu cơ hội, hiện tại càng điều kỳ quái, quân thượng lại để hán giám thị một cái người tuổi trẻ! Vừa nghĩ tới tiểu tử này Lý Dịch liền có khí, ba ngày biến ra bốn ngàn thạch lương thực? Đây chính là người điên mà thôi, quân thượng thế nào sẽ cùng hán phát rồ? Thời gian trôi qua thật là chậm a, ba ngày vừa đến, chính mình liền có thể gọt xuống tiểu tử này đầu, tuy rằng giết một cái người đọc sách không tính rất vinh quang, nhưng có thể qua tay ân, những năm này thực sự là biệt xấu hán.

Quay đầu liếc nhìn quân trưởng, Lý Dịch cười gằn chặt bỏ đầu gỗ đầu, lại nghe được trong quân trưởng truyền ra trầm thấp đều đặn tiếng ngáy.

Bạch Đồng thực sự là mê muốn chết rồi, tối hôm qua gặp Doanh Liên sau liền bắt đầu ngủ, đã ngủ đầy đủ một cái đối với thời, mãi đến tận công tử Thiệu Quan thô bạo địa vọt vào quân trưởng, còn phi thường không có phong độ địa vạch trần hán chân. Này kháng hàng con mắt tròn lên thật giống chuông đồng, mỗi đều muốn trực tiếp đặt ở gáy của hán trên, vọt đục như thế tuyệt: "Huynh đệ, ngươi lương thực đây? Đã qua một ngày! Nói mau, đi nơi nào kéo lương, ta mang binh giúp ngươi áp vận, lương xe đều là sẵn có."

Bạch sùng cũng đứng ở một bên, tuyệt vọng mà nhìn mình, cái kia gọi Lý Dịch gia hỏa ánh mắt lạnh đến mức như băng, tựa hồ cùng mình có thù giết cha, Bạch Đồng thờ dài, xem ra lại giác là không ngủ được, thẳng thắn đứng lên nói: "Ta ngủ bao lâu?"

"Một ngày !" Công tử Thiếu Quan mạnh mẽ giẫm đặt chân.

"Mới một ngày mà thôi, gấp làm gì? Ngươi không phải trước quân phó tướng ma, chạy đến ta chỗ này tới làm cái gì? Không cần ngươi hỗ trợ áp lương, trở về đi thôi."

"Ta không trở về đi, trước quân có xe anh nhìn, ta muốn nhúng tay vào ra trận giết người, hiện tại không đánh trận, ta đến giúp ngươi, lương thực ở nơi nào? Ngươi đừng là nói mau a, muốn gấp người chết !"

"Lẽ nào ngươi muốn ta đi ít lương lấy lương thực? Cách nơi này gần nhất lịch dương đều muốn nửa tháng lộ trình, lại nói cũng không có lương thực có thể chinh, các ngươi không thể so ta càng rõ ràng?"

Bạch Đồng thờ dài, vừa nãy mộng thật đẹp a, Thảo Nhi biến thành đại cô nương, tìm tới như ý lang quân, chính mình một tay bưng rượu, một tay nắm tay đầu, cà rốt và cây gậy hai bút cùng vẽ, chính đang đe dọa dụ dỗ tân lang quân, tiểu tử kia mặt đều rõ ràng.

Hảo hảo một giấc mơ, lại bị ba cái Trình Giảo Kim quấy nhiễu, Bạch Đồng cắn môi, suy nghĩ nên làm sao trả thù một cái.

"Ngươi dám lừa gạt quân thượng!" Lý Dịch tay đè chuôi kiếm cầm tức Bạch Đồng, hắn đã chém năm cái mộc nhân đầu, cảm giác rất không đã ghiền, tiểu tử này có một viên tốt đẹp đầu lâu, để hắn nhìn ra mê tít mắt.

"Quân thượng phái ngươi đến, là để ngươi chờ đợi ta sai phái. Muốn chém đầu của ta, vậy cũng là hai ngày sau sự tình, ngươi gấp làm gì?" Bạch Đồng cười hi hi nhìn Lý Dịch một chút: "Đi giúp ta tìm một bộ viên thốt đá đến, trở lại hai đại thùng nước, đều muốn làm tịnh nước sông... Còn có, thuận tiện lại lấy đảo bồn bình gốm cùng nửa cân thực đậu, đem trong quân thợ mộc cũng tìm cho ta đến, ta hữu dụng."

"Những thứ đồ này, cùng bốn ngàn thạch lương thực có quan hệ?"

Lý Dịch trừng mắt cầm tức Bạch Đồng, hàm răng mài, phát sinh sần sật tiếng vang, tiểu tử này dám tiêu khiển chính mình?

"Đương nhiên không quan hệ, ngươi là nghĩ như thế nào? Nếu như một bàn thốt đá cùng nửa cân thực đậu liền có thể biến ra bốn ngàn thạch lương thực, ta không phải thành yêu quái? Những thứ đồ này chỉ cùng tâm tình của ta có quan hệ, tâm tình nếu như tốt, ta mới có thể vui cười hơn hờ địa giúp các ngươi tìm lương thực không phải ma?"

"Được, ta đi tìm thốt đá, còn có hai ngày, Bạch tiên sinh tự lo lấy."

Mỗi cái chữ đều là từ Lý Dịch trong kẽ răng nứt ra đến, nếu như không phải quân thượng có mệnh, hắn đã sớm một chiêu kiếm chặt bỏ tiểu tử này đầu. Dám như vậy tiêu khiển hắn người không có mấy cái, công tử Thiếu Quan cũng không được. Bạch sùng nhìn Bạch Đồng, có chút thay hắn lo lắng, lý người điên có thể không dễ trêu, dù sao cũng là bằng hữu một hồi, chính mình có phải là nên nhắc nhở một cái cái tên này?

"Lệnh công cùng công tử nếu đến rồi, cũng đừng nhàn rồi, phiền phức giúp ta tìm chút đá đến, đem lều trại góc viên đều chăm chú ngăn chặn, không cần lộ ra một tia khe hở."

"Như vậy sẽ không bức mình?" Cái thời đại này cao nguyên hoàng thổ thảm thực vật sum xuê, cũng không giống hậu thế như vậy một cơn gió đến liền đầy trời cát vàng, vào xuân cũng có đoạn thời gian, không ai sẽ đem lều vải ô quá chật chội, lại không phải thụ hàn muốn đồ mồ hôi? Này đỉnh màn gấm là quân thượng mới làm trung quân lều lớn, chen vào bách mười người cũng không tính là nhiều, cái này cần bao nhiêu tảng đá mới đủ? Bạch sùng nhìn công tử Thiếu Quan, hàng này lác đầu liên tục, hắn là trước quân phó tướng, ở trung quân có thể không cách nào điều động quân sĩ.

"Muốn chính là bức mình."

Bạch Đồng cười thần bí, xoay người tiến vào lều lớn, ngày hôm qua muốn tới nhưng là một túi tốt nhất mạch phấn, ngấm lại liền thềm ăn đây.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: (bịa đặt dưới)

Hoạt tốt bột mì, dùng hai khối dày đặc vải bố che lên, phát một nhóm chậu than, hướng về bồn bên trong lại bỏ thêm chút than củi, Bạch Đồng vỗ vỗ tay

đi ra lều vải. Bạch sùng cùng công tử Thiếu Quan đã làm ra rất nhiều đá, chính vênh lên cái mông đem đá để tốt, ngăn chặn lều vải góc viên. Lý Dịch cũng mang theo thợ mộc đến rồi, trưởng trước thả cụ tốt nhất viên thốt đá, mài trên thả cái vải bỏ túi, mở ra xem, bên trong là tốt nhất đậu tương, hạt tròn no đủ, tuyệt đối màu xanh lục thuần thiên nhiên không phải biến đổi gen sản phẩm.

Không nhìn được liếm dưới đầu lưỡi, đáng tiếc cái thời đại này không có đầu thực vật a, bằng không nước đậu xanh tiêu quyền nhi cuộc sống vui vẻ ngày hôm nay phỏng chừng liền có thể thực hiện, Bạch Đông cảm giác rất đáng tiếc, bất giác lắc lắc đầu.

"Tiên sinh, này cụ viên thốt đá là tiểu nhân tự tay chế tạo, nhưng là có cái gì không thích hợp ma?"

Bạch Đông một lắc đầu, thợ mộc Hồn nhi suýt chút nữa dọa bay. Cái thời đại này đối với sĩ tử vô hạn khoan dung, đối với bình dân nhưng là vô cùng hà khắc, lý cận vệ trưởng công tử Thiếu Quan cũng lịch dương làm hân đều nhận ra, ba cái đại quan vây quanh Bạch Đông, rõ ràng là lấy người trẻ tuổi này cư thủ, có người nói thốt đá cũng là vị tiên sinh này chỉ tên muốn, nếu như có cái gì không thích hợp, đầu của chính mình còn có thể có ma?

"Đừng lo lắng, thốt đá làm được tốt vô cùng, rất có Công Thâu gia phong cách, người là cái tốt thợ mộc." Viên thốt đá là Công Thâu Ban cũng chính là lỗ ban phát minh, Bạch Đông thuận miệng tán thưởng, tên này thợ mộc nhưng là hi lực lợi tâm, trong miệng liền không dám xưng, nếp nhăn trên trán nhưng đều cười mờ ra.

"Ta chỗ này có món đồ, người xem có thể không thể làm ra đến? Vật này gọi là... Phải phối hợp phù đến dùng..."

Bạch Đông lôi kéo thợ mộc đi tới một bên, bắt đầu trên đất viết vẽ vời, xem ba cái gia hỏa hiếu kỳ cực kỳ.

Ba người chung quy vẫn không kèm chế được lòng hiếu kỳ, đi tới Bạch Đông sau lưng lén lút nhìn lại, phát hiện sa địa trên họa chính là cái hình tròn đồ vật, nửa đoạn dưới tròn trịa chu chỉnh, nửa đoạn trên có hơi nhô lên, nghe Bạch Đông cùng thợ mộc nói cái gì hân, khung gỗ, trúc miết, cảm giác như đang nghe thiên thư. Thợ mộc tựa hồ rất hưng phấn, lại hỏi Bạch Đông vài câu, bỗng nhiên đứng lên đến khom người cúi xuống: "Làm vật này tuyệt không thành vấn đề, tiên sinh, ta sau đó có thể lượng lớn làm ra này 'Lông hấp' ma?"

"Tự nhiên có thể, Công Thâu Ban có bao nhiêu phát minh bị mọi người noi theo, cũng không có thấy hân ngăn cản qua, ta như là kẻ hẹp hòi ma?" Bạch Đông cười gật gù, thợ mộc nhất thời lớn tiếng hoan hô lên, nhìn dáng dấp là thật cao hứng. Bạch sùng bọn họ nhìn ra vô vị, cái gì lông hấp, phỏng chừng lại là kỳ kỳ dâm xảo một loại mới mẻ trò chơi, vì tiểu nhân khánh, quân tử ác đồ vật, cũng là có thể lừa gạt lừa gạt thợ mộc.

Thợ mộc mặt mày hớn hở đi đi tới, Bạch Đông quay đầu thân đến liếc nhìn Lý Dịch, cười híp mắt nói: "Lý đại ca, nếu quân thượng phái người tới nghe ta sai phái, vậy ta liền không khách khí. Người thấy cái này viên mài cùng thực đậu chứ? Kỳ thực là như vậy dùng..."

Thề với trời, Bạch Đông thật sự rất không đành lòng, ai có thể để cái thời đại này không có lừa đây? Bạch Đông có thể thấy, Lý Dịch bấp thịt tù kết, gân cốt cường tráng, khẳng định so với con lừa có sức lực.

Bạch sùng há hốc mồm, Bạch Đông lại muốn Lý Dịch kéo mài? Đây chính là tiện dân cùng Lão Ngưu mới sẽ việc làm, đáng sợ nhất chính là Lý Dịch lại thật sự đi rồi, hơn nữa mỗi kéo lên một vòng, sẽ ngừng đầu lên nhìn Bạch Đông, phát sinh ý tứ sâu xa cười gằn. Công tử Thiếu Quan cũng rất là hưng phấn nâng cái đào bồn ở thủy khẩu tiếp loại kia chất lỏng màu nhũ bạch, đây là thực đậu mài thành, Bạch Đông một mặt đem thực đậu cùng thủy bỏ vào mài trong mắt, còn một mặt cười đắc ý, này không phải chà đạp lương thực ma? Đây chính là tốt nhất thực đậu a, tuy rằng ăn nhiều dễ dàng nói lão, nhưng có thể cường tráng gân cốt, cũng món ăn cũng lương, lại bị hân như vậy chà đạp? Hơn nữa hân còn để cho mình cũng đi rồi...

Lý Dịch ở cổ nén lửa giận, nếu là quân thượng dặn dò, hân liền muốn hết chức trách, đây là quân nhân bản phận. Ngược lại còn có không tới hai ngày, lương thực còn chưa thấy cái bóng đây, ba ngày vừa đến, đều có thể có thù báo thù.

"Huynh đệ, đây là vật gì, không công thật giống sữa dê như thế?"

Công tử Thiếu Quan liếm môi một cái, một khi liên quan đến ăn đồ vật, hân liền sẽ lập tức đánh mất lý trí, tiếp mẫn một chậu, liền rót vào trong bình gốm, dựa theo Bạch Đông yêu cầu đặt ở chậu than trên thiêu, chỉ chốc lát sau đậu hương truyền ra, nước miếng của hân liền lưu đến càng hơn nhiều.

"Cái này gọi là nước đậu xanh, thanh hỏa nhuận phổi, kiêm thu thực y hiệu quả, có muốn hay không ném thử? Uống rất ngon, ta không lừa các người..."

Trên thế nghề nghiệp trải qua nhất định Bạch Đông là cái 'Thành thực' người, đại lực đề cử nước đậu xanh, cũng là xem ở ba người luy thành khổ ha ha phân nhĩ trên. Đáng tiếc loại này âm phẩm coi như ở đời sau cũng chưa chắc có thể bị tất cả mọi người tiếp thu, nhất định phải thêm muối hoặc là thêm đường mới có thể vào khẩu, huống chi trước mắt ba vị này?

Bạch sùng tâm tư nhay bén, vị giác cũng không sai, nước đậu xanh mới vừa vào khẩu liền văng, cực kỳ oán giận mà nhìn Bạch Đông, không nghĩ ra chính mình cũng đạo tạ tội, vì sao còn muốn bị tính toán như thế, cái này cũng là người có thể ăn đồ vật? Quả thực cùng cho heo ăn nước rửa chén gần như, vừa chua xót lại sắp không nói, người Tần khi nào sợ qua chua đồ vật? Có thể cái kia cổ sư vị thật là khiến người ta khó có thể chịu đựng, đây là mưu sát!

Lý Dịch uống một hớp nước đậu xanh liền trứu một lần lông mày, nhưng không có lãng phí một giọt nước đậu xanh, vẫn là từ từ uống sạch rỗng rã một lão bát, bất quá uống sạch sau liền lập tức cầm chén ném qua một bên, ôm cánh tay đứng ở bên cạnh, xem cái kia lạnh lùng vẻ mặt, ai dám tiếp tục khuyên hân uống nước đậu xanh hân liền có thể cho ai một chiêu kiếm.

Mùi vị quen thuộc lổ vào, Bạch Đông kích động nước mắt đều sắp chảy ra, bao nhiêu năm, trong mộng đều trong ngực niệm loại này mùi vị cùng Yên kinh chợ sáng cảm động thét to tiếng —— 'Chúc ác nước đậu xanh nhi chúc ác, ngài thể nào? Trở lại điểm nhi tiêu quyền nhi nha đến bàn dưa muối, được rồi giải thích...'

Quá thân thiết , thời gian hồi tưởng ngàn năm, vẫn là cái kia phần thuần khiết mùi vị, vẫn là nguyên vị nước đậu xanh đỡ thêm a, thêm đường thêm muối đều là dị đoan!

Công tử Thiếu Quan là Bạch Đổng duy nhất tri kỷ, uống một hợp nước đậu xanh liền kêu một tiếng được, xem cái kia vẻ hạnh phúc, nên không phải nịnh hót, tam công tử còn không cần lấy lòng ai. Lý Dịch cùng bạch sùng nhìn ra không thể tưởng tượng nổi, thực sự không nghĩ ra này vừa chua xót lại sấp đồ vật tốt chỗ nào bên trong.

"Hừm, thời gian gần đủ rồi. Lý Dịch, giúp ta tìm hai tên sẽ làm mất bính đầu bếp đến, ta có tác dụng lớn."

"Được!"

Lý Dịch gật gù, cũng không hỏi nhiều một câu, chỉ giương mắt xem mặt trời, còn có một ngày rưỡi thời gian...

Doanh Liên rất muốn để cho mình thanh tĩnh lại, ở thần tử trước mặt luôn luôn là ngồi nghiêm chỉnh hần, bây giờ nhưng ngồi từng lỏng lỏng lẻo lẻo, cái mông trực tiếp ngồi ở chiếu trên, hai chân bàn ở trước người, thật là có vi lễ pháp a, nếu như bị không thánh nhân mạnh phu tử như vậy nho gia đại hiền nhìn thấy, nhất định sẽ che mặt lao nhanh, cố sức chửi người Tần là nhưng dịch tâm tính, Chu thiên tử mất bị mù mới sẽ đỡ thẳng cái này tây thù đại phu, lại để nó cũng thành một đường chur hầu, thực sự là lẽ nào có lí đó!

Lần này hần không thua nổi, hoành hành thiên hạ ba mươi năm huy hoàng đại Ngụy thua lên, công thức tọa cái này ngoan cố lão quý tộc thua được, hần Doanh Liên cùng Đại Tần nhưng không thua nổi.

Ít lương trong thành có 5 vạn Ngụy Vũ tốt, mỗi người đều là người mặc ba tầng trọng giáp, mang mười hai thạch nặng nề, nang tiền năm mươi tinh nhuệ; ngô lên từng lấy võ tốt 5 vạn liền diệt quân Tần 50 vạn, tận đến Hà Tây nơi, nghĩ tới ác mộng giống như qua lại, Doanh Liên sẽ hãi hùng khiếp vía.

Quân Tần có thể có ngày hôm nay chiến công, có một nửa là trời cao chăm sóc. Có lẽ là Ngụy người hoành hành quá lâu , kể cả ra ba tấn nước Triệu Hàn quốc đều không cách nào nhịn được, hai nước liên quân ngăn cản Bàng Quyên tinh nhuệ, thắng kiên lại thuận buồm xuôi gió xuôi dòng, lại bắt bàng phồn, chỉ cần diệt lão công thúc, liền có thể đại công cáo thành! Có thể muốn tiêu diệt đi 5 vạn tinh nhuệ Ngụy tốt, binh lực ít nhất phải gấp ba ở địch, thắng kiên muốn phòng bị Bàng Quyên đột nhiên hồi sư Hà Tây, không thể động, dựa vào dưới tay hần mười vạn quân Tần còn còn thiếu rất nhiều.

Lam Điền 5 vạn lính mới đã ở trên đường chạy tới, muộn nhất ngày mai sẽ đến, vì Hà Tây cuộc chiến, Tần quốc đã trước sau trưng tập đại quân 20 vạn, đối với một cái vừa khôi phục mấy phần nguyên khí, dân bắt quá 150 vạn nhược quốc tới nói, này đã là khuynh quốc chi binh .

Có thể lương thực ở nơi nào?

Chết tiết bạch sùng, người phải làm tốt tên chính thức lưu sử sách là ma? Không nhìn nổi lịch dương dân chúng chết đói, liền nhìn ra ta 20 vạn đại quân cạn lương thực? Còn có một ngày thời gian , tiểu tử kia nếu như và không lên bốn ngàn thạch quân lương, muốn chém nhưng là không chỉ là người một cái đầu .

"Quân thượng, ăn chút gì không, ngài đã một Thiên Thủy mét chưa tiến vào..."

Một đại đỉnh dê béo hần liền đặt tại soái án trên, thiếp thân hoạn thần quỳ gối trước mặt, đầu đều chạm được hần cước diện, tựa hồ hần không ăn đồ ăn liền muốn quỳ chết không nổi, Doanh Liên vỗ vỗ hoạn thần vai: "Phạm Cường, ta không đói bụng. Chăm cho 'Nhẹ nhàng nhuệ doanh' bị thương tướng sĩ ăn đi. Cừ Lương không ở, ta có thể muốn đối xử tử tế thuộc hạ của hần, đây là ta Tần quốc đệ nhất tinh nhuệ a!"

"Quân thượng..." Hoạn giả ngẩng đầu lên, trên mặt lại chòm râu cầu kết, không phải là hậu thế loại kia không có trứng quai vật.

"Không cần nói , thuận tiện đi Lý Dịch nơi đó nhìn. Nói cho hần, như tiểu tử kia sau ba ngày không thể thực hiện lời hứa, không cần báo ta, trực tiếp chặt bỏ đầu là được rồi. Lão Tần quốc sớm đã bị Sơn Đông sáu quốc coi là nhưng địch, lại bởi một cái sát hại sĩ tử danh tiếng cũng không tính là gì."

"Quân thượng, Bạch Đổng đầu còn muốn tiếp tục bảo lưu, không phải vậy người để ta lấy cái gì uống nước ăn cơm đây?"

Ngoài trường truyền đến tán loạn tiếng bước chân dồn dập, Bạch Đổng tiếng cười cùng một loại mạch mặt kỳ hương, đột nhiên nghe thấy được như vậy mùi thơm, Doanh Liên không khỏi nuốt nước miếng, cái bụng cũng bắt đầu ục ục kêu loan.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: (vật ấy tối lột dạ)

Tiên tiến nhất đến chính là sắc mặt lạnh lẽo Lý Dịch, cái này giết người Ma vương nâng cái hình tròn mộc trúc thành tài, hơi nhô ra cái nắp trên liêu linh từng trận nhiệt khí mạch hương, đang muốn hỏi đây là cái thứ gì, bên trong chứa cái gì mới mẻ đồ ăn, liền nhìn thấy Bạch Đổng cùng công tử Thiếu Quan các loại (chờ) người lần lượt đi vào. Bạch Đổng sắp xếp tóc, mặt cũng thôi đến sạch sành sanh, đúng là để Doanh Liên sáng mắt lên, tiểu tử này tuy rằng không sánh được cảnh giam loại kia khuôn mặt đẹp, hiếm thấy là càng như hán tử, sẽ không bị người hiểu lầm thành thô.

Công tử Thiếu Quan trong tay giờ chiếc đĩa, mặt trên cắm vào ba bốn trắng toát hình tròn vật thể, từng trận mạch hương chính là từ vật này bên trong tản mát ra ; bạch sùng cũng không khá hơn hẳn bao nhiêu, một tay nắm chặt một cái, đều đi vào lều lớn miệng còn đang không ngừng nhai , đến tốt cùng là vật gì tốt để bọn họ ăn thành bộ dáng này? Doanh Liên đều có chút ngạc nhiên.

"Công phụ, có ăn ngon , là Bạch đại ca làm được, lại hương lại nhuyễn, ăn ngon thật a! Ngươi mau ném thử đi."

Công tử Thiếu Quan trong miệng nhường lão cha, chính mình nhưng hai, ba cái toàn ăn sạch , cảm giác có chút không thích hợp, bận bịu đi tới Lý Dịch trước người, một cái vạch trần lông hấp, chỉ thấy nhiệt khí mịt mờ, trong đó ẩn hiện mấy bạch như chồng tuyết, đẹp như ngọc khâu hình tròn mì phở.

Doanh Liên đã một ngày không có thể nào ăn đồ ăn , nơi nào nhận được như vậy dụ ~ hoặc, nhất thời trong bụng vang lớn, càng xem những này mì phở càng hợp mắt, tròn tròn, không công... Hân cũng là người đàn ông, cũng từng tuổi trẻ qua.

"Quân thượng, xem ra phía này thực không sai, ngài cũng thường một cái chứ?"

Phạm Cường vô cùng tán thưởng địa hướng về Bạch Đổng Tiểu Tiểu, cấp tốc tịnh qua tay, cẩn thận từng li từng tí một địa từ lồng hấp bên trong nâng lên một cái đưa đến Doanh Liên trước mặt. Đối với hân mà nói cái gì quân quốc đại sự cũng không sánh bằng quân thượng thân thể trọng yếu, cái này gọi Bạch Đổng sĩ tử rất tốt, biết làm buồn ngủ đưa gói, chỉ cần quân thượng khẩu vị mở ra, chính là một cái công lớn.

"Hừm, xác thực rất tốt."

Bánh màn thầu lồi vào Doanh Liên chính là sừng sò, là cao quý một quốc gia chư hầu hân cũng là lần đầu ăn được bột lên men bánh màn thầu, ăn sáu mươi năm chết mất bình, đột nhiên ăn được lại từng vừa mềm vừa thơm ngọt bánh bao lớn, đây tuyệt đối là một loại to lớn hương thụ. Nhất thời ăn được thuận miệng, thậm chí ngay cả tục ăn ba cái, công tử Thiếu Quan cười hắc hắc nói: "Công phụ, ta không có lừa gạt ngài đi, vật này ăn quá ngon ."

"Bạch Đổng, đây là ngươi làm ? Vật ấy tên gì?"

Hương thụ qua sau, Doanh Liên liền hiếu kỳ lên, vật này cùng Tần quốc mặt bánh như thế có thể no người, hơn nữa thực sau bụng càng thoải mái, thực sự là thần kỳ cực kỳ. Hân cũng là đi khắp qua liệt quốc nhân vật, hỏi tường các quốc gia phong cảnh, tựa hồ liền ngay cả tối tinh thông mì phở tề lỗ các quốc gia cũng không có loại này mì phở, tiểu tử này là từ nơi nào học được ?

Bất quá mì phở làm được cho dù tốt, cũng không ngăn nổi bốn ngàn thạch quân lương, tiểu tử này nếu như ở hạn trong thời gian không bỏ ra nổi quân lương, như thế là chặt bỏ đầu không có thương lượng.

"Quân thượng, này mì phở tên là 'Mễ Mễ', bởi vì là mạch mặt làm, là màu trắng, vì lẽ đó là bạch Mễ Mễ; nếu như là dùng lật mặt làm, cái nào liền muốn gọi hoàng Mễ Mễ . Hơn nữa dùng lật mặt làm có sự kỳ diệu riêng chỗ, sau đó có cơ hội ta lại chậm rãi nói cho mọi người."

"Mễ Mễ? Quả nhiên là phi thường tên tích hợp a..."

Chúng đều gạt đầu, liền ngay cả luôn luôn lãnh khốc hình nam Lý Dịch cũng cảm giác danh tự này thực sự là quá chuẩn xác . Không công, mềm mại... Tuy rằng nhất thời không nghĩ ra chính mình tại sao lại đối với danh tự này như vậy tán đồng, nhưng là càng nghĩ càng có mùi vị, càng nghĩ càng cảm thích hợp. Sĩ tử chính là sĩ tử, làm thức ăn vật lấy cái tên, đều là như vậy chuẩn xác, quả nhiên không phải chúng ta Đại lão thô có thể so với.

Bạch Đổng mỉm cười nói: "Mọi người không nên xem thường này Mễ Mễ, tuy rằng chỉ là chỉ là mì phở, kỳ thực đã đoạt thiên địa tạo hóa, bốn ngàn thạch quân lương chỗ trống, phải nhờ vào cái này nho nhỏ mì phở để đền bù ."

Vậy thì so sánh thái quá , Mễ Mễ sức thuyết phục tựa hồ vẫn không có lớn như vậy. Doanh Liên bắt đầu không có ý tốt đánh giá Bạch Đổng, Lý Dịch tay cũng đã đặt ở trên chuôi kiếm, xem ra không cần đến lúc ba ngày, ngày hôm nay liền có thể có thù báo thù? Bạch sùng rất kinh hoàng, hân cùng Bạch Đổng cơ vốn là cùng trên một con thuyền, huynh đệ người có thể để yên sao? Công tử Thiếu Quan liền so sánh ngọc minh , con mắt vụt sáng vụt sáng mà nhìn Bạch gia ca ca, mới vừa mới mười bảy tuổi hân chung quy vẫn còn con nít.

"Vật này gọi lồng hấp, là ta vẽ đồ, thỉnh trong quân nghề mộc làm ; này một lồng Mễ Mễ cũng không phải xuất từ ta tay, mà là trong quân trù già làm, bọn họ ngay ở ngoài trường, quân thượng gọi đi vào hỏi một câu liền rõ ràng ."

Hai tên hỏa đầu quân tiến vào quân trường, đã lạy Doanh Liên sau, mắt ba ba nhìn Bạch Đổng. Vị này Bạch tiên sinh thật là thần nhân vậy, dùng tiên sinh cùng qua trước mặt, chỉ là nho nhỏ một cái mì vắt, liền có thể ở cái kia gọi là 'Lồng hấp' mới mẻ trò chơi bên trong biến thành to bằng nắm tay Mễ Mễ, bọn họ là gần thủy lâu đài, đều hưởng qua loại này mới mì phở, lúc đó liền cảm thấy cực kỳ chấn động.

Hai cái này hỏa đầu quân dám ba hoa, như vậy mì phở đừng nói mình, chỉ sợ cũng liền Thiên Hạ Cộng Chủ Chu thiên tử đều chưa từng ăn qua; hơn nữa Bạch tiên sinh còn nói , chỉ cần bọn họ ở quốc quân trước mặt làm cái chứng minh, đáp ứng truyền thụ làm mặt bí quyết, cái này cần là bao lớn lòng dạ? Khiến người ta làm sao không kính nể.

"Bạch tiên sinh cho hai cân thành mặt, đến Mễ Mễ mười lăm. Thuộc hạ xưng quá nặng, này mười lăm Mễ Mễ cộng nặng ba cân. Quân thượng, các vị tướng quân, thuộc hạ các loại (chờ) làm nhiều năm mì phở, nhưng thực sự không biết này thêm ra một cân là đến từ đâu..." Nhắc lên này không tên tăng cường nặng một cân lượng, hai cái hoá đầu quân cho tới bây giờ vẫn là lòng vẫn còn sợ hãi, dưới cái nhìn của bọn họ, đây là quỷ thần mới có thể có thủ đoạn.

"Không duyên có thêm ra một cân bột mì?"

Doanh Liên các loại (chờ) người tất cả giật mình, trừng mắt nhìn Bạch Đổng, chỉ cảm thấy như gặp quỷ mị, công tử Thiếu Quan nhưng còn ở cùng bánh nhân thảo phân cao thấp, đã ăn năm cái, còn muốn đưa tay đi bắt, trong miệng lầm bầm: "Cái gì thêm ra một cân? Ân, cái này Mễ Mễ to lớn nhất, cân ba thanh mới có thể ăn đi."

"Huynh đệ, người... Người đây là thủ đoạn gì?"

Bạch sùng nhìn Bạch Đổng, lại như thấy quỷ. Bột lên men kỹ thuật muốn đến tam quốc hậu kỳ Gia Cát Lượng độ lô thủy thời mới sẽ phát minh, trước đó, mặc cho người là thiên tử vương công, giống nhau chỉ có thể đi gặm chết mặt bánh. Đối với mì phở tới nói, này không khác nào một hồi cách mạng kỹ thuật, từ đây các loại bánh ngọt cùng bột lên men đồ ăn sẽ sinh ra theo thời thế, nói là thúc đẩy Hoa Hạ thực văn hóa bước ra cực kỳ trọng yếu một bước cũng không tính khuếch đại.

"Nhân loại, động vật cùng thực vật, đều ở tự nhiên bên trong sản sinh, hấp thu nguyên khí đất trời, tinh hoa nhật nguyệt, ẩn chứa vô hạn tiềm lực, liền xem chúng ta có thể hay không khai quật ra. Tỷ như người bình thường nhiều nhất vai chọn trăm cân, mở một thạch cung, trải qua huấn luyện binh lính tinh nhuệ nhưng có thể mặc vào mấy chục cân trọng giáp mà không ảnh hưởng tốc độ chạy trốn, mở cung ba thạch! Ta chỉ có điều là dùng thích hợp phương pháp, đào móc ra những này bột mì tiềm lực mà thôi..."

Bạch Đổng giờ khắc này nhất định rất giống cái thần côn: "Quân thượng không cần thấy những này Mễ Mễ xộp, trải qua ta đào móc tiềm lực, bột mì trở nên càng dễ dàng bị người thể hấp thu, vì lẽ đó những này nhìn như xộp Mễ Mễ so với lão Tàn người thường ăn bột mì dẻo bánh càng có thể lót dạ. Đặc biệt là thả lâu cũng sẽ không quá cứng, coi như lạnh lẽo cứng rắn, chỉ cần dùng hỏa nung một nung, sẽ trở nên tiêu hương tô hoàng, quả thực chính là nhân gian mỹ vị."

Doanh Liên cười ha ha, nhảy tới trước một bước nắm lấy Bạch Đổng tay: "Tiên sinh quả nhiên cứu ta Đại Tàn! Còn xin tiên sinh chỉ giáo, loại này... Loại này đào cái gì tiềm lực biện pháp có hay không rất khó nắm giữ?"

"Quân thượng rộng lượng, biện pháp này kỳ thực đơn giản cực kỳ, là cá nhân liền có thể nắm giữ."

Bạch Đổng không lộ ra dấu vết địa tránh ra tay, bị một cái râu tóc bạc trắng lão già nắm lấy tay thân thiết gọi tiên sinh, cái cảm giác này thực sự có chút kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: (quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ)

Trâm niều xem như là cái gì Quan nhỉ? Cái kia niều chữ còn muốn đọc làm điều, dùng cây trâm đi đâm chim nhỏ ma? Cái này cần là nhiều ma ác độc ý nghĩ? Có phải là quá hoàng quá bạo ~ lực ?

Nếu như không phải bạch sùng vội vàng giải thích đây là Tàn quốc hai mươi các loại (chờ) tước bên trong đếm ngược đệ tam tước vị, Bạch Đổng thật muốn hiểu làm đây là tần hiến công ác thú vị.

Doanh lão đầu nhi còn không có chết, vào lúc này gọi hán miếu hiệu tựa hồ có hơi ác độc, có thể Bạch Đổng cảm giác ác độc còn chưa đủ, ai bảo ông lão quá hẹp hòi, liền này một cái bột lên men kỹ thuật có thể giúp hán tiết kiệm được đến bao nhiêu lương thực? Đây chính là gấp cân ra bán, Tàn quốc lương thực càng nhiều, khu ra lương thực liền càng nhiều, hoàn toàn chính là cách mạng kỹ thuật a, mới trị một cái trâm chim nhỏ? Hơn nữa nghe bạch sùng nói, tước vị này còn chưa đủ để tránh khỏi địch, ngoại trừ sẽ bị binh dân kính ngưỡng ở ngoài, duy nhất quyền lợi chính là có thể ở đầu ngựa bước lên màu sắc rực rỡ dây lưng, đương nhiên, có hay không mà Tàn quốc cũng mặc kệ, dây lưng được bán thân dùng tiền mua, Tàn quốc cũng không chịu trách nhiệm.

Ở trên đầu ngựa xuyên đeo ruybăng? Còn có so với này càng ngu hơn ma, thật muốn đến chiến trường, đây chính là cái mục tiêu sống. Lập xuống lớn như vậy công lại còn không thể nắm giữ miễn trừ đi lính đặc quyền? Này đặc biệt là quá đáng! Tuy nói kẻ sĩ nguyên bản liền không cần đi lính, có thể Doanh lão đầu nhi thái độ lại làm cho người rất khó chịu.

Cho nên khi Doanh Liên lại một lần nữa hỏi thăm Bạch Đồng sư thừa thời điểm, Bạch tiên sinh chính là không nói, cho người tức chết. Làm người càng là thần bí liền càng có thể khiến người ta cao thâm khó lường, không dám coi như không quan trọng, không phải yêu phong cái gì trăm chim nhỏ ma? Người trước hết ghi nhớ đi.

Bạch sùng cùng công tử Thiếu Quan nhưng thật giống như qua đại niên như thế vui sướng, lôi kéo Bạch Đồng nhất định phải chúc mừng. Trong quân doanh không được uống rượu, công tử Thiếu Quan liền mang tới chính mình tư tàng hai cái bình chua tửu, kéo lên Bạch Đồng lên lút chuồn ra doanh, ít lương phụ cận nhiều chính là đất vàng khâu tử, tìm một cái không cao không lùn leo lên, ca mấy cái bày ra 'Chiến trường' ra sức uống một phen, ai không đi ai chính là loại nhát gan.

Đối với loại này trái với quân quy cách làm, Lý Dịch không có bất luận biểu thị gì. Từ khi được quân thượng mệnh lệnh, muốn hấn ở Hà Tây trong lúc phụ trách Bạch Đồng an toàn, hấn liền rõ ràng chính mình là không có cơ hội ra chiến trường. Tiểu tử này quả thật có chút thủ đoạn, đã gây nên quân thượng quan tâm, quân thượng đây là đang quan sát, để cho mình phụ trách an toàn, kỳ thực sẽ cùng giám thị. Tàn quốc sĩ tử đều là khá lắm, có thể tiểu tử này kỳ quái, ai biết hấn có thể hay không đào tẩu? Quân thượng đã hạ lệnh, loại kia trắng mặt phương pháp phải làm thành quốc gia bí mật đến bảo thủ, vạn nhất hấn đi rồi, trời mới biết có thể hay không tiết lộ cho Sơn Đông sáu quốc?

Lôi kéo giao hảo tiểu tử này, cũng là quân thượng ám hứa, bạch sùng khẳng định là rõ ràng, công tử là cái hồ đồ người, như vậy càng tốt hơn, tất cả phát tử tự nhiên. Lý Dịch biết quân thượng là muốn dò ra tiểu tử này trên người còn có bí mật gì, có còn hay không tương tự 'Trắng mặt' thần kỳ thủ đoạn? Cùng Tàn quốc to lớn lợi ích so ra, nho nhỏ trái với một cái quân kỷ lại đáng là gì?

Mặc dù đối với keo kiệt doanh ông lão có chút bất mãn, Bạch Đồng vẫn là quyết định ở đây tiếp tục ở lại, Chiến quốc sơ kỳ phồn hoa phú thừ không phải hẻo lánh lạnh lẽo lão Tàn, mà là Sơn Đông sáu quốc cùng vùng đất phi nhiều Sở quốc, nếu như có cơ hội lựa chọn hấn đã sớm đi rồi, tàn thống nhất thiên hạ vẫn là hơn trăm năm sau sự, không tới phiên hấn đến lo lắng. Ai có thể đề nẫu thân cùng Thảo Nhi đều ở Tàn quốc đây? Ngật Thạch Thôn tộc nhân đối với mình có tình có nghĩa, nhất định phải mưu cái xuất thân mới xong trở về, trong quân doanh tuy rằng nguy hiểm một chút, nhưng có lượng lớn cơ hội, chỉ cần có đầu óc, cũng chưa chắc cần ra chiến trường giết địch.

Ngồi ở gò đất trên nhìn tới, quân Tàn đại doanh liên miên hơn mười dặm, ít lương thành lại như cái nho nhỏ hộp diêm tử, không thấy rõ thành trên có hay không binh sĩ, chỉ biết hoành hành thiên hạ Ngụy Vũ tốt liền phòng thủ ở trong thành; thành lên thành dưới đều rất yên tĩnh, hai quân không giống như là ở giao chiến, càng như là đang làm một hồi liên nghị hội, thỉnh thoảng sẽ có quân Tàn thám báo chạy đến bên dưới thành, chuyển trên một vòng trở về đến rồi, thành trên liền tiền đều chẳng muốn thả.

"Thực sự không rõ Bạch Công phụ a, hiện tại lương được rồi, lại không đấu võ, muốn gấp người chết? Mẫu thân đại thọ đều sắp tiếp cận..."

Nghe nói cũng như cái hiểu thuận hải tử, đáng tiếc hành động nhưng bán đi nội tâm, công tử Thiếu Quan nắm con dê chân tước ăn miếng đầy nước mỡ, ăn một miếng liền liếc mắt nhìn một chút xa xa ít lương thành, trong mắt hung ánh lấp lánh. Hàng này cùng Lý Dịch không có gì bản chất khác nhau, đều là trời sinh giết phối, đồ máu liền sẽ đặc biệt hưng phấn loại người như vậy.

Bạch sùng không có phản ứng hấn, từng làm lịch dương lệnh gấp dân gian khó khăn, càng rõ ràng chiến tranh ý vị như thế nào, nếu như không phải Hà Tây nơi là lão Tàn người to lớn nhất chấp niệm, hấn sẽ ở chính lương thời làm càng nhiều mờ ám, nếu như sớm biết sẽ gặp phải Bạch Đồng, sẽ có thần kỳ như thế trắng mặt thủ đoạn, vạn đến đại doanh lương thực sẽ chỉ có 2000 thạch.

Nghĩ đến lương thực nguy cơ giải quyết hấn liền phi thường kích động, lôi kéo Bạch Đồng liền muốn kết bài. Cổ nhân liền yêu thích làm loại này anh em nghĩa khí, đào viên cái kia ca ba nhi chính là như vậy, một khi tìm tới thích hợp kết bài đối tượng, liền tuyệt không lãng phí thời gian; đây là nguyên thủy nhất giao thiệp mở rộng phương pháp, thậm chí đến 21 thế kỷ đều còn có rất lớn lừa dối tính, đại ca một lay, từ đây liền có người đỉnh lòi, đương nhiên cũng có thường thường để huynh đệ đỉnh lòi cao nhân, thí dụ như yêu suất hải tử Lưu hoàng thúc.

Công tử Thiếu Quan đem đùi dê ném một cái, cũng tập hợp lại đây muốn kết bài, mặc kệ người ta có hứng thú không có hứng thú, ca ca cũng gọi lên, ngược lại bạch sùng vốn là hấn anh vợ, cũng không mất mát gì. Bạch Đồng đang muốn có nên hay không đồng ý, chợt nghe Lý Dịch kêu một tiếng: "Trước quân di chuyển, là xe tướng quân thuộc hạ!" Cái này phân từ hiểu chiến con mắt đều đỏ.

Xem ra Bảng Quyền vẫn là không có cách nào ở trong ngắn hạn đánh vỡ hàn Triệu liên quân, bằng không thắng kiện cũng sẽ không phải hồi 2 vạn tinh nhuệ, muốn cùng đại quân hội hợp cùng kích công thúc tọa. Trong thành có công thúc tọa cùng long cổ suất lĩnh 5 vạn Ngụy Vũ tốt, Hà Tây võ tốt tận ở chỗ này, chỉ có tiêu diệt bọn họ, Hà Tây một trận mới coi như chân chính đánh thắng, Tàn quốc có thể ngồi chương mười năm yên tĩnh Hà Tây.

Chỉ là mấy cái hô hấp, yên tĩnh 'Liên nghị hội' liền thành máu thịt tung toé chiến trường. Đông Phương mới vừa bay lên cuộn cuộn bụi mù, ít lương trong thành Ngụy quân liền cấp tốc hướng về ra khỏi thành đi, công thúc pháo lại trầm ổn bảo thủ, cũng sẽ không ngồi xem hai chi quân Tàn hội sư, thám báo mang đến đều là tin tức xấu, Lam Điền bên kia 5 vạn quân Tàn sắp đến ít lương bên dưới thành, nếu như lại thêm vào thắng kiện này 2 vạn viện quân, ít lương nhưng là nguy hiểm.

Quân Tàn hành động cũng không chậm, hầu như ở Ngụy quân ra khỏi thành đồng thời, trước quân liền giết hướng về phía ít lương thành. Xe anh dòng suy nghĩ rất rõ ràng, cũng không có vội vã tiếp ứng thắng kiện quân, mà là tập trung sức mạnh đánh mạnh ít lương, vậy Ngụy cứu Triệu chiến pháp sớm trình diễn.

"Lão tử nhiều không được xe anh!"

Công tử Thiếu Quan nhanh tức điên, như một lần khối vọt tới bên dưới ngọn núi lên chiến mã, hai chân mãnh kẹp bụng ngựa hướng về chiến trường lao nhanh, tiếng rống to thuận gió bay tới: "Bạch gia ca ca, ta trước tiên tìm xe anh tính sổ đi! Đánh xong một trận chúng ta lại kết bài, có thể coi là trên ta a!"

Bạch sùng cũng vội vã cáo biệt quy doanh, hần hiện tại tuy rằng bị xuống làm trung quân mẫu sĩ, muốn đúc kết trận này chiến dịch cơ bản không nhiều lắm hi vọng, quân nhân bản năng nhưng vẫn còn, bình thường mở cái đảo ngũ không có gì, đại chiến đã lên, liền muốn lập tức trở về đến cương vị của chính mình trên.

Lý Dịch đem nắm đầm nắm 'Rắc rắc' vang, đã dùng nhiệt liệt ái ~ muội ánh mắt nhìn Bạch Đồng mấy lần. Thứ ánh mắt này Bạch Đồng rất quen thuộc, Thảo Nhi mỗi lần muốn chính mình dẫn nàng lên núi thảo con thỏ nhỏ liền sẽ như vậy xem chính mình.

"Xem ta cũng vô dụng, chiến trường quá nguy hiểm, không thích hợp ta. Quân thượng nói, ngươi muốn phụ trách ta an toàn, hiện tại liền hộ tống ta hồi doanh đi. Trung quân đại doanh hần là an toàn chứ? Không đúng không đúng, vẫn là về phía sau quân tốt, khoảng cách chiến trường càng xa liền càng là an toàn, quân thượng nói, ta chỉ cần không rời đi đại doanh, ở nơi nào cũng có thể, ngươi hần là sẽ không phản đối?"

"Kê nhu nhược!" Lý Dịch vô cùng thất vọng, trong mắt tất cả đều là vẻ khinh bỉ.

"Tin tưởng ta, kỳ thực kê nhu nhược sẽ sống đến càng lâu, theo ta ngươi cũng có thể sống đến một trăm tuổi?"

Bạch Đồng cười hi hi, tôn tấn vào lúc này còn không thành danh đi, ngươi nơi nào học được phép khích tướng? Bất quá chiêu này nhi đối với anh em không dùng, quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, mẫu thân cùng Thảo Nhi còn chờ ca trở về đây, ta nếu như có chuyện gì xảy ra, các nàng còn có thể sống ma? Ngươi loại này một người ăn no toàn gia không đối bụng điền cuồng giết người cảnh giới quá thấp.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: (minh tinh)

Cuộc chiến đấu này rất giống mùa hè mưa xối xả, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh. Bạch Đồng khởi đầu còn lo lắng sẽ làm cho ngủ không được, không muốn ăn xong cơm tối, gần bãi nước tiểu tiếng la giết liền đình chỉ. Tàn Ngự song phương hiện nay đều không có quyết chiến tâm tư, làm phát hiện không cách nào ngăn cản quân Tàn hội sư thời, công thức pháo liên thông minh rút trở về, dựa theo hần được tin tức, lịch dương đã không có lương, chỉ phải tiếp tục giằng co nữa, đầu tiên tan vỡ tất nhiên là quân Tàn.

Toàn bộ quân Tàn đại doanh đều yên tĩnh lại, chỉ có Bạch Đồng trong lều ánh đèn còn ở lóe sáng. Không phải hần chưa muốn ngủ, công tử Thiếu Quan đến rồi, này kháng hàng hai con mắt đỏ đến mức như là thỏ, lôi kéo hần tay không chịu thả, bảo là muốn suốt đêm kết bái, không đáp ứng hần liền không đi.

Bạch Đồng có thể thấy, công tử Thiếu Quan là cái rất không có có tồn tại cảm người. Thân là một tên hai hàng, cố nhiên có bán manh Tiên Thiên thuộc tính, lại không người sẽ thật coi hần là thứ gì to tát. Hơn nữa lỗ mắng tùy hứng, lên chiến trường liền biết xông về phía trước, lần này xe anh nhận được nhiệm vụ là cùng 2 vạn doanh kiến quân thắng lợi hội sư, tự nhiên không muốn mang tới hần viên này bom hẹn giờ, kết quả hàng này liền thành Tàn quốc chiến sự trên cái thứ nhất không biết quân tình trước quân phó tướng.

Ai nói phơi thô liền nhất định không có tim không có phổi? Ở công tử Thiếu Quan xem ra, ngoại trừ nhị ca, tự công phụ đi xuống, Tàn quốc quân thần đều là bắt hần làm cái chuyện cười xem, bất luận hần cỡ nào nỗ lực, đều là không cách nào được tán đồng. Hần không phục, hần muốn học tập, hần muốn làm cho tất cả mọi người nhìn thẳng vào chính mình, đáng tiếc không ai chịu giáo, liền ngay cả luôn luôn người ngoài đồn hậu Tàn quốc trường sử Công Tôn cổ đều cho hần tám chữ lời bình 'Rực rỡ thiên tính, mặc cho kiều mặc cho táo'.

Đầu của hần là không sao vậy linh quang, có thể dù sao cũng là Tàn quốc công tử, cũng có thể miễn cưỡng hiểu biết chữ nghĩa, lẽ nào còn không rõ đây là nói hần vĩnh viễn chưa trưởng thành, mặc kệ là tốt rồi? Công Tôn cổ liền không phải người tốt!

Là Bạch Đồng để hần nhìn thấy hi vọng, đối với hần loại này kẻ tham ăn tới nói, có thể làm ra 'Mẽ Mẽ' loại kia thứ tốt người, nhất định là tối ghê gớm, không thấy công phụ đều vội vàng hỏi thăm Bạch gia ca ca sư phụ là ai ma? Người ta chính là không nói, liền công phụ cũng không có chi làm sao.

Vĩnh viễn khuyết gần công tử Thiếu Quan như là nhìn thấy nhân sinh hi vọng, cùng xe anh đại ồn ào sau liền trực tiếp chạy đến Bạch Đồng nơi này, ngốc người cũng không phải là không có thông minh thời điểm, hần biết nhận dưới cái này 'Ca ca' nặng đến đâu muốn. Lý Dịch ở thờ ơ lạnh nhạt, nhưng không có ngăn cản, quân thượng tuy rằng thương yêu cái này tiểu nhi tử, nhưng dù sao cũng là con thứ, lại nói coi như là con trai trưởng, cùng một tên sĩ tử kết giao cũng không tính thấp thân phận.

Không chờ Bạch Đồng tỏ thái độ, hàng này liền trực tiếp cắt vỡ cổ tay, sau đó cầm lấy một cái đồng thau chùy, từng mắt mắt dục mà nhìn Bạch Đồng. Bạch Đồng bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là tiếp nhận chủy thủ của hần, chính mình cũng đem cổ tay cắt vỡ, vết thương cùng vết thương va vào nhau, lẫn nhau máu tươi giao hòa, từ đây chính là huynh đệ, có thể để cho ta ngủ ngon giấc chứ?

Kêu một tiếng ca ca, công tử Thiếu Quan đằng hoàng trịnh trọng địa chào một cái, chậm rãi lui ra quân trưởng, Bạch Đổng ngã đầu liền ngủ, chỉ chốc lát sau liền tiếng ngáy như lôi.

Buổi sáng ở một mảnh nào động trong tiếng tĩnh lại, Bạch Đổng tò mò đi ra quân trưởng, đều nói quân Tần tình nhuệ, kỷ luật ngay ngắn, tại sao lại như vậy âm ỉ, như là đến chợ bán thức ăn? Quân đội như vậy có thể đối kháng Ngụy Vũ tốt, thu hồi Hà Tây ma?

Hóa ra là ở điểm tâm, xem thời gian lại là muốn nhậu thực ba món ăn, đây là cực kỳ hiếm thấy, hơn nữa ngày hôm nay điểm tâm cảnh tượng phi thường đồ sộ.

Quân Tần lấy vạn người thành quân, Hà Tây đại doanh có mười vạn, thêm vào ngày hôm qua hội sư 2 vạn thắng kiện đại quân, chính là 12 vạn người, kỷ thực là chia làm mười hai quân. Cái gọi là hậu quân, kỷ thực chính là quản lý hậu cần tiếp tế, lương thảo cung cấp, thu xếp thương binh vị trí, nơi này binh lính hơn phân nửa đều là người già yếu bệnh tật, hơn nữa mỗi cái có chức vụ, phụ trách công trình tu đạo, đường mã, y hộ cứu trị, làm cơm, đều tụ tập ở đây.

Bạch Đổng đóng trại vị trí liền tới gần một đám hỏa đầu quân, quân Tần lấy vạn người vì quân, chôn nồi tạo giò com nhưng là lấy 500 người làm đơn vị, do ba đến năm tên hỏa đầu quân phụ trách, bình thường là bữa trưa cùng com tới mới tạo com nóng, buổi sáng hơn phân nửa là làm bánh liền thủy, hơn nữa còn đều là nước lạnh. Cái thời đại này uống nước là quá bình thường, thiếu nóng thủy lại uống thuốc về số ít quý tộc bất lương quen thuộc.

Bình thường hỏa đầu quân tạo com nóng cũng chính là luộc chút cháo loãng, thiếp vài tờ mặt bánh cái gì, ngày hôm nay nhưng là tình cảnh chưa từng có, trên đất trống xếp hàng ngang mười mấy cái cao hai thước phủ, phần lớn là đào phủ, ở giữa chen lẫn mấy cái đồng thau, phủ trên miệng thủ sẵn Bạch Đổng phát minh lồng hấp, nóng hổi, mặt hương phân tán, hoá ra là ở chung bánh màn thầu.

Như cảnh tượng như vậy không chỉ một chỗ, toàn bộ quân Tần đại doanh đều bốc hơi nóng, sương mù mịt mờ, đúng là đưa đến nhất định bí mật tác dụng. Phủ không đủ, liền tạm tạm phối hợp đình đến dùng.

Chiến quốc thời đình phân vài loại, đặt ở Lạc ấp cái kia mấy tôn quả thực chính là Chu thiên tử mệnh, bị thiên hạ chư hầu khản nhìn chăm chăm, ai dám động đây sẽ bị khắp thiên hạ truy sát; công hầu dùng để tế tự quy cách hơi thấp, cũng không thể đem ra luộc đồ vật; cùng ăn có quan hệ loại kia thường thấy nhất, có chuyên môn phân loại đồ ăn dùng, thời khắc mấu chốt còn có thể luộc người sống, cũng hữu dụng đến chứa đựng thức ăn, cùng hậu thể mầm thức ăn không nhiều lắm phân biệt. Trong quân thợ mộc rất có trí tưởng tượng, làm thời chế tác rất nhiều hình vuông lồng hấp, hiệu quả cũng là không sai, dùng để trưng bày bánh màn thầu so với hình tròn lồng hấp còn muốn chỉnh tề.

"Quân thượng đặc biệt hạ lệnh, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày ba món ăn đều là nhiệt thực, binh sĩ không phân giai tầng, một suất dùng ăn 'Mề Mề' ..." Lý Dịch không biết lúc nào đứng ở Bạch Đổng phía sau, cái tên này ánh mắt có chút nhiệt liệt, tựa hồ là người được cái gì mùi.

"Người hưng phấn cái gì? Mỗi ngày ăn nhiệt thực, đây là muốn bảo dưỡng sĩ tốt thể lực, chuẩn bị đánh đại trượng dũng không? Đáng tiếc không có phần của người. Quân thượng nói, người muốn phụ trách bảo vệ ta an toàn, ta là tuyệt không chịu ra chiến trường, vì lẽ đó người cũng không thể đi. Nếu như có bất mãn, tìm quân thượng đi nói, đừng trừng mắt ta."

Quả nhiên là một kẻ nhu nhược, ngoại trừ sẽ cái trắng mặt, còn có cái gì tốt, quân thượng nhưng phải bắt hắn làm bảo? Lý Dịch tức giận nhìn Bạch Đổng, phần tử trí thức đáng ghét nhất, cái tên này sợ chết không nói, yêu cầu còn đặc biệt nhiều, tối ngày hôm qua nhất định phải chính mình làm chút nước nóng đến, bảo là muốn rửa mặt rửa chân? Nơi nào như thế nhiều tật xấu, nam nhi đại trượng phu, nói ngủ là ngủ, bên người lại không có cô gái, còn sợ chân xú hay sao? Uống nước cũng phải uống nhiệt, đều là mùa xuân, uống mấy cái nước lạnh lẽ nào sẽ chết người?

Bánh màn thầu ra nồi, có không công mạch mặt bánh màn thầu, mềm mại nhún một cái một cái hồ, còn có màu vàng óng lật mặt bánh ngô. Đây là Bạch Đổng chuyên môn truyền thụ tay nghề, lật mặt so sánh cứng, biến thành bánh ngô chung cang tiết kiệm hỏa lực, hỏa đầu quân môn rất nhanh sẽ trò giỏi hơn thầy, cái kia bánh ngô năm đến so với Bạch Đổng xinh đẹp hơn, còn một cái tên gọi 'Tiểu Mề Mề'. Quả không có sáng tạo tính, thời đại này người không thiếu hụt năng lực học tập, khuyết thiếu chính là trí tưởng tượng, này cùng Hoa Hạ dân tộc tính cách có quan hệ, cần cần khản khản nhún nhục chịu khổ, nhưng ít đi thiên Mã Hành Không giống như kỳ tu diệu tướng.

Quân Tần môn vui vẻ ra mặt, đứng xếp hàng tới lĩnh 'Mề Mề', làm mấy cái chất đồng ở Đại lão trong bát, lại đi thịnh một phần mặt thủy, tìm cái xó xinh một tồn, nỷ nỷ địa hưởng thụ bột lên men thực phẩm, chính là ăn tương kém một chút, thường quen rồi chết mặt bánh sắt thép dạ dày đột nhiên tiếp xúc loại này mềm mại đồ ăn, thực sự là thụ sủng nhược kinh, hai, ba khẩu chính là một cái, so với ai tốc độ càng nhanh hơn. Bạch Đổng nhìn ra liên tục cau mày, không trách thời cổ trong quân đội thường thường xuất hiện lượng lớn không phải chiến đấu giảm quân số, như vậy hồ ăn Heyse, dạ dày không mắc lỗi mới là quái sự, nhìn như vậy đến bột lên men kỹ thuật xuất hiện không chỉ có thể tiết kiệm lương thực, còn có chữa bệnh tác dụng.

Bạch Đổng đi tới chỗ nào, đều có bụng Đại lão bát, ăn nhiệt bánh màn thầu quân Tần nhảy lên đến cung cung kính kính kêu một tiếng 'Bạch tiên sinh'. Những chiến trường này trên giết người trăm thủ mặt không biến sắc hung phôi ở trước mặt hắn lại có chút xấu hổ, có cái dựa vào hắn tới gần chút, lập tức gây nên một mảnh cười vang, rất có chút hậu thế fans truy tình mùi vị.

Ở trong mắt Bạch Đổng phổ thông đến không thể phổ thông hơn nữa 'Bột lên men kỹ thuật' đủ để sâu sắc ảnh hưởng cái này dài hạn bao phủ ở lương thực nguy cơ bên trong quốc gia; Doanh Liên đã ra lệnh, trắng mặt thần kỳ là Tần quốc bí mật lớn nhất, người Tần có dám tiết lộ ở nước ngoài giả, diệt cửu tộc! Hắn cái này phát minh giả lại như hậu thế những kia hàng đầu nhà khoa học như thế, thuộc về quốc chi lợi khí, dĩ nhiên là thành những Đại lão này thô sùng bái đối tượng.

"Bạch... Bạch tiên sinh... Có thể mời ngài điểm một khúc ma?"

Sợ hãi âm thanh bỗng nhiên từ phía sau truyền đến, lại là cái nữ, điểm điệu hát dân gian? Âm thanh thật là tốt nghe a... Có thể ở này quân Tần đại doanh, tại sao có thể có nữ tử xuất hiện? Đừng nói là ở thời kỳ chiến quốc, các đời các đời quân quy đều không cho nữ tử ra vào đại doanh chứ?

Bạch Đổng trong lòng thấy kỳ lạ.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: (khổ tửu chuyện làm ăn)

Các loại (chò) quân Tàn tướng sĩ lĩnh xong bánh màn thầu chúc thủy, mới có một đám người chậm rãi dựa vào lại đây. Bọn họ hiển nhiên không phải quân Tàn, hậu quân đại doanh bên trong mặc dù nhiều mấy là lão yếu, hơn nữa nhiều là tự mang binh khí khôi giáp đóng quân, nhưng mỗi cái có thuộc về, dù cho là ở ăn điểm tâm, cũng là lấy năm người làm bạn, hai ngũ vì một thập, mười thập vì một cuội, nhìn lộn xộn, kỳ thực ngay ngắn rõ ràng.

Những người này nhưng là lộn xộn một đoàn, xuyên (mặc) đều là rách nát bố y, có trên eo xuyên đem cắt thành một nửa đồng thau kiếm, có liền đứt khoát là không có cái nhĩ cái cuốc, bọn họ không phải trực tiếp lĩnh điểm tâm, mà là dùng tiền mua, Bạch Đổng nhìn xuống, hai cái bánh bao liền muốn một cái Tàn quốc viên tiền, này có thể không tính tiện nghi.

Nghe xong bên cạnh binh sĩ giải thích mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, những này nguyên lai chính là thời kỳ chiến quốc rất có đặc sắc theo quân thương nhân. Thời đại này thiên hạ đánh nửa, vì cổ vũ binh sĩ anh dũng giết địch, các quốc gia đều quy định binh sĩ thu được chiến lợi phẩm có thể tự lưu ba phần mười đến năm phần mười, có thể quân bị kho là không có nghĩa vụ hỗ trợ gửi những chiến lợi phẩm này, thế là theo quân thương nhân liền sinh ra theo thời thế, bọn họ tự mang vũ khí trang bị, phụ có trợ giúp quân đội tác chiến giết địch nghĩa vụ, nhưng không bị quân đội thừa nhận, bắt luận ăn ở, đều muốn hưởng về quân đội giao nộp nhất định tiền tài.

Loại này chế độ vẫn kéo dài đến hậu thế, trong lịch sử có đại quân thương thậm chí có thể trực tiếp cùng quốc gia làm ăn, tiêu hóa quốc gia không cách nào tiêu hóa lượng lớn chiến lợi phẩm, hay hoặc là hưởng về cần quốc gia cung cấp lượng lớn quân giới; chỉ là đến Vệ Uông vào tàn sau, những này theo quân thương nhân mới hết thấy chuyển hóa trở thành 'Nghiep quan', từ trong tay binh lính mua lượng lớn thu được, sau đó bán trao tay nước khác, kiếm lấy lượng lớn tiền tài lấy từ quốc khố.

Trước mắt những thứ này đều là một ít thương nhân, bọn họ xanh xao vàng vọt, quần áo rách nát, cùng quân Tàn giao dịch thời điểm đều muốn ăn nói khép nép. Một tên lão quân đặc ý nói cho Bạch Đổng, những người này đa số đều là liền thổ địa cũng không có tiền dân, trồng trọt xong chủ nhà thổ địa, nắm lấy từ trong miệng tình ra một điểm tiền vốn, chạy đến trong quân doanh liều mạng, nếu như số may có thể bắt từ, có thể mua vài món ra đáng vũ khí trở về bán cho hiệp khách hoặc là chuyển làm quân bị chuyển làm ăn Đại thương nhân, một năm này liền có thể không cần chịu đói.

Lời mới vừa nói từ từ ngay ở thương nhân trong đội ngũ, nếu như không phải nàng âm thanh đầy đủ nữ tính hóa, Bạch Đổng thậm chí không cách nào phát hiện đây là một cô gái trẻ. Nàng áo tang rất đơn bạc, giấy rom đều phá, lộ ra hai cái khoẻ mạnh chân to chỉ, tóc như người đàn ông như thế kéo lên đến, trên mặt mờ hồ còn có mấy đạo vết thương, bên hông lại còn cắm vào một cây côn gỗ, vẫn không có cổ tay thô đầy, có thể thành công hay không đánh chết một con chó đều rất khó nói.

Đánh giá cô gái này vài lần, Bạch Đổng phát hiện nếu như nàng đổi một thân hoa lệ trang phục, đem mặt rửa sạch sẽ, lại hóa cái khối huân trang, hoàn toàn chính là hậu thế T trên đài người nẫu. Vóc người của nàng rất cao, có tới khoảng 1m70, so với cái thời đại này rất nhiều nam nhân đều cao, cũng may Tây Tàn nhiều tráng sĩ, đứng ở người Tàn bên trong vẫn không tính là hạc đứng trong bầy gà.

"Người gọi lại ta, muốn ta điểm khúc nhỉ?"

Bạch Đổng rất tò mò, cái thời đại này không phải chỉ có nhã âm ma? Lễ nhạc đều là Không lão phu từ tôn sùng nhất, thế nào sẽ như vậy mặc người khinh nhờn, cô gái này là thật là khác loại vẫn là ăn gan báo?

"Khổ tửu thật là cái khổ hải tử, rất sớm không có nương, phụ thân theo chúng ta bán đạo, nàng liền dựa vào hát khúc nhi kiếm lấy mấy cái món tiền nhỏ, đây là đem chủ cho phép. Tiên sinh đừng xem nàng nhận không ra vài chữ, nhưng sẽ hát (Kinh Thi), quan quan sư cuu cái gì, êm tai lắm..." Nữ tử nguyên lai kêu khổ tửu, quả nhiên là cái không có tính cũng không có thị khổ người tiện dân, bất quá nhân duyên tựa hồ rất tốt, vài tên lão quân đô giúp đỡ nàng nói chuyện. Ở tại bọn hán nghĩ đến, Bạch Đổng cái này sĩ tử khẳng định là không thiếu tiền, có thể giúp khổ tửu kéo đến một vị đại hào khách cũng coi như là làm việc thiện.

Khổ tửu sợ hãi mà nhìn Bạch Đổng, nước mắt ở viền mắt nhĩ bên trong vòng tới vòng lui, nàng là dựa vào hát khúc kiếm lời mấy cái lão quân mang huyết tiền không sai, nhưng xưa nay không sẽ mở miệng chào hàng chính mình, đều là lão quân môn nhìn nàng phụ nữ đáng thương, chủ động cho nàng chuyển làm ăn làm. Nhưng những này cùng ha ha có thể có bao nhiêu tiền, nàng hiện tại cần một bút đồng tiền lớn, có thể để phụ thân an an ổn ổn vượt qua nửa đời sau mới được, thế là quần áo ngăn nắp Bạch Đổng liền thành mục tiêu của nàng, mặt mũi đều không lo được.

Bạch Đổng bộ kia y phục rách rưới để Doanh Liên đều không nhìn nổi, đặc biệt vì hán thay đổi một thân tư tằm sâu y, thêm vào sĩ tử tên tuổi, đứng ở

những này quân Hán Trung thật như ngọc thụ lâm phong giống như vậy, xác thực như cái khoản gia.

"Cô nương còn có thể hát (Kinh Thi)? Không biết nghe một hàng đầu bao nhiêu tiền?"

Từ cặp kia đen thui mắt to bên trong nhìn ra đây là một cô cổ sự nữ tử, cô nương mặt đều hồng thành mới ra nôi con cua, hai cái vầng trán thẳng tắp chân dài cũng ở hơi run cầm cập, không phải lấy hát khúc nhi mà sống ma? Căng thẳng cái gì, cũng như cái mới vừa xuống biển không lâu chim non như thế.

"Một... Một kim!"

Mọi đều sắp bị chính mình cắn phá , khổ tửu mới đánh bạo đã mở miệng, sau đó liền cấp tốc cúi đầu, xem đều không dám nhìn nữa một chút Bạch Đổng, thật giống phạm vào bao lớn sai.

"Một kim? Khổ tửu, Bạch tiên sinh là thấy ngươi đáng thương, ngươi thế nào cũng lừa bịp trên tiên sinh ! Trong ngày thường ngươi hát cái khúc nhi cũng chính là hai đồng tiền, các huynh đệ biết ngươi là con ngoan, trên tay có mấy cái tiền nhân rồi, sẽ không có không giúp đỡ ngươi, ngày hôm nay đây là muốn điên a?" Liền ngay cả vừa này phụ họa lão quân đô không nhìn nổi , trằm mặt trách cứ khổ tửu.

"Khổ tửu, ngươi muốn làm gì nha! Ngươi cái nát nữ tử, chính là không cho ngươi tập thể bớt lo a!"

Một người đàn ông trung niên từ trong đám người lao ra, khóc thiên cươp địa khóc rờn rờn, cỡi một con giầy rom đến đánh khổ tửu cái mông, cánh tay dương đến mức rất cao, tầm tích thời nhưng rất có chú trọng, cơ bản là hơi dính tức đi, nghe đánh đến cái mông đùng đùng vang, kỳ thực âm thanh hư cực kì, rõ ràng là đang diễn trò cho Bạch Đổng xem. Các lão binh mỗi người đều là người trong nghề, nhất thời cười ha ha: "Lão cù từ, ngươi cũng chó làm bộ , Bạch tiên sinh là người nào, ngươi cũng tới lừa bịp?"

Người đàn ông trung niên không để ý tới những lão binh này, đi tới Bạch Đổng trước mặt 'Rầm' một tiếng quỳ xuống, liên tục dập đầu: "Tiểu nữ vô tri, kính xin tiên sinh tha thứ a."

Hắn là thật sợ, Tần quốc pháp lệnh đối với lừa dối trộm cắp người trừng trị tối lệ, khổ tửu mở miệng liền muốn một kim, này đã xem như là lừa gạt , hơn nữa lừa dối đối tượng vẫn là Bạch tiên sinh. Mấy ngày nay trong quân doanh đều truyền khắp , Bạch tiên sinh có quý thần thủ đoạn, chính là hắn đem 'Trắng mặt pháp' dâng cho Tần quốc, quân thượng đối với vị này Bạch tiên sinh vô cùng lễ ngộ, thậm chí phái cận vệ trưởng Lý Địch làm hắn thiếp thân vệ sĩ, đây là bao lớn ân **? Khổ tửu tốt có chết hay không lại đi lừa hắn, này không phải muốn chết ma?

Hắn lôi kéo khổ tửu mấy lần, khổ tửu lại không quỳ theo, nhẹ nhàng cắn môi, mắt to vụt sáng vụt sáng mà nhìn Bạch Đổng, tựa hồ còn đang đợi hắn trả lời, vụ giao dịch này tựa hồ đối với nàng rất trọng yếu, nàng phi thường khát vọng có thể kiếm được cái kia một kim.

"Lão ca ca, trước tiên đứng lên đi. Khổ tửu bất quá ở cùng ta nói chuyện làm ăn, không có ngươi nghĩ đến như vậy nghiêm trọng, ngươi tuổi tác cùng ta mẫu thân đều không khác mấy , quỳ ở trước mặt ta có thể không dễ nhìn."

"Tiên sinh nói giỡn , một kim? Không có ai điếu hát dân gian có thể trị một kim, là khổ tửu không có kiến thức, lại càng không nên lừa dối tiên sinh... Tiên sinh nếu như không chịu tha thứ, cù từ quỳ chết cũng không lên."

Cù từ quyết tâm, hắn làm theo quân thượng nhân cũng không phải một ngày , bách phu, nghìn người chủ như vậy đại nhân vật cũng không phải chưa từng thấy. Đại nhân vật nơi nào có tốt như vậy nói chuyện ? Vị này Bạch tiên sinh cười đến càng cùng thiện, hắn liền càng sợ, sợ đến thân thể cũng bắt đầu run cầm cập .

"Cù từ lão ca, tươi đẹp tiếng ca là vô giá. Ngươi xem khổ tửu ở đây nhiều ma được hoan nghênh? Ta tin tưởng nàng tiếng ca nhất định rất êm tai, một kim lại đáng là gì đây?"

Khổ tửu để Bạch Đổng chột nhớ tới Thảo Nhi cùng mẫu thân, còn có Ngật Thạch Thôn khổ ha ha tộc dân, giúp nàng một tay, lại như là đang giúp mình.

Ăn cắp dưới tay áo, Doanh Liên lão này thực sự là quá keo kiệt , trong quần áo mới lại không có thả tiền, bất quá Bạch Đổng vẫn là đi tới khổ tửu trước mặt, mỉm cười nói: "Liền một kim một khúc đi, thành giao!"

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 18: (quan quan sư cưu)

Cái thời đại này võ tay còn không có lưu hành, biểu thị chống đỡ phương pháp chính là dùng sức đánh ra bấp đùi, dùng dùng dùng, dùng dùng dùng...

Khổ tửu quả nhiên không có để Bạch Đổng thất vọng, nàng tiếng ca rất đẹp, kỹ thuật nhảy cũng rất đẹp, tuy rằng động tác có chút giống hậu thế đào quốc kịch ca múa, cũng may một tấm thanh thủy trên mặt cũng không có phụ trên dày đặc bạch ~ phấn, nụ cười càng là ngọt đến trong lòng của người ta. Còn có cái kia người mẫu như thể tiêu chuẩn vóc người cùng cảm động giọng hát, nói thật một kim thật không tính quý.

"Quan quan sư cưu, tại hà chi châu, yểu điệu thực nữ, quân tử tốt cầu... Cầu cũng không được, trần trọc trở mình..."

Chiến quốc thời đại dân phong mở ra, mỗi khi nghe đến đó, dù cho là nghe qua vô số lần, các lão binh vẫn là sẽ phát sinh cười vang, có người kêu lớn: "Này, khổ tửu! Gần nhất thể nào đều là hát một đoạn này đây, là có người hay không vì người trần trọc trở mình?" (Kinh Thi) vốn là nhân dân lao động tập thể trí tuệ kết tinh, cũng không phải cái gì học vấn cao thâm, những này thấy chất thành núi, máu chảy thành sông bên trong kiếm sống hán tử cũng như thể nghe hiểu được.

Cô gái bị người như vậy ồn ào, nên dù sao cũng hơi thẹn thùng mới đứng, kỳ quái chính là khổ tửu không đỏ mặt, ngược lại có chút tái nhợt, Bạch Đổng mắt đỏ, nhìn thấy trong ánh mắt của nàng có nước mắt chuyển động, tựa hồ là cố nén mới không có rơi xuống. Này có thể không đúng vậy, hoàn toàn không nên cảnh, thả ở đời sau tới nói, chính là không đủ chuyên nghiệp.

Lý Dịch không biết khi nào thì đi đến Bạch Đổng bên cạnh, trong tay bưng một lão bát nước đậu xanh, nắm bắt hai cái bánh bao lớn, uống một hớp nước đậu xanh, ăn một miếng bánh mướt thầu, hẳn thích ứng năng lực thực sự là rất mạnh, bây giờ đã bắt đầu có thể quen thuộc uống nước đậu xanh, không giống những kia quân Tần, ném trái hỏa đầu quân làm nước đậu xanh, ngược lại có hơn một nửa người chảy như điên.

"Rất êm tai." Cái này giết phôi lại còn sẽ ca ngợi, để Bạch Đổng không khỏi nhìn với con mắt khác, nguyên lai điên cuồng giết người ma cũng là có cảm tình, lại sẽ thưởng thức bài thơ này ca? Chẳng lẽ hẳn cũng đã làm tốt câu quân tử, đã từng vì một vị giai nhân trần trọc trở mình? Thực sự là cuộc sống của mỗi một người bên trong đều đã từng có mùa xuân a.

"Người cũng cảm thấy êm tai? Một kim không tính quý đi."

"Ừm."

"Vậy thì đưa tiền đây đi..." Bạch Đổng than mở tay ra chưởng, cười hi hi đưa đến Lý Dịch trước mặt.

"Để ta ra tiền?"

"Phí lời, ta vừa không có tiền! Đừng nói cho ta người cái này cận vệ trường không có tiền, người nhưng là quân thượng người đáng tin tưởng nhất, lại là Sát đạo cao thủ, ngày hôm nay người giết người, ngày mai sẽ khả năng bị người giết chết, lẽ nào còn không rõ tiền tài như cận vệ đạo lý? Đừng lo lắng, nhanh lên một chút, người ta cô nương đều muốn hát xong."

"Nhớ muốn còn!"

Liếc nhìn khổ tửu, Lý Dịch rất không tình nguyện từ trong tay áo móc ra một thỏi kim, nói là kim, kỳ thực chính là độ tinh khiết hơi cao đồng thau.

Tiếp nhận Bạch Đổng ban thưởng một kim, khổ tửu sâu sắc dưới bãi, đứng dậy trong nháy mắt, không lộ ra dấu vết địa cấp tốc lau đi khóe mắt vệt nước mắt, sau đó tiêu điều như thể nhẹ nhàng địa bay đến củ từ bên cạnh, đem vàng giao ở trong tay phụ thân.

Củ từ đều nhạc làm hồng, cầm vàng ở vạt áo trên lau lại sát, ôm vào tay áo hậu chiêu liền không chịu lấy ra, chỉ lo không cẩn thận làm mất rồi này bút bay tới hoành tài. Lão quân môn đều cười khen hẳn sinh nữ nhi tốt, có này thỏi vàng, đến lịch dương chợ biên giới mở cái phô mặt đều thành, không cần tiếp tục phải qua loại này lang bạt kỳ hồ, ăn bữa nay lo bữa mai sinh hoạt.

Củ từ còn ở sướng muốn sau này cuộc sống hạnh phúc, khổ tửu chợt hướng về hẳn liền đập đầu ba cái, sau đó liền như bay chạy đi, các lão binh nhìn ra cười ha ha, khổ tửu còn học được thẹn thùng? Củ từ người thành thật khai báo, có phải là khổ tửu có người yêu, mới vừa kiếm lời được rồi đỏ cười tiền, vậy thì vội vã muốn đi gặp tình lang?

Đối với những này trên lưỡi đao kiếm sống lão binh tới nói, sống sót chính là hạnh phúc lớn nhất, tuy rằng khổ tửu cử động có chút không tầm thường, bọn họ cũng sẽ không suy nghĩ nhiều cái gì; Lý Dịch nhưng là từng nhúc nhích một chút lòng mảy, thấp giọng nói: "Nàng đang toàn lực chạy trốn..."

Quả thật có chút quái lạ, Bạch Đổng tổng giác không đúng chỗ nào, đi tới củ từ trước mặt nhắc nhở một câu: "Ta nếu như người, cũng sắp truy nữ nhi trở về."

"Vâng, đa tạ tiên sinh."

Củ từ con mắt nhảy lên mấy lần, vội vàng xoay người hướng về khổ tửu đuổi theo, dù sao cũng là phụ nữ liền tâm, hẳn cũng cảm giác được có chút không đúng.

Lại uống hơn nửa bát nước đậu xanh, ăn một cái bánh bao, nhưng dù sao giác mùi vị không đúng, Bạch Đổng quay đầu lại nhìn Lý Dịch, phát hiện cái tên này cũng chính đang nhìn mình, hai người ánh mắt giao tiếp một cái, trăm miệng một lời nói: "Không đúng!"

Lý Dịch căn bản liền không phí lời, một tay nhắc lên Bạch Đổng cổ áo, dưới chân bước nhanh đi nhanh, đi đến chính là củ từ phụ nữ bốn ba phương hướng, lão quân môn cũng cảm giác được không đúng chỗ nào, không biết là ai trước tiên hô một tiếng, phản phát đều đi theo chạy tới. Trong quân bách phu chủ nghìn người chủ cũng không có ngăn cản, lý cận vệ trường cùng Bạch tiên sinh đột nhiên hướng về đại doanh bên ngoài chạy đi, giờ khắc

này chính là hồi báo quân thượng, bọn họ cũng như thế muốn dẫn binh đi theo.

Khô tửu luôn luôn là đứa trẻ tốt, trong ngày thường cho nàng hai đồng tiền nghe một cái khúc nhị, nàng còn có thể thẹn thùng chỉ lấy một cái, ngày hôm nay nhưng hướng về Bạch tiên sinh muốn một kim? Kiếm được tiền vốn nên hài lòng, nàng tại sao quý gối trước mặt phụ thân đập đầu lạy ba cái, liền cấp tốc hướng về đại doanh bên ngoài chạy đi, chẳng lẽ là...

Các lão binh đều là nhìn quen sinh tử người, có thể đó là ở máu thịt tung toé chiến trường, tử vong vốn là lại bình thường cũng bất quá sự tình; lại không người hi vọng nhìn thấy khô tửu xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, không thấy lý cận vệ trường xách theo Bạch tiên sinh đi ra ngoài ma? Mau cùng tiến lên!

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: (sinh tử người mà thịt bạch cốt trên)

Ở quân Tàn đại doanh hướng tây bắc chính là một cái lao nhanh dòng sông, đây là Lạc Thủy nhánh sông, thủy thể tuy rằng không tính hùng vĩ, nhưng đầy đủ quân Tàn lấy dùng. Cái thời đại này dựa vào núi, ở cạnh sông đóng trại cũng là binh gia thiết luật, hơn nữa không cần lo lắng kẻ địch sẽ tới thượng du cắt đứt dòng sông lợi dụng thủy công; Chu Công tuy rằng mất sớm, giáo hóa công lao vẫn còn tồn tại, lấy thủy hỏa giết địch thủ đoạn, Chiến quốc sơ kỳ các danh tướng còn kính thường sử dụng, nếu như ngược dòng xuân thu thời đại, chiến tranh càng là nhỏ nhả lễ độ Olympic.

Cù tử ở bờ sông than thở khóc lóc, nữ nhi chạy trốn quá nhanh, hần đuổi tới bờ sông thời điểm chỉ thấy được một sợi tóc đen ở bên trong nước thoáng hiện dưới liên liên mắt không còn tầm hơi, mặt sông không tính rất rộng, nhưng là dòng nước chảy xiết, liên trong chốc lát này người cũng không biết bị hướng về đi nơi nào. Hần muốn nhảy vào trong nước, có thể mới vừa nhắc chân liền cảm giác hai chân đau nhức, đứng cũng không vững, điều này là bởi vì kinh hải đại e sợ tạo thành chân rút gân.

Không trách muốn kiếm lời ta một kim, khô tửu nguyên lai chết chí sớm quyết, Bạch Đổng bị Lý Dịch xách tới bờ sông thời, vừa vận nhìn thấy khô tửu ở bên trong nước loé lên rồi biến mất, đang muốn đẩy ra Lý Dịch nhảy đi xuống cứu người, nhưng giác thân thể buông lỏng, bị người vớt tại bên bờ, vang lên bên tai Lý Dịch âm thanh: "Thấy được cái kia gọi cù tử, chuyện cứu người giao cho ta."

Nguyên lai cái này điên cuồng giết người ma không chỉ là sẽ giết người, cứu người cũng là một tay hảo thủ, tiếng nói còn ở bên tai, người đã nhảy vào giữa sông, vào nước tư thế thật là tiêu sái, thật giống một đầu kinh nghiệm phong phú chim ưng biển, phá tan mặt nước đều không có bắn lên bao lớn bọt nước đến.

Tốt kỹ năng bơi! Bạch Đổng âm thầm thở một hơi, một mặt an ủi cù tử, một mặt ngăn cản nhiệt tình các lão binh học Lôi Phong, thủy thể quá cuồng lên, có Lý Dịch loại này biến ~ thái xuống là tốt rồi, bằng không nói không chắc còn có thể nhiều bồi thêm mấy cái nhân mạng.

Nước sông chảy xiết, liên con cá đều phải cố gắng bơi lội mới có thể bảo đảm không bị nhằm phía hạ du, Lý Dịch nhưng từng bước một từ đáy nước đi ra, khô tửu bị hần nâng ở trên vai, tóc dài loạn đến như rong, đôi mắt chăm chú nhắm, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Lý Dịch đối với Bạch Đổng lắc đầu một cái, nhẹ nhàng đem khô tửu thả ở trên mặt đất. Cù tử kêu thảm một tiếng nhào vào trên người nữ nhi, sờ sờ mạch môn, thăm dò hơi thở, hai mắt một phen liền muốn nhắm đi, lại bị Bạch Đổng một cái đập trên bả vai: "Đề ta xem một chút, con gái ngươi có thể còn có thể cứu!"

"Không cần uống phí sức lực, người chết người sống ta vẫn là có thể phân rõ ràng, nàng khí tức đã tuyệt, không có cứu." Lý Dịch lắc đầu một cái, lần này cũng không có khinh bỉ Bạch Đổng, ai cũng không muốn xem một cái hoa Quý thiếu nữ liền như vậy hương tiêu ngọc vãn. Đáng tiếc không đủ sức xoay chuyển đất trời a, trừ phi là được xưng có thể 'Được người chết, y bạch cốt' đương đại Biển Thước Tàn Việt Nhân ở, có thể còn có một tia hi vọng.

"Ta nói khả năng có thể cứu chữa, ngươi không nghe được?"

Bạch Đổng tàn bạo mà nhìn Lý Dịch: "Đừng nói nhảm, coi quân áo!"

Bờ sông lặng lẽ, chỉ có chảy xiết nước sông phát sinh trầm thấp tiếng nghẹn ngào, phảng phất là đang cười nhạo Bạch Đổng cái này không tự lượng sức phạm nhân.

Các lão binh tròn tròn cặp mắt xúm lại ở bốn phía, thỉnh thoảng nói chuyện giao lưu, đều là nhỏ giọng, chỉ lo đã kinh động người nào tựa như; cù tử cũng đành chỉ gào khóc, thỉnh thoảng mũi còn có thể co giật một hai lần, trong mắt nhưng tràn đầy đều là hi vọng, hần đang chờ mong kỳ tích phát sinh.

Truyền thuyết vì cao nhân đệ tử Bạch tiên sinh đã thả ra thoại đến, bảo là muốn cứu lại đã tắt thở khổ tửu? Tuy nói có 'Tráng mặt' thần kỳ thủ đoạn trước, mọi người cũng đều ném trái thơm ngọt xộp Mễ Mễ, nhưng khó tránh khỏi vẫn có một tia hoài nghi. Điều nghe nói có cái gọi là Biển Thước thần y có thể cứu xác chết di động, nhưng dù sao cũng là nghe nói a, lẽ nào ngày hôm nay còn có thể tận mắt nhìn như vậy thần tích?

Lý Dịch vóc người quả nhiên rất tốt, may mà hôm nay mặc đến không phải liền thể sâu y, mà là một bộ tương tự hồ nuốt vào dưới phân vùng nhẹ nhàng xiêm y, áo một thoát, liền lộ ra màu đồng cổ tinh xích cánh tay, thực sự là quá hữu hình, mạnh mẽ có tám khối cơ bụng, hơn nữa bóng loáng trơn bóng không hề có một chút vết thương. Như hấn như vậy giết người Ma vương trên người lại không có bao nhiêu vết sẹo, có thể thấy được thủ đoạn lợi hại, tuyệt đối là cái thời đại này đỉnh cấp cao thủ.

Đáng tiếc vị này đỉnh cấp cao thủ ngày hôm nay làm được không phải mười bước giết một người tiêu sái hoạt động, mà là dùng hai tay đẩy lên áo, làm thành một cái bồ môn, đem Bạch Đồng cùng khổ tửu che ở bên trong.

Vốn là hấn là vạn vạn không muốn làm loại chuyện như vậy, nhưng không nhìn được Bạch Đồng lấy đại nghĩa lẫn nhau, còn nói cái gì sự phụ thân truyền 'Xác chết di động' phương pháp không thể bị người trong thế tục nhìn thấy, nếu không sẽ mất đi hiệu lực. Người không chịu giúp ta che chắn, vạn nhất thất bại, khổ tửu cô nương cái mạng này liền muốn ghi vào trong tài khoản của người.

Lý Dịch trên người mạng người cũng không ít, nhưng một mực không có khổ tửu loại này vô tội tiểu cô nương, hơn nữa hấn cũng rất tò mò, từ nhỏ vì học kiếm, cũng từng bái phỏng qua thiên hạ cao nhân, liền ngay cả Tân Việt Nhân cũng có duyên gặp mặt một lần, nhưng chưa từng thấy cái gì 'Xác chết di động' thủ đoạn. Trách nhiệm thêm vào lòng hiếu kỳ, để hấn cuối cùng cũng coi như thả xuống cao thủ rụt rè, cam tâm làm một cái đón gió mưa áo bán ~ lóa si hấn.

Nhìn trộm không phải cao thủ chuyện nên làm, có thể nghe được thanh âm cổ quái truyền đến, Lý Dịch chung quy không cách nào chiến thắng lòng hiếu kỳ, đại phu cứu người không phải nên dùng châm được ma? Không có thời gian khai căn bồ thuốc, vậy thì nên vì khổ tửu quân lên mấy châm mới đúng, đây là thanh âm gì? Lén lút đưa cổ dài nhìn tới, nhìn thấy nhưng là Bạch Đồng vô cùng bất nhả địa đặt ở người ta cô nương trên người, Lý Dịch nhất thời giật dử.

Bạch Đồng bỗng nhiên giơ lên thân, quay đầu liếc mắt nhìn hấn: "Liền biết ngươi yêu thích nhìn lén, không muốn ngạc nhiên được chứ? Đây là sự phụ của ta bí truyền 'Độ nguyên' phương pháp, có thể phải cứu hoạt khổ tửu, cũng không có trăm phẩm trăm năm, nếu như bị ngươi đánh gãy, xảy ra nhân mạng, hay là muốn ghi vào trong tài khoản của ngươi!" Nói xong nếu không phản ứng Lý Dịch, ngửa đầu hít sâu một hơi, nặn ra khổ tửu miệng, quả nhiên là đem khí độ vào.

Lý Dịch gắt gao nhìn chăm chăm Bạch Đồng, phát hiện hấn quả nhiên chỉ là độ khí, hơn nữa mỗi độ hai cái, liền dùng tay gõ khổ tửu ngực mấy lần, mặc dù là chiếm đủ người ta cô nương tiện nghi, nhưng là một mặt chính khí, thấy thế nào đều là cái Liễu Hạ Huệ. Lẽ nào cõi đời này thật sự có độ hóa nguyên khí thân tiên thủ đoạn? Sự phụ của hấn đến tốt cùng là ai! Nhanh bị dao động ngốc Lý Đại cao thủ hít vào một ngụm khí lạnh, chỉ cảm thấy tóc gáy dựng thẳng!

Khổ tửu bỗng nhiên ừ một tiếng, lông mi run run mấy lần, chậm rãi mở mắt ra.

Lý Dịch đều xem đàn độn, quần áo rơi trên mặt đất đều mộng nhiên không biết, Bạch Đồng một phát bắt được ngực hấn, giảm thấp thanh âm nói: "Nhớ kỹ, ta cứu người phương pháp nhất định phải bảo mật, liền khổ tửu đều không thể biết, người ta cô gái còn phải lập gia đình đây!"

"Ngươi... Ngươi đến tốt cùng là người là thần, vẫn là quý!"

Năm đó phá cung giết thẳng ra từ bạch cơ, bị hơn trăm tên tàn cung nhuệ sĩ vây quanh nhưng mí mắt đều không có nháy qua một cái Lý Dịch dĩ nhiên có chút run; khổ tửu là hấn mò tới, đã sớm không có khí tức, quyết định không có sai, cái tên này dĩ nhiên thật sự cứu sống một kẻ đã chết!

Đối mặt quỷ thần giống như thủ đoạn, coi như là hấn như vậy cao thủ tuyệt đỉnh cũng sản sinh một loại sợ hãi thật sâu cảm, xem Bạch Đồng ánh mắt nhĩ đều không tự nhiên.

"Thần quý? Ha ha, cái kia không đều là do người làm được ma, thật có đáng sợ như thế?" Bạch Đồng không có cách nào giải thích cái này gọi là hồ hấp nhân tạo, chỉ có thể tiếp tục duy trì thần bí, để Lý Dịch chính mình đi đoán tốt.

"Bạch tiên sinh thật là thần y, đương đại Biển Thước tên gọi, nên cho Bạch tiên sinh mới đúng vậy!"

Cù từ ôm nữ nhi mừng đến phát khóc, đây chính là tốt nhất hoạt quảng cáo, các lão binh đều sắp điên rồi, ủng hộ ở Bạch Đồng bên cạnh hoan hô sùng bái. Điều là đầu đao liêm huyết khổ người, ai không hy vọng bên người có vị có thể làm người chết sống lại thần y? Chúng ta trong doanh trại cũng có thần y Biển Thước, đến trên chiến trường liền có thể an tâm giết địch, ngược lại là chết không được!

"Khổ tửu, ngươi tại sao muốn ngã xuống sông?"

Đây mới là Bạch Đồng hiện nay chuyện quan tâm nhất, Ngật Thạch Thôn trải qua để hấn đối với khổ tửu tổng có vô hạn đồng tình, đời trước nghề nghiệp trải qua, cũng làm cho hấn mọi việc yêu thảo hỏi cho ra nhẽ.

"Bạch tiên sinh, ta..."

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: (sinh tử người mà thịt bạch cốt dưới)

Phạm Cường là cái rất cẩn thận người, từ khi bị Bạch Đổng khinh bỉ quân thượng rách nát quân trưởng, hắn liền cho rằng đây là si nhục lớn nhất, vì lẽ đó gần nhất một lòng một dạ ở này đỉnh phá màn trên bỏ công sức, đi ngoại trừ màu sắc rực rỡ miếng vá, dùng làm chế qua da dê một chút phùng đi lên, cái kia tay nghề tề đến để Doanh Liên thấp thân cận vệ môn nhìn ra trực le lưỡi.

Trước đây liền biết phạm bá kiếm thuật tinh tuyệt, liền Lý Dịch như vậy giết phơi đều muốn kính phục, không nghĩ tới vẫn là mới vừa bên trong mang nhu, làm lên châm tuyến việc đến vậy là nhất tuyệt? Nói tới ta Đại Tàn nam nhân, không phải lấy cảnh giam cầm tuyến công phu mạnh nhất ma? Không nghĩ tới phạm bá mới thật sự là thâm tàng bất lộ cao nhân!

May và xong cuối cùng một khối da, Phạm Cường có chút đắc ý thưởng thức chính mình tác phẩm, đáng tiếc không thông văn sự, không phải vậy nên lấy văn tụng chỉ, chính cảm có chút tiếc nuối, chợt nghe quân thượng kêu tên của mình: "Phạm Cường, Mễ Mễ đưa tới ma, quả nhân có chút đói bụng."

Vừa ra khỏi lồng bạch Mễ Mễ rất nhanh sẽ bị đưa vào trong lồng, cái đầu so với trước gấp cũng phải lớn hơn, hơn nữa đã bị từ bên trong xé ra; Phạm Cường từ một cái đồng thau thực bên trong đỉnh lấy ra khối hình tròn thịt dê bình, nhẹ nhàng kẹp ở hai mảnh Mễ Mễ bên trong, mặt trên xoay trên một tầng mỡ heo, lại thả mảnh trắng nõn rau xà lách lá cây, cuối cùng tung trên một ít tề quốc sản xuất thượng phẩm tế muối, cười đưa cho Doanh Liên nói: "Quân thượng ném thử xem, đây là tiểu tử kia phát minh mới ăn pháp, có người nói tam công tử một trận liền muốn ăn năm cái đây."

"Cổ quái kỳ lạ, thế nào rau cải trắng vẫn là sinh?" Doanh Liên hai tay nâng cái này thỏ chế hamburger, khẽ cau mày.

"Quân thượng có chỗ không biết, dựa theo Bạch Đổng tiểu tử kia nói, vật này gọi 'Gặm đến gấp', chính là muốn dùng rau xà lách lá cây mới tốt đây, hiện tại loại này ăn pháp ở trong doanh trại cực kỳ lưu hành, rất nhiều đem chủ cũng khỏe tốt."

"Gặm đến gấp? Ngược lại cũng chuẩn xác. Tiểu tử này cổ quái kỳ lạ chủ ý tầng tầng lớp lớp, quả nhân thật là kỳ quái lão sư của hắn là ai, lại có thể dạy đồ như vậy học sinh? Đúng rồi, cái kia kêu khổ tử tử tử thực sự là khỏi tử hoàn sinh? Lẽ nào tiểu tử này thật sự có làm người chết sống lại thủ đoạn, có thể so với cái kia Tàn Việt Nhân?"

Ôm 'Gặm đến gấp' cắn một cái, Doanh Liên gật gù, mùi vị cũng thật là không xấu, dù xưng nhân gian mỹ vị, khiến người ta gặm qua một cái, lập tức liền muốn dưới một cái.

"Thần dưới cẩn thận điều tra, khổ tử ngã xuống sông tự sát, vẫn là Lý Dịch cứu lên bờ đến. Lý Dịch gặp vô số sinh tử, liền hắn cũng phán đoán cô gái này đã bỏ mình, ngoài ra còn có mười mấy lão binh làm chứng, vậy thì quyết định không có sai. Tiểu tử này đúng là thủ đoạn thông thiên, mạnh mẽ cứu lại một cái người bị chết!"

"Quả nhân nghe nói Tàn Việt Nhân liền có bản lĩnh như thế này, đã từng cứu sống đã chết đi quốc quốc thái tử. Đáng tiếc quả nhân mấy lần phái người tra phỏng, nhưng chưa từng tìm được vị thần y này, lẽ nào tiểu tử này cũng có thủ đoạn như thế?" Doanh Liên đôi mắt sáng ngời, mấy cái ăn sạch trong tay món ăn thịt bánh màn thầu, quay đầu nhìn Phạm Cường. Từ xưa quyền vị càng cao liền càng là sợ chết, không có không khát cầu thần y, hắn đương nhiên cũng không thể ngoại lệ.

"Bạch Đổng người này quá mức thần bí, có thể quân thượng nên làm thêm quan sát." Phạm Cường cười nói: "Bất quá là hắn để quân thượng khẩu vị mở ra, thần dưới vẫn là rất yêu thích tiểu tử này."

"Không chỉ có muốn quan sát, còn muốn cùng tiểu tử này nhiều thân ~ gần mới là."

Doanh Liên ăn thuận miệng, chỉ chỉ trong lồng bánh màn thầu, ra hiệu Phạm Cường vì hắn lại làm một cái 'Gặm đến gấp', cười nói: "Nghe nói là người đứng ra giải quyết khổ tử phiền phức, tiểu tử kia còn thoả mãn ma?"

"Là ty thương doanh trên phiền phức. Bởi vì chiến sự ngày khẩn, ty thương doanh không đủ nhân lực, không thể không dùng một ít nền tảng rõ ràng không phải quân, khổ tử thận trọng, lại có một cái tốt cô hòng, hát thật tốt Kinh Thi, vì lẽ đó cũng bị ty thương doanh mời chào, hỗ trợ chăm sóc thương binh, làm chút gạt hồ sự tình, có lúc cũng sẽ hỗ trợ rán chút chén thuốc cái gì. Vốn là nàng làm rất khá, quan lại thương doanh cung cấp miễn phí cơm canh, lại có mỗi ngày hai đồng tiền thu nhập, không muốn đang chăm sóc nhẹ nhàng nhệ doanh bách phu chủ yếu nhệ thời nhưng xảy ra sự cố..."

"Muốn nhệ? Là cái kia đã từng đột nhập Ngụy quân đại trận, suýt nữa chém tướng đoạt cờ dũng sĩ?"

Doanh Liên hơi sững sờ, người này hắn có ấn tượng, là nhẹ nhàng nhệ doanh nổi danh dũng sĩ, cũng là con thứ hai trưởng Cừ Lương tâm phúc ái tướng.

"Muốn nhệ uống khổ tử rán được, bất quá hai ba canh giờ, đột nhiên vết thương vỡ toang mà chết."

"Ty thương doanh biết muốn nhuệ thân phận, cái này hậu quả bọn họ không gánh vác được, thế là liền đẩy ở khổ tửu trên người?" Doanh Liên cười lạnh một tiếng, hần nửa đời trước bị người mưu hại, nửa đời sau chuyên môn tính toán người, ty thương doanh ý đồ kia có thể giấu diếm được hần mới là lạ.

"Quân thượng đoán đúng, ty thương doanh muốn khổ tửu cam tâm tình nguyện gánh tội thay, mới cho nàng một ngày cáo biệt phụ thân, cũng coi như cô gái này số may, lại bị nàng gặp phải Bạch Đổng."

Phạm Cường bỗng nhiên cười nói: "Nói đến chúng ta còn muốn cảm tạ khổ tửu đây, nếu là không có nàng làm dẫn dắt, có thể thì không ra tiểu tử kia lại có 'Xác chết di động' thủ đoạn, chúng ta tuy rằng không có mời tới Tần Việt Nhân, nhưng có vị bạch Biền Thước."

"Phi, tiểu tử kia giấu đầu giấu đuôi, đến hiện tại cũng không chịu nói cho quả nhân sự phụ của hần là ai, cũng xứng xưng Biền Thước?" Doanh Liên trong miệng oán giận, trong mắt nhưng tràn đầy ý cười: "Tiểu tử kia đáp ứng rồi?"

"Thần dưới biết rõ muốn nhuệ cái chết không trách khổ tửu, cũng không trách y quan, sang nứt người chết là lại bình thường cũng bất quá sự tình, có thể phải cần thận truy cứu, khổ tửu cùng y quan nhưng cũng không thể tách rời quan hệ. Tiểu tử kia đối với khổ tửu tựa hồ vô cùng tốt, không biết có phải là coi trọng nàng, có cái này ràng buộc, hần không muốn làm cũng không được."

Phạm Cường cười hắc hắc nói: "Hiện tại sẽ chờ quân thượng hạ lệnh bổ nhiệm hần làm ty thương doanh tân y quan, hần là một người thông minh, đã đáp ứng rồi thần dưới, chính là đưa ra một điều kiện..."

"Tốt, không sợ hần ra điều kiện, chỉ sợ hần vô dục vô cầu. Đề quả nhân đoán một cái, có phải là muốn tước muốn quan?" Doanh Liên cười to nói: "Lần trước chỉ che hần cái trầm niếu, liền biết tiểu tử này sẽ không hài lòng."

"Quân thượng thần tính. Kỳ thực thần dưới vẫn không hiểu, tiểu tử kia đưa lên 'Tráng mặt' phương pháp, chẳng khác gì là đưa cho Tần quốc vô số lương thực. Lớn như vậy công, chính là phong hần làm cái ngũ đại phu đều không quá đáng, quân thượng nhưng chỉ che cái trầm niếu, liền không sợ lạnh hần tâm ma?"

Thời kỳ chiến quốc là chân chính chỉ mới là nâng, thăng quan đều dựa vào binh; hậu thế có cái gọi Trương Nghi, chạy đến tần huệ Văn vương trước mặt một trận miệng pháo, Tần vương chỉ là nghe có đạo lý, liền để hần lên đài bái tướng, vào hoàn cảnh quan trọng này, Phạm Cường thực sự là không thể nào hiểu được Doanh Liên 'Keo kiệt'.

"Ha ha, Phạm Cường người thấy sự không rõ a... Chúng ta quân thần vì 'Tráng mặt' thần kỹ hoan hô thời, tiểu tử kia nhưng là vẻ mặt hồ hững, có thể thấy được hần còn ân giấu càng nhiều bí mật, chỉ là tráng mặt thủ đoạn, liền không ở trong mắt hần. Quả nhân nếu như lần thứ nhất liền phong hần làm ngũ đại phu, sau đó có thể lấy cái gì ứng phó hần? Đại Lương Tạo vẫn là đại thứ trưởng?"

Doanh Liên cười ha ha: "Cũng được, đại chiến sắp nổi lên, có cái có thể 'Xác chết di động' thần y tọa trấn ty thương doanh, đủ chấn đại quân ta sĩ khí, hần không phải muốn quan tước ma? Lần này liền phong hần cái đại phu, tuy rằng chỉ so với trầm niếu cao hơn một cấp, nhưng là chân chính miễn trừ đi lính, tiến vào quý tộc giai tầng; tuy nói kẻ sĩ vốn là quý tộc, có thể cái kia bất quá là hần tự xưng, đã không có thể gia xuất thân chứng minh, lại không chịu nói ra sự thừa, quả nhân lần này vì hần chính danh, tiểu tử kia dù sao cũng nên hài lòng chưa?"

"Quân thượng, tiểu tử này xác thực có quý thần khó lường thủ đoạn, nhân tài như vậy chỉ bìa một cái đại phu có phải là nhỏ chút?"

"Không nhỏ."

Doanh Liên nhìn Phạm Cường một chút: "Người không phải thu rồi hần làm con nuôi đi, thế nào đều là giúp hần đến đòi quan? Cũng không thay quả nhân ngấm lại, quả nhân nếu là thi ân quá nặng, tương lai để con trai của ta làm sao ân ngộ hần? Sáu mươi tuổi a, quả nhân đã là cái hoa giáp lão nhân..."

"Quân thượng!" Phạm Cường rầm một tiếng quỳ xuống, trong mắt rơi lệ: "quân thượng tuổi xuân đang độ, nói thế nào ra nếu như vậy, để lão thần, lão thần..."

Doanh Liên thở dài, đang muốn nâng dậy cái này trung thành tuyệt đối hoạn thần, chợt nghe ngoài trường có người lớn tiếng nói: "Doanh Cừ Lương cầu kiến công phụ!"

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: (yêu cười khúc khích khổ tửu)

Khổ tửu gần nhất học được cười khúc khích, ôm cái giặt quần áo chậu gỗ lớn ngồi dưới ánh mặt trời, vừa giữa trưa có thể tẩy ra hơn trăm cân khóa thương dùng vải bố, vừa bên cạnh cười hắc hắc, hỏi nàng tại sao cười, nàng còn không nói, hơn nữa cười đến càng thêm hăng say, quả thực quá khiếp người.

Hiện tại ty thương doanh người đều cách xa nàng xa, cô nương này người cũng đẹp đẽ, ca cũng dễ nghe, nhưng là cái đại tai tinh, tiền nhiệm y quan cũng là bởi vì nàng ném tới tiền đồ, xem điệu bộ này, này một đời bạch Biền Thước Bạch tiên sinh phỏng chừng cũng nguy hiểm...

Bạch Đồng xa xa nằm ở dưới bóng cây mặt, dưới mông là một tấm mới tinh đằng ghế tựa, trong tay là cái đằng bàn, mặt trên có gấp thịt món ăn 'Gặm đến gấp' cùng một đại bát bán ôn nước đậu xanh, ăn hai cái món ăn thịt bánh màn thầu, uống hai cái nước đậu xanh, nhắm mắt lại眯 một lúc, thực sự là thoải mái a... Làm bộ không nhìn thấy bờ cười khúc khích một bên hướng về hán phía này trộm ~ dòm ngó khổ tửu, con gái tâm tư hán có thể không hiểu ma? Khổ tửu hiện tại vẫn là mơ mơ hồ hồ, đối với mình hơn phân nửa vẫn là cảm kích, nếu như vén lên phát, vậy thì hậu quả khó liệu.

Trong doanh trại thợ mộc dựa vào lòng hấp tử theo quân thương nhân nơi đó kiếm lời một số lớn, hiện tại đều sắp đem Bạch Đồng xem thành tổ sư gia, cả ngày theo phía sau cái mông thỉnh giáo có cái gì mới vật không có, Bạch Đồng cũng không có khách khí, về cái hiện đại đằng ghế tựa cho những này 'Đồ tử đồ tôn' xem, hi nhìn bọn họ có thể biến đi ra. Thời đại này nhi đầu đầu cũng có cây khô dây leo già quạ đen, hầu như liền không có gì thành phẩm, không thể so hậu thế một cái đằng ghế tựa liền dám bán hơn ngàn, so với đoạt tiền đều tàn nhẫn.

Này không phải là hồ ghế tựa ma? Có thể tựa hồ lại không giống, người Hồ có thể không có như thế tinh tế tư tưởng, nhìn cái kia trôi chảy độ cong, nghiêm chỉnh thiết kế, đại khí ngoại hình, này nhất định phải là chúng ta Viêm Hoàng tử tôn mới xứng hưởng thụ thứ tốt a? Có người nói người nằm ở phía trên sau còn có thể trước sau lay động, nhất định rất thoải mái chứ? Thật khó cho Bạch tiên sinh có thể nghĩ ra được.

Thời đại này không thiếu hụt người giỏi tay nghề, khuyết thiếu chính là trí tưởng tượng, tóm Bạch Đồng bản vẽ, mấy cái thợ mộc nín nửa cái buổi tối, đằng ghế tựa đằng bàn liền làm ra; cái thứ nhất hưởng thụ người chính là Bạch Đồng, dạng dạng gió xuân thổi, mùi vị thơm ngọt nước đậu xanh uống, đằng ghế tựa trước sau lắc lư, đây chính là vạn ác giai cấp địa chủ a. Khổ tửu nhìn lên nhìn, trong con ngươi đều là ngôi sao nhỏ, Bạch tiên sinh thật là tuần! Cúi đầu, nàng lại khả khả khả cười khúc khích lên, như cái nhiều năm hoa ~ si.

Bạch Đồng thực sự không nhìn nổi, đi tới khổ tửu bên người, muốn ngăn lại nàng gần như hoa ~ si hành động, không muốn người ta cô nương nhưng ngẩng đầu lên, đen thui trong đôi mắt to tràn ngập tình ý, này còn khiến người ta thế nào mở miệng? Đành phải vội ho một tiếng: "Híc, giặt sạch có gần nửa ngày chứ? Vẫn là nghỉ ngơi một chút thôi."

"Ừm!"

Lại như là được quân lệnh binh lính, khổ tửu vẫy vẫy tiêu pha từng eo, bùng lên đặt ở bồn một bên một lão bát nước đậu xanh, vạn lông mày tròng mắt địa liền hướng miệng Bali quán, mới uống một hớp, liền về mặt đau khổ phun ra ngoài, sau đó kiên nhẫn tiếp tục uống.

Bạch Đồng nhìn ra trục cau mày, này đều do những kia hỏa đầu quân, quá có thể ồn ào.

Trong doanh trại hỏa đầu quân hiện tại so với thợ mộc môn còn muốn sùng bái Bạch Đồng, 'Gặm đến gấp' bây giờ đã thành mỗi cái hỏa đầu quân tiêu phôi, ăn cơm thời trong tay không cầm cái trước, cái kia đều không mặt mũi gặp người. Thịt dê hiếm có, liền nhiều gấp vài miếng lá rau từ, dày đặc mỡ heo mặt lên, như thế có thể hương đi đầu lưỡi.

Bạch tiên sinh một kim nghe điệu hát dân gian, nghĩa cứu khổ tửu nữ cố sự đã thành trong doanh trại giai thoại, cái thời đại này đám người đều là phong ~ lưu loại, đừng nói bình dân, nắm giữ dòng họ các quý tộc đều yêu ở phát ~ xuân mùa hồ thiên Hồ đế, có người nói Không Tử chính là ở một cái nào đó sơn hoa xán lạn mùa xuân, ở nào đó thứ 'Dã thiên thịnh yến' bên trong sinh ra. Thánh nhân cha mẹ còn như vậy, huống hồ là Bạch tiên sinh, hán có thể cùng khổ tửu không có điểm cố sự? Vì lẽ đó Bạch tiên sinh hưởng thụ đồ vật, kiên quyết muốn có khổ tửu một phần, thế là một ngày mấy bát nước đậu xanh liền thành hỏa đầu quân môn đối với khổ tửu cung phụng. Nói thật, vật này khổ tửu thật không yêu uống, có thể nhìn thấy Bạch Đồng thích uống, nàng liền ép buộc chính mình đi quen thuộc, vào chỗ chết dẫn vật chính mình.

Nàng đã ói ra ba lần, một lão bát nước đậu xanh bị rỗng rã phun ra đi bán bát còn nhiều, Bạch Đồng nhìn chấp nhất khổ tửu đều thay nàng khổ sở: "Tốt tốt, không yêu uống liền không cần uống, cần gì phải miễn cưỡng chính mình đây? Ta còn biết dùng trái cây trà trấp phương pháp, quay đầu lại để những kia hỏa đầu quân trả cho ngươi uống, một ngày tây nhiều như vậy bố căn, khổ như thế chứ? Ta đều nói không cần ngươi tây, nhiều bởi bởi phụ thân ngươi, ngày đó ngươi ngã xuống sông thời điểm, hán sợ đến chân đều rút gân..."

"Tiên sinh yêu uống đồ vật nhất định là tốt, ta cũng muốn học đi uống mới đúng!"

Khổ tửu bướng bỉnh địa lắc đầu một cái, cầm lấy Đại lão bát lại uống một hớp, lần này tựa hồ tốt lắm rồi, tuy rằng vẫn là cau mày, lại không phun ra: "Cha nói, tiên sinh chính là ta mới làm cái này y quan, khổ tửu sẽ không làm những khác, nhiều tây mấy cái bố căn, chính là giúp tiên sinh." Vừa nói còn một bên che chở chậu gỗ, tựa hồ sợ Bạch Đồng đoạt đi.

Mỗi người đều sẽ có theo đuổi, hướng chỉ người ta cô nương theo đuổi vẫn là chính mình? Lại nói thêm gì nữa chính là lập dị, Bạch Đồng cũng chỉ có thể lắc đầu một cái, nằm trở lại trên ghế mây. Hán bây giờ bị khổ tửu nhìn chăm chăm, ty thương doanh chuyên dụng giếng nước rõ ràng khoảng cách vẫn còn xa, khổ tửu một mực không chịu ở bên cạnh giếng tẩy, nhất định phải chạy đến hán phụ căn, còn muốn duy trì một cái như gần như xa khoảng cách, tâm tư của con gái vẫn là đừng đoán, cả nghĩ quá rồi sẽ buồn phiền, đừng tới Doanh Liên cái này keo kiệt ông lão, trời mới biết khi nào mới có thể áo gấm về nhà? Đinh lư người ta cô gái nói không chắc là hại nàng.

"Khổ tửu yêu thích ngươi, ngươi liền không thấy được? Vẫn là có ý giả ngu?"

Giữa ban ngày liền cạo nổi lên một trận âm phong, Lý Dịch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt, Bạch Đồng rất bất đắc dĩ địa nhìn hán: "Lần sau xuất hiện

thời trước tiên chào hỏi được không? Như vậy sẽ dọa sợ người; còn có đừng dính líu khổ tửu sự tình, như người vậy giết ~ người cuồng nói chuyện gì nhi nữ tình trường, cẩn thận ta sẽ nhỏ."

"Nói cho ta 'Xác chết di động' pháp đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì, ta liền không phiền người."

Lý Dịch hừ một tiếng: "Còn có, đừng tưởng rằng quân thượng phong người cái 'Đại phu' chính là quý tộc chân chính, ty thương doanh y quan có thể khó thực hiện, làm không tốt sẽ có người dùng con quýt người, rất đau. Có muốn hay không ta cho người biết một ít bí quyết, miễn cho người bị đánh thành tàn phế?"

"Người không phải đã tìm tới đáp án?"

Bạch Đông cười híp mắt nhìn Lý Dịch: "Ta nghe nói cái kia hôm sau, trong quân doanh rất nhiều tiểu mã câu nhi liền gặp tai vạ, người cũng thật đúng, muốn phỏng đoán ta 'Xác chết di động' phương pháp, cũng không cần đem những kia vô tội tiểu mã đánh chết ném vào trong sông, sau đó sẽ cứu tới quay về miệng độ khí chứ? Nghe nói vẫn đúng là bị người cứu lại mấy thớt, bắt quá chết đuối càng nhiều chứ? Hiện tại đại doanh người chặn ngựa môn đều trong bóng tối mắng người là cái Ma thần, lại như thời đại thượng cổ Xi Vưu như thế."

"Ha, thủ đoạn của người cũng không có có cỡ nào thần kỳ, ta từng thử nhiều lần, ngày đó khổ tửu kỳ thực cũng không có thật tử vong, chỉ là một hơi đình chỉ, tâm mạch trất trệ, người độ khí cho năng, lại dùng sức gõ tâm mạch của năng, kỳ thực chính là vì năng mở ra tâm mạch, đúng hay không?"

Lý Dịch cực kỳ đắc ý, hần lần này đến liền không phải đến thỉnh giáo, mà là đến vạch trần Bạch Đông 'Thần tích', thấy Bạch Đông không nói lời nào, bất giác khả khả cười lên, so với khóc đẹp đẽ không được bao nhiêu.

"Thông minh a thông minh! Nguyên lai bí mật của ta đều bị người phát hiện?"

Bạch Đông cười hi hi nói: "Bắt quá tại sao phải đợi ta từng làm sau, người mới sẽ nghĩ thông suốt đạo lý trong đó đây?"

"Ta..." Lý Dịch nghe vậy ngẩn ngơ, nhưng là không lời nào để nói.

"Người nếu thông minh như vậy, liền đoán xem những thứ đồ này là dùng làm gì, đoán đúng có khen thưởng."

Bạch Đông hướng về xa xa một chỉ, chỉ thấy mấy chục hần tử chính chọc lấy mùi mấy cái đáng về đồ vật cổ quái hướng về ty thương doanh đi tới

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: (thần kỳ ổ bệnh)

Lý Dịch mờ mịt nhìn Bạch Đông, hoài nghi mình có phải là bỗng nhiên biến thành công tử Thiếu Quan, bằng không tại sao ở cái tên này trước mặt, tổng hội cảm giác đầu không đủ dùng đây?

Trước mặt là mười mấy cái cháy hừng hực hoàng bùn lò lửa, mặt trên điều khiển so với hàng bình thường sắc lớn rồi mấy lần đào phủ, ở trên nữa là đồng dạng to lớn lồng hấp, Lý Dịch đại khái ước lượng một chốc lồng hấp to nhỏ, thả cái người sống sờ sờ đều rất dễ dàng, lẽ nào là dùng để chưng Mễ Mễ? Không đúng vậy, ty thương doanh phụ trách chính là trị liệu thương binh, muốn ăn uống gì, tự nhiên có chuyên môn hóa đầu quân phụ trách, hơn nữa chưng cái Mễ Mễ nơi nào cần lớn như vậy thanh thế?

Căn bản không biết Bạch Đông muốn làm cái gì, không có đến đoán, đây chính là tứ chi phát đạt mang đến ** hậu quả; nhìn thấy trầm tư suy nghĩ Lý Dịch còn ở ăn uống mặt trên đã chuyển chuyển, Bạch Đông cười ha ha, quay về doanh môn phương hướng vung tay xuống.

Ty thương doanh chủ quản toàn quân nặng nhẹ người bệnh, đại chiến lên thời đủ có thể sắp xếp mấy ngàn thương binh, trong doanh trại ngoại trừ Bạch Đông cái này chủ y quan, còn có hai vị bộ y quan, giờ khắc này trong đó một vị bộ y quan ngay ở vọng lâu trên hướng về phía này vọng, nhìn thấy chủ quan bạch đại phu (quan tước vị) phát ra mệnh lệnh, nhất thời chính là một cái giật mình, bận bịu truyền xuống lệnh đi, tất cả dựa theo bạch đại phu kế hoạch hành động!

Không dám không nắm chắc thời gian hành động a, ngày hôm qua trải qua để hai vị bộ y quan đến nay vẫn là lòng vẫn còn sợ hãi, mới quan tiền nhiệm bạch đại phu chỉ là ở trong doanh trại dò xét một vòng đã nổi trận lôi đình, nhìn cái gì đều không hợp mắt, còn lập xuống mấy cái quy củ, cái gì mỗi ngày muốn có người chuyên quét sạch nơi đóng quân phòng bệnh, cái gì thương binh lôi ra phần liền phân niệu đều muốn ngay lập tức chôn vào lòng đất, không thể thời gian dài bại lộ ở trong không khí; điều này cũng làm cho thôi, hần lại còn yêu cầu trong doanh trại y quan y binh đều muốn dùng té vải bó che đầy miệng mũi mới có thể tiếp cận thương binh? Đây không phải đem mọi người cũng làm thành thương bệnh nhìn ma, xem như là đạo lý gì?

Bất quá không ai dám tìm bạch đại phu lý luận, có người quên dùng vài bó che đầy miệng mũi, kết quả bị phạt một ngày không có thể ăn cơm, bạch đại phu còn tóm lau hai phần mỡ heo 'Gặm đến gắp' ở người này trước mặt ăn nhiều, thực sự là quá tàn nhẫn .

Oai hùng lão Tàn cái nào không phải thẳng thắn cương nghị? Mấy chục roi đánh vào người, bọn họ còn có thể cắn răng khen hay, so với sung ngành hán, nhưng sợ nhất đói bụng, một ngày không cho ăn cơm, còn muốn đi uống đặt ở Thái Dương dưới trời nắng gắt, này thật đáng sợ ! Điều nói mới quan tiền nhiệm muốn thiếu ba thanh hỏa mới được, Bạch Đông không cần, một cây đuốc liền để nhóm này kiêu căng khó thuần lão Tàn người ngoan ngoãn, hiện tại nhìn thấy khổ từ đều phải cẩn thận, mọi người trong lòng đều hiểu, đừng xem cô nương này cả ngày tây thương bố, kỳ thực cùng bạch đại phu không minh bạch, xem là chủ quan phu nhân đối xử liền không sai.

Nhìn hơn trăm tên doanh binh hai người một nhóm chọn mấy chục gánh ô hô hô đồ vật đi tới, bị gió vừa thổi, bản khí huân người dục cho say, Lý Định liền ngay cả liên cau này, xoay người như xem biển ~ thái bình thường mà nhìn Bạch Đông: "Người có phải là có tật xấu hay không? Đào thương binh quần áo làm cái gì?" Khó từ sau khi nghe lập tức không tây bố cần , đi tới Bạch Đông bên cạnh thở phò nhìn hán, nước mắt bắt đầu ở viền mắt bên trong đã chuyển chuyển, Lý Định biến mếu máo, hướng về phía khổ từ cười gượng hai tiếng. Không trừ chọc nổi tiểu tử này , hán có hậu trường.

Doanh binh môn về mặt đau khổ đem mấy chục gánh quần áo chọn đến bên giếng nước bắt đầu thanh tẩy, ty thương doanh không phải không cho thương binh đổi giặt quần áo, có thể vị này mới nhậm chức bạch đại phu yêu cầu cũng quá nghiêm ngặt , lại muốn cầu một ngày một đổi, quân thương đều không có như thể sạch sẽ chứ?

Trong lòng oán giận quy oán giận, vừa nghĩ tới đói bụng trừng phạt cùng loại kia dưới ánh mặt trời bạo trời qua nước đậu xanh mùi vị, doanh binh môn liền cấp tốc biến thành chiến sĩ thi đua, quần áo tây đến lại sạch sẽ lại nhanh chóng. Khó từ nhìn ra ngựa tay, muốn hướng về đi lên hỗ trợ tây vài món, lại bị Bạch Đông kéo , ở bên tai nàng nói nhỏ vài câu, cô nương nhất thời biến thành đại mặt đỏ, xoay người liền chạy đi .

Lý Định nhìn ra hết sức tò mò: "Người đối với nàng nói cái gì?"

"Ta đối với khổ từ nói, rất nhanh sẽ có một nhóm lớn thân thể trần truồng nam nhân từ trong doanh trại đi ra, hỏi nàng muốn không cần tiếp tục lưu lại. Khó từ rất thông minh, nàng làm ra tối lựa chọn chính xác."

"Nói vậy! Nơi nào sẽ có thật nhiều thân thể trần truồng nam nhân?" Lý Định có chút oán giận, hán cho rằng Bạch Đông là ở trào phúng hán, ngày đó ở bên bờ vung vẩy áo bán ~ lừa nam tử có thể không phải là hán ma?

"Từ từ xem đi, tin tưởng ta, thật sự sẽ có thật nhiều thân thể trần truồng nam nhân xuất hiện, đến thời điểm tình cảnh nhất định sẽ phi thường đồ sộ."

Tây qua quần áo cũng không phải lượng lên coi như xong việc, mà là bị từng kiện bỏ vào to lớn lồng hấp bên trong, lại như chưng Mễ Mễ như thế, Lý Định trừng mắt nhìn Bạch Đông: "Này lại là tại sao?"

"Đúng đấy, ta cũng phi thường kỳ quái, cái này chẳng lẽ lại là bạch đại phu kỳ tư diệu tướng ma?"

Cười ha ha trong tiếng, một tên bộ Giáp Mộc quan kỵ sĩ phóng ngựa mà đến, người này con mắt rất trẻ trung, nhiều nhất cũng chính là hai mươi tuổi, nhưng như cái tiểu lão đầu nhi như thế giữ lại chòm râu, xa xa mà liên đối với Bạch Đông mỉm cười, Bạch Đông cũng lấy mỉm cười đáp lễ.

"Trọng công tử!" Lý Định chấp tay chào, vài bước đi tới người này mã trước, vì hán kéo dây cương.

Doanh Cừ Lương? Tương lai Tàn quốc hùng chủ, thống nhất lục hợp đặt móng người, Vệ Uông tốt cơ ~ hữu? So với hán lão tử đến, hán nên hào phóng hơn nhiều, là cái cang hợp lệ ông chủ a?

Bạch Đông trong lòng vẫn còn có chút kích động, bất quá cũng không có lập tức xông tới bộ sứ kết giao tình, tháng Cừ Lương giờ khắc này cũng chính là cái hai mươi tuổi chàng trai, sinh lý tuổi tác so với hán còn đại hai tuổi, cho tới tâm lý tuổi tác, ở trong mắt Bạch Đông cũng chính là cái mới ra xã hội sinh viên đại học.

"Doanh Cừ Lương gặp Bạch tiên sinh. Bạch tiên sinh dâng ra tráng mặt thần kỹ, vì ta Đại Tàn trợ, lại có Biển Thước thủ đoạn, vì ta Đại Tàn hạnh, xin nhận ta một lạy."

Quả nhiên là chiêu hiền đãi sĩ giỏi về lung lạc lòng người tương lai hùng chủ a? Bạch Đông cười gật gù, đương nhiên sẽ không được hán này một lạy, chỉ là vỗ vỗ bờ vai của hán: "Trọng công tử đến rất đúng lúc, vừa vặn sẽ không bỏ qua đặc sắc tình cảnh."

Bây giờ quân Tàn đại doanh bên trong đều biết Bạch Đông cùng công tử Thiếu Quan kết bái sự tình, từ nơi này tính lên, Bạch Đông cùng Doanh Cừ Lương cũng là ngang hàng luận giao, đập vai tuy rằng đột ngột, lại làm cho Doanh Cừ Lương cảm thấy mới mẻ, trong nháy mắt liền đối với Bạch Đông sản sinh cảm giác thân cận, hán còn có chút thiếu niên tính tình, cùng học vỗ vỗ Lý Định vai, cười hi hi nói: "Lý cận vệ trưởng thể nào cũng ở nơi đây, cũng là chờ xem cái kia đặc sắc tình cảnh ma?"

Lý Định rất muốn bỏ trí Bạch Đông vài câu, đáng tiếc lại không phương diện này sở trường, dứt khoát một chút gạt đầu, Doanh Cừ Lương đến gần cái kia một loạt đại lồng hấp, hiếu kỳ vô cùng nói: "Bạch tiên sinh, những y phục này không phải đã tẩy qua ma? Tại sao còn muốn thả ở trong lồng chưng, đạo lý ở đâu?" Này còn là một hiếu học con ngoan.

"Trọng công tử có chỗ không biết, người sở dĩ thương bệnh, kỳ thực là có bệnh táo tồn tại, loại bệnh này táo dùng con mắt rất khó quan sát được, như thể có sinh mệnh, chỉ cần phù hợp nhất định điều kiện, sẽ từ một người trên thân thể chuyển đến khác trên người một người, vì lẽ đó nhiễm ô bệnh quần áo, sẽ vô cùng nguy hiểm. Ta hiện tại dùng lồng hấp sức nóng đi giết chết những bệnh này táo, vậy cũng không cần lo lắng , bất quá mỗi ngày đều muốn

làm như vậy một lần mới được."

"Thật có thần kỳ như thế, không biết Bạch tiên sinh làm sao chứng minh đây?"

Doanh Cừ Lương đều nghe sùng sốt, tương lai cái cách gia vốn là cái tràn ngập lòng hiếu kỳ người, đương nhiên muốn truy nguyên .

"Trọng công tử không muốn nghe hần nói bậy, nơi nào sẽ có mắt không nhìn thấy đồ vật tồn tại?"

"Đó là cận vệ trường khuyết thiếu kiến thức mà thôi, loại này con mắt không cách nào nhìn thấy đồ vật không chỉ có riêng là trên y phục có, liền ngay cả chúng ta thường nước uống bên trong cũng có, đã có tiên hiền chứng minh điểm này, người này chính là đại danh đình đình Mặc Tử..."

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: (Bạch Đông khỏe mạnh lý niệm)

Vĩ đại chủ nghĩa quốc tế chiến sĩ, nhà tư tưởng, chính trị gia, giáo dục gia, xã hội thực tiễn gia, khổ hạnh gia cùng một xã hội chủ nghĩa đặt móng người Mặc Dịch tiên sinh đối với quang học sớm có thâm nhập nghiên cứu, cái thời đại này không có pha lê công nghệ, hần liền chạy đến rét lạnh nhất nước Yên, dùng băng phiến điêu khắc thành ao thấu kính lồi, rốt cục ở năm ấy mùa đông làm thành trong đời đệ nhất cụ kính viễn vọng cùng kính phóng đại.

"Gia sư cùng Mặc Tử là vô cùng tốt bằng hữu, ở ta theo gia sư học tập thời điểm, đã từng thấy hần dùng lõi lồi không giống băng phiến tổ hợp thành một loại gọi là 'Kính hiển vi' đồ vật, dùng nó liền có thể nhìn thấy chúng ta nước uống bên trong tồn tại rất nhiều gọi là 'Vi sinh vật' đồ vật, đây là một loại con mắt không nhìn thấy thần kỳ sinh mệnh. Lý Dịch, trọng công tử, các người sáng sớm uống qua thủy không có? Nếu như là nước lã, chỉ cần một bát, sẽ có lên tới hàng ngàn, hàng vạn cái 'Vi sinh vật', giờ khắc này chính đang các người trong bụng bơi lội..."

Doanh Cừ Lương nghe được khuôn mặt liên tục co rúm, liền ngay cả Lý Dịch loại này thô to cũng không khỏi biến sắc: "Người nói bậy, tại sao có thể có chuyện như vậy?"

"Người yêu có tin hay không, kỳ thực chỉ phải cẩn thận ngắm lại, quen thuộc đem thủy đốt tan sau lại uống người có phải là rất ít sẽ đau bụng? Các người là không phải gặp được cái bụng rất khó chịu, trong miệng nôn mửa, một ngày muốn vào cung mấy lần tình huống? Đây chính là 'Vi sinh vật' tạo thành."

Cái tên này nói tới tựa hồ không sai? Doanh Cừ Lương cùng Lý Dịch liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nuốt ngụm nước bọt.

Người Tàn cừ ở tây thủy, thượng võ dũng mãnh, rất nhiều nhưng dịch chi phong, cho dù là cao quý công tử cũng không thể hoàn toàn ngăn chặn uống nước lã; Lý Dịch người như thế liền càng không cần phải nói, thủy còn muốn đốt tan lại uống? Dưới cái nhìn của hần chuyện này căn bản là là lãng phí thời gian!

Kính Bạch Đông này vừa đề tinh, ngắm lại cũng thật là như vậy, đều là đại nam nhân, mỗi tháng nhưng đều sẽ có như vậy mấy ngày đau bụng thời điểm, đây là tại sao vậy chứ? Nguyên lai căn nguyên ở đây!

"Bạch tiên sinh có thể làm ra cái kia 'Kính hiển vi' sao?"

Doanh Cừ Lương là cái muốn biết đặc biệt thịnh vượng người, nghe được có loại này thần kỳ đồ vật, tự nhiên muốn nhìn một lần.

"Đến mùa đông thời có thể có thể thử một chút xem, hiện tại không được. Kỳ thực không cần nhìn cái này cũng là sự thực, mỗi đoá hoa là một thế giới, một điệp một bồ đề, công tử lẽ nào còn không rõ đạo lý trong đó?"

Bạch Đông thật muốn cho mình một cái tát, bây giờ Thích Già Ma Ni bộ kia đồ vật còn không có truyền vào đây, nói hươu nói vượn cái gì? Hai câu này quả nhiên nghe được Lý Dịch trợn mắt ngác mồm, đối với hoa gì a điệp a tỏ ra là đã hiểu không thể, Doanh Cừ Lương trầm tư chốc lát, nhưng là chậm rãi gật đầu: "Thật là tinh diệu lời nói, tiên sinh thật là có đại học vấn người, xin nhận..."

"Trọng công tử không phải tục nhân, tiên sinh tiên sinh liền không sợ gọi lão ta?"

Trước mặt cái này thanh niên nhiệt huyết là khiêm tốn có lẽ, có thể đến lúc Vệ Ương vào tàn sau, hần sẽ bị dao động thành một cái chỉ nhận ác pháp không tiếp thu người ăn thịt người cơ khí, Tàn quốc sẽ do hần mà hưng, ngày sau cũng sẽ bởi vì hần mà chết.

Người thông minh tổng hội phòng ngừa chu đáo, hướng hồ Bạch Đông loại này hậu thế đến nhân sĩ chuyên nghiệp? Vào lúc này kết làm bạn thuở hàn vi,

ngày sau mình mới có thoát thân lập mệnh tiền vốn, 'Tiên sinh' loại này tránh xa người ngần dậm xưng hô vụn vụn không được, làm anh em tốt mới là chuyện đứng đắn.

"Ta cùng Thiếu Quan kết Thành huynh đệ, ta ngốc già này hần một tuổi, xem như là hần huynh trưởng, công tử lớn tuổi, xem như là ta huynh trưởng, gọi ta tiếng 'Bình An Lang' là tốt rồi."

"Bình An Lang? Đây là người nhũ danh? Ha ha ha!"

Lý Định bỗng nhiên cười lớn lên, thực sự là quá há giận, cái này khắp nơi đè ép chính mình một đầu tiểu tử nguyên lai cũng có không chịu được như thế một cái nhũ danh, còn Bình An Lang... Chợt thấy Doanh Cừ Lương cùng Bạch Đổng cảm giận nhiên đang nhìn mình, mới giác không thích hợp, tiếng cười dạt nhưng mà dừng, ngượng ngùng nói: "Kỳ thực cái này nhũ danh cũng rất êm tai."

"Bình An Lang, ta bây giờ đối với người nói cảnh tượng hoành tráng phi thường hiếu kỳ, hần là sẽ không chỉ là chung một chung quần áo chứ?"

Lồng hấp bên trong y vật đã bị từng kiện địa lấy ra, hoàng bần bếp lò cùng đào phủ trên lồng hấp bị loại bỏ, doanh binh môn bắt đầu đem từng cái từng cái cỡ lớn thùng gỗ chậu gỗ bài trên đất, đổ vào lạnh lẽo nước giếng, lại thêm vào một ít đào phủ bên trong đun sôi nước nóng. Doanh Cừ Lương đếm đếm, trên đất có tới gần trăm cái cỡ lớn chậu gỗ, xem mộc sắc đều là mới làm, cũng không biết muốn dùng tới làm cái gì, chẳng lẽ đây chính là Bạch Đổng nói tới cảnh tượng hoành tráng?

Bây giờ chính là xuân hạ chi giao, khí hậu ẩm áp, ngày hôm nay khí trời tốt cực kỳ, cổ nhân không có nhiều lần rửa ráy quen thuộc, bắt quá gặp phải tốt như vậy khí trời, có điều kiện vẫn là sẽ hơi làm tắm rửa, Không phụ từ không phải đã nói ma? Tắm rửa toàn thân, sạch sẽ từ ~ nơi cũng là chu lễ trọng yếu nội dung. Đứng ở chỗ này lâu như vậy, nói thật Doanh Cừ Lương đều muốn làm bồn thủy tẩy tẩy, có thể thả hơn trăm nhiều chậu gỗ, dù thế nào cũng sẽ không phải vì rửa ráy chứ?

Chính ngờ vực, trước mắt đột nhiên xuất hiện một món lớn lò nửa người nam nhân, ban ngày ban mặt tập thể rửa ráy ở thời đại này tuyệt đối là phi thường kính người sự tình, hơn nữa những này còn đều là thương binh, có ít đi chân, có ngắn con cánh tay, rất nhiều người vết thương đều còn đang khép lại giai đoạn, thường ngày ở ty thương doanh mỗi người đều là lão gia, qua ăn no ngủ ngủ no rồi ăn trạch nhân sinh hoạt, hơi kém ý, đối với doanh binh không đánh tức mắng, những thứ này đều là quốc chi tráng sĩ, lời nói đến mức khó hơn nữa nghe cũng phải nhẫn nhịn.

Giờ phút này chút tráng sĩ môn nhưng như trư như thê trào ra, bởi vì lại ** sẽ có hậu quả nghiêm trọng, bạch đại phu đã hạ lệnh, thương binh không chịu tắm rửa, đối bụng một trận, doanh binh giám sát bất lực, đối bụng một ngày! Hơn nữa còn sẽ có mập mạp nhiều trấp hòa đầu quân nắm lấy gia tăng hào 'Gặm đến gắp' ở trước mặt bọn họ biểu diễn ăn cơm!

Đây là ngoan nhân a, không trêu chọc nổi, các thương binh nghe được mệnh lệnh như vậy, tránh mệnh đều muốn ra bên ngoài nhào, thỉnh thoảng có mấy cái hoạn nghiêm trọng trạch người bệnh, doanh binh môn bất chấp tất cả giá trên liền hướng ở ngoài đưa, mẹ kiếp, tự mình nghĩ chịu đối không liên quan, không cần liên lụy lão tử! Cụt tay thiếu chân không liên quan, lão tử đỡ người, cho là hậu hạ cha!

Thái Dương dưới đáy nhiệt khí bốc hơi, một lần liền có 200 hào trắng toát nam nhân ngồi ở bồn bên trong tắm rửa, bắt đầu còn không buông ra, dần dần càng tẩy càng thoải mái, liền có người gỡ bỏ chiêng vỡ cổ họng hát vang lên, Bạch Đổng không cần đoán liền biết là cái kia thủ oai hùng lão Tàn, không trách Sơn Đông sáu quốc thường thường chuyện cười người Tàn vô lễ nhạc đây, lẫn qua lộn lại liền này một ca khúc, quá không chú trọng tinh thần văn minh kiến thiết.

Rửa sạch sẽ liền có tiệm quần áo mới đưa lên thân, thế nhưng không được hỏi doanh, đến ở Thái Dương dưới đáy suối, tiếp tục tiếp thu tắm nắng, sau đó đổi một nhóm người tiếp tục. Liền như vậy người mới tẩy thôi ta lên sân, không bao lâu liền tụ tập gần nghìn tên thành công tắm rửa sạch sẽ thương binh, từng cái từng cái to trừng mắt nhỏ nhìn Bạch Đổng.

Hiện tại những này đại đầu binh bắt đầu càng xem vị này bạch đại phu càng hợp mắt, trước kia mấy tháng không tẩy một hồi tắm rửa bọn họ cảm giác tắm xong suối tắm nắng kỳ thực là kiện chuyện rất hạnh phúc.

Ở Doanh Cừ Lương cùng Lý Định trong ánh mắt kinh ngạc, Bạch Đổng từ trên ghế mây đứng lên, đi tới đám này đại đầu binh trước mặt, thân thân cánh tay thân chen chân vào, lại lắc mấy lần cái cổ.

"Các vị cùng bảo có hay không cảm giác thật thoải mái đây? Dưỡng thương chi đạo, một ở được thạch, hai ở vệ sinh, ba ở khỏe mạnh lý niệm, nếu như mỗi ngày chỉ là ở tại trên giường nhỏ, e sợ không có bệnh cũng phải dưỡng ra bị bệnh. Tin tưởng ta, tắm rửa có thể để cho các người duy trì vệ sinh, sau đó muốn mỗi ba ngày tẩy một lần; còn khỏe mạnh lý niệm ma, chính là ở dưỡng bệnh sau khi, hơi làm hoạt động, mới có thể mau chóng khôi phục. Ta chỗ này có một bộ khỏe mạnh quyền pháp, các vị có thể theo ta luyện tập, thân thể không tiện không liên quan, bộ quyền pháp này chính là tứ chi không đầy đủ cũng có thể học tập. Bây giờ nghe ta khẩu hiệu bắt đầu làm, một, hai ba, bốn, hai hai, ba bốn..."

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: (vô vi trí tuệ)

Hiện tại ty thương doanh thành Tần quốc trong đại quân lớn nhất xem xét tính bộ ngành. Không nói những cái khác, mỗi ngày mấy trăm một hán tử ở ban ngày ban mặt dưới tập thể rửa ráy thật sự quá hấp dẫn nhân cầu , hơn nữa sau khi tắm xong còn có thể đánh cái gì khỏe mạnh quyền pháp, có người nói là đương đại Biển Thước bạch đại phu truyền thụ, thường thường tập luyện có thể cường tráng thân thể, ích thọ duyên niên?

Nhân loại sinh mệnh là có hạn, đối với sinh mạng theo đuổi nhưng là vô hạn. Ích thọ duyên niên chỗ tốt không ai sẽ từ chối, thế là người đứng xem dần dần hướng về học tập giả chuyên hóa, làm bách phu, nghìn người đem chủ môn cũng bắt đầu học tập Bạch Đổng 'Khỏe mạnh quyền pháp' thời, mười mấy vạn quân Tần đã nuôi thành mỗi ngày đều muốn đánh tới một bộ quyền, không đánh liền toàn thân khó chịu quen thuộc.

Người Hoa có cái rất kỳ quái quen thuộc, từ chối người sẽ từ chối người tất cả, tiếp thu người cũng tương tự sẽ tiếp thu người tất cả. Khỏe mạnh quyền pháp phổ cập để người Tần bắt đầu nhìn thẳng vào Bạch Đổng đưa ra khỏe mạnh lý niệm, cách ba ngày tắm có thể không cách nào người người làm được, uống nước nóng nhưng rất dễ dàng làm được, một cái bình gốm một đồng lửa liền có thể giải quyết sự khó không tới lão Tần người, rất nhanh Doanh Liên liền phát hiện không phải chiến đấu tính giảm quân số rõ ràng giảm thiểu, hơn nữa ty thương doanh chữa trị suất bắt đầu rõ ràng tăng cao, thương binh tình dường chu kỳ cũng rút ngắn rất nhiều, những chuyện này để hán cực kỳ hưng phấn, liên quan đối công lấy ít lương cũng có lớn lao tự tin.

Ty thương doanh thay đổi quá to lớn , rất nhiều người đều cho rằng Bạch Đổng là trả giá to lớn nỗ lực, quả thực chính là lão Tần quốc trung thần tướng tài khuôn, liền ngay cả Doanh Liên đều là một lần cho là như vậy, phái ra đối với Bạch Đổng quan cảm vô cùng tốt Phạm Cường đi điều tra dưới, lại phát hiện căn bản không phải có chuyện như vậy. Tiểu tử này hiện tại trải qua so với tặc đều thoải mái, bên người cả ngày có cái mặt to chuyên loạn khổ tửu bồi tiếp không nói, còn đang không ngừng mua bán lại một ít kỳ kỳ đảm xảo, hiện nay đều thể hiện ở ăn phương diện, Phạm Cường đi một chuyến liền ăn được cái bụng tròn xoe, đánh ợ no trở về báo cáo, nói là Cừ Lương Thiếu Quan hai vị công tử đều ở đây, đang cùng Bạch Đổng cùng uống rượu ăn thịt.

Doanh Liên nghe thấy báo giận dữ, nộ không phải hai đứa con trai bởi Bạch Đổng uống rượu, người Tần vẫn còn dừng đầu tàn nhẫn, không yêu thanh sắc, chỉ có rượu ngon, rất nhiều đem chủ tàng tửu đã là công khai bí mật, chỉ cần không đặt tại hán lầu lớn trước uống, hán cũng vui vẻ đến không gặp. Chân chính nộ chính là Bạch Đổng tiểu tử này, lúc này mới đến ty thương doanh mấy ngày, liền khiến cho sinh động, còn mang theo một luồng khỏe mạnh lý niệm mới bầu không khí, rõ ràng không có đi sa trường luyện binh, quân Tần tinh khí thần liền đều tăng cao một cấp bậc; nhân tài như vậy nếu như có thể tận trung vì nước, một cái tử đẳng tước đại phu tính là gì? Coi như phong cái tả thứ trưởng Đại Lương Tạo hán cũng sẽ không do dự.

Đáng tiếc một kẻ như vậy mới nhưng là cái giải bại đến cực điểm gia hòa, Phạm Cường sau khi trở lại Doanh Liên lại tiến hành rồi một phen tỉ mỉ điều tra, dựa theo hai tên ty thương doanh bộ doanh chủ nói, Bạch Đổng tiền nhiệm sau liền đốt như thế mấy cái hỏa, vệ sinh sạch sẽ, ép buộc rửa ráy, khỏe mạnh quyền pháp, ba thanh hỏa thiêu xong sau, tiểu tử này liền bắt đầu mỗi ngày nằm ở cái kia cái gì trên ghế mây thân du! Tốt đẹp thời gian liền như vậy bị hán không công phụ lòng , xứng đáng một bụng học vấn ma? Lễ nào hán vị kia kỳ nhân sự phụ cũng là như thế cá tính, dĩ nhiên có thể giáo dục ra như vậy một cái giải bại lười biếng tiểu tử thú?

Thay đổi là người khác, lấy Doanh Liên tính tình không nói hai lời sẽ trước tiên đánh đủ năm mươi tiền, lại trì một cái lười biếng quân chức tội danh, vạn may không tốt gia hỏa bị cắt xuống lỗ tai lột bỏ mũi đều là nhẹ nhàng! Có thể người ta giải bại quy giải bại, nhưng mệnh mệnh đem một cái ty thương doanh thống trị ngay ngắn rõ ràng, dĩ vãng ngang nhau thương thế lính một hai tháng đều không khôi phục được, bây giờ mới nửa tháng không tới liền sinh long hoạt hổ đi ra , không tên sang nứt bạo chết thương binh số lượng càng là rơi xuống linh, này làm sao trì người ta tội? Không tiền thưởng tứ tước tựa hồ cũng không còn gì để nói.

Phạm Cường rõ ràng nhất Doanh Liên mâu thuẫn tâm tình, nhưng là liền hán cũng không nói ra được lời an ủi, rõ ràng là chuyện tốt an ủi cái gì? Có thể quân thượng một mực bị tức đến không được, Bạch Đổng a Bạch Đổng, người liền không thể can mau một chút? Muốn thay người nói vài câu lời hay, trợ người thăng quan phát tài đều có khó khăn! Đáng tiếc Bạch Đổng không phải con nuôi của hán, bằng không thật muốn kéo qua mệnh mệnh đánh một trận cái móng, để tự người nói một chút, người xứng đáng quân thượng ma? Xứng đáng người vị kia thần bí sự phụ ma?

Oán niệm so với Doanh Liên còn muốn sâu nặng không phải Bạch Đổng, mà là Doanh Cừ Lương cùng công tử Thiếu Quan chuyện này đối với nan huynh nan đệ.

5 vạn Lam Điền lính mới đến sau, quân Tần liền bắt đầu liên tục quấy rầy lão công thúc, hơn nữa mỗi ngày một lần, so với ăn cơm đều đứng giờ; Doanh Liên bàn tính đánh cho tình diệu , vừa quấy rầy một bên luyện binh, vì sau đó không lâu quyết chiến đặt xuống cơ sở, có thể lính mới chính là lính mới, trải qua mấy ngày thương vong rất nặng, những này là Doanh Cừ Lương tự mình từ Lam Điền mang đến lão Tần con cháu, hán đương nhiên đau lòng, tìm công phụ mấy lần, kết quả ngược lại bị giáo huấn một trận.

Doanh Liên căn bản không cho hán những tay Lam Điền lính mới sự vụ, lão gia hỏa tự biết đại nạn không xa, mấy ngày nay chủ trì Hà Tây chiến cuộc, càng cảm thấy lực bất tòng tâm, có thể hiện nay còn quyết định không dưới tương lai là lập trường từ thắng kiện vẫn là con trai trưởng Doanh Cừ Lương. Đại tướng tử ngan đã bị hán tử lịch dương điều đến, chuẩn bị đi đón chương doanh kiện thủ hạ 3 vạn đại quân , lúc này đương nhiên không thể để cho Doanh Cừ Lương ở Lam Điền lính mới bên trong thành lập qua cao uy tín.

"Nhị ca, mấy ngày nay người đều là mặt ủ mày chau, tâm sự rất nặng nề ma? Đến, làm này một bát, dùng cái gì giải ưu? Chỉ có tần tửu!"

"Bình An Lang là có đại tài người, tùy tiện nói câu nói cũng như này êm tai, người giống như người vật, hán phải biết ta suy nghĩ trong lòng chứ?"

"Biết, cũng không biết nên làm sao khuyên lên, vì lẽ đó không bằng không nói."

Tính ra Doanh Liên chết tháng ngày đã không xa , Doanh Cừ Lương nếu là không nhìn thấy điểm ấy, không có vấn vương chi tâm, vậy thì không xứng làm tương lai hùng chủ. Bạch Đổng tin tưởng lịch sử ghi chép sẽ không sai, vào lúc này thông minh nhất cách làm chính là không nói chuyện chính trị, chỉ nói cảm tình, dù cho Doanh Cừ Lương có ý định hỏi thăm, hắn cũng không muốn nói chuyện nhiều.

"Bình An Lang..." Doanh Cừ Lương bỗng nhiên để chén rượu xuống khom người cúi xuống: "Từ ngàn từ lịch dương đến rồi, vì chính là tiếp chương đại ca trong tay bình quyền. Công phụ không tin ta, cũng không tin đại ca, vì nước thần, làm người tử, Doanh Cừ Lương nên làm sao làm việc? Bình An Lang dạy ta!"

"Từ xưa đều là có không lập trường, ngươi là con trai trưởng, còn lo lắng cái gì?"

"Vương đạo sớm hội, lễ võ nhạc xấu, Bình An Lang hà tất bắt nạt ta?"

"Thánh nhân di trạch vẫn còn, Mặc gia phi công kiêm yêu, Mạnh Tử vẫn còn nghĩa mà phục lễ, Tắc Hạ học cung, tất cả đều là phong cách quý phái, hà nói lễ võ nhạc xấu? Nhị ca ngươi suy nghĩ qua hơn nhiều..."

"Bình An Lang như vậy qua loa lấy lệ, ngươi còn gọi ta nhị ca mà?"

"Ai..."

Bạch Đổng khẽ lắc đầu, trầm tư chốc lát mới nói: "Nhất định phải hỏi ta, ta chỉ có một cái đáp án. Ngươi cái gì cũng không cần làm, nếu như thực sự cảm giác vô vị, liền mỗi ngày mang hai vỏ rượu, tới chỗ của ta uống rượu là tốt rồi."

"Ta không hiểu."

"Cái gì cũng không làm, sẽ không có người có thể dò xét ngươi yêu thích, dò xét không tới ngươi yêu thích, liền không cách nào biết ngươi nhược điểm, ngươi liền đứng ở thế bất bại. Đạo gia cái gọi là vô vị, nho gia nói tới không làm gì mà cai trị, chính là cái đạo lý này. Phản chi nếu như ngươi hơi động, sẽ bị người phát hiện nhược điểm, gây bất lợi cho ngươi." Bạch Đổng phát hiện mình có làm một cái siêu cấp thần côn tiềm chất, nếu không là sớm biết lịch sử kết quả, nói những câu nói này không phải hại Doanh Cừ Lương mà?

"Ta có chút rõ ràng , nhưng là không hề làm gì thật sự có thể mà?"

"Nếu như nhất định phải làm, ngươi liền phải trước tiên làm thành tam đệ loại người như vậy. Ngươi nhìn hắn cỡ nào rực rỡ ngay thơ, coi như chỉ là kéo mài, cũng có thể kéo đến phi thường hài lòng, nhị ca ngươi có thể làm được mà?"

Bạch Đổng cười chỉ chỉ công tử Thiếu Quan. Có người chính đang kéo mài, hơn nữa kéo e rằng so với chăm chú...

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: (ăn không ngon qua đậu hũ trên)

Khổ tửu cười đến càng đẹp hơn , cũng may không còn là cười khúc khích, mà là vui vẻ cười, con mắt cũng không lại câu được câu không địa trộm liếc Bạch Đổng, mà là nhìn ra sức ma sát công tử Thiếu Quan, cười đến ngửa tới ngửa lui, nhánh hoa run rẩy.

Vị này Tàn quốc thúc công tử (hành ba vị thúc) thật thú vị, mỗi khi nàng nhanh chóng để vào hạt đậu, hắn liền tăng nhanh thúc đẩy cối xay tốc độ, nàng chậm lại , hắn cũng sẽ tùy theo giảm bớt. Có lúc khổ tửu nghịch ngợm nhanh chóng đổ ra hạt đậu, công tử Thiếu Quan sẽ chạy trốn lao đảo, sau đó ngừng đầu đối với nàng cộc lốc địa cười, cũng sẽ không oán giận một câu.

Đặc cỡ lớn viên thốt đá phát sinh ca tư ca tư tiếng vang, màu nhũ bạch đậu dịch dọc theo thủy khẩu chảy vào thùng gỗ. Hiện tại khổ tửu đối với nước đậu xanh đã sản sinh một loại gần như mê luyện cảm tình, chưa từng pháp lối vào đến có thể tiếp thu, lại tới hôm nay chí yêu, nàng cảm giác mình khoảng cách Bạch tiên sinh càng gần hơn một bước.

Công tử Thiếu Quan kỳ thực so với nhị ca Doanh Cừ Lương càng thêm phiền muộn, cùng xe anh ma sát cái vĩ rốt cục ở một lần say mềm sau thăng cấp , vũ lực trị tăng mạnh hai hàng công tử trực tiếp lược lược lợi được xưng trí đem xe anh, đánh đập chủ quan cộng thêm uống rượu xúc phạm quân quy, Doanh Liên coi như lại đau cái này tiểu nhi tử cũng không cách nào che chở ; lĩnh năm mươi quân tiên, loại bỏ trước quân phó tướng chức vụ, lần sau nếu như tái phạm, e sợ liền công tử thân phận đều không thể bảo toàn, sẽ bị phế vì thứ dân về nhà làm ruộng đi. Nếu không là Bạch Đổng đem hắn đặt tại ty thương trong doanh trại, này hai hàng nhân sinh nói không chắc liền như vậy phá hủy.

Thế kiện như trâu công tử Thiếu Quan ở khỏi xưởng khoa học khỏe mạnh lý niệm ty thương trong doanh khỏi hẳn rất nhanh, tuy rằng vẫn là sẽ như trâu đực như thế khát vọng chiến đấu, thường thường sẽ mất nhìn tiền tuyến vô hạn say mê, nhưng cũng biết chính mình lần này là phạm vào trong quân tối kỵ. Phải về trước quân, trừ phi là xe anh bị lão cha mất chức, bằng không hẳn trở về sẽ đã kích xe anh uy tín, mang binh đại tướng một khi mất đi uy tín, xui xẻo chính là mười mấy vạn quân Tần cùng lão Tần quốc, hẳn mặc dù là cái hai hàng, nhưng cũng phân đến ra nặng nhẹ.

Khổ tửu cũng không phải công tử Thiếu Quan yêu thích loại hình, nếu để cho hẳn chọn, eo thô mỏng tốt đẹp sinh dưỡng quan bên trong bà di mới là lựa chọn hàng đầu, như khổ tửu loại này gầy gò cao cao con mắt đại đại nở nụ cười hai cái lúm đồng tiền nữ nhân liền không phải hẳn món ăn. Khổ tửu yêu uống nước đậu xanh, hẳn liền nghiêm túc giúp đỡ kéo mãi, này không phải duyên ở yêu, mà chính là bỏ khuyết nhân sinh trống không, tìm kiếm hẳn chưa bao giờ từng chân chính nắm giữ tồn tại cảm.

Bạch Đông là cái thứ nhất để hẳn nắm giữ người vui sướng, vui sướng địa ma sát, vui sướng mà nhìn nồng đậm hương hương nước đậu xanh chậm rãi trả đi ra, liền sẽ vô cùng thỏa mãn. Đây là thật tốt đồ ăn à? Tại sao lại có thể có người sẽ uống không quen? Quá không hiểu được thưởng thức !

Khổ tửu tên sẽ để hẳn lòng chua xót, hồi tưởng chính mình mười bảy năm nhân sinh, chẳng lẽ không là một bát khổ tửu ma? Người nắm đậu đến ta ma sát, để buồn phiền ở lao động bên trong biến thành to lớn nhất sung sướng đi. Thượng Đế là công bằng, kẻ ngu si đều sẽ vượt qua người thường một mặt, cũng phải dẫn Hứa công tử Thiếu Quan loại này hai hàng thỉnh thoảng phát phát cảm khái, làm một lần triết nhân.

Từ nhỏ bị phụ thân ** nich, nhị ca thương hại, đại ca thỉnh thoảng ân cần dạy bảo, trong quân tướng lĩnh xem là hai hàng gây sự quý công tử Thiếu Quan kỳ thực cũng là có sở trường, nói đến đường mã dục mã, đặc biệt là vì mã phối ~ loại, ở quân Tần bên trong không làm người thứ hai nghĩ. Rất nhiều người cho rằng đường đường một vị công tử cả ngày chạy đi tác hợp ngựa đực con ngựa mẹ thực sự có ** phần, kỳ thực đây là hẳn tìm kiếm cảm giác thành công tốt nhất con đường, chu toàn tồn tại sinh mệnh do đó sản sinh mới tinh sinh mệnh, loại này to lớn cảm giác thành công để hẳn làm không biết mệt.

Khổ tửu nhân sinh ở một trình độ nào đó cùng hẳn sản sinh gặp nhau, vì lẽ đó công tử Thiếu Quan rất có thể xem hiểu khổ tửu tâm tư, cũng vì Bạch gia ca ca cảm thấy tự đáy lòng cao hứng, Bạch Đông đối với cảm tình không làm sẽ chỉ làm hẳn càng thêm hưng phấn, chỉ cần con ngựa mẹ ân tình đưa tình, còn sợ ngựa đực không bám thân thấp liền ma? Phương diện này hẳn nhưng là cái chuyên gia.

Khổ tửu bởi vì Bạch Đông mê mẩn nước đậu xanh nhí, mê mẩn nghe đậu dịch ồ ồ chảy vào trong thùng tươi đẹp âm thanh; Bạch Đông nói muốn thử làm một loại mới thực phẩm, cần đại lượng nước đậu xanh, nàng liền lập tức xung phong nhận việc địa muốn tới ma sát, doanh binh hỗ trợ đều không cho, công tử Thiếu Quan là được đặc biệt cho phép, bởi vì hẳn là Bạch tiên sinh huynh đệ. Khổ tửu ở yêu ô cùng ốc, công tử Thiếu Quan thì ở nỗ lực tìm kiếm thành tựu của hẳn cảm, hẳn cho rằng khổ tửu cười đến càng đẹp, liền càng dễ dàng gây nên ngựa đực Bạch gia ca ca hứng thú, vì khổ tửu người đáng thương này hạnh phúc, vì chính mình huynh trưởng viên mãn nhân duyên, hẳn đang cố gắng đóng vai một cái thẳng hèn, để khổ tửu không ngừng phát sinh cảm động tiếng cười.

Bạch Đông không nhìn nòi, đã sớm muốn tiếp nhận, có thể khổ tửu một mực không cho, bây giờ nhìn nàng làm được càng nhiều, chính mình liền càng như cái tội nhân, nhìn trên đất đã có mười mấy thùng lớn nước đậu xanh, bận bịu ngăn cản khổ tửu cùng công tử Thiếu Quan, còn tiếp tục như vậy cối xay đều phải bị mài xuyên qua (mặc vào).

"Ta đi luộc nước đậu xanh." Khổ tửu không chút nào giác khổ cực, nhìn trên đất mười mấy thùng nước đậu xanh, có chút kiêu ngạo mà ưỡn ngực.

"Không cần, những này nước đậu xanh đều là dùng để làm mới đồ ăn, các người cực khổ rồi, ngày hôm nay nhất định phải khao một cái."

Bạch Đông ngoắc ngoắc tay, đã sớm chuẩn bị kỹ càng doanh binh lập tức chỉ làm cái hoàng bùn bếp lò, thả cái trước loại cực lớn đào phủ, đây là trong quân đào công đặc biệt đốt thành vật, phủ khẩu mở ra phạm vi càng to lớn hơn, không giống phổ thông đào phủ càng gần gũi bình gốm đáng vẽ.

Đây là muốn làm gì? Công tử Thiếu Quan vội vã mặt đem mặt liền chạy tới xem mới mẻ, hiện tại Bạch Đông phát minh các loại mới thực phẩm đã trở thành tinh thần của hẳn ký thác, mỗi ngày không gặp dạng mới mẻ đều ngủ không vững vàng. Đừng nói hẳn, Doanh Cừ Lương đều đại cảm thấy hứng thú, cũng tập hợp sang đây xem.

Lấy ra một khối rửa sạch té vãi bỏ mở ra, Bạch Đông ra hiệu công tử Thiếu Quan ôm lấy thùng gỗ, đem nước đậu xanh cũng ở phía trên, trải qua đơn giản loại bỏ hậu tiến vào phủ bên trong, nhen lửa phủ bên trong củi khô, chỉ chốc lát sau, nhiệt khí liền bốc ra đậu hương vị, Doanh Cừ Lương che mũi lui sang một bên, vẫn còn có chút nghe thấy không quen; công tử Thiếu Quan thâm tình hô hít hai cái, nhìn phủ bên trong dần sôi nước đậu xanh, rất là không hiểu hỏi: "Toà ca, này không phải là luộc nước đậu xanh ma? Ta ngày hôm nay uống rất nhiều, không muốn lại uống."

"Không ai để người lại uống, một ngày uống bảy, tám bát, đừng nói người, ta cũng không chịu được."

Bạch Đông cười cợt, dùng biểu nhẹ nhàng lướt qua phủ ở phía trên bọt biển, nặng như thế phục mấy lần sau, trong nồi cũng chỉ còn lại một nồi nãi dạng nước đậu xanh, liền nửa điểm đậu hạt cũng không thấy, đợi thêm đến ôn lương, mới cảm lấy đã sớm chuẩn bị kỹ càng tân địa lão giám căn rót vào trong nồi.

Điểm đậu hũ hẳn là dùng nước chát, như vậy mùi vị tối chính, hiện đại dùng thạch cao, màu sắc tối bạch, đáng tiếc hai thứ đồ này trong tay đều không có. Cũng may Tần quốc không thiếu giám, lão giám căn nhi chính là dùng kinh niên giám đàn dưới đáy hình thành bán động lại vật thể, dùng giám điểm đậu hũ là cổ lão nhất phương pháp, chỉ là sẽ mang chút chua xót mùi vị, cũng may lão Tần người còn có thể ăn được quán.

Theo Bạch Đông chậm rãi khuấy lên, nước đậu xanh dần dần động lại, trắng toát còn phân biện nhí, đẹp để cực kỳ, khổ tửu hưng phấn vỗ tay: "Đẹp đấy, như bông hoa như thế..."

"Liền gọi đậu hoa, cũng gọi là đậu nảo."

"Đậu hoa, đậu nảo? Thực sự là tên rất hay, quả nhiên như nở rộ đóa hoa bình thường vui mắt."

Doanh Cừ Lương cười gật gù, hẳn là cái người có ăn học, sử dụng từ ngữ đều rất tốt đẹp. Công tử Thiếu Quan thì từ từ nửa ngày, trọng trọng gật đầu nói: "Thật giống! Ta lần trước bỏ ra một cái Ngụy người đầu, chảy ra óc thật giống cái này." Vốn là rất vui vẻ khổ tửu lập tức chạy đến một bên chảy như điên lên, thực sự là quá buồn nôn.

"Cút đi! Đây là ăn đồ vật, người đây là cái gì so sánh?"

Đối với này hai hàng Bạch Đổng cũng là bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: (ăn không ngon qua đậu hũ dưới)

Trắng như tuyết đậu hũ nảo thịnh trên một lão bát, tung một cái nghiền nát hành lá diệp, điểm vài giọt quý giá cực kỳ 'Hải', vật này là cổ lão nhất nước tương, bắt quả là dùng thịt làm, quý giá cực kỳ, ty thương trong doanh trại cũng không có chứa đựng bao nhiêu, chỉ có quý tộc hoặc là đem chủ môn ở trên chiến trường bị thương, mới có cơ hội hưởng thụ, lại bị Bạch Đổng đem ra bên trong no túi tiền riêng.

Đậu hũ trong đầu thiếu mất nước tương còn có thể ăn ma? So với vì Tàn quốc làm cống hiến, điểm này nước tương lại đáng là gì, Bạch Đổng dùng yên tâm thoải mái.

Không có cây ớt, liền đem lát gừng ép thành tia nhỏ bỏ vào, dùng một thìa nhẹ nhàng giảo động đây, bạch lục hoàng các loại màu sắc toàn có; bỗng nhiên nhớ tới công tử Thiếu Quan, cấp tốc đem này bát đậu hũ nảo nhét vào Doanh Cừ Lương trong tay, vẫn là trước tiên nhỏ một hồi đi, quá buồn nôn. Doanh Cừ Lương nhìn Bạch Đổng, lại nhìn công tử Thiếu Quan, khuôn mặt bắp thịt cũng đang nhanh chóng co rúm.

Bạch Đổng xin thề, sau này vật này liền gọi đậu hoa, ai dám xách đậu hũ nảo ba chữ này, hẳn với ai gấp. Tự mình thôi miên rất thành công, sau khi ới xong miễn cưỡng có thể nhìn thẳng vào đậu hũ nảo, ngửi mấy cái mùi vị quen thuộc, tựa hồ lại trở về cái kia 2000 năm sau Yên kinh đầu đường.

"Ăn ngon!"

Con mắt đều không nháy mắt địa làm tiếp hai bát lớn, công tử Thiếu Quan bỗng nhiên thả xuống Đại lão bát, con mắt trợn lên tròn xoe. Bạch Đổng các loại (chờ) người chính cảm nghi hoặc, hàng này bỗng nhiên đang ôm bụng kêu to lên: "Năng, năng chết ta rồi!"

Mới ra nời đậu hoa, Bạch Đổng bọn họ đều muốn nhẹ nhàng thổi nguội mới dám vào khẩu, hàng này nhưng xem là nước lạnh như thể uống, không năng mới là lạ đây. Bạch Đổng nhìn Doanh Cừ Lương, nhìn lại một chút công tử Thiếu Quan, âm thầm lắc đầu, liền nói là cùng cha khác mẹ đi, này giեն tạo thành cũng kém cách quá hơi lớn.

Công tử Thiếu Quan ôm cái bụng chạy một vòng trở về tiếp tục ăn, này sẽ học ngoan, biết trước tiên thổi ôn lại vào khẩu, mùi vị thật thơm a, mềm mại hoạt hoạt, nhẹ nhàng hút một cái liền lỏ vào, hiếm thấy là làm thành đậu hoa sau, liền sợ nhất nghe thấy đậu mùi tanh nhĩ ca đều ăn lên không dễ yên. Khổ tửu buồn nôn một trận, rốt cục vẫn là không chịu đựng được mỹ thực **, trước tiên đánh bạo thí ăn hai cái, sau đó liền càng ăn càng nhanh, công tử Thiếu Quan nhìn hai bên một chút, cảm giác mình nếu không là khác loại, Bạch gia ca ca làm ra mỹ thực có thể mạng bất kỳ người thông minh kéo thấp đến hẳn trình độ, người huynh trưởng này xem như là nhận đúng rồi!

"Tốt như vậy ăn đồ vật, tại sao có thể không có ta?"

Lý Dịch là cái đi tới chỗ nào đều có âm phong bên người người, phòng chừng là bởi vì trên người tích trữ sát khí quá nặng, bạch sùng cùng hẳn sóng vai đi tới, tám mắt của mọi người nhưng chỉ có thể ngay lập tức rơi ở trên người hắn; đây là một đã nuôi thành 'Thứ dân chi kiếm' cao thủ, cũng không phải cái giỏi về giấu tung tích nặc hình thích khách, bằng không Bạch Đổng đã sớm cách hẳn rất xa. Cái thời đại này người nào cũng có thể trêu chọc, chính là không thể trêu chọc thích khách, đều là chút không muốn sống người điên, e sợ ~ phổ phần tử, giết các nước chư hầu quân sẽ không nháy một cái con mắt, giết lão bà hài tử sẽ không đau lòng vì, thậm chí giết chính mình cũng sẽ không có nửa phần do dự.

Nói chuyện chính là bạch sùng, động thủ nhanh nhất nhưng là Lý Dịch, chính mình cho mình xới một chén đậu hoa, hết thầy gia vị toàn thả hai phần, hai ba ngụm liền nuốt vào trong bụng, công tử Thiếu Quan trợn mắt lên, vây quanh hắn xoay chuyển hai vòng: "Người không năng ma?"

Lý Dịch khuôn mặt co giật mấy lần, hơi hừ lạnh: "Kỳ kỳ thâm xảo, chỉ đến như thế. Hai vị công tử, quân thượng muốn dùng binh."

"Dừng binh!"

Công tử Thiếu Quan tại chỗ liền nhảy lên, hưng phấn dường như một con tinh tinh lớn, Doanh Cừ Lương nhưng là kẻ cau mày: "Ít lương lương thảo chưa tuyệt, lúc này dừng binh sợ là một cuộc ác chiến. Công phụ lúc nào quyết định, ta tại sao không có nghe nói?"

"Bàng Quyên hồi binh! Quân thượng cũng là lâm thời quyết định, mệnh lệnh đã dưới phát đến các vị đem chủ, công tử không có lĩnh binh, đương nhiên sẽ không biết được. Quân thượng muốn quốc thứ trường tước quân đóng giữ đại doanh, công tử chỉ vì trợ thủ, ta nghĩ không bao lâu nữa, quốc thứ trường tước quân mệnh lệnh sẽ tới..."

"Công phụ như vậy sắp xếp, tất nhiên là có đạo lý của hần." Doanh Cừ Lương khẽ gật đầu.

"Vậy ta đây? Bản công tử có thể chinh quán chiến, nên đến tiền tuyến giết địch, vì sao công phụ cũng không gọi ta?" Công tử Thiếu Quan sớm gấp đến độ vô đầu bứt tai, nghe được có trượng có thể đánh, hần so với Lý Định loại này điên cuồng giết người càng hưng phấn.

"Thiếu Quan, ngươi là chịu tội thân. Quân thượng có mệnh, lần này ngươi cùng ta đồng thời sung vào ty thương doanh, chờ đợi toà huynh đệ điều khiển!"

Bạch sùng cười khổ nói: "Toà huynh đệ, lão ca ca biết ngươi không muốn ra chiến trường, vốn là mà, sĩ tử **, làm cái này nhỏ nhỏ doanh quan đã là oan ức ngươi, huống hồ là thân chất thành núi, máu chảy thành sông chiến trường? Bất quá ty thương doanh có chiến trường cứu thương chỉ trách, ngươi hiện tại là ty thương doanh thủ quan, lại là quân thượng thân phong tứ đẳng tước đại phu, chỉ sợ là không tránh thoát."

"Đây là cái đạo lý gì, ty thương doanh nên ở phía sau quân đại doanh cứu sống, chạy đến trên chiến trường đi làm cái gì?" Bạch Đổng quả thực không thể tin vào tai của mình, đây chính là Chiến quốc a? Lễ nào cái thời đại này liền có cang cứu thương đội? Chính là có cang cứu thương đội, cũng chưa từng nghe nói muốn dã chiến bệnh viện viện trưởng đồng chí tự mình ra chiến trường a! Nay có còn nên tổ chức kỷ luật?

Không thể ra chiến trường a! Vũ khí lạnh thời đại càng đáng sợ, chính mình cái này nhỏ nhỏ tứ đẳng tước đại phu cũng không có đội cận vệ bảo vệ, cung tên lại không có mất, lại nói kẻ địch là ai? Vậy cũng là Chiến quốc sơ kỳ được xưng thiên hạ đệ nhất tinh nhuệ Ngụy Vũ tốt! Doanh lão đầu nhi bản thân còn không dám đảm bảo, đây là muốn kéo lên mình làm chịu tội thay ma?

Bạch Đổng càng nghĩ càng là tức giận, lớn tiếng nói: "Gia sư đã từng nói..."

"Quân thượng nói, Bạch Đổng tiểu tử này cái gì cũng tốt, cao nhân đệ tử, tận nhiều kỳ kỳ thâm xảo, mà có thể tráng nước ta lực, công rất. Có thể một mực không giống ta lão Tần con cháu, đã không nam nhi tinh lực, càng ít danh sĩ khí tiết. Lý Định, nếu như hần chịu nghe mệnh lệnh, ngươi liền làm hộ vệ của hần, chính là lên chiến trường, cũng phải bảo đảm hần bình an trở về, nếu như không chịu nghe mệnh lệnh, ngươi kiếm cũng không sợ nhiều giết một cái kháng mệnh không từ nghịch thần."

Lý Định cười híp mắt nhìn Bạch Đổng: "Quân thượng biết ta a... Lý Định trong tay thanh kiếm này, có bao nhiêu năm chưa từng no uống qua người huyết?" Nói rút ra bội kiếm, nhẹ nhàng xoa xoa thân kiếm, một mặt tinh thâm.

"Quân thượng biết ta!"

Bạch Đổng chấp tay sau lưng, vây quanh mọi người xoay chuyển vài vòng, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn trời, thần nhiên thở dài: "Gia sư đã từng nói, Bạch mỗ xuống núi sau đích thân quân tử mà xa tiểu nhân, gần mình quân mà xa Kiệt, Trụ, ta nghe nói như Kiệt, Trụ như vậy hôn quân đối xử thần tử toàn bằng yêu thích, lại sao như quân thượng như vậy sát ti mỉ, biết ta tính tình? Lý đại ca, ngươi có biết quân thượng vì sao muốn nói ra những câu nói này mà?"

"Híc, tại sao?"

Bạch Đổng phản ứng đại ra Lý Định dự liệu, thuận miệng trả lời một câu, liền ngay cả Doanh Cừ Lương bọn người cảm thấy hiếu kỳ.

"Yêu sâu, vì lẽ đó trách chi thiết!"

Trường An quân, xin lỗi a, ngươi diễn cổ anh em trước tiên dùng dùng một lát. Bạch Đổng thở dài một tiếng, trong mắt nước mắt oánh nhiên: "Quân thượng những câu nói này, để Bạch mỗ nhớ tới mất phụ thân; phụ thân khi còn sống cũng từng như vậy giáo dục Bạch mỗ, quân thượng biết thần như vậy, thân dám không hiệu chết lực? Lý Định, quân thượng đã nói muốn ngươi bảo vệ ta, có phải là nói nếu như kẻ địch xông lên, trừ phi là đâm lên thi thể của ngươi mới có thể giết ta?"

"Ừm..." Lý Định nhú nhú mày, lời này thế nào nghe đều khó chịu, bất quá thật là cận vệ làm phụ chi trách, Bạch Đổng nói không sai.

"Vậy còn chờ gì! Vậy thì chinh đồn doanh binh, chuẩn bị vì nước giết địch! Đường đường nam nhi không thể chiến trường chảy máu, cái kia cùng nữ tử có gì khác nhau đâu!"

Bạch Đổng ưỡn lên rất cái cổ, ngang nhiên hô to, oai hùng anh phát, ý giống quốc chi tráng sĩ, khổ tửu càng xem càng là si mê, Bạch tiên sinh chính là tuấn!

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: (chiến tranh không phải mời khách ăn cơm)

Vạn ác xã hội phong kiến có thể quý trọng phổ thông sinh mạng của binh lính? Đừng có đoán mò , đến chiến trường Bạch Đổng mới biết cái gọi là chiến trường cứu thương, kỳ thực cứu đến chính là quý tộc cùng có nhất định thân phận đem chủ môn.

Xuân thu thời đại chiến tranh khởi đầu là phi thường ôn ~ nhu, cái kia chính là nho nhã lễ độ Olympic, song phương dẫn dắt binh sĩ đi tới chiến trường, bày ra trận thế phái ra tướng lĩnh, đều ngồi ở trên chiến xa, xe còn có người giúp đỡ đuổi, xa xa mà cùng đối phương chào hỏi, ai u, là huynh đệ người a? Đã lâu không gặp, ngày hôm nay thay đổi đem mới màu a? Thật xinh đẹp... Nói chuyện đến gần , song phương nâng mâu hồ kích, một phương không cẩn thận cánh tay nữ tử tổn thương, đối phương lập tức ngừng tay, bằng không coi như phá hoại chiến trường quy củ, không có phong độ. Có người nói tấn sở đại chiến, sở quân thất bại, tấn quân truy đuổi, phát hiện một chiếc chiến xa không đi rồi, truy binh liền nhảy xuống quan tâm hỏi thăm, sau khi nghe ngóng là xe làm hỏng, thế là liền giúp tu, sửa tốt thỉnh đối phương lên xe, lại truy, các loại (chờ) truy đủ năm mươi bước, lập tức mình kim thu binh.

Chiến quốc thời đại bắt đầu trở nên tàn khốc, một hồi chiến dịch hạ xuống, trăm thủ vạn người tướng lĩnh sẽ không bị mắng làm đồ tể, ngược lại sẽ là quốc chi anh hùng, thời đại nhân vật nổi tiếng, bất quá bị trăm thủ vĩnh viễn là bình dân, quý tộc sĩ phu dù cho ở trên chiến trường cũng sẽ hưởng thụ các loại ưu đãi, ty thương doanh chính là phúc lợi của bọn họ cơ cấu.

Chiến sự đồng thời, bất hạnh bị thương quý tộc hoặc đem chủ sẽ ngay lập tức bị đưa đến ty thương doanh tiếp thu chiến địa trị liệu, trong này thậm chí bao gồm phe địch quý tộc, chỉ cần đối phương không phải thân phụ ta mới quốc thù huyết hận, đều phải cho dư cứu trị, các loại (chờ) chiến đấu kết thúc, lại do địch quốc chuộc đồ,

Hết cách rồi, đều là thân thích, các quốc gia đều thông hôn đây, ngày hôm nay là bà ngoại lo vòng ngoài tôn, ngày mai là cậu chiến đấu cháu ngoại trai, tổn thương ai trên mặt rất khó coi, bây giờ khoảng cách Tần quốc thành hồ lang còn có hơn 100 năm đây, thiên hạ thế cân bằng mới là cái thời đại này giọng chính, các quốc gia cũng không tốt quá phận quá đáng.

Nếu không cần trên tuyến đầu tiên, Bạch Đổng liền có thể thở một hơi, quân Tần cùng Ngụy quân còn ở bày trận. Chính như ngô lên đánh giá như vậy, Ngụy trận mạnh, tấn chúng tấn, công thức tọa quả nhiên là cái lão hồ ly, liếc mắt liền thấy xuyên (mặc) Ngụy quân ưu thế ở nơi nào, dẫn dắt thiên hạ tình nhuệ Ngụy Vũ tốt đi thủ thành kém xa tít tắp giao đầu chém giết, Doanh Liên không cầu quyết chiến hán cũng vui vẻ đến ở ít lương trong thành hưởng thụ chính mình xa hoa quý tộc sinh hoạt, quân Tần nếu đột kích, vậy thì bày trận chém giết, mười mấy vạn quân áo rách nát quân Tần không hán có thể ngăn cản đại Ngụy chiến xa.

Thay đổi là Bảng Quyền loại này hân tướng, sợ là sớm đã tìm tann quyết chiến , lão công thức so với hậu thế Gia Cát Không Minh còn phải cẩn thận, trong tay một ngày có lương, hán liền một ngày không sẽ chủ động quyết chiến, chỉ chờ Bảng Quyền đại phá hán Ngụy liên quân, bất luận bảng quân có hay không có thể đứng lúc tới rồi, đều sẽ đưa đến đá kích quân Tần sĩ khí tác dụng.

Chiến đấu là trong nháy mắt bắt đầu, trước một khắc song phương tựa hồ còn ở chỉnh đốn đội hình, sau một khắc Bạch Đổng liền nhìn thấy hai đám mây đen xuất hiện trên không trung, một mảnh ở quân Tần phía trên đại trận, một mảnh ở Ngụy quân phía trên, cái kia không phải bão táp muốn tới, là đòi mạng cung nô! Mũi tên như mưa, song phương đại quân vẫn không có chân chính tao ngộ, hàng trăm hàng ngàn binh lính liền ngã xuống, người may mắn còn sống sót phảng phất không nhìn thấy tử thương đồng đội, vẫn cứ sắp xếp thành chỉnh tề quân trận, hướng về đối phương xung kích quá khứ!

"Àm!"

Bạch Đổng dám đánh cuộc, song phương đại quân va chạm một khắc đó mặt đất đều theo chấn động dưới, người tứ chi, đầu ném không trung, đại địa xuất hiện một cái huyết tuyến, chính lấy song phương đại quân làm trung tâm hướng bốn phía lan tràn, muốn họa ra cõi đời này tôi dữ tợn tranh vẽ. Cái kia không phải hậu thế cái gì ấn tượng phái tác phẩm, đó là huyết ~ rơi tàn khốc hiện thực.

Đã là kinh khủng như thế hình ảnh, còn có người nên vì thêm vào một bút? Thân mạng hắc giáp Tần quốc nhuệ kỵ phát động rồi, hầu như cũng trong lúc đó, thân mạng màu đỏ bảo phục Ngụy quân kỵ binh cũng trước mặt vọt tới, Bạch Đổng nhìn ra tròn to hai mắt, nguyên lai đang không có phát minh yên ngựa bản đạp thời đại cũng là có số rất ít tinh nhuệ kỵ binh, bọn họ liền cưỡi ở trục lốc trên lưng ngựa, chân vòng kiềng nhí kẹp chặt lấy bụng ngựa, lại như thế có thể ở trên lưng ngựa phát lực, chém giết, nỗ lực ngay đầu tiên đánh tan đối phương kỵ binh, sau đó đi phân cách phe địch bộ binh phương trận.

Ty thương doanh rõ ràng phụ có 'Ở khả năng điều kiện dưới cứu trị đối phương quý tộc' sứ mệnh, nhưng một mực sẽ bị địch quốc quân đội cứu hán, phe mình quý tộc bị kẻ địch cứu trị chính là vô cùng nhục nhã! Vì lẽ đó bọn họ thường thường sẽ phân ra tiểu cổ binh lực đến công kích quấy nhiễu. Đây thực sự là quá mâu thuẫn , Bạch Đổng không thể không cẩn thận cẩn thận, liều lĩnh bị Lý Dịch loại này phản tử hiếu chiến đột kích ngược nguy hiểm mạnh mẽ sắp xếp ty thương doanh ở khoảng cách chiến trường nửa dặm một cái gò đất trên, như vậy đã có thể bất cứ lúc nào đối với phe mình quý tộc tướng lĩnh thi cứu, cũng tương đối an toàn.

"An toàn mới là người thứ nhất! Chúng ta không phải vì mình, chính là bảo tồn hữu dụng thân, thời khắc mấu chốt cứu vớt những kia đem chủ! Thậm chí

là công tử! Quốc quân! Vì lẽ đó không có ta mệnh lệnh, bất luận người nào đều không được đi vào chiến trường, công tử Thiếu Quan, không nên nhìn người khác, ta nói tới chính là ngươi."

So với rục rà rục rịch công tử Thiếu Quan, Lý Định đứng là biểu hiện rất bình tĩnh, chỉ là khẩn nhìn chăm chăm máu thịt tung toé chiến trường, tựa hồ chết càng nhiều người, hấn liền càng sẽ hưng phấn; vừa này có hai cỗ Ngự quân đột kích, bị hấn tàn sát có tới hơn ba mươi người, so với công tử Thiếu Quan ra tay đều tàn nhẫn, bất quá cái tên này vẫn tính có tinh thần chuyên nghiệp, chưa quên phải bảo vệ bạch đại phu quang vinh sứ mệnh, trước sau không rời Bạch Đổng nửa bước.

Chiến đấu rất tàn khốc, không có trọng giáp vệ đội bảo vệ binh dân binh sĩ sinh mệnh so với thảo càn tiện. Bạch Đổng tận mắt đến một tên vóc người nhỏ gầy Tần quốc thiếu niên dùng hàm răng cắn đứt kẻ địch cổ họng, hấn hưng phấn cao giọng kêu gào, muốn nhắm phía một tên tóc trắng xoá lão Tần người, chỉ là quay người lại, liền bị kẻ địch đâm thủng lồng ngực!

Cũng trong lúc đó, có vô số cảnh tượng giống nhau ở trình diễn, giết đồ mắt binh lính chỉ có thể thông qua y sắc phán đoán địch ta, đôi mắt bị máu tươi che đầy, vậy thì giết chết hết thấy nhích lại gần mình người, sau đó đang điên cuồng bên trong ngã xuống.

Đệ một trận chiến đấu kết thúc, không có đồng đặc kèn lệnh, không có trùy tâm khóc hào, càng không có thắng lợi hoan hô, chỉ có đáng sợ yên tĩnh. Chiến quốc sơ kỳ, còn bảo lưu một chút xuân thu thời đại truyền xuống chiến trường quy củ, đây là song phương ty thương doanh lên đài biểu hiện thời gian, cũng chỉ có vào lúc này, binh dân thương binh mới sẽ bị nhắc cách chiến trường, được đơn giản nhất cứu trị.

Lý Định cùng Bạch Đổng sống vai đi tới, nhìn thấy một tên trọng thương quân Tần, tùy tiện kiểm tra một chút thương thế, lắc đầu một cái, sử dụng kiểm đâm thủng trái tim của hấn.

Bạch Đổng chỉ từ cũng sẽ không đi làm chuyện như vậy, nhưng cũng vô lực đi ngăn cản, trình độ đó thương thế coi như đặt ở 21 thế kỷ cũng không có lớn bao nhiêu hi vọng; hấn không phải Chúa cứu thế, càng không phải cái gì cao nhân đệ tử, nơi này là huyết ~ roi chiến trường, không phải quan lại tụ họp, vắng lại không dân thường Tắc Hạ học cung.

Tiên Tần thời đại đại minh toả sáng, kế hướng về thánh tuyệt học, truyền phong ~ tao nhã sự, cũng đồng dạng là ở thời đại này, có liền ánh mặt trời đều không thể xuyên thấu hắc ám, binh dân cùng bọn tiện dân từng có hạnh phúc tháng ngày sao? Bọn họ liền dòng họ đều không có, nhân thời chết vào đồng ruộng, thời chiến vong ở chiến trường, đây là một cái quang ám tụ họp thời đại, mới tới thời hấn hoan còn nữa không? Nếu như có thể lựa chọn, ta sẽ sẽ không tiếp tục ở lại chỗ này?

Đương nhiên sẽ, nơi này có mẫu thân, Thảo Nhi, Ngật Thạch Thôn tộc nhân, để ta không cách nào dứt bỏ, nỗ lực làm một chiếc thần đăng đi, có thể không cách nào rọi sáng cái này đại thời đại, chí ít cũng có thể rọi sáng mẫu thân cùng Thảo Nhi đỉnh đầu bầu trời.

Bạch Đổng mất cảm giác ở thi thể chông bên trong hành tẩu, bỗng nhiên có loại không nói ra được một môi, đó là một môi rã rời.

"Dù cho ngươi muốn giết ta, ta cũng muốn rời khỏi nơi này, hiện tại! Muốn động thủ cũng sắp chút đi." Nhìn Lý Định, Bạch Đổng cắn chặt hàm răng.

"Ta giết ngươi làm cái gì, thật sự cho rằng ta là điên cuồng giết người? Muốn rời khỏi liền rời khỏi đi, ta để doanh binh đưa ngươi đi về nghỉ."

Câu nói như thế này lại là từ Lý Định trong miệng nói ra? Bạch Đổng không khỏi nhìn dưới cánh tay, xác định không phải đang nằm mơ.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: (1 chén khổ tửu khiến biệt ly)

Củ từ hiện tại gặp người liền nói mình nuôi nữ nhi tốt, còn yêu thích đem sống lưng ưỡn đến mức thẳng tắp, thần thái cực kỳ giống những gia sĩ phu thượng hạng người, dĩ vãng hấn nếu như dám làm như vậy sớm đã bị các lão binh đá nát cái mông, bây giờ các lão binh nhưng chỉ có thể cười gật đầu, còn nói này trận đấu đánh xong sau liền về nhà, để trong nhà bà đi nỗ lực sinh cái nữ nhi, nhất định là nếu như như khổ tửu như vậy, sinh tiểu tử sẽ đưa người, đó mới là thường tiền hàng đây!

Chiến tranh đều là sẽ trở thành liền mấy người, trong đó liền bao quát Bạch Đổng; nam nhân cũng hầu như là sẽ trở thành liền một ít nữ nhân, cái này chính là khổ tửu.

Ít lương cuộc chiến rùng rã tiến hành rồi ba ngày ba đêm mới tạm cáo kết thúc, mỗi ngày đều có thương tích binh tử trên chiến trường hạ xuống, ty thương doanh vì thế mở rộng rộng rãi gấp đôi; Bạch Đổng tự từ ngày đó từ chiến trường trở về liền nghiêm mặt không nói lời nào, khổ tửu lại cũng không nhìn thấy hấn nằm ở trên ghế mây nhàn nhã tắm nắng, Bạch tiên sinh mỗi ngày đều ra vào ty thương doanh, vẫn an thương binh, cùng bọn họ tán gẫu,

thậm chí tự tay vì bọn họ trị thương.

Bạch tiên sinh đều là có rất nhiều kỳ tư diệu tường, hẳn để trong quân thợ thủ công làm một bộ đặc thù đào nôi, vẫn đục tẩn tữ dùng vật này xử lý một chút, liền thành trong suốt trong suốt 'Còn' . Bạch tiên sinh nói, loại này gọi còn mới mẻ đồ vật không cho làm cho người ta uống, bởi vì tính thuần liệt, có thể loạn nhân tính tình, chỉ cho phép dùng để thanh tẩy vết thương. Quả nhiên là thứ tốt a, những kia y quan môn đều nói dùng vật này tẩy qua vết thương liền rất ít sẽ sưng đỏ sang nứt , thúc công tử không tin tà, nói không cho uống hẳn một mực muốn uống, kết quả bị cay đến mức trực le lưỡi, cũng không dám nữa uống rượu tinh , đáng đời, ai bảo hẳn không nghe tiên sinh ?

Cao độ tinh khiết rượu để bị hoá trang thành còn bí mật nhỏ, Bạch Đổng không có nói với bất kỳ ai, thợ thủ công đưa tới đặc chế chỗ sau hẳn chỉ có một người trốn ở trong lầu chế tác, liền khổ tữ đều không cho bàng quan; thứ này thì không nên xuất hiện ở cổ đại, quá lãng phí lương thực, hơn nữa ở tư đấu thành phong trào thời cô nếu như phổ cập cao độ tinh khiết rượu để, cái kia không gọi tăng cao chất lượng sinh hoạt, đó là mưu sát!

Khổ tữ không hiểu này rất nhiều đạo lý, chỉ biết tiên sinh từ chiến trường sau khi xuống tới, liền phảng phất biến thành một người khác, dĩ vãng hẳn như là vẫn, tổng khiến người ta cảm thấy không thể phỏng đoán, hẳn bây giờ như đại thụ che trời, càng chân thật cũng an toàn hơn . Tiên sinh trên người đều là có loại không tên mị lực, dễ dàng muốn muốn tới gần, tiên sinh ở trong doanh trại vì thương binh trị liệu, nàng sẽ hết sức chăm chú học tập, mãi đến tận thủ pháp của nàng so với tiên sinh càng mềm mại, càng cao minh, nụ cười so với tiên sinh càng ngọt ngào. Dần dần, khổ tữ ở thương binh trong mắt không còn là cái kia dùng một ca khúc đối một đồng tiền thương nhân nữ, mà là phát sáng nữ thần, đáng tiếc cái này nữ thần là Bạch tiên sinh, không ai dám đi xúc chạm một cái, nếu không sẽ bị 1 vạn song quyền đầu đánh biến!

Nước lên thì thuyền lên khổ tữ để củ từ hương thụ đến cái gì gọi là phụ bằng nữ quý, dĩ vãng mua cái bánh bao đều muốn cong lên eo cung cung kính kính địa đối với quân Tần nói chuyện, hiện tại quân Tần đầu bếp chỉ có thể đối với hẳn nháy mắt mấy cái, lén lút đem hai cái bánh bao lớn nhét vào trong lồng ngực của hẳn, củ từ như cái đàn bà nhi như thế kiên trì ngực rêu rao khắp nơi, cũng sẽ không bị người nhạo báng, đi tới chỗ nào đều có quân Tần tôn một tiếng củ từ lão ca, thật muốn khóc một hồi, sống nửa đời mới coi như như một người, này đều muốn cảm tạ nữ nhi... Không đúng, là cảm tạ Bạch tiên sinh.

Bạch Đổng chân chính thay đổi hẳn cùng nữ nhi nhân sinh, hiện tại các lão binh đều sẽ đem phẩm chất tốt nhất chiến lợi phẩm ưu tiên bán cho hẳn, tiền cho có thêm còn không đáp ứng, đẩy xô đẩy táng địa như là đến nước quân tử. Bất quá thời gian nửa tháng, hẳn đã thu mua mười mấy kiện vũ khí, chỉ cần bồi hồi lịch dương, chính là một bút đồng tiền lớn.

Vui cười hơn hờ củ từ là kẻ hát nhi đi tới ty thương doanh, Bạch tiên sinh chuyên phái doanh binh tìm hẳn, nữ nhi có phải là muốn tu thành chính quả ? Thương nhân nhà cũng không dám lớn bao nhiêu vọng tưởng, hẳn chỉ hy vọng Bạch tiên sinh có thể lòng từ bi, thu khổ tữ làm cái tỷ nữ liền cảm ơn trời đất , làm đến thời điểm, các lão binh cho chân thành nhất chúc phúc, trong con mắt của mọi người, đây chính là chuyện vãn đã đóng thuyền, khổ tữ coi như xuyên vào cánh, cũng không thể bay ra Bạch tiên sinh lòng bàn tay , huống hồ khổ tữ mới không chịu bay đây.

"Bạch tiên sinh, người làm cái gì vậy đây?"

Khứu giác của thương nhân vĩnh viễn là tối nhạy bén, củ từ ngay lập tức liền phát hiện ty thương trong doanh trại xuất hiện tân ngoạn ý nhi, đó là một loại hình chữ nhật liễu mầm gỗ. Vài tên doanh binh chính giờ lên vừa lược thành đậu phụ nặn, rót vào trong cái mầm gỗ này, sau đó đem một cái cái nắp đặt ở trên mầm gỗ, nhẹ nhàng dùng sức ép xuống, sau đó cầm lấy cái nắp, sách đi mầm gỗ bốn phía, một khối trơn bóng trơn mềm, mỹ bạch như ngọc đồ vật liền xuất hiện ở trước mặt.

"Cái này gọi là đậu hũ, lồi vào mềm mại, có thể món ăn có thể com, có thể phan rau đại, còn có thể bạn thịt luộc, có thể làm canh, mùi vị ngon, thích hợp nhất khẩu vị không tốt thương binh dùng ăn..."

Bạch Đổng vùng vung tay, ty thương doanh hoá đầu quân nâng đậu hũ đi tới, ngày hôm nay lại có mới mẻ trò chơi cho các huynh đệ ăn, theo Bạch tiên sinh chính là trưởng kiến thức, vật này thêm vào quãng thời gian trước nát mì sợi, sau đó chính là ty thương doanh tiêu chuẩn thực đơn .

"Bạch tiên sinh..." Củ từ có chút kinh hoảng, nghe nói quân thượng ra lệnh, Bạch tiên sinh ở ty thương doanh làm ra một ít mới đồ vật đều phải làm thành bí mật đến bảo thủ, không nên nghe không nên hỏi đồ vật, vì sao muốn tự nói với mình?

"Yên tâm đi, đậu hũ cách làm là ta nghĩ ra được, ta muốn tặng cho ai, quân thượng không gặp qua phản chỉ trích."

Bạch Đổng liếc nhìn khổ tữ: "Củ từ lão ca, vết đao tiền tốt kiếm lời khó dùng, trong quân đội vẫn là quá nguy hiểm , mang tới khổ tữ rời khỏi nơi này đi. Đi lịch dương, đi ung đều... Lão Tần người quý giá nhiều thịt, tiện giả không món ăn, rau đại cũng không phải bất cứ lúc nào đều có, thực đậu giá cả dễ tiện, làm thành đậu hoa đậu hũ bán ra, liền có ít nhất gấp ba lợi nhuận, đây là bút món làm ăn lớn, nếu như người kinh doanh thoả đáng, không tốn thời gian dài, liền sẽ trở thành Tần quốc nổi danh phú thương..."

"Tiên sinh, người không cần khổ tữ ma?" Khổ tữ giật mình ô lên miệng, nước mắt tràn mi mà ra, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng xám, thân thể ớn lạnh, Bạch tiên sinh không cần ta nữa, hẳn muốn đuổi ta đi, ta đi rồi, sau đó ai làm đầu sinh com nóng, ai sẽ vì hẳn rót một chậu nhiệt nhiệt nước rửa chân? Tiên sinh yêu nhất ngũ trước năng chân , những kia tay chân vụng về doanh binh thế nào sẽ không chế nhiệt độ đây, bọn họ cũng thủy không phải quá mát, sẽ quá nóng..

"Cảm tạ Bạch tiên sinh, khổ tữ, cùng cha đi thôi." Mặc dù có chút thất lạc, đậu hũ khả năng mang đến lợi nhuận vẫn để cho củ từ phi thường hài lòng, hẳn là cười cáo biệt, cô gái khóc suốt suốt biết cái gì, tiên sinh chịu lưu người là phúc phận của người, mở miệng muốn người đi, cái kia chính là bạc mệnh phúc thiện, không trách người khác.

"Tại sao! Tại sao!"

Đột nhiên bỏ qua phụ thân tay, khổ tửu vọt tới Bạch Đổng trước mặt, gắt gao trừng mắt cái này kẻ bạc tình, tại sao ngươi muốn vứt bỏ ta? Chẳng lẽ không biết khổ tửu rời khỏi Bạch tiên sinh, liền thật sự sẽ biến thành một chén khổ tửu ma?

"Khổ tửu, tin tưởng ta, ta sẽ không hại ngươi..."

Bạch Đổng thờ dài: "Tin tưởng ta, cuộc chiến tranh này không có các ngươi tưởng tượng đơn giản như vậy, phong vân sắp nổi lên, biến số này sinh, ta có tiếp tục ở lại chỗ này lý do, mà các ngươi không có. Ta nghĩ nhìn thấy khổ tửu an toàn, vui sướng sinh hoạt, không muốn ngươi gặp nguy hiểm, hiểu chưa?"

"Tiên sinh, khổ tửu không sợ nguy hiểm, tiên sinh ở lại chỗ này không cũng như thế nguy hiểm ma? Khổ tửu không đi!"

"Ta nói, ta có ở lại chỗ này lý do, ai khuyên ta đi, chính là hại ta! Nhưng là ta nhất định phải ngươi rời khỏi, bằng không chính là hại ngươi! Đi lịch dương đi, tương lai của ta cũng sẽ đi."

"Thật sự?"

Lại như cái cô bé như thế, mới vừa rồi còn khóc đến thảm hề hề, vào lúc này liền cười đến xuân ~ hoa rực rỡ, khổ tửu vui vẻ duỗi ra ngón út: "Kéo câu."

"Kéo câu thất cổ, một trăm năm không cho biến."

Bạch Đổng cười ha ha, đây là hấn khi nhàn hạ dạy cho khổ tửu đồ chơi nhỏ, không nghĩ tới nàng sẽ nhớ như vậy rõ ràng...

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: (nhiều người trong thiên hạ 1 trước tiên)

"Ngươi người này làm việc làm người khó hiểu, khổ tửu đối với tình ý của ngươi người tình tưởng đều nhìn ra được, nàng không có những khác yêu cầu, chính là muốn để lại ở bên cạnh ngươi, tại sao nhất định phải làm cho nàng rời khỏi đây? Coi như Thương gia nữ thân phận đề tiện, ngươi muốn thu nàng làm cái tỷ nữ vẫn là có thể, đừng nói cho ta ngươi là phẩm tính cao thượng, không gần nữ sắc?"

Lý Dịch thực sự là càng ngày càng chán ghét, dù cho ở ánh mặt trời nóng bỏng dưới, hấn cũng hầu như có thể từ trong bóng tối đi ra, một mực vừa không có thích khách biết điều, luồng sát khí này có thể đâm nhói người đôi mắt; rõ ràng là khuyên người, ngữ khí nhưng dù sao là lạnh như băng, khiến người ta phi thường khó chịu.

"Ta cùng hết thấy nam nhân bình thường như thế, cũng yêu thích nữ ~ sắc. Có thể đại chiến sắp nổi lên, ngươi cho rằng khổ tửu tiếp tục ở lại chỗ này thích hợp? Ta là cái rất ích kỷ người, không có năng lực giải cứu người trong thiên hạ, liền muốn cứu một cứu bằng hữu của ta, cái này chẳng lẽ có kinh ngạc ma? Thấy chất thành núi, máu chảy thành sông bên trong đi qua, xem qua ngươi một chiều kiếm đâm chết trọng thương đồng đội, ta chịu đủ lắm rồi, thật sự được rồi! Còn có, ngươi là quân thượng tín nhiệm nhất cận vệ trưởng, không đi bảo vệ quân thượng, nhưng dù sao là nhìn chăm chăm ta làm cái gì? Không phải ta nói, ngươi cái này yêu nghe trộm tặc xấu muốn cái cái, như thế yêu dòm ngó người việc riêng tư Sát đạo cao thủ, ta vẫn là lần thứ nhất thấy, ngươi thế nào không đi cùng cảnh giám đi chung, chuyên nhất dò hỏi địch quốc tình báo?"

Bạch Đổng cực kỳ phiền muộn, cái tên này có phải là đầu có vấn đề? Bọt lên men phương pháp đã cống hiến cho Tàn quốc, còn muốn thế nào? Chính mình không có lý do còn cần 'Bảo vệ' chứ?

"Phong vân sắp nổi lên, biến số này sinh, ngươi là nói ít lương cuộc chiến? Lẽ nào ngươi đối với lão Tàn quốc không có có lòng tin, cho rằng quân thượng thất bại?" Lý Dịch khẩn nhìn chăm chăm Bạch Đổng, hấn xưa nay đều là một cái bình tĩnh người đứng xem, nhìn người bản lĩnh luôn luôn rất mạnh, nhưng thủy chung nhìn không thấu tên tiểu tử này.

Người khác xem ra vô cùng thần bí 'Tráng mặt' phương pháp, nghịch thiên đoạt mệnh 'Xác chết đi động' thủ đoạn, thật sự hiểu sau cảm giác cũng chỉ đến như thế; có thể tiểu tử này nhưng dù sao là có kỳ tư diệu tưởng, nhanh người một bước, cái cảm giác này để hấn rất không thoải mái. Hấn muốn nhìn rõ Sở Bạch toà, nhưng càng nhìn giác thần bí, lẽ nào đây chính là cao nhân đệ tử thủ đoạn? Ít lương một trận chiến đến nay còn không có phân ra kết quả, công thủ tọa không có chiếm được tiện nghi, lão Tàn người cũng tổn thất nặng nề, quân thượng tạm tức bình qua, chỉ là bình gia lại bình thường cũng bất quá tương thi chi đạo, có thể có biến số gì để hấn sốt sắng như vậy? Bằng Quyên lại tàn nhẫn, không trải qua thời gian nhất định nghỉ ngơi cũng không cách nào trái phải đại cục chứ?

"Đừng nói nờ nụ cười, như vậy chiến tranh sẽ có thắng thua? Mục công thế nào? Thác dã ngàn dặm, đến Chu thiên tử tứ bá xưng bá, hấn thắng ma? Nếu như thắng, nơi nào còn có ngày hôm nay ít lương cuộc chiến, lão Tàn quốc liền mười lăm tuổi hài tử đều trung tập vào quân ! Ngó lên thắng ma?"

Cùng tàn sáu mươi ba chiến, hướng về không một bại, thế xưng chiến thần, nhưng là cái bất kính mẫu thân, giết vợ đối đem tiểu nhân! Nếu như hấn thắng, nơi nào còn có tàn phát cả nước chi binh, Hà Tây máu chảy thành sông thảm sự! Chư hầu chi tranh, bị khổ nhưng là tiểu dân, ta không phải thần tiên, giúp không được người trong thiên hạ, còn không có thể giúp đỡ bằng hữu bên cạnh? Biến số câu chuyện, bất quá là để khổ tửu phụ nữ vui lòng phục tùng mà thôi, người tóm chặt không tha làm cái gì?"

Trận chiến này Doanh Liên đem trọng thương mà lui, quân Tần nguyên khí đại thương, mặc dù sẽ từ binh lão công thúc, nhưng cũng không thể nói được thắng lợi, hơn nữa lão Tần quốc phong vân từ đó mà lên; to lớn như vậy biến số Bạch Đổng tự nhiên không thể nói, bằng không hấn liền không phải cao nhân đệ tử, sẽ trở thành tàn trong mắt người yêu nghiệt, không bị thiêu chết coi như là tổ tông tích đức.

Lý Dịch sâu sắc nhìn Bạch Đổng một chút, không nói thêm gì, yên lặng xoay người rời khỏi, sau đó không cần làm Bạch Đổng cái bóng, tuy rằng vẫn là nhìn không thấu tiểu tử này tại sao lại có như thế nhiều hiểm lộ ý nghĩ cô quái, lại càng không biết là vị cao nhân nào mới có thể dạy ra đệ tử như vậy, lại biết tiểu tử này tâm là nhiệt, có tiếng sĩ thán thế chi tâm, cũng sẽ động động kẻ vật chăm sóc người bên cạnh. Xoay người thời điểm, cái này giết người ~ cuồng lại lộ ra vẻ mỉm cười.

Nhìn thấy Lý Dịch đi xa, Bạch Đổng mệnh doanh binh cầm tới một người bình gốm, đem đậu hũ cắt thành to bằng lòng bàn tay từng khối từng khối, lại bàn giao doanh binh đi tìm một ít rom rạ đến, muốn làm, dùng để nuôi ngựa tốt nhất cỏ xanh còn không muốn.

Doanh binh rất là không rõ, nhưng sẽ không hỏi nhiều cái gì, bây giờ ở ty thương trong doanh trại bạch đại phu quyền uy tối thịnh, hạ mệnh lệnh tới, chiếu làm là được rồi.

Rom rạ rất nhanh làm ra, làm hoàng làm hoàng, lưu một nửa phô ở cấm tịch phía dưới, buổi tối ngủ để sử dụng. Thế nào không có sớm chút nghĩ tới chứ?

Doanh lão đầu nhi xem như là cá thể thấp, cho trương đất Thực cấm tịch, tên quái êm tai, kỳ thực chính là gây trúc lâm, ban ngày có thể quý ở phía trên gặp khách, buổi tối còn có thể hiệu cầm đồ sai khiến, có thể chính mình lại không phải đại Hùng Miêu, sẽ hiếm có loại này trúc chiếu? Nếu như phía dưới lót trương tịch mộng tư còn tạm được, liền loại này lại lương lại doanh trò chơi, ngồi ở phía trên đều sẽ các đến cái mộng đau.

Còn lại một nửa bị Bạch Đổng ôm vào ty thương doanh hàng rào bên cạnh, dùng để phân chia nơi đóng quân hàng rào không phải là gây trúc, từng chiếc đều là to bằng cái bát viên mộc, ánh mặt trời bị bán già bán cản, có thể nhìn xuyên lại đây, cũng không tính được bọc sưởi, chính là nơi này, chính phù hợp yêu cầu của chính mình.

P phía dưới cùng trải lên một tầng thảo, mặt trên phô một tầng đậu hũ, lại phô một tầng thảo, lại là một tầng đậu hũ, như vậy tầng tầng trùng điệp đi lên, đến cao hơn nửa người thời điểm, đậu hũ cùng rom rạ đồng thời dùng hết, thế nào liền trùng hợp như thế đây, ông trời tựa hồ cũng ở giúp ta? Bạch Đổng xoa xoa thứ tay rom rạ, Thảo Nhi, mẫu thân, Ngất Thạch Thôn tộc nhân vận mệnh ngay ở những này rom rạ cùng đậu hũ lên, Doanh lão đầu nhi, lúc này người không phong một cái to lớn Quan nhi cho ta, lương tâm đều sẽ bất an, sử quan đều sẽ mạnh mẽ mặt người, người càng giết còn càng mừng!

Nhiều người trong thiên hạ một trước tiên!

Đây chính là Bạch Đổng dám ở Tiên Tần thời đại pha trộn tối tiền vốn lớn, những kia dám vì thiên hạ người hốt thuốc chư tử thánh hiền cũng chỉ có thể nhìn mà than thở; cũng là biết rõ Vệ Ưởng sắp vào tàn, nhưng không cần cuốn gói thoát đi Tần quốc to lớn nhất dựa vào!

Vài tên doanh binh còn ở ngó dáo dác nhìn lên đây, bạch đại phu làm cái gì vậy đây? Cao nhân danh sĩ chính là khiến người ta đoán không ra. Bỗng nhiên nhìn thấy Bạch Đổng vẫy tay, bọn bệu hùng hục nhi địa chạy tới, vênh tai lên nghe, đây là bao lớn phúc phận? Ngàn vạn muốn quý trọng.

"Mấy người các ngươi thay ta coi chừng những này đậu hũ, mỗi ngày sớm lộ vừa qua, để ánh mặt trời chiếu nửa canh giờ, liền dùng vải bố che lại, nếu như phát hiện sắp mưa rồi, lập tức dùng da dê che đây, tuyệt đối không nên bị lâm thấu. Chuyện này làm tốt, cho các ngươi ghi lại một công, trộn lẫn cái công sĩ tước vị cũng có rất lớn khả năng, đều nghe rõ ghi nhớ?"

"Ta bạch đại phu!" Mấy cái doanh binh nhạc làm hồng, công sĩ là hai mươi các loại (chờ) tước bên trong thấp nhất nhất đẳng, ăn không được bổng lộc cũng không có cái gì đặc quyền, nhưng có thể ở nhà trên cửa treo lơ lửng một tấm bảng hiệu, có người đọc sách miễn phí cho viết bốn chữ lớn - 'Công sĩ tạo ế'! Quê hương bên trong chính thấy, đều sẽ cao liếc mắt nhìn, cái này cần là bao lớn vinh dự?

Tương tượng sau đó không lâu liền có thể đến tay Tiểu Hồng hoa, doanh binh môn ngay ngốc cười, hiện tại này chồng rom rạ khóa đậu hũ chính là bọn họ mệnh, ai dám động liền đánh ai!

"Ca ca, người thật sự đánh đuổi khổ tửu?"

Công tử Thiệu Quan giận dỗi đi tới, quặm mặt lại, không nhìn được hướng về vài tên doanh binh phát tay một cái, ra hiệu bọn họ rời khỏi, trừng mắt nhìn Bạch Đổng: "Ta không nghĩ ra."

"Vì khổ tửu đi sự tình?"

Bạch Đổng gật gù, khổ tửu đều là đối với người bên cạnh ôm ấp to lớn nhất thiện ý, cũng chính là ở nàng nơi này, chính mình cái này ngọc huynh đệ mới có thể được đầy đủ tôn trọng; Karla là con chó tình kết, cũng không phải là chỉ là cát vưu Cát đại gia mới có.

Cầu đề cử thu gom, về đến nhà liền bạo phát, cảm ơn huynh đệ môn:) còn có nước đậu xanh vấn đề đã giải thích, còn có loại này thấp mời cắt bỏ, không vì cái gì khác, không cần thiết lập lại đề cập. Cảm tạ.

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: (không nghe lời Thảo Nhi)

Thuyết phục công tử Thiếu Quan người như thế phải hao phí to lớn nhất khí lực, nếu như có thể lựa chọn, Bạch Đổng tình nguyện chạy đến Tắc Hạ học cùng cùng bách gia chư tử luận chiến một hồi, cũng mạnh hơn thuyết phục một tên hai hàng. Nói xong rồi con ngựa mẹ thú vị, ngựa đực liền nhất định sẽ bám thân thấp liền, đây chính là công tử Thiếu Quan sở trường nhất sự, tự tin khởi nguồn, đột nhiên bị Bạch Đổng đã kích thương tích đầy mình, này còn sống thế nào? Không có khổ tửu, sau đó còn có ai chịu chân tâm tôn xưng hẳn một tiếng "Thúc công tử" ? Lòng tràn đầy thất lạc công tử Thiếu Quan bây giờ nghe không tiến vào bất kỳ thoại.

Muốn thay đổi người như thế cần muốn tiêu tốn rất nhiều tinh lực cùng thời gian, Bạch Đổng hiện tại không có thời gian dụ dỗ từng bước, chỉ có thể cứng lên tâm địa, sùng sộ lên nói: "Ta cùng khổ tửu sự tình, còn không cần người đã tới hỏi. Người gọi ca ca ta là ma? Canh ba thiên chạy đến ta quân trong lều dung huyết kết bái, nói cái gì người khí ứng vì ta khí, ta lẽ tự nhiên người lẽ, như vậy về nho nhả thế nào sẽ nói sẽ không làm, học cái xác tử cũng không biết huyết nhục? Ta xem từ kết bái bắt đầu từ ngày kia, người sẽ không có chân tâm làm ta là huynh trưởng là ma?"

"Ta có, rõ ràng liền có!" Công tử Thiếu Quan oan ức cực kỳ, vẫn còn con nít đây, tuy rằng đam mê chiến tranh, nóng lòng giết địch, nhưng tôi chịu không nổi người thân oan ức hiểu lầm, huống hồ là hẳn một lòng thân cận, sùng bái Bạch Đổng.

"Tốt , sau đó ta sẽ từ từ đem đạo lý nói cho người, còn có rất nhiều người ngày hôm nay không nghĩ tới tri thức đạo lý, ta đều sẽ không tư truyền thụ, để người biến thành một cái người rõ ràng, chỉ là hiện tại không đúng lúc, ta còn có càng nhiều chuyện hơn muốn làm, muốn chuẩn bị. Không nỡ khổ tửu, vậy thì đi đưa đưa nàng đi, nên còn chưa đi xa."

Lúc này chỉ có thể mau chóng dời đi tầm mắt, công tử Thiếu Quan trong ngày thường là rất cái nghe lời con ngoan, chỉ ít ở Bạch Đổng trước mặt là, nhưng nếu là quật lên, ai đều sẽ đau đầu. Hiện tại Bạch Đổng cần yên tĩnh tuyệt đối, muốn tỉ mỉ đem ý nghĩ của chính mình sắp xếp một lần, lịch sử dành cho cơ hội chỉ có một lần, nếu muốn một lần chiếm đủ lão gia hoá tiện nghi, cần phải cẩn thận cẩn thận nữa, đây là hẳn ở hai ngàn năm trước đệ nhất thế giới thứ xiếc đi đây.

"Ta vậy thì đi!"

Công tử Thiếu Quan vội vã nhảy lên mã, bỗng nhiên như là nhớ ra cái gì đó, lớn tiếng nói: "Nhị ca muốn ta cho người biết, cảnh giam trở về , công phụ đã mệnh hẳn đi điều tra liên quan với chuyện của người."

Này kháng hàng, như vậy chuyện cơ mật liền không biết thấp giọng nói chuyện, sợ người khác không nghe được ma? Bạch Đổng vung vung tay, ra hiệu ta biết rồi. Quả nhiên không nhìn lầm Doanh Cừ Lương, vị này Tàn quốc tương lai hùng chủ ngày sau có thể cùng Vệ Ương sinh tử tướng thác, quả nhiên đầy nghĩa khí, khiến người ta rất là vui mừng.

Trên thế nghề nghiệp trải qua để Bạch Đổng nuôi thành một cái thói quen tốt, làm bất cứ chuyện gì trước đều sẽ tính toán chu đáo. Nếu lấy sĩ tử thân phận xuất thế, không có hiển hách huyết thống vợ, vậy sẽ phải có một cái tốt sự thừa, chỉ dựa vào khoác lác có thể không được, cổ nhân cũng không đều là ngớ ngẩn.

Chiến quốc sơ kỳ tin tức lạc hậu là không giả, có thể nhân khẩu cũng đồng dạng thật là ít ỏi, bây giờ lão Tàn quốc dân bất quá trăm năm mươi vạn, phần lớn vẫn là không họ không thị bình dân, cái thời đại này có dòng họ chính là 'Bách tính quý tộc' . Không thể coi thường cảnh giam năng lực, Ngật Thạch Thôn bạch tính tộc nhân tuy rằng chỉ là bàng chi dư mạch, nhưng dù sao bắt nguồn từ Tàn quốc đại tộc, nếu như cảnh giam từ hẳn xuất hiện địa phương kiểm tra quá khứ, một cái ấn núp ở bên trong ngọn núi lớn làng sẽ rất khó tìm ma? Vậy cũng là cảnh giam, thả ở đời sau, chính là quốc gia tình ~ báo cơ cầu đầu lĩnh!

Sinbad cùng Alibaba hiện tại đã không phải Thảo Nhi muốn bảo thủ bí mật , Bạch Đổng rời khỏi Ngật Thạch Thôn ngày thứ hai, Thảo Nhi ngay ở 'Lo đảng' đem rất nhiều cảm động cổ sự giảng cho tiểu các bạn bè nghe, hiện tại không chỉ có là tiểu các bạn bè, liền ngay cả lão Bạch Long đều thành tốt nhất người nghe, hẳn oán giận nhất chính là cái kia bị người đánh cá cứu tới ác ma, thật là một không có thiên lương khôn nạn trò chơi! Nghe được người đánh cá sau đó đem ác ma lừa gạt hồi la môn vương bình, liền hải lòng cười ha ha, quá hả giận , đáng đời!

Thảo Nhi rút cục ở một lần giảng giải cổ sự sau, giặt mình che miệng nhỏ; ai nha, người ta thế nào đã quên ca ca đã nói những này cổ sự đều là bí mật chứ? Ô ô ô, ca ca nhất định sẽ quai nhân gia, lấy hậu nhân gia cũng không tiếp tục nói, thật sự không nói đây.

Người có thể không có **, nhưng không thể không có tò mò tâm, liền ngay cả vô dục vô cầu Phật đều sẽ tò mò đi tìm tòi nghiên cứu đại đạo huyền bí. Rốt cục có người không nhịn được đi hỏi thăm Bạch Việt thị, một lần hai lần không chiếm được đáp án, kết quả là là lão tộc trưởng đứng ra , vị kia đáng thương vương hậu cứu càng còn có bao nhiêu cổ sự có thể nói cho tàn bạo quốc vương nghe? Sinbad cái này phá sản lại không có tiền, hẳn lần thứ hai

ra biển sau còn có thể được bảo tàng ma? Ra biển a, nhiều ma làm người say mê sự tình, hẳn làm quân Tần mười phu chủ thời điểm liền nghe nói qua, tề nhân liền có ra biển bản lĩnh, nhưng là không sánh được Sinbad có thể đi như vậy xa. Ai nói lão nhân thì sẽ không bị cố sự hấp dẫn? Bọn họ cũng cần tinh thần lương thực, đẹp nhất bất quá tà dương hồng!

"Bình An Lang không cho ta nói, đều do Thảo Nhi không hiểu chuyện, đã thông báo không cho nói ra những kia cố sự, nàng chính là không nghe, xem ta không đập nát cái mộng của nàng!"

Bạch Việt thị biểu thị chính mình rất tức giận, mạnh mẽ mà trừng mắt Thảo Nhi, sợ đến tiểu nha đầu không dám ngẩng đầu, chuyển động một đôi mắt to nhìn chân răng của chính mình; này đôi giày cỏ rách vẫn là ca ca tự tay vì nàng biên, lại phá lại khó coi, có thể ở trong mắt nàng nhưng là quý giá nhất bảo bối, ngón chân đều lộ ra, nhưng là hoàn toàn không thối nha, người ta hiện tại một ngày đều muốn tắm ba ngày hôi chân đây, ca ca người ở đâu a? Rất nhớ để người nghe thấy nghe thấy Thảo Nhi chân răng, người ta rất nhớ người nha, thật sự.

"Tiểu hải tử còn có thể tàng ở bí mật? Bạch Việt thị người trách nàng làm cái gì. Lão phu tuy rằng nhà nhỏ hương dã, người nhà họ Bạch nhưng không đều là không có kiến thức dã phu, như vậy cổ quái kỳ lạ cố sự, là Bình An Lang có thể nghĩ ra được? Hẳn tử nhỏ không có từng ra làng, lại có người nào sẽ giảng cho hắn nghe?" Lão Bạch Long xem ra không chỉ không có lão, tư duy lô-gic năng lực còn rất mạnh, Bạch Đổng nếu như ở hiện trường, nhất định sẽ vì bạch Long gia gia nhiệt liệt vỗ tay. Thực sự là quá xứng hợp chính mình, gia có một lão, như có một bảo a.

"Lão tộc trưởng ngài nếu nhìn ra, Bạch Việt thị cũng không dám ăn giấu, những năm này Bình An Lang đều là sẽ đau đầu, đau đầu qua đi, sẽ trở nên thông minh, sẽ giảng rất nhiều cảm động cố sự, Thảo Nhi, ca ca người là như vậy chứ?"

"Ừm!" Thảo Nhi trọng trọng gật đầu, biểu thị mẫu thân nói tới thoai so với chân kim đều thật.

"Lão tộc trưởng, Bạch Việt thị thật sự rất sợ. Ở ta mấy lần truy hỏi dưới, Bình An Lang cuối cùng cũng coi như chịu nói, nguyên lai hẳn những năm này vừa nhắm mắt, liền có người ở trong mơ giáo dục tri thức cho hắn, mỗi khi giáo đến hơn nhiều, hẳn sẽ đau đầu một lần; có người nói trong mộng cái thứ hình người tượng mơ hồ không rõ, thật giống cũng là cái lão già, chuyện này quá quái dị, hẳn sợ lệnh mọi người hoảng sợ, vì lẽ đó không chịu nói, chỉ có đau lòng Thảo Nhi thời điểm, mới sẽ giảng những này cố sự cho nàng nghe, những này cố sự cũng là người trong mộng kia giáo, có người nói đều là làm người làm việc đạo lý..."

Mẫu thân trả lời vừa cẩn thận lại chăm chú, nói một câu Thảo Nhi sẽ điểm một cái đầu, này đương nhiên sẽ không là lời nói dối, ai dám nghi vấn Bạch Long gia đều không đáp ứng.

Bạch Việt thị tát lên này nói dối như cuội sẽ không có gánh nặng trong lòng, Bạch Đổng lúc gần đi nói rõ, làm như vậy không gọi lừa dối, chính là người nhà, càng là vì Ngật Thạch Thôn tộc nhân, nương ngài tương lai liền sẽ rõ ràng.

Nhi tử nói tới thoai nhất định là đúng, đối với điểm này Bạch Việt thị không nghi ngờ chút nào; nói về nhi tử thần kỳ chuyện cũ, đầy mặt đều là thánh khiết tử mẫu hào quang, đối mặt như vậy một vị mẫu thân, chính là ác ma đều phải tin nàng..

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: (Bạch Đổng truyền thuyết thời đại)

Bạch Đổng liền không có lo lắng qua Thảo Nhi, tiểu nha đầu giáo hoạt giáo hoạt nhỏ, đại chớp mắt một cái liền có thể dao động người, chính mình đang cùng không ở thời kỳ, tang trẻ con đám này tiểu đồng bọn phỏng chừng liền không ít được dẫn dắt. Tiểu nha đầu gốc manh ngày thơ la ~ lỵ mặt tràn ngập lừa dối cảm, sở đồng thể nào? Tự cho là học phú năm con ngư kéo xe, cuối cùng còn không là ở nha đầu trước mặt bị thiệt lớn? Bạch Đổng đã từng so sánh ác thú vị địa nghĩ tới, nếu như tiểu nha đầu trong tay thật sự có một chiếc 'Thần đăng', Lịch Dương Thành có phải là đều sẽ bị nàng quấy nhiễu não loạn?

Lo lắng nhất vẫn là mẫu thân, Bạch Đổng đã từng từng làm dự tính xấu nhất, vạn nhất mẫu thân biểu diễn không tốt, bị Tần quốc 'Ngành tình báo' nhìn thấu, chính mình chính là liều mạng bị người xem là yêu nghiệt nguy hiểm, cũng đem không tiếc lấy mấy thứ đủ để tác động cái thời đại này 'Kỳ kỳ âm mưu' đối lấy người nhà an toàn. Nếu như tất cả thuận lợi, hẳn đương nhiên sẽ không làm 'Đại ~ nhảy vào', chuyện này đối với người 'xuyên việt' tới nói là trí mạng.

Không nghĩ tới siêu trình độ phát huy nhưng là mẫu thân, trắng như tuyết ~ béo mập tiểu la lỵ cuối cùng lưu lạc tới chỉ có thể cầm một cái tốt nhất nữ phối thường, diễn viên chính là phong vận dư âm, tự nhiên hào phóng mẫu thân Bạch Việt thị.

Còn có những kia vô tư kính dâng quần chúng diễn viên, tỷ như thả xuống rớt rề chạy tới Bạch gia lão bạch Long gia gia, Bạch Long gia cực khổ rồi, hẳn là Bạch Đổng kịch bản cấu tứ bên trong đệ nhất nam chủ, còn có bốn ba hô cáo, khắp nơi thay Bạch Đổng tuyên dương vào mộng thần thoai bạn thân

tang trẻ con. Ân, cái thời đại này nên gọi là tốc độ chồm chi giao mới đúng, có hẳn hỗ trợ quảng cáo tuyên truyền, giảo làm mẫn thôn mưa gió, có lão luyện thành thực không thiếu trường giả chi phong lão bạch Long gia gia khuyên tình diễn xuất, đại chế làm (thần thoại) sắp lên diễn , tuyệt đối có thể đem Tần quốc 'Cơ cấu tình báo' dao động ngóc, cảnh công bị từ đây dao động thành cảnh công cũng không nhất định.

Cảnh giám là cái phi thường có khai thác tính người, tỷ như lần thứ nhất đem thu thập tình báo tua vòi thân cùng các quốc gia nữ lư quán cùng thương hội, tỷ như sau đó dẫn vào Vệ Ưởng, bị liên lừa bịp ba lần còn có thể không oán không hối hận địa tiếp tục hướng về Doanh Cừ Lương đề cử, loại tính cách này biểu hiện ở bên ngoài thành thạo vì trên, chính là tư tưởng sinh động, có thể tiếp thu mới tư tưởng, lĩnh thời đại chi tiên cũng cụ có nhất định phản bội tính, tỷ như hẳn là cái đặc biệt yêu tu lông mày đại nam nhân.

Một người muốn có thành tựu công, liền muốn phát huy đầy đủ chính mình sở trường, cảnh giám cho là mình sở trường chính là khuôn mặt đẹp, này đã chiếm được nghiệm chứng, bất kể là bây giờ quân thượng, vẫn là tương lai có hy vọng nhất trở thành Tần quốc quốc quân Doanh Cừ Lương, đều đối với hắn phi thường tín nhiệm, thậm chí là đối mặt địch quốc đồng hành, hẳn tám kia mỹ như xử tử trướng ngồng mặt cũng có rất lớn lừa dối tính. Kẻ địch sẽ đề phòng đương đại danh sĩ, danh tướng, danh thiếp khách, ai sẽ đề phòng một cái có thô khuyên hướng mỹ lệ nam nhân?

Liền ngay cả Tần quốc sĩ phu cũng sẽ ở trong âm thầm trò cười, nói hẳn là Tần quốc sùng thần, từng cái từng cái lông mày vui thích mặt cười, thần thái ái ~ muội, cảnh giám sẽ không đi nhận biết, những người này hiểu được cái gì? Chuyện nhà mình chính mình biết, hẳn là thuần khiết, so với Bạch Đổng tiêu tử kia làm ra cái gì đậu hoa đậu hũ trả hết nợ bạch.

Ân, lông mày là nên sửa một chút , bên trái quá loan, quá quăn rũ , sẽ bị chân chính thô coi trọng, thời đại này dân phong quá mở ra, các quý tộc đặc biệt là không thể tả, làm tình báo thời điểm nếu như bị chỉ phe địch thô quán lấy, vậy thì quá bị động . Đau quá, cảnh giám bất giác nhếch dưới miệng, mỹ lệ trước sau là muốn trả giá thật lớn.

"Cảnh công, giáp võ hồi báo."

Cảnh giám cánh tay một trong giáp võ trở về , nhìn thấy thủ trưởng lại cùng lông mày không qua được, giáp võ rất muốn cười, một mực lại không dám, vì lẽ đó ức đến đỏ cả mặt; thân là một tên ưu tú Tần quốc nhân viên tình báo, liền bởi vì thủ trưởng đặc thù ham muốn, hẳn đều là sẽ bị người xem là khác loại đối xử, đây là rất thống khổ một chuyện, mỗi đến lúc này, hẳn sẽ suy nghĩ nhiều muốn cảnh giám đối xử thuộc hạ gió xuân giống như ẩm áp, ngấm lại chính mình đã từng phạm sai lầm thất, nếu là đối cái thủ trưởng, đầu coi như giữ được, sau lưng cũng sẽ bị cảnh mận gai rút ra cái bầy quốc địa đồ .

"Kết quả làm sao, bạch đại phu đang lừa gạt quân thượng đối với ma?"

Tạm thời từ bỏ ngược đãi lông mày hành vi, cảnh giám thờ dài một tiếng, hẳn kỳ thực rất không hy vọng đây là sự thực. Lần đầu gặp gỡ Bạch Đổng thời, bất luận xử lý sự tình phương pháp thủ đoạn, vẫn là Bạch Đổng biểu hiện ra sĩ tử chi phong, cũng làm cho hắn sâu sắc cảm phục, cái kia tụ tập rất nhiều cô gái xinh đẹp địa phương, lại có thể dựa vào thu dọn tóc liền có thể sinh hoạt, khiến người ta say mê a... Ngày đó biết rõ là Bạch Đổng cứu cái kia trộm lấy (Công Thâu bí điển) nữ tử, vẫn là nghĩ trăm phương ngàn kế vì hắn cứu vãn, đơn giản chính là nhìn hợp mắt, có thân cận chi tâm, làm công tác tình báo lâu, hẳn phi thường tin tưởng cảm giác, tổng giác Bạch Đổng rất kỳ lạ, khiến người ta bất tri bất giác sẽ bay lên thân cận, tìm tòi nghiên cứu chi tâm, rồi lại không nói được cái cảm giác này đến từ đâu, khiến lòng người ngứa.

Có thể hiện nay điều tra đến hết thấy tình báo đều biểu hiện Bạch Đổng là cái lời nói dối đồ, mấy ngày điều tra hạ xuống, tổng hợp mỗi cái hạng tra xét kết quả, Ngật Thạch Thôn đã là vô cùng sống động, một cái tiểu làng nhỏ làm sao có thể chịu nổi hắn điều tra? Bao nhiêu năm gần cách hậu thế, thôn dân đều là tự cấp tự túc dã nhân, như vậy trong một thôn xảy ra sĩ tử? Nếu không là Không phu tử đã nói hữu giáo vô loại, đạo gia, Mặc gia, binh gia chọn đồ cũng có binh dân, Ngật Thạch Thôn người tuy là bàng chi, nhưng dù sao cũng là xuất từ Bạch gia, hẳn cũng không cần điều tra Bạch Đổng sự thừa, liền có thể tuyên cáo tiểu tử này là ở giả mạo sĩ tử . Hậu quả sẽ rất nghiêm trọng, Tần quốc thiếu người mới, là nhất cầu hiền nhược khát, cho nên đối với giả mạo sĩ tử người trừng phạt mãnh liệt nhất, đáng tiếc , tiểu tử này tuy rằng lời nói dối dối gạt người, tốt xấu tính cái anh tuấn thiếu niên, khiến người ta dù sao cũng hơi không đành lòng a?

"Thuộc hạ không biết trả lời như thế nào..."

"Thế nào liền không thể trả lời ? Giáp võ, ngươi theo ta lâu như vậy, còn không biết ta là làm sao làm việc ? Không sai, ta đối với tiểu tử kia quan cảm không sai, có thể hẳn nếu như đúng là lừa dối quân thượng, lẽ nào ta còn có thể làm việc thiên tư hay sao?"

"Cảnh công hiểu lầm, chúc người hạ đẳng hoá trang thành đi nhằm vào Ngật Thạch Thôn dã tiều, đi tìm trong thôn lão giả, còn tìm qua đồng mao tóc để chòm hải tử, uyển chuyển thám thính bạch... Bạch đại phu việc, nguyên lai bạch đại phu thực sự là một vị rất có cảnh ngộ kỳ nhân..."

"Kỳ nhân?" Cảnh giám hứng thú, xuân thu chiến quốc tiếp nhận thời đại thượng cổ, thời đại này có thể không thiếu thần thoại nhân vật, người như hắn bên trong người có tài, thậm chí là hậu thế thống nhất lục hợp Thủy hoàng đế Doanh Chính, đều là giống nhau không thể ngoại lệ, nghe được có siêu tự nhiên sự tích sẽ kích động; giờ khắc này cảnh giám đầy đầu đều là mớ mớ chi ~ tâm chủ nghĩa tư tưởng, cơ bản xem như là không có cứu.

"Có người nói mười tám năm đến, bạch đại phu thường thường sẽ không tên đau đầu, người trong thôn khởi đầu cho rằng là bệnh, sau đó mới biết là có kỳ nhân vào Mộng giáo sư, nếu như lời ấy là thật, bạch đại phu học vấn thủ đoạn, nên là xuất từ vị này vào mộng cao nhân rồi. Cảnh công, như trên đời thật sự có cỗ này cao nhân, chính là ta Đại Tần chi hạnh vậy." Giáp võ có chút ít kích động, này dù sao cũng là hắn cái trang tra xét mới thu được 'Chân tướng', hơn nữa còn thần kỳ như thế, cảnh công cùng quân thượng nếu như hoà nấn, một hồi công lao là chạy không được.

"Những này sẽ không là Bạch Đổng trước đó bố cục, mê hoặc ngươi các loại (chờ) chứ?" Cơ cấu tình báo đầu lĩnh chính là khác với tất cả mọi người, cảnh giám nhắm thẳng vào chân tướng.

"Thuộc hạ cũng từng có này hoài nghi, bất quá nghe xong Bạch Đổng giảng cho muội muội của hắn cổ sự, liền lại không nghi ngờ ."

Giáp võ khẽ mỉm cười nói: "Như vậy cố sự thuộc hạ từ chưa từng nghe tới, lấy mới mẻ độc đáo khúc chiết, chỉ sợ đương đại chư tử cũng không nói ra được đây, cảnh công ngài nghe... Có một người tên là Aladdin hài từ..."

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: (ngoan nhân Bàng Quyên)

Cảnh giam cũng dần dần mê luyến những này mỹ lệ cố sự, hiện tại hẳn càng ngày càng tin tưởng Bạch Đồng nói, tiểu tử này đã nói theo sự phụ đi xa, như vậy xem ra cũng nên là ở trong mơ ngao du chứ? Nghe nói Sở quốc khổ huyện có cái gọi là Lý Nhĩ, đạo đức chân tu, pháp thông huyền bí, liền có loại này lệnh thần hồn đi xa bản lĩnh, liền thánh nhân Không Tử đều đã từng hỏi lễ cho hắn, tiểu tử này sự phụ chẳng lẽ cũng là như Lý Nhĩ bình thường cao nhân?

Không trách hắn không nói ra được cái kia gọi đông xong địa phương tồn tại ở hạ nước, hóa ra là trong mộng nhìn thấy. Tiểu tử này quá lừa người, hại được bản thân bao nhiêu cái ngày đêm trần trọc trở mình, đối với chỗ đó, những kia mỹ lệ chỉ cần dựa vào giúp người quản lý tóc liền có thể cuộc sống vui vẻ nữ tử vô hạn mê mẩn... Gặp mặt nhất định phải mạnh mẽ mà trừng phạt tiểu tử này, cần phải để hắn nỗ lực hồi ức trong mộng nhìn thấy, bản mấy cái mới mẻ độc đáo kiểu tóc đi ra mới có thể!

Cảnh giam cho rằng bản phát chỉ đạo cũng là đại có chú trọng, búi tóc độ lớn, đã muốn cùng màu tóc phát chất tương quan, cũng phải kết hợp một thân khí chất gương mặt, là trên dưới mãn mà trung đoạn hẹp? Vẫn là một phong độc lập đầu núi độc thịnh? Kết hợp người chi gương mặt, là hơi về phía trước khuynh vẫn là lui về phía sau? Tựa hồ hướng về hai bên phải trái hơi chệch đi động càng xảo diệu? Có thể nói sai một li đi một ngàn dặm, trong này học vấn sâu hơn.

"Cảnh công, chúng ta nên làm sao hồi phục quân thượng?" Nhìn thấy thủ trưởng mặt lộ vẻ quý dị mỉm cười, Giáp võ cực kỳ nghi hoặc, Bạch Đồng trải qua là đủ thần kỳ, có thể ngài cũng không cần nhạc thành như vậy đi?

"Quân thượng già rồi..."

Cảnh giam trầm mặc chốc lát, bỗng nhiên tựa như cười mà không phải cười địa liếc mắt một cái Giáp võ, nhẹ nhàng giơ tay phải lên, rút đi một cái nghịch thế sinh trưởng lông mày, vẫn còn có chút đau a...

"Thuộc hạ rõ ràng."

Giáp võ nhất thời tâm linh thần hội, người lão tổng hội đối với tiên thần câu chuyện vô hạn hướng về, quân thượng nhất định sẽ rất yêu thích kết quả này. Đến thời điểm cảnh công ăn thịt, các huynh đệ ăn canh, cũng sẽ không lệnh hai vị công tử không nhanh, như vậy một lần mấy, sao lại không làm?

Đều nói binh qua hung sự sẽ xúc động cảnh tượng kì dị trong trời đất, bây giờ Phạm Cường xem như là tin tưởng. Từ tối ngày hôm qua bắt đầu liền cạo nổi lên thạch sa phong, trong đó còn chen lẫn từng viên lớn mưa đá, xuân hạ chi giao a, trăm năm khó gặp!

Mưa đá thạch sa đánh vào quân thượng trên lầu phát sinh âm ầm ầm vang, quân thượng đã đi tới trường trước quan sát qua mấy lần, mệnh lệnh bảo vệ quân trưởng binh lính lui ra nghỉ ngơi, miễn cho bị mưa đá đập phá đầu, có thể chẳng được bao lâu, liền lại đi ra nổi trận lôi đình, hỏi thăm ở loại này thời tiết ác liệt bên trong tại sao sẽ không có vệ sĩ thủ vệ? Có còn nên đầu !

Nếu không có Phạm Cường lòng này phúc lão nhân giải thích cứu vãn, không thông báo có bao nhiêu vô tội binh sĩ muốn không công làm mất mạng. Nhìn Doanh Liên tập tễn rồi đi bóng lưng, Phạm Cường trong lòng bỗng nhiên có chút thê lương, dù cho ở gian nan nhất thời điểm, quân thượng đều là cực kỳ bình tĩnh, còn nhớ năm ngoài lịch dương trời giáng kim vũ, quân thượng vỗ bờ vai của hắn cất tiếng cười to, nói là trời giáng điềm lành ở Tần quốc, Hà Tây nơi nhất định thu hồi, mục công đến thiên tử tử bá, hùng bá thiên hạ rầm rộ, ngay ở người ta quân thần trong tay xuất hiện lại thôi? Ai có thể nghĩ tới này mới bắt quá thời gian một năm, lúc trước cái kia hăng hái tóc bạc quân vương liền biến thành một cái làm việc bừa bãi lão nhân?

Vì Doanh Liên nóng một chén rượu sữa bụng lên, chợt thấy chính mình chiếu vào trong rượu hình tượng, Phạm Cường phát hiện mình cũng lão, nguyên lai cũng có loang lỗ tóc bạc.

Nóng hồi rượu là Doanh Liên yêu nhất, có thể đêm nay hẳn nhưng không có tâm tình uống một hớp, trời giáng kim vũ không phải trời cao hạ xuống điềm lành ma? Tần quốc sinh tụ giáo dục mười năm, tận phát khuynh quốc chi binh, liền ngay cả Ngụy tướng lão công thúc đều bị nhốt rồi, hàn Triệu Hồ lang, lại cũng phối hợp Tần quốc, ngăn cản hoành hành thiên hạ Bàng Quyên.

Mắt thấy bất thể thành tựu sắp thành, coi như Bàng Quyên lợi hại đến đâu gấp mười lần, cũng rất khó suất lĩnh đánh lâu bì sự gấp rút tiếp viện ít lương, mấy ngày trước được quân báo không phải cũng chứng minh bằg quân hành động chậm chậm, là ở một bên hành quân một bên tu sửa ư? Hết thấy đều biểu hiện quân Tần tất thắng, Công Tôn tọa cái này lão quý tộc chỉ có ở tại Tần quốc trong ngục giam chờ đợi tiền chuộc đến, có thể Bàng Quyên tại sao đột nhiên liền điên rồi?

Tuyệt thế ngoan nhân chính là tuyệt thế ngoan nhân, Doanh Liên đã từng cực kỳ cảm tạ qua Bàng Quyên, nếu không là hắn dẫn dắt vô địch thiên hạ Ngụy Vũ tốt đem hàn Triệu hai nước đánh đến sinh hoạt cơ bản không cách nào tự gánh vác, cùng ra ba tấn hàn Triệu cũng chưa chắc có thể hạ quyết tâm liên thủ kháng Ngụy, lão Tần quốc chính là tái sinh tự giáo dục hai mươi năm, cũng chưa chắc có thu phục Hà Tây cơ hội.

Ai muốn trở thành cũng Bàng Quyên bại cũng Bàng Quyên, biết được công thức tọa nguy hiểm, rõ ràng thuộc về Ngụy Quốc tập đoàn Tần Hưng Bàng Quyên lại thả xuống thành kiến, liều cái mạng già đến cứu viện cứu chính địch? Doanh Liên sai liên sai ở không thể biết người biết ta, Bàng Quyên bị kéo vào Ngụy Quốc mới phát quý tộc cũng không phải là xuất phát từ bản thân lựa chọn, cái tên này trong óc sẽ không có chính trị, ngoại trừ chiến sự vẫn là chiến sự, bằng không lấy Ngụy huệ vương thống minh, sẽ đem Ngụy Quốc một nửa tính nhuệ giao ở một cái tiện tính người trong tay?

Hành động chậm chậm Bàng Quyên đại quân đúng là ở tu sửa, bất quá cái này cũng là một loại yểm hộ. Bàng Quyên đối với kẻ địch tàn nhẫn, đối với mình thì càng tàn nhẫn, lại trong bóng tối dẫn dắt hân 2 vạn tinh nhuệ, lấy mỗi ngày trăm dặm tốc độ vòng qua từ ngạn đóng giữ bàng phồn, ý đồ trực tiếp giết tới ít lương bên dưới thành.

Này đã không phải làm hiểm có thể hình dung, chuyện này căn bản là là đang tìm cái chết! 2 vạn Ngụy Vũ tốt muốn đổi mất ít lương bên dưới thành mười mấy vạn quân Tần, sau lưng còn có từ ngàn 3 vạn tinh nhuệ, một khi bị cắt đứt đường lui, Ngụy quân tinh nhuệ sẽ phải rơi vào trùng vây! Cái thời đại này vẫn không có phát minh sủi cào, bằng không Doanh Liên sẽ lập tức gọi tới sử quan, mệnh hân thêm vào như vậy một bút - 'Vương chín năm, Bàng Quyên liều lĩnh, công diệt địch ở ít lương bên dưới thành, như nổi đun nước sôi sủi cào vậy...'

Cái thời đại này không thịnh hành niên hiệu, chu hiện ra vương treo mới sẽ có miếu hiệu, sử quan môn nói vương nhiều ít hơn bao nhiêu năm, chính là chỉ hiện nay tại vị Chu Thiên tử.

Từ ngàn không phải cái ngu ngốc, Bàng Quyên đại quân quân thành mà qua không thể tránh né quân Tần tai mắt, dưới cái nhìn của hắn đây chính là làm mất mặt, trong con giận dữ suất binh ra khỏi thành, ý nghĩ vẫn là rất tốt, chuẩn bị từ phía sau lưng giết quân Tần một trở tay không kịp; Bàng Quyên chưa qua tu sửa liền dám khinh địch liều lĩnh, đơn giản chính là dựa vào này 2 vạn dự bị tinh nhuệ thôi, các quốc gia người nào không biết đây là Bàng Quyên tự mình chọn huấn luyện đội quân con em, tao ngộ bao lớn chiến sự cũng sẽ không dễ dàng vận dụng, từ ngàn không phục lắm, chính là muốn cùng này con tinh nhuệ bẻ bẻ cổ tay.

Ngô lên đã nói, binh quý tinh mà không đắt hơn, Bàng Quyên lại giúp hân thêm vào một câu, binh quý lệnh đạt, mới tinh sau đó! Đây là nói chỉ là binh tinh còn chưa đủ, Hàn quốc kính tốt thiên hạ vô song, nếu bàn về từng binh sĩ làm chiến năng lực, Ngụy Vũ tốt cùng tân nhuệ sĩ đều muốn trở mặt nhìn theo, cái này xem như là tinh nhuệ chứ? Có thể hàn cùng Ngụy giao chiến, nhưng là thua nhiều thắng ít, đây chính là lệnh không đạt hậu quả xấu, mỗi người đều là vật lộn cao thủ, tụ tập cùng nhau liền thành chông bùn nhão, lừa bịp bắt từ Hàn quốc mới là lạ!

Từ ngàn xem như là kiến thức cái gì gọi là 'Binh quý lệnh đạt'. Bàng Quyên chỉ là roi ngựa giờ lên, Ngụy Quốc lệnh kỳ trong nháy mắt biến hóa, Ngụy Vũ tốt phương trận nhất thời nghịch chuyển, giống như một cái mở ra túi áo, càng là phải đem hân cắn nuốt, chờ hân miễn cưỡng thu dọn đội hình, lại phát hiện trước sau đều là trang bị đến tận răng Ngụy Vũ tốt, lại còn có Phục Binh, nhìn vị trí nơi, quả nhiên núi cao đường hiểm, là tốt nhất tàng binh mai phục vị trí!

Bàng Quyên lại như một cái thiết lừa bịp chờ thỏ thợ săn, đã chờ đợi 'Thỏ trắng nhỏ' rất lâu ... ps: Ngày hôm nay đi máy bay về nhà, buổi tối về đến nhà còn có một canh, phỏng chừng ở 9 giờ trái phải. Ngày mai bắt đầu canh ba:)

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: (đậu hũ trên lông xanh)

Uống xong một đại bát nóng hồi rượu, không cần vệ sĩ giúp đỡ, Doanh Liên tự tay mặc vào hoàng kim giáp. Nói là hoàng kim giáp, kỳ thực chính là lão thể tự tay vì hân may đồng thau giáp, mỗi một viên giáp mảnh cũng giống như lõi ra trúc mảnh, dùng gân bò xuyên kết hợp lại, có thể chống đỡ mười mét ở ngoài mũi tên, không nhớ được đã làm bạn hân vượt qua bao nhiêu cái xuân thu, chinh phạt nghĩa cử, ác chiến Hà Tây, giáp điệp trên có đầy rẫy vết thương. Ngày hôm nay lần thứ hai phủ thêm nó, nghênh chiến kẻ ngô lên sau thế tên đem Bàng Quyên, vì lão Tần quốc vận mệnh phấn đấu, Doanh Liên muốn lại một lần nữa làm gương cho binh sĩ, thân mạo tên đạn mà lên, liền như hân năm đó đoạt cung giết thắng ra từ như thế!

"Quân thượng, ngài năm nay đã sáu mươi tuổi..."

Phạm Cường liền quỳ gối trước mặt, chăm chú ôm hai chân của hắn, lão lệ tung hoành. Hắn muốn ngăn cản quân thượng loại này mạo hiểm hành vi, mấy ngày trước đại chiến công thúc tọa, quân thượng cũng không từng mui mien hoàng kim giáp, Bàng Quyên phối à!

"Phạm Cường, ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?"

"Hồi quân thượng, thần năm nay năm mươi bảy tuổi, Tiểu quân trên ba tuổi, đồng mao thời gian, là quân thượng giảng dạy Phạm Cường đấu kiếm thuật, lẽ nào ngài quên hay sao?"

"Ngươi là cái kiếm thuật thiên tài, tuy rằng khai sáng ở ta, kiếm thuật nhưng vẫn còn trên ta, năm mươi bảy tuổi lẽ nào liền lão ma? Vẫn còn có thể chiến hay không?"

Cúi đầu nhìn nước mắt đầy mặt Phạm Cường, Doanh Liên tăng thêm âm thanh: "Vẫn còn có thể chiến phủ!"

"Có thể! Thần dưới còn có thể chiến!"

Cái kia quỳ trên mặt đất thân thể bỗng nhiên giờ cao, Phạm Cường thẳng tắp nhìn Doanh Liên, nước mắt còn không có lau khô, trong đôi mắt đã bắn ra thạc thạc tinh quang, ba mươi năm trước cái kia hắn lại trở về.

"Quân thượng, còn có thần ở. Thần vẫn có cái nguyện vọng, hy vọng có thể ở vạn mã trong quân lấy thượng tướng thủ cấp, Bàng Quyên thật lớn tiếng thăm a, tựa hồ xứng với thần trong tay cái này lợi kiếm."

Lý Dịch tiếng âm vang lên, người không có tiến quân vào trước, ác liệt sát khí đã là phá vào mặt. Doanh Liên cười ha ha: "Được, liền để ngươi ta quân thân lần thứ hai dặt tay giết địch, lại như hai mươi năm trước như thế!"

Nhanh chân đi ra quân trước, tự tay chấp dùi trống, tầng tầng gõ ở 'Tự trước cổ' trên, sấm rền bình thường tiếng trống cuộn cuộn vang lên, Doanh Liên tiếng rống giận dữ vang vọng quân Tần đại doanh: "Lão Tần nguy vong, nhưng còn có không sợ chí sĩ ma? Có thể đoạt soái hay không?"

"Đoạt soái!"

Đồng dục nam nhi tiếng gào một cái tiếp theo một cái vang lên, đi rồi âm, phá cổ hòng, khó nghe cực kỳ, nhưng là tối sục sôi, tối có thể khiến người ta nhiệt huyết sôi trào hòa âm; Doanh Liên người mặc giáp vàng, mưa đá đánh vào mũ giáp, y giáp trên, dồn dập vỡ thành băng phần, nhưng không hề nhú một lần lông mày, phảng phất là cái điên cuồng chỉ huy gia.

Chỉ là một lần giao thủ, từ ngàn cái này Tần quốc danh tướng ngay ở Bàng Quyên trong tay bị thiệt lớn, 3 vạn tinh nhuệ tổn chết một nửa, không thể không lui giữ bằng phần, vào lúc này lần thứ hai xuất kích không gọi dừng cấm, là to lớn nhất đưa ngọc, mặt sau còn có Bàng Quyên đại quân, nói là một bên hành quân một bên tu sửa, ai lại dám cam đoan không lại đột nhiên đoạt thành?

Công thúc tọa 5 vạn Ngụy Vũ tốt đã bắt đầu hành động, biết rõ giờ khắc này cùng hắn quyết chiến rất có thể sẽ bị Bàng Quyên từ phía sau lưng đánh lên, Doanh Liên cũng là không có lựa chọn nào khác, như bị Ngụy quân hợp binh một chỗ, lấy Bàng Quyên dụng binh thủ đoạn, quân Tần rất có thể sẽ toàn diện tan vỡ, chỉ có thể đánh cược một lần, nhân lúc Bàng Quyên 2 vạn hồ lang còn ở trên đường, một lần phá quân đoạt soái, bắt sống lão công thúc, vậy thì hết thảy đều hiểu được đàm luận.

Quân cổ sấm dậy, đoạt soái tiếng vang vọng toàn bộ quân Tần đại doanh thời điểm, Bạch Đồng bước chậm đi ra quân trước, ngủ không được, quá ồn ào. Chính như lịch sử ghi chép như thế, lão Tần người muốn liều mạng, cũng khó trách, Bàng Quyên này kẻ hung hãn xuất hiện, ai dám xem thường? Tần hiến công xác thực rất có một bộ, gõ mấy lần cổ, nhượng một cổ hòng, liền có thể để mười mấy vạn quân Tần đồng thời hít thuốc lắc muốn liều mạng, nhưng là thật sự có dùng ma?

Oai hùng lão Tần, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng a... Doanh Cừ Lương hai ngày nay cũng không có xuất hiện, liền ngay cả yêu nhất vây quanh ở bên cạnh hắn bán manh làm nũng điên cuồng quyết com công tử Thiếu Quan cũng giống như người được mùi vị gì, không có thể nào lộ diện, trở lại trước quân làm con ngoan ma? Xem ra chính mình khuyến cáo hắn vẫn là nghe vào, thật sự mang theo hai đàn rượu lâu năm đi tìm xe anh bồi tội, xe anh đúng là cái đại tức giận, bằng không tự mình nói không chắc chắn để 'Chịu đòn nhận tội' một màn sớm trình diễn. Hiểu rõ lịch sử Bạch Đồng biết, xe anh nhưng là tương lai Tần quốc cực kỳ nhân vật trọng yếu, công tử Thiếu Quan nếu lấy mình làm huynh trưởng, giúp hắn phòng ngừa chu đáo chính là huynh đệ nên có chi nghĩa.

"Bạch đại phủ!"

Phụ trách trông coi đầu hũ vài tên quân Tần rất tận chức, công sĩ tạo đệ ** dù sao quá to lớn, là cái lão Tần người liền làm mộng tưởng muốn; bất quá tự tướng cô đồng thời, mẫn doanh đều nghe thấy đoạt soái tiếng, này mấy cái hàng con mắt đều đỏ, Bạch Đồng phỏng chừng chính mình nếu là nếu không đến, bọn họ liền có thể tự ý rồi vị trí.

"Lại muốn khai chiến ma? Bạch Đồng thở dài một tiếng, vung vung tay để vài tên doanh binh lui ra. Lần trước từ chiến trường sau khi xuống tới, hắn thượng thổ hạ tả khó chịu chừng mấy ngày, may mà có khổ tửu chăm sóc mới rất nhanh khôi phục, Doanh Liên đến thăm qua, đặc biệt hạ lệnh sau này không cần hắn đi chiến trường bị khổ, mệnh lệnh này sâu hợp Bạch Đồng tâm ý, hắn chuẩn bị kiên quyết chấp hành.

Nhớ tới khổ tửu, Bạch Đồng bỗng nhiên có chút bận tâm, suy nghĩ một chút lại lắc đầu nở nụ cười, cừ tử là cái thật tình mắt rắp tâm, chỉ nhìn hắn ngày đó tuy rằng thất vọng, nhưng không lộ nửa điểm màu sắc liền muốn kéo lên khổ tửu rồi khỏi liền biết, không tốn thời gian dài, Lịch Dương Thành sẽ xuất

hiện một vị 'Đậu hũ Tây Thi' chứ? Ngắm lại cũng làm người ta vui sướng.

Vì tử giả, làm tận cha mẹ chi hiểu; vì hữu giả, làm tận bằng hữu chi nghĩa; vì phụ giả, làm tận thêm độc tình, những này mới là Bạch Đổng trong mắt chuyện quan trọng nhất, cho tới vì nước huyết chiến tận trung? Hay là thôi đi, hấn căn bản liền không phải cái thời đại này người, coi như có chút tán đồng cảm, còn xa không có đến vì lão Tần quốc liều mạng phân nhĩ trên.

Rời xa nguy hiểm, bo bo giữ mình, mới là cái thời đại này tới lựa chọn chính xác. Bạch Đổng không nghĩ tới muốn thay đổi thiên hạ đại cục, chỉ ít hiện đang không có ý nghĩ thế này, quá trẻ con ...

Trong lòng vì chính mình tìm làm kẻ nhu nhược quang minh lý do, nhẹ nhàng vạch trần trên cao nhất một tầng rom rã, gần nhất ông trời rất nể tình, liền tiếp mấy ngày không có từng hạ xuống mưa, mỗi ngày đều có sung túc nước mưa cùng đầy đủ ánh mặt trời âm áp, đậu hũ bắt đầu mọc meo , rõ ràng là suu mùi mốc đạo, thế nào liền tốt như vậy nghe thấy đây? Nhìn đậu hũ trên cái kia một tầng mỏng manh lông xanh, Bạch Đổng thoả mãn nở nụ cười, nhẹ nhàng hạ xuống, thu vào xách chuẩn bị trước tốt tinh xảo tiểu bình gốm bên trong.

Này con bình gốm là khổ tửu lâm thịnh hành đưa cho hấn làm kỷ niệm, khổ tửu yêu nhất đem bột ăn tích góp lại tiền đồng ném ở bên trong, những năm qua này lại tích góp hơn nửa bình, hiện tại tiền cho phụ thân củ từ, bình liền cho Bạch Đổng, nằng cho là mình cùng Bạch tiên sinh trong lúc đó tình nghĩa không phải tiền tài có thể cân nhắc...

Bạch Đổng rất coi trọng này con bình gốm, tẩy đến vô cùng sạch sẽ, chính là vì chứa đựng những này đậu hũ trên môi đôi xanh mao, hấn muốn dùng khổ tửu bình chứa đựng những này đủ để thay đổi chính mình, mẫu thân, Thảo Nhi vận mệnh đồ vật. (này không phải thanh môi tốt, đừng suy nghĩ nhiều)

"Khổ tửu, nhất định phải hạnh phúc a, Doanh lão đầu, nhất định phải trúng tên a, lịch sử chính là như vậy ghi chép, không phải ta ác độc..."

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: (xui xẻo tiểu chuột đồng)

Ở Chiến quốc thời đại phát minh thanh môi tốt? Mở ra cái khác quốc tế chuyện cười .

Coi như Bạch Đổng có thể dùng mét khối pháp làm ra môi trường nuôi cấy, cũng phải có thích hợp khuẩn cây mới được, cho dù ông trời mở mắt, để hấn mân mê đi ra, cũng không dám lung tung dùng ở người trên người, vạn nhất là dị ứng thể chất xảy ra vấn đề, có thể không có địa phương cứu giúp; giết chết bình dân hiểu ý bên trong khó chịu, giết chết quý tộc quốc quân, vậy thì chờ bị ngũ mã phân thân đi, sĩ tử thân phận cũng vô dụng, hại người thương mệnh sĩ tử ai sẽ bảo vệ? Sĩ phu giai tầng cũng là có điểm máu chốt.

Học được (được lý học kháng khuẩn khái luận) y khoa sinh thì sẽ biết, người cổ đại dùng nắm mốc kết quả chữa bệnh cũng không phải là thần thoại, đậu hũ môi trị liệu sang ung, bắp ngô môi trị liệu hóa nông, trắng đạo cảm hoá đều có hiệu quả, cái này cũng là khoa học, tuy rằng dẫn theo chút thổ khí. Chi tiết Columbus bây giờ vẫn là tây bán cầu một đạo nguyên khí đất trời, Mỹ Châu đại lục vẫn là cái *** thiên hạ, hiệu quả càng tốt hơn bắp ngô môi là không có, chỉ có thể tạm tạm làm điểm đậu hũ môi trước tiên dùng, cái thời đại này người cơ bản không có cái gì kháng được tính, đối với người hiện đại không có khả năng làm sản sinh ảnh hưởng vì lượng nắm mốc đối với bọn họ tới nói chính là cứu mạng kỳ được, liền xem thời gian sử dụng dùng địa , điểm này Bạch Đổng còn có chút chắc chắn.

Bất quá Doanh Liên dù sao cũng là cái lão già nát rượu, nửa đời trước lang bạt kỳ hồ nửa đời sau tâm tụy quốc sự, như vậy vất vả còn sinh ba con trai một đứa con gái, Bạch Đổng phỏng chừng hấn thân thể đã sớm hư , đối với hấn dùng được có thể phải cẩn thận. Nghĩ tới nghĩ lui, để cho ổn thoả, vẫn là đã nắm một tên lúc trước trông giữ đậu hũ doanh binh, để hấn đi bắt mấy con chuột đồng đến, càng dài rộng càng tốt, sự tình làm tốt có trọng thưởng! Bạch Đổng tính toán dưới, một trận ít nhất phải đánh tới ba, năm ngày, thời gian không phải cái vấn đề.

Lão Tần người hô lên đoạt soái khẩu hiệu, cái kia chính là muốn liều mạng , là cái lão Tần người liền có vì nước chịu chết giác ngộ, chỉ sợ không có ra chiến trường chảy máu cơ hội, biết đánh nhau trọng nên tốt bao nhiêu a, nếu như có thể đi con cánh tay hoặc là chân, tuy nói không hấn phong tước, về đến nhà cũng là bốn dặm tám hương ngược nhìn 'Anh hùng', ở trong tộc đều rất có mặt mũi; nếu như chết đi thì càng diệu , có người nói quân thượng sẽ vì chết trận tướng sĩ khóc táng tế thiên, lập 'Quốc liệt trùng', từ đây được lão Tần người hương hóa bái tế! Đáng tiếc ty thương doanh chức vụ không giống, tuy có chiến trường cứu thương chức trách, nhưng hay là muốn lưu lại một nhóm người ở trong doanh trại, trên chiến trường có thương tích binh đưa xuống đến, không có nhân thủ có thể thế nào thành? Tên này doanh binh liền thuộc về lưu lại kẻ xui xẻo, Bạch Đổng mệnh hấn đi đào chuột đồng thời điểm, tuy rằng cung kính lĩnh mệnh, cúi đầu xuống nhưng đem cái miệng nhỏ vênh đến rất cao.

Tất cái gì kiểu a, người lại không phải Thảo Nhi, Bạch Đổng nhìn ra rất muốn nhỏ; nhưng ngắm lại người ta chỉ lớn kịch liệt cách ~ mệnh tình cảm, lại cảm thấy không tốt quá phận quá đáng, không thể làm gì khác hơn là ôn nhu an ủi: "Không nên nghĩ trên chiến trường sự tình , sự có to nhỏ phân chia cao thấp, chức vụ nhưng chỉ là phân công không giống, người khác ở chiến trường giết địch là báo quốc, người đi giúp ta đào chuột đồng lẽ nào liền không

phải ? Vốn đại phu nói cho người, không nên xem thường này vài con chuột đồng, nhưng là quan hệ đến rất nhiều người tính mạng, người có tin hay không?"

Tên này doanh binh ngây ngốc nhìn một hồi Bạch Đổng, đầu rung đến như cùng trống bỏi như thế, lão Tàn mọi người là hàm hậu thực sự bản tính, không nghĩ ra chính là không nghĩ ra, cũng sẽ không luôn cúi ở 'Lãnh đạo' .

Bắt quả không tin quy không tin, bạch đại phu uy tín quá cao, lại là người lãnh đạo trực tiếp, chuột đồng nên trào hay là muốn trào ; có thể bạch đại phu muốn chuột đồng làm cái gì? Doanh binh trộm liếc một chút mỉm cười Bạch Đổng, bỗng nhiên có chút buồn nôn.

Vị thủ trưởng này chủ quan tổng có rất nhiều cổ quái kỳ lạ chủ ý, quãng thời gian trước liền nấu một nồi lớn lòng lợn, mời hai vị công tử ăn. Vật kia cũng có thể ăn ma? Tháng ngày gian nan lão Tàn người biết thịt heo là thứ tốt, nhưng chưa bao giờ người đi ăn những này lung ta lung tung hạ thủy, người ăn thịt sẽ trường thọ, vạn nhất ăn gan heo cũng biến thành một bộ gan heo có thể làm sao cho phải? Không nghĩ tới bạch đại phu hàm ra lòng lợn vẫn cứ đón gió hương ra mùi đậm đường đi, hai vị công tử ăn được đều dùng không được miệng, sau đó biết rồi chân tướng, ông bác từ nôn đến mặt đều tái rồi. Nồi này chuột đồng nhưng là rất béo tốt a, chẳng lẽ nói... Doanh binh đột nhiên che lại miệng, nôn khan chạy trốn.

Trào chuột đồng quá dễ dàng , thời đại này người cũng không đủ ăn được, huống hồ là con chuột? Những tiểu tử này cả ngày trên đất bên trong tán loạn, có lúc còn yêu thích từ trong động thổ đầu ra chung quanh đi tuần tra, tự cho là đứng cái dưới đất công ~ tác giả, kết quả nhưng bại lộ chính mình vị trí. Không cần thời gian nửa nén hương, doanh binh liền xách theo cái tiểu mộc lung đến rồi, bên trong chứa vài con chuột đồng, ngó đảo đảo, rất là cảnh giác nhìn Bạch Đổng, những tiểu tử này đối với Bạch Đổng ép buộc chúng nó làm khách vô cùng bất an, đều là hướng về tự do con ngoan.

Yên tâm, ta sẽ không hại chết các người, Bạch Đổng mỉm cười đối với những tiểu tử này hỏi thăm một chút; hẳn sẽ không thật muốn những vật nhỏ này mệnh, đầu hũ trên tuy nói là mọc ra lông xanh, kỳ thực ngâm thanh môi tổ cực nhỏ, chỉ là lần này cần dùng ở Doanh Liên trên người, thế nào đều là mạo hiểm, hẳn mới phải mượn chúng nó làm cái thí nghiệm, hẳn là sẽ không trí mạng. Mặt khác thông qua những vật nhỏ này, cũng có thể đại khái hiểu rõ loại này nấm mốc được hiệu, hiện đại giáo tài trên đối với cổ đại nấm mốc ghi chép vẫn là đơn giản chút, cần muốn đích thân động thủ nghiệm chứng mới có thể yên tâm.

Từng con từng con lấy ra tiểu chuột đồng, dùng đồng thau chùi thủ ở chúng nó trên người vẽ ra các loại vết thương. Bắt đầu vẽ ra vết thương cực thỉn, rất nhanh sẽ có thể tự nhiên khép lại, chờ một chút lại cắt ra, lần này liền muốn sâu một ít , cần cho con vật nhỏ môn phu thủ trưởng thương trong doanh trại thuốc cầm máu; có người nói loại này được là Tàn quốc đệ nhất quốc y vệ vô hại nghiên cứu chế tạo thành, Bạch Đổng nghĩ qua, bắt quả chính là nung không được pháp thổ hôi thêm vào một ít thảo dược thôi, cái thời đại này người căn bản sẽ không nung chính kinh vôi, gọi thổ hôi mới chuẩn xác.

Như thế giả mấy lần, cuối cùng mới làm ra đậm hơn miệng vết thương, thoa thuốc còn dùng tế vài bó cho bao trên, nhìn vài con nhanh thống ngắt đi tiểu chuột đồng, Bạch Đổng bỗng nhiên có chút không đành lòng, chính mình có phải là quá tàn nhẫn ? Quên đi, nhân loại khi nào lòng dạ mềm yếu qua? Đồng loại còn thương hại không tới đây chứ, huống hồ là những này từ nhân khẩu bên trong cướp thực con chuột? Nghĩ quá nhiều chính là cùng chính mình không qua được.

Đem tiểu chuột đồng môn ném vào trong lồng tre, rửa sạch sẽ tay, chuẩn bị đi ty thương doanh nhìn. Muốn nghiệm chứng nấm mốc tác dụng, còn cần chờ đợi chuột đồng vết thương xuất hiện cảm hoá thành sang, chỉ ít đều muốn thời gian một ngày, tiền tuyến giết đến khí thế hùng hực, chính mình cái này ty thương doanh chủ quan không lên chiến trường cũng liền quên đi, đi trong doanh trại vẫn an người bệnh nhưng là nhất định phải làm, điểm này giác ngộ Bạch Đổng còn có.

Vừa đi vào đình đầu tu dưỡng thương binh quân trưởng, liền thấy một tên cầm bào ngọc quan mỹ nam từ xoay đầu lại, mỉm cười nói: "Bạch đại phu cuối cùng cũng coi như hết bận ma? Cảnh giam chờ đợi rất lâu ..."

Doanh Cừ Lương là Tàn quốc con vợ cả trọng công tử, lần đầu gặp gỡ Bạch Đổng thời cũng bắt quả là bố Giáp Mộc quan, cái này cảnh giam so với Tàn quốc công tử còn muốn xa xỉ rất nhiều, hơn nữa nhiều ngày không gặp, tựa hồ làn da của hắn càng trắng mịn, lông mày cũng biến thành càng ngày càng chỉnh tề . Bạch Đổng quan sát tỉ mỉ hàng này vài lần, phát hiện hắn búi tóc cũng biến hóa kiểu dáng, bây giờ Tàn quốc người người khô chiến, ý đồ đoạt soái, cái tên này đi tới tiền tuyến, nhưng thông thả đi giết địch, chạy tới ty thương doanh làm cái gì?

Không đợi Bạch Đổng đặt câu hỏi, cảnh giam đã cười nói: "Bạch đại phu nhất định rất kỳ quái, cảnh giam tốt xấu cũng treo cái phó tướng hư chức, vì sao không đi chiến trường giết địch, nhưng sẽ đến đến người ty thương doanh đây?"

"Ta biết, như cảnh công như vậy dung nhan phiến phiến mỹ lệ nam tử, nhất định là sợ ở chiến trường tiên một thân huyết, cho nên mới chạy đến ta chỗ này đến lười biếng đứng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: (Tàn quốc cần nhân tài?)thứ nhất

Bạch Đổng cười đến ánh mắt trời xán lạn, nhưng trong lòng vạn phần cẩn thận, lại nói cực không đứng đắn. Cảnh giam loại này đặc vụ đầu lĩnh nhưng bất đồng về công tử Thiếu Quan cùng Doanh Cừ Lương, liền ngay cả sẽ dùng dương mưu lừa người bạch sùng ở trước mặt hắn cũng nhiều nhất tính cái mới ra xã hội sinh viên đại học, còn nộn cực kì. Đối với người như thế bất luận làm sao cẩn thận cũng không tính là quá đáng, nhìn đây là một nhiều ma nghiệp dư nam nhân? Đang ở khổ tẫn, hắn cũng phải đem chính mình trang phục thật xinh đẹp, có tay của người đàn ông đoạn, nữ nhi tâm tính, người như thế là phi thường đáng sợ.

"Quân thượng là cái người rất cố chấp, khôi phục mục công chế độ cũ, thu phí Hà Tây chi thổ là hắn suốt đời tâm ý, nhưng là như vậy hữu dụng ma?"

Cảnh giam cười nhìn phía Bạch Đổng, ánh mắt lại cực kỳ thành khẩn, một bộ muốn giao tâm lấy ra phổi đáng vẽ, biến thành người khác nhìn thấy hắn như vậy thẳng thắn chờ đợi, e sợ phải đương trường cảm động nước mắt giàn giụa, có thể Bạch Đổng nhưng nhẹ nhàng lùi về sau nửa bước, trong lòng cảnh giác tâm ý càng nồng. Giao tình không tới người chạy tới lấy ra cái gì tâm? Anh em không phải Trương Lương, người làm Lưu Bang cũng còn kém điểm.

"Cảnh nào đó là cái sẽ không giấu giếm ý nghĩ trong lòng trực người, Bạch tiên sinh... Hoặc là ta nên xưng ngươi vì Bạch Tử? Cao nhân đệ tử, vào mộng thành học đương đại kỳ nhân, ta xưng hô với ngươi như vậy cũng không tính là quá mức." Cảnh giam bỗng nhiên cười đến rất rực rỡ, như những kia năm bị chúng ta truy qua con gái, thuần thuần.

"Ngươi tra ta!"

Bạch Đổng cảm tức cảnh giam, lớn tiếng chất vấn, nhưng trong lòng là cực kỳ cảm tạ vị này cảnh công công, thực sự là quá xứng hợp, nơi này có rất nhiều thương binh, chẳng mấy chốc sẽ trở thành bạch đại phu thần thoại tuyên dương giả, làm tích trữ đầy đủ, mọi người đầy đủ hiểu kỳ thời, thân phận lão sư cũng là vô cùng sống động; vị này tiện nghi sư phụ Bạch Đổng đã chọn lựa, mặc kệ hắn có đáp ứng hay không, chính mình cái này đệ tử hắn xem như là thu định, cũng may vị lão sư này danh tiếng rất lớn, đệ tử đông đảo, thế nhân không không nghe tên, nhưng một mực không chịu rời núi, khiến người ta muốn kiểm chứng cũng rất khó khăn, trước tẫn chờ từ bên trong thần bí trình độ chỉ kém lão tử, diện trang không tính, hắn bây giờ chính là một đạo thiên địa Huyền Hoàng chi khí, còn ở vũ trụ thái hư bên trong lang thang.

"Bạch tiên sinh như vậy kỳ nhân, tự nhiên là muốn điều tra, đây là cảnh giam bán phận. Chi là cảnh giam vạn vạn không hề nghĩ tới, lúc trước nghĩa cứu cang nữ, phá hoại ta Tàn quốc đại sự Bạch tiên sinh, hóa ra là có này một phen lý kỳ gặp gỡ! Cảnh giam chỉ muốn hỏi một câu, Bạch tiên sinh hại ta Đại Tàn mất đi quý giá nhất đồ vật, lẽ nào liền không nên làm chút bù đắp ma?" Cố ý không nói cái thứ kia là cái gì, chính là muốn làm nổi lên Bạch Đổng lòng hiếu kỳ, người lòng hiếu kỳ đồng thời, nhược điểm sẽ bạo lộ ra.

"Còn muốn sao vậy bù đắp? Sư phụ truyền ta 'Trắng mặt' phương pháp thời liền nói, phương pháp này quan hệ thiên hạ dân sinh, dẫn dắt cực lớn, không gặp mình quân, không thể vọng truyền. Quý giá như thế pháp môn ta đều cho lão Tàn người, nên đủ chứ?"

Hai người bước chậm mà đi, đi tới một cái gò đất trên, phóng tầm mắt nhìn lại, phương xa chính là ác chiến chính hàm hai nước đại quân, bởi vì khoảng cách xa, ngược lại không sẽ thấy cái gì huyết ~ roi trực quan tình cảnh, bất quá xông vào mũi huyết ~ mùi tanh đạo vẫn là sẽ khiến người ta nhũn mày. Bạch Đổng thường thường sẽ nghĩ, nhân loại từ mông muội bên trong đi tới, khi yếu ớt vì chống đỡ thiên tai đã thú, liền sẽ vô cùng đoàn kết, mà khi văn tự xuất hiện, có văn minh, nhân loại trở nên mạnh mẽ, liền bắt đầu lẫn nhau chinh phạt, giết chóc đồng loại, này lại là vì cái gì đây?

"Không đủ, còn thiếu rất nhiều. Bạch tiên sinh, lão Tàn quốc khổ, lão Tàn người khổ, chiến sự cang khổ, tiên sinh nhẫn tâm không dạy ta ma?"

"Lời này quân thượng tới hỏi còn tạm được, nếu như ngươi nhất định phải hỏi, ta cũng chỉ có một đáp án."

Bạch Đổng nhìn một chút cảnh giam, cái này đặc ~ vụ đầu lĩnh cũng ở vọng chiến trường, nhìn Đại Tàn trắng sỉ tre già măng mọc máu nhuộm chiến trường, ở nổi tiếng thiên hạ Ngụy Vũ tốt phương trận trước đứng phải tan xương nát thịt, vẫn là tử chiến không lùi, nhưng vẫn cứ mặt không hề cảm xúc, ngoài miệng nói nước Đại Tàn khổ, hành vi trên nhưng cang như là người đứng xem, cái tên này tâm lẽ nào là làm bằng sắt ma? Như nói mình người "xuyên việt" này đối với lão Tàn quốc không có lớn bao nhiêu lòng trung thành, hắn nhưng là căn ~ Hồng Miêu chính lão Tàn người a?

"Cảnh giam nguyện rửa tai lắng nghe." Quay đầu trở lại đến nhìn Bạch Đổng, cảnh giam rất là chờ mong.

"Từ Bình vương đông dời tới nay, thiên hạ chư hầu liền duy trì một cái thế cân bằng cục diện, ta xem ra không có trăm năm biến thiên, thiên hạ thế cân bằng là không thể bị đánh vỡ. Tàn quốc nếu như không có hoàn toàn tiêu diệt địch quốc năng lực, Hà Tây cuộc chiến coi như thắng thì đã có sao, lẽ nào Ngụy người thì sẽ không lại đoạt lại đi? Bình qua hưng thì thiên hạ khổ, quân thượng không khôn ngoan a!"

"Lấy tiên sinh lời giải thích, ta lão Tàn quốc nên không chỗ nào làm như ma?"

Nếu là công tử Thiếu Quan nghe xong Bạch Đổng những lời vừa rồi, nhất định sẽ rất không vui, không thể đối với Bạch gia ca ca trở mặt, hắn sẽ ngồi xổm ở góc tường sinh hồn đổi; thay đổi là Lý Dịch, sẽ mắng Bạch Đổng là chân chính kẻ nhu nhược, không có cứu; Doanh Cừ Lương có thể sẽ suy nghĩ sâu sắc, hắn kỳ thực cũng không chủ trương loại này lấy thu phục cổ thổ làm tên vô vị chiến tranh, Hà Tây là nhất định phải thu hồi, nhưng không phải hiện tại, lão Tàn quốc đánh cho quá mệt mỏi!

"Hiện tại Tàn quốc cần không phải chinh bình hiếu chiến, mà là cái cách biến pháp, cần chính là lý khôi, ngộ lên nhân vật như vậy xuất hiện; lão Tàn người có nhưng địch huyết thống, mỗi người thật ác độc so dừng khí, vô bị không phải việc cấp bách, cần chính là văn sự, cảnh công là một người thông minh, tai mắt trải rộng thiên hạ, chỉ sợ đã đang vì lão Tàn quốc tìm kiếm nhân tài như vậy chứ? Ngươi trong lòng ngực sớm có tính toán trước, nhưng một mực chạy tới hỏi ta, là bắt nạt ta người thiếu niên này?"

Là thời điểm nói vài câu , không phải vậy mẫu thân cùng Thảo Nhi các nàng không phải bạch làm một hồi tốt diễn viên? Đóng vai một cái danh sĩ, chỉ điểm thiên hạ đại thế, là đối với mình bảo vệ tốt nhất.

Bất quá Bạch Đông cũng rất mâu thuẫn, Doanh Cừ Lương vào chỗ chiêu hiền, dẫn Vệ Ương vào tần vẫn là một năm sau sự tình, bây giờ nhiều nhất chính là cái phúc cảo bản dự thảo; thừa dịp Vệ Ương tương lai, cho cái này cay nghiệt thiếu tình cảm ác quan dưới điểm mắt được nhi sẽ rất dễ dàng, nhưng cũng có thể thay đổi lịch sử tiến trình, đây là hần tối không hy vọng nhìn thấy, để lịch sử dựa theo nguyên bản quỹ tích vận hành, đối với hần mới sẽ có lợi nhất.

Có thể Vệ Ương là người nào? Cái kia chính là cái giết phơi. Bạch Đông sẽ tán đồng hần? Điều là cách giải quyết luật không sai, có thể một cái là 'Chỉ hình mà thôi' ác pháp đại biểu, một cái là hiện đại pháp trị ủng hộ, Bạch Đông sợ chính mình không nhận được sẽ cùng Vệ Ương đánh tới đến, hơn nữa là như đầu đường ầu đã như thế, đánh nhịp gạch tát vôi, không ném đá giấu tay có thể hà tiện?

"Ha ha ha, Bạch tiên sinh quả nhiên tài cao. Tiên sinh có chỗ không biết, cảnh giam khổ a. . . . Chư tử bách gia, nhiều là nói bốc nói phét hạ người, không Mạnh lão tử loại này miệng pháo cao thủ, cho ta Tần quốc vô ích, Mặc gia danh gia bình gia, người trước không có thể, người sau dựa thế, lại người sau nhưng là bại thế, Bàng Quyên người như thế như ở lão Tần, lão Tần càng khổ, sợ là muốn mỗi ngày đánh trận... Cảnh giam cùng tiên sinh như thế, thấy được chính là pháp gia, đáng tiếc thật đạo ở tề, thân không hại yếm ta lão Tần lạnh lẽo, thiên hạ to lớn, nhưng lại không có ta Tần quốc người có thể xài được! Cũng may trời xanh chỉ công, hàng tiên sinh ở tư..."

Cảnh giam con mắt bắt đầu phát sáng, khẩn nhìn chăm chăm Bạch Đông, rõ ràng có chút ít kích động: "Chờ trận chiến này kết thúc, bất luận lão Tần là thắng hay thua, cảnh giam đều sẽ đem tiên sinh thân kỷ tích ngộ bẩm báo quân thượng. Tiên sinh đối với thiên hạ tư thế phân tích tỉ mỉ, đưa ra lý khởi như vậy ví dụ, có thể thấy được đối với pháp gia thủ đoạn cũng có kiến giải, tiên sinh như chịu vì Tần quốc mưu, cảnh giam chính là tiên sinh mưu vậy. Tiên sinh..."

"Dừng lại!"

Bạch Đông bỗng nhiên đánh gãy cảnh giam, mạnh mẽ theo dõi hần: "Ta là hảo tâm hảo ý nói vài câu đối với Tần quốc có lợi, ngươi tại sao còn muốn hại ta?"

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: (đoạt soái! Trên) chương thứ hai

Cái thời đại này người có loại rất kỳ quái lòng trung thành, Viêm Hoàng tử tôn Hoa Hạ dân tộc đó là hô khẩu hiệu thời dùng ; Đại Chu thiên tử vẫn là Thiên Hạ Cộng Chủ, lại không người sẽ cho là mình là 'Chu người' ; 'Người Trung quốc' chỉ vẫn là quốc bên trong chi dân, cùng hậu thế huy hoàng uy đại Trung Quốc không phải một cái khái niệm, mọi người lòng trung thành rất hẹp hòi, bọn họ sẽ cho là mình là người Tần, Ngụy người, sở người, thậm chí là lỗ người, người Tống, vệ người. Người Tần xem Ngụy người, thật giống như ở xem người nước ngoài, dân tộc quan niệm rất yếu, quốc đứng quan niệm cực cường.

Có thể đến sĩ phu giai tầng, loại này quốc đứng quan niệm nhưng như kỳ tích địa bị làm nhạt rơi mất, đây là một cái 'Đại sĩ tử thiên hạ' . Từ quân chủ đến bình dân, đối xử sĩ tử đều sẽ dùng mặt khác một cái tiêu chuẩn, rất có người mới cùng chung đương đại tinh thần; tỷ như tần huệ Văn vương thời kì Công Tôn diễn, hần là Ngụy Quốc người, nhưng chạy đến Tần quốc làm mấy năm Đại Lương Tạo, dẫn dắt Tần quốc hồ lang giết mấy vạn tên đồng bào, dĩ nhiên còn có thể rời khỏi Tần quốc, chạy về đến Ngụy Quốc làm tướng, Ngụy Quốc người lại còn sẽ tiếp nhận cái này 'Ngụy gian', Trương Nghi như vậy, trần nhiễm như vậy... Sĩ phu môn thực sự là quá hạnh phúc , bọn họ có thể tùy tiện nhảy sào đổi ông chủ, vẫn sẽ không bị người truy cứu chửi mả nó, theo Bạch Đông cái này kêu là không có thiên lý!

Trong lòng mắng không có thiên lý, nhưng đang hưởng thụ cái thời đại này đối với kẻ sĩ khoan dung, cảnh giam là thật sự rất thông minh, chỉ nói thỉnh tiên sinh vì tần mưu, nhưng sẽ không như Doanh Liên như vậy trực tiếp hỏi Bạch Đông lão sư là ai, hần là ở lan truyền một tin tức - 'Ta là bởi vì tiên sinh mới có thể coi trọng tiên sinh, không phải là bởi vì tiên sinh lão sư làm sao' .

Một cái người cổ đại lại liên năm giữ nhân tính nhược điểm, mơ hồ chính là cái hiện đại quan hệ xã hội học chuyên gia, điều này cũng làm cho là Bạch Đông có thể đứng vững, biến thành người khác đều phải bị cảm động khóc, Công Tôn diễn năm đó bị tần huệ Văn vương cầm lấy tay trong mắt chứa nhiệt lệ kêu một tiếng 'Tiên sinh dạy ta', không phải ngốc vui vẻ nhĩ tiên vào Hàm Cốc quan ma?

Ánh mắt thâm trầm mà nhìn cảnh giam, Bạch Đông lời nói ý vị sâu xa: "Cảnh công, ngươi nhìn lầm ta . Ân sư ở trong mơ đã nói, ta người này có thể vì tiểu gia mưu, không thể làm mọi người sách, sở học quá tạp, nhưng không sở trường, có thể sư phụ nói, không thể làm quốc sĩ. Chính là nói ta khí tượng quá nhỏ, tốt nhất là qua điểm cuộc sống gia đình tạm ổn, các loại (chờ) tuổi tác lớn , làm cái lão sư truyền đạo thụ nghiệp, này cũng có thể, vì Tần quốc

muru? Ngươi vẫn là tha cho ta đi, này không phải giúp ta, là hại người!"

Đọc sử làm người sáng suốt, đừng nói ngươi cảnh giam, Doanh Liên mới từng đọc mấy năm sử? Ghê gớm ngược dòng Tam Hoàng Ngũ Đế, trức tằm ảnh xuyên (mặc) thành thư gộp lại đều không có bán xe bò, anh em nhưng là đọc 2000 năm. Vì Tần quốc muru sẽ có kết quả tốt? Vệ Ưởng như thế nào, Trương Nghi như thế nào, Lý Tư thế nào? Ai yêu làm ai làm, ngược lại ta là không làm, trong này khớp xương. Bạch Đổng đã sớm nghĩ rõ ràng.

"Bạch tiên sinh đây là ghét bỏ Tần quốc ma?"

Cảnh giam con mắt bắt đầu biến hồng, thân thể đang dần dần tới gần, trắng như tuyết cánh tay thon dài chường đều duỗi ra đến rồi, xem ý này phải đi cảm tình con đường, cũng phải chấp tử tay than thở khóc lóc? Ngươi vẫn là tỉnh lại đi, Bạch Đổng mới không ăn bộ này, quả đoán lui về sau nửa bước, lắc đầu liên tục nói: "Bạch mô sinh ở tần, khéo tần, hai vị công tử đều là ta bạn tốt, công tử Thiếu Quan càng cùng ta kết bái huynh đệ, như thế nào sẽ ghét bỏ Tần quốc đây? Bất quá ta là cái lười biếng thành tính người, trợ giúp Tần quốc có thể, nhưng sẽ không đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió, cảnh công vẫn là kịp lúc bỏ ý niệm này đi đi, bằng không ta sẽ trốn. Bỏ chạy đến Việt quốc đi, ta nghe nói nơi đó có xinh đẹp nhất phong quang, tối cảm động nữ tử, hơn nữa hiện đang không có quốc quân, không ai sẽ đến buộc ta, tìm một cái sơn dã cùng tích nơi, phụng dưỡng quả phụ, hữu ái ầu muội, thiên hạ còn có như vậy thích ý sinh hoạt ma? Ngươi thật muốn bức đi ta?"

"Tiên sinh không cần làm hại ta, cảnh giam không dám, nếu là tiên sinh đi rồi, quân thượng hỏi trách hạ xuống, cảnh giam chịu trách nhiệm không nổi a..." Bị Bạch Đổng dọa sợ đều, cảnh giam cảm giác sau lưng tê dại, cái miệng cũng bắt đầu ngửa, hần nhưng là quý trọng thân thể người, không muốn bị Doanh Liên hạ lệnh đánh toi bời.

"Thế mới đúng chứ, đúng rồi, ngươi nói ta cứu cô gái kia là càng nữ? Nàng đến tốt cùng trộm món đồ gì, để Tần quốc coi trọng như vậy? Ta còn thật là có chút hiếu kỳ..."

"Tiên sinh chịu nói cho cảnh giam vị kia trong mộng thụ nghệ cao nhân là ai, cảnh giam liền nói." Đặc ~ vụ đầu lĩnh chính là đặc vụ đầu lĩnh, này nếu như thay đổi công tử Thiếu Quan, đã sớm cấp hồng hồng địa tự nói với mình; thay đổi Doanh Cừ Lương tôi suy tư nhiều một trận, sẽ cầm lấy tay của chính mình ngừ nặng sâu xa, Bình An Lang, việc này tuy rằng quan hệ nặng, nhưng không thể giấu diếm ngươi; liền hần đặc biệt nhiều sự, còn muốn có điều kiện trao đổi.

"Ngươi hỏi sự phụ của ta là ai?" Bạch Đổng cười hi hi: "Tựa hồ vẫn chưa tới thời điểm, việc này liền quân thượng cũng không biết đây, cảnh công thật sự muốn biết trước ma?"

"Không muốn! Bạch tiên sinh liền không cần nói... Cảnh giam cáo từ."

Cảnh giam bước nhanh đi xuống gò đất, xem quen rồi chiến sự Phong Hóa hần cho dù đổi mặt ngàn vạn đại quân chém giết tình cảnh, cũng có thể duy trì tâm tình bình tĩnh, bởi vì hần biết mình không thay đổi được cái gì, coi như dần thân vào chiến trường, lẽ nào liền có thể chi phối chiến tranh kết quả, khiến cho lão Tần người không cần chết trận sa trường ma? Có thể vừa này hần nhưng nhìn thấy quân thượng cờ xí đang lui lại!

Lão Tần người sẽ không dễ dàng hô lên đoạt soái khẩu hiệu, một khi đoạt soái, chính là tử chiến! Thượng tướng quân ở, thì thượng tướng quân làm gương cho binh sĩ, quốc quân ở, thì quốc quân thân mạo tên đạn; từ quyết chiến bắt đầu, Doanh Liên liền đình giáp vàng, vượt chiến xa, ở 300 thân vệ tử sĩ hoàn che chở xông vào phía trước nhất, lão Tần người đối mặt được xung vô địch thiên hạ Ngụy Vũ tốt phương trận, có thể tử chiến không lùi, cũng là bởi vì quốc quân ở trước, quân hồn ở đây! Quân thượng lại lui, đây chỉ có hai loại khả năng, hoặc là chết trận, hoặc là trọng thương! Lão Tần quốc nguy rồi! Hần cái này đặc vụ đầu lĩnh cũng muốn đi chiến trường liều mạng!

Bạch Đổng cũng nhìn thấy Doanh Liên đại kỳ lui lại, quân Tần trận hình hỗn loạn cảnh tượng, bất giác khe khẽ thở dài. Trong lịch sử Doanh Liên chính là ở trận chiến này thân phụ trúng tên gọi ra cự sang sót cao không lùi, sau đó tuy rằng mạnh mẽ vượt qua được, thân thể nhưng suy yếu hạ xuống, chống đỡ chưa tới nửa năm tức cáo không trùng trị, Doanh Cừ Lương này mới chính thức leo lên vũ đài lịch sử, Tần quốc bắt đầu rồi âm âm sóng dậy cường quốc con đường, tích trữ này thế, mãi đến tận Tần vương Doanh Chính nhất thống lục hợp, mới kết thúc dài đến hơn 600 năm xuân thu chiến quốc.

Mỗi một cái thời đại mới bắt đầu, luôn có người sắp sửa bắt đầu dĩ chào cảm ơn. Doanh Liên cũng coi như là một đời anh hùng, tuy rằng Bạch Đổng đối với này sớm có tính toán, cũng khó tránh khỏi phải vì thế mà thở dài, hi vọng chính mình nghiên cứu phát minh thổ chế kháng sinh tố sẽ đưa đến tác dụng đi, tận lực kéo dài Doanh Liên sinh mệnh, như vậy mới có thời gian tích lũy càng nhiều danh vọng, ở Vệ Ưởng vào tần trước làm thật đầy đủ chuẩn bị.

"Khổ từ bình gồm có người nói cũng là lão quân chiến lợi phẩm, là thai chất nhặn nhụy thượng phẩm, bệ khí tính hầu như có thể so sánh với hậu thế đồ sứ, tựa hồ có thể chôn đến càng sâu một ít? Bịt kín càng tốt, trong đó nắm mốc chuyển hóa thành môi tố tốc độ sẽ càng nhanh?"

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: (đoạt soái! Dưới) chương thứ ba

Đoạt soái? Chờ một chút!

Công phụ cò xí đang lùi lại, trung quân có hỗn loạn dấu hiệu, Ngụy nhân khí thế chấn động mạnh, Bàng Quyên đến để chiến tranh thiên binh rất nhanh sẽ khuynh hướng Ngụy quân một phương.

Phía sau là tình nhuệ nhất 'Nhẹ nhàng nhuệ doanh', mỗi người đều là sinh trưởng ở trên lưng ngựa dũng sĩ, thể nhẹ nhàng phục, kiếm thuật trăm người chọn một, bọn họ có thể dùng mạnh mẽ hai chân kẹp lấy bụng ngựa, một tay chấp cương ngựa, một tay cầm kiếm, mượn ngựa bắt đầu chạy xung lượng, phá thuẫn thúc trận, thuận buồm xuôi gió; giống như vậy cao minh kỵ sĩ, khuynh lão Tần lực lượng, cũng đành phải hơn một ngàn ba trăm người, đoạt soái đêm, quân phụ đem này con nhẹ nhàng nhuệ doanh lần thứ hai trao trả đến trong tay mình, vỗ bờ vai của chính mình nói: "Doanh Cừ Lương, quên người công tử thân phận, đoạt soái cuộc chiến lên, người chính là Tần quốc dũng sĩ, cùng những này hùng hồn chịu chết nhẹ nhàng nhuệ tướng sĩ! Nhớ kỹ công phụ, coi như đại quân tan vỡ, công phụ chết trận, người cũng không được hồi viên trung quân, đoạt soái! Công phụ muốn chính là công thúc tọa, hấn mới là Ngụy quân trên danh nghĩa chủ soái, chủ soái bị đoạt, coi như là Bàng Quyên cũng không cách nào cứu vãn quân tâm, ta quân liền không đến thăm bại! Nhớ kỹ, công phụ thương chết không có quan hệ gì với người, người chỉ đoạt soái!"

Doanh Cừ Lương tiếng hít thở càng ngày càng vững vàng, tay phải đè ở đầu gối, ngón tay có tiết tấu địa nhẹ nhàng gảy, Bạch Đổng nếu như nhìn thấy, nhất định sẽ cho rằng hấn là cái đàn dương cầm thiên tài, hấn giải sầu căng thẳng phương pháp rất đặc biệt, mỗi đến căng thẳng thời điểm, sẽ biểu hiện là bộ dáng này.

Nhìn thấy đại quân đã xuất hiện hoàn toàn tan tác dấu hiệu, liền ngay cả tình nhuệ nhất nhẹ nhàng nhuệ doanh tướng sĩ cũng bắt đầu có chút dễ kích động, vừa 'Thăng nhiên' nhẹ nhàng nhuệ doanh bộ doanh chủ bạch sùng đã ở trước mắt hấn đi bộ qua vài vòng, rốt cục không nhịn được hỏi thăm: "Thúc công tử, còn không xuất kích ma?"

Nhẹ nhàng nhuệ doanh liền ần núp ở khoảng cách chiến trường chính bất quá một dặm cây táo chua trong rừng, mỗi tên nhuệ sĩ đều phân phối tốt nhất nghĩa cừ khoái mã, chỉ cần Doanh Cừ Lương ra lệnh một tiếng, liền có thể trong nháy mắt xông đến công thúc tọa trung quân phụ cận, Bàng Quyên tình nhuệ giờ khắc này đang cùng hữu quân quần đầu, nên vô lực đến cứu viện, như vậy liền có thể thông dong yểm hộ Doanh Liên trung quân lùi về sau, chỉ cần trung quân không mất, lão Tần quốc liền không tính thua.

Bạch sùng xem như là cái có thể ần ần, chỉ nhìn hấn đối với Bạch Đổng thù đoạn liền biết, có thể giờ phút này cái dương mưu gia cũng có chút không nhịn được, mí mắt đang nhảy lên kịch liệt, mặt vinh quang tột đỉnh, ngày hôm nay ánh mặt trời kỳ thực không tính nóng rực, khí trời thật lạnh thoải mái, hấn nhưng đầu đầy đều là đại mô hôi, dọc theo cầm một giọt nhỏ rơi xuống ở Doanh Cừ Lương trên mu bàn tay.

"Công thúc tọa trung quân chưa động, vào lúc này xuất kích, làm sao đoạt soái?"

"Có thể quân thượng..."

Bạch sùng mạnh mẽ giẫm đặt chân, quân Tần đã là ở tan vỡ biên giới, hữu quân ở Bàng Quyên công kích dưới tổn thất nặng nề, chống đỡ không được bao lâu, tả quân nhìn thấy quân thượng cò xí lùi về sau, cũng đã quân tâm đại loạn, hiện tại nhiều nhất đưa đến thoáng kiềm chế Ngụy quân tác dụng, công thúc tọa cái này lão quý tộc tiếc thân yêu mệnh, so với lão Điền thừa còn phải cẩn thận, hi vọng hấn sẽ phái ra trung quân truy kích? Thúc công tử có phải là quá ngây thơ một chút?

"Quân phụ đã nói, coi như đem sao băng, trung quân hội, chỉ cần cơ hội không tới, nhẹ nhàng nhuệ doanh cũng không cho tùy tiện xuất kích, bây giờ thời cơ còn chưa tới."

Doanh Cừ Lương mắt không có biểu tình gì mà nhìn chiến trường, tả quân đã hoàn toàn hỗn loạn, ở Ngụy người đánh lên dưới tử thương vô số, bất quá vẫn là hấp dẫn gần nửa Ngụy quân, trung quân tuy rằng đang chậm chậm lùi về sau, trận hình nhưng còn có thể miễn cưỡng duy trì chỉnh tề. Cảnh giám tình báo trên nói, gần nhất Ngụy Quốc bên trong chính tranh kịch liệt, công thúc tọa lãnh đạo quý tộc tập đoàn đã là lão đã lão đảo, hấn cần càng to lớn hơn thắng lợi đến ổn định chính mình ở Ngụy Quốc địa vị, hấn sẽ đánh cược! Nhất định sẽ không sai!

Doanh Cừ Lương cũng phải đánh cược, ở Tần quốc tam công tử bên trong, hấn vốn là đánh cược tính nặng nhất một cái.

Bàng Quyên thật sự rất đáng gờm, vẫn cứ dựa vào trong tay 2 vạn tình nhuệ đội quân con em, đem Tần quốc hữu trận chọc ra một cái lỗ to lung, hữu quân lập tức tan vỡ, chiến xa lật úp, trận hình loạn ly, quân trận một loạn, nhiều hơn nữa binh sĩ cũng chỉ là hiệp đáp. Doanh Cừ Lương nhìn ra đôi mắt sáng ngời, đột nhiên đứng lên, kéo lại yêu mã 'Hắc phong' dây cương, giám thấp thanh âm nói: "Chuẩn bị chiến tranh!"

Chuẩn bị chiến tranh! Chuẩn bị chiến tranh!

Từng cái từng cái thanh âm trầm thấp như là tiếp sức giống như xuyên (mặc) đưa ra ngoài, các chiến sĩ nhẹ nhàng nhảy lên lưng ngựa, rút ra bội kiếm, mắt nhìn chiến trường phương hướng, trong đôi mắt bắn ra thương thú mới có hung ác ánh sáng; bây giờ quân thượng cùng mười mấy vạn đồng đội chuyển thành mỗi nhữ, bọn họ liền phải làm tốt thả câu người.

Công thúc tọa con cá lớn này, liền ngoan ngoan đến Tần quốc món ăn ăn lên đây đi! Tần quốc thực khách đã bày ra cái thớt gỗ.

Hắc phong đột nhiên nhảy ra, lại như một con mũi tên nhọn, Doanh Cừ Lương trong tai nhất thời rót đầy phong thanh, chiến trường ở trong mắt hấn cấp tốc thu nhỏ lại, ánh mắt xẹt qua song phương giao chiến binh sĩ, khuynh phá chiến xa, cuối cùng khóa chặt ở chiếc kia điểm đầy kim châu báu ngọc trên chiến xa, trên xe cái kia một thân ngắn giáp lão gia hoá không phải là công thúc tọa?

Cái này lão quý tộc rốt cục vẫn là không nhìn được , hắn muốn theo đuổi càng to lớn hơn thắng lợi. Bàng Quyên người ở truy quân Tần, hắn đương nhiên cũng không chịu lạc hậu, công phụ ở trong mắt hắn nên cũng là một con cá lớn chứ?

Lấy bảy vạn người đánh tan quân Tần mười 7 vạn, bất luận người nào đối mặt như vậy thắng lợi huy hoàng đều sẽ thả lỏng cảnh giác, công thức tọa không phải thánh nhân; huống hồ coi như là không thánh nhân cũng chưa chắc không sẽ mắc sai lầm, hắn đối với mình đối với người cũng sẽ có hai bộ tiêu chuẩn, cũng sẽ bị đệ tử hỏi đến đáp không ra thoại, huống hồ một cái ruồi doanh chính đàn mấy chục năm lão quý tộc? Ngụy quân 2 vạn trung quân, đã bị hắn toàn bộ phái ra truy sát quân Tần , bên người chỉ còn dư lại 500 tên Ngụy Vũ tinh tốt hộ vệ.

"Địch tấn công! Rút quân về hộ soái!"

Công thức tọa thiếp thân vệ quan chủ phát hiện không đúng thời đã không kịp , Ngụy quân trung quân soái kỳ điên như thể múa tung, đáng tiếc truy sát chính hãm Ngụy Vũ tốt môn nhưng không một người quay đầu lại. Người người đều muốn làm quốc chỉ lực sĩ, mỗi người tranh nhau chen lấn chém giết người Tần, nếu như có thể chém xuống Doanh Liên đầu lâu, đây là bao lớn công lao? Ty thương doanh đám người kia đều bị quăng ở phía sau , bọn họ không kịp cứu cái gì địch quốc quý tộc!

Quay đầu lại phát hiện mình kim cổ khoảng cách vệ đội có tới 200 mét, vệ quan chủ càng là khóc không ra nước mắt, đại quân giết ra, chủ soái thiếp thân vệ đội đương nhiên sẽ không hiếm có món đồ này, ai sẽ nghĩ kiểm lại đây chờ mình kim thu binh? Phụ trách đánh trống lính liên lạc lại cũng đi theo đại đội truy sát đi tới! Đây chính là đại Ngụy tinh binh? Đều là một đám nhìn thấy chiến lợi phẩm liền đồ mất khôn nạn a!

"Bây trận! Từ chiến! Hộ soái!"

Vệ quan chức khăn giọng cổ họng, như người điên phát ra mệnh lệnh, mắt nhìn quân Tần thiết kỵ như mây đen giống như ép đến, trong mắt của hắn chỉ còn dư lại tuyệt vọng. Dựa theo Ngụy Quốc quân lệnh, chủ soái có sai lầm, bọn họ đều muốn chém thủ!

"Ầm ầm ầm!"

Luân phiên tiếng va chạm vang lên lên, nhóm đầu tiên quân Tần nhuệ kỵ đến , đối mặt chấp thuận lập mâu Ngụy Vũ tốt, liền như vậy thẳng tắp đụng vào. Hơn trăm thốt chiến mã mang đến to lớn xông tới lực mạnh mẽ phá tan rồi kiên cố tấm khiên, quân Tần nhuệ sĩ bị giáo cao cao bốc lên, chặt đứt cổ, lại tựa hồ như không cảm giác được bất kỳ thống khổ, còn có thể cười gần đâm thủng đối phương lồng ngực.

Hầu như ngay ở trong nháy mắt, công thức tọa vệ đội cửa mở ra, Doanh Cừ Lương đã có thể nhìn thấy lão gia hoá trên lỗ mũi có mấy viên màu trắng tàn nhang .

"Bên trong!"

Mấy kiếm ném lẫn hai tên xông lại Ngụy Vũ tốt, Doanh Cừ Lương gỡ xuống bộ mã tác, trên không trung luân thành một cái to lớn viên, ra sức hướng về lão công thức đầu đi.

"Đoạt soái! Ngụy quân chủ soái đã đoạt! Lão Tần người tắt thắng!"

Hơn ngàn tên quân Tần nhuệ kỵ nhìn thấy lão công thức như chỉ đại đàn hùng binh thường bị Doanh Cừ Lương tha ở mã sau, lập tức phát sinh phát sinh kinh thiên động địa tiếng reo hò...

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: (người cần hát thôi ta lên sàn)1 càng

Bạch Đổng sắp điên rồi, một ngày đêm , quân Tần ba lần xuất phát, ba lần đóng trại, khổ nhất chính là ty thương doanh , có bao nhiêu nặng nề thương binh muốn dời đi? Trên đầu là khắp nơi bay loạn mũi tên a, có Ngụy người, cũng có người mình, nếu là bị chính mình tổn thương, cái kia đến có bao nhiêu oan? Bình giả hung khí vậy, nếu như có thể một lần nữa lựa chọn, hắn sẽ rời xa quân doanh, coi như nơi này có thiên đại phú quý cũng giống như vậy.

Ngụy quân chủ soái bị đoạt, đáng sợ nhất còn không là đối với Ngụy quân sĩ tức giận đã kích, đáng sợ chính là lão Tần người điên ; trận hình rõ ràng đều rối loạn, nên thoải mái thua trận mới đúng vậy? Nhưng bọn họ nhưng xoay người lại, dường như từng con từng con đã thú bị thương giống như điên cuồng hét lên và tiến vào Ngụy Vũ tốt phương trận, vũ khí ném mất , hư hao , vậy chỉ dùng hàm răng cắn, thậm chí ôm Ngụy quân liền hướng trên tảng đá va, cái nào tảng đá rất tốt đẹp sắc bén liền tìm cái nào khối.

Này đã không phải đang chiến đấu, đây là ở lấy mạng đòi mạng! Bàng Quyên rất không dễ dàng mới ổn định dưới quân tâm mắt thấy lại muốn tan vỡ, đành phải mệnh 2 vạn tinh nhuệ bằng quân ở phía sau yểm hộ, toàn quân bắt đầu chậm rãi lui lại. Bàng Quyên cũng không ngốc, để hẳn dùng tinh nhuệ Ngụy Vũ tốt đối lấy quân Tần những kia lão nhược ít ầu? Món nợ này tính thế nào cũng là Ngụy Quốc chịu thiệt.

Ở Ngụy quân bắt đầu lui lại thời điểm, nhận được phi ngựa truyền báo từ ngân quả đoán từ bỏ bàng phần, hồi sư ít lương bên dưới thành, cùng nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy xe anh hợp quân một chỗ, chiếm cứ ít lương thành, mà gắng đạt tới bảo tồn thực lực Bàng Quyên thì lui sư bàng phần, song phương bằng là đến rồi một cái đại thay quân, một phương là quốc quân bị thương sống chết không rõ, một phương là bị đoạt đi tới chủ soái, Hà Tây chỉ thổ, mỗi cái lấy một nửa, xem như là cái hai phần chi cục, khôn kể thắng thua.

Ông bác từ thắng kiện lâm thời tiếp chương án soái, mệnh lệnh xe Anh Từ ngân trú đóng ở ít lương, chủ lực đại quân thì chậm rãi hướng về lịch dương lui về. Lão Tần quốc tiền vốn dù sao có hạn, không thể đều ở Hà Tây liêu hết, huống hồ công phụ trọng thương, quân tâm bất ổn, Tần quốc hiện tại căn chính là đình chiến hoà đàm, tu đường sinh lợi.

Bàng Quyên kỳ thực cũng không muốn quyết chiến, hàn Triệu cái kia hai con Ác Lang còn ở nhìn chăm chăm Ngụy Quốc đây. Bất quá làm Ngụy Quốc đại quân cuốn cuộn đi tới sau, quân lực hoàn toàn chiếm ưu hấn liền bắt đầu rồi đối với quân Tần không ngừng mà quấy rầy, Ngụy Quốc cũng có thể hai chân kẹp lấy bụng ngựa, bách bộ xuyên (mặc) một tinh nhuệ cung kỵ, chính diện quyết chiến có thể không được, dùng để quấy rầy quân Tần nhưng là đầy đủ, ít lương thành từ ngân cùng xe anh chỉ có thể trở mặt nhìn, ngoài thành liền có mười vạn Ngụy Vũ tốt mắt nhìn chăm chăm đây.

Đối với Bàng Quyên loại này thế tên tướng, bất luận làm sao cẩn thận đều là không quá đáng, quân Tần chỉ có thể từ từ giải quyết lui lại, một ngày đêm ba roi ba rút, có thể nhịn gần chết bao nhiêu đem chủ, cũng sâu chết cao nhân con cháu bạch đại phu, vô số người nhảy nhót thỉnh chiến, lại bị thắng kiện dốc hết sức áp chế. Nói đến ở trong quân uy tín, vị này ông bác từ xác thực vượt qua Doanh Cừ Lương, cũng khó trách Doanh Liên sẽ do dự, đến nay cũng không cách nào xác định người thừa kế; hẳn là sợ Tần quốc lần thứ hai nội loạn, lão Tần quốc ** bệnh huống 200 năm, bây giờ mới coi như hơi có khởi sắc, nhưng là không chịu nổi dẫn vật .

Tốt dung Dịch An dùng hạ xuống, thủ hạ doanh binh bay lên đồng lửa, nóng một lão bát rượu sửa đưa cho Bạch Đổng, uống một hớp xuống, mùi rượu hơi có chút xông lên, từ khi thay đổi thân thể này, quá dễ dàng say rượu , mang theo một chút men say, Bạch Đổng mắng cứ: "Bàng Quyên, đại gia người!"

Bị người quấy rầy tư vị rất khó chịu, có thể này còn không là nhất làm cho Bạch Đổng căm tức ; khổ tửu bình gốm đã phong kín tốt , nhất định phải vùi vào thổ bên trong, càng sâu càng tốt, những kia tay chân vụng về doanh binh đào hố còn có thể, mỗi lần vùi lấp đều muốn hấn tự mình động thủ, mỗi lần đào móc ra càng muốn hấn cẩn thận từng li từng tí một dưới đất cái cuốc, một ngày đêm liền bị dẫn vật ba lần, tính khí cho dù tốt cũng phải mắng ~ nương , tôn tần ở nơi nào! Bạch Đổng hiện tại là lên cơn giận dữ, hận không thể Bàng Quyên hiện tại liền bị vạn tiễn xuyên tâm.

"Bạch huynh đệ, cái này binh rất khẩn yếu ma? So với quân thượng còn trọng yếu hơn?"

Bạch sùng an vị ở bên đồng lửa, trong tay cũng bung bát Tần quốc rượu mạnh, lại không uống, rất là u oán mà nhìn Bạch Đổng. Tiểu tử này không trọng nghĩa, nói xong rồi đồng thời kết bài, nhưng lên lên lút lút cùng công tử Thiếu Quan dung huyết làm huynh đệ, nhưng đem mình cái này lão Đại ca vùi tại một bên, cái này gọi là bất nghĩa! Quân thượng trúng tên hôn mê, bây giờ tiền là lấy ra , miệng vết thương nhưng nhô lên rất cao, trong quân y quan nói là nhiệt độc phát ra, tiểu tử này thân là ty thương doanh người đứng đầu, chỉ là đi liếc mắt nhìn, không hề nói gì liền lui đi ra, thúc công tử tìm hấn vài lần, đều là từ chối nói hết cách rồi, đây là bất trung. Có thể này bất trung bất nghĩa tiểu tử một mực để hấn không sinh được khí, này tìm ai nói lý đi?

Tiểu tử này sẽ không có cách nào? Trong quân đã sớm truyền khắp , cảnh giám đã tìm rõ nội tình của hấn, có một vị có thể trong mộng truyền nghề thần bí sư phụ, loại kia thần kỳ tráng mật thủ đoạn, là người bình thường có thể nghĩ ra được ? Tiểu tử này rõ ràng chính là lo lắng quá nhiều, chỉ lo tri không được, bị quân thượng quai trách thôi, hiềm thấy quân thượng khoan hồng độ lượng, tự mình bàn giao không cho bức bách bạch đại phu, sâu như vậy ân, hấn thì sẽ không cảm động, lẽ nào là một bộ làm bằng sắt tâm địa?

Lý Dịch lại quay lại đến rồi, hấn đã vây quanh ty thương doanh đi vòng năm vòng nhi, một mặt đi một mặt an ủi mình, nhẫn nại, nhẫn nại, nhẫn nại thêm! Tiểu tử này chính là cố ý, hấn là oán hận quân thượng phong tước quá nhỏ. Hấn thực sự là thật là to gan, lẽ nào liền không biết ty thương doanh nằm trong chức trách, quân thượng có cái gì tốt ngọt, hấn cũng không thể tách rời quan hệ?

Nhìn xuống. . . . Không được rồi, lão tử không nhìn được! Cái kia tiểu binh là khổ tửu lưu lại lão tử biết, người muốn thấy vật nhớ người cũng không ai phản đối, nhưng dù sao là liên tục nhiều lần vùi vào trong đất làm cái gì? Còn có cái kia lung tiểu chuột đồng, cũng không biết đường tới làm cái gì, thật có thể ăn ma? Thật là một người điên!

Lý Dịch nếu có thể nhẫn, Thái Dương liền thật sẽ từ phía tây bay lên , nắm ở chuỗi kiếm xương tay đã xanh lên, rốt cục vẫn là không nhìn được, 'Kho lang' một tiếng rút ra trường kiếm, chỉ ở Bạch Đổng mũi: "Tiểu tử, người muốn điều kiện gì mới bằng lòng cứu quân thượng? Đừng nghĩ giấu ta, biết người nhất định có biện pháp!" Thời đại này người sẽ không có không mê ~ tin, biết Bạch Đổng có cái có thể vào mộng lão sư, ai đều cho rằng hấn có thể Thâu Thiên, hơn nữa đây là cảnh giám thám thính đến tin tức, không sai được.

"Tần quốc đệ nhất quốc y vệ vô hại không phải đã tới rồi ? Nghe nói y thuật của hấn cao minh, tự nhận vượt xa Tần Việt Nhân, còn nói cái gì Biển Thước như vậy tên gọi, nên cho hấn mới đúng, Tần Việt Nhân lừa đời lấy tiếng, nắm đó tri hoạt quốc thái từ bất quá là thông đồng làm giả? Có cao thủ như vậy quốc y ở , giống ta loại này hạng người vô danh liền phải biết tiến thoái, đảng hoàng trốn ở một bên mới đúng. Thúc công tử dù sao tuổi trẻ, không hiểu này đạo lý trong đó, lẽ nào Lý đại ca người cũng không hiểu?"

Nhận qua hiện đại giáo dục hải từ đều là đối với Biển Thước, Hoa Đà như vậy cứu sống thời cổ thần y có loại không tên hảo cảm, Bạch Đổng còn biết đương đại Biển Thước Tần Việt Nhân là làm sao chết, vị thần y này chính là bị Tần quốc y quan miên cường hại chết! Hấn đối với Tần quốc những này

cái gọi là quốc y có thể có hảo cảm mới là lạ!

Khoảng thời gian này nhậm chức ty thương doanh, trong tai càng là rót đầy vệ vô hại tên, vốn là người ta tiếng tăm đại cũng không có gì, một mực cái tên này không coi ai ra gì, xa lánh đồng hành không nói, còn muốn phi báng nói xấu, vậy thì để Bạch Đổng không lọt mắt, bây giờ Doanh Liên chịu trùng tên, vệ vô hại đã đem tới rồi cứu trị, vậy hãy để cho hắn trước tiên đi bêu xấu đi, nếu là thật có thể cứu chuyển Doanh Liên, cũng bớt đi chính mình phiền phức.

Bạch Đổng trong lòng rõ ràng, Doanh Liên là cự sang bộ mới thương, không có chính mình thổ chế kháng sinh tố rất khó trong thời gian ngắn khôi phục, tuy nói lịch sử ghi chép Doanh Liên còn có nửa năm tốt hoạt, nhưng dù là mười ngày này nửa tháng bị sốt hôn mê, Doanh Cừ Lương bọn họ cũng chờ đợi không nổi, không có chính mình ở đương nhiên muốn cứng nhai quá khứ, bây giờ có chính mình ở, đều là không thể thiếu bị thỉnh đi lên sân cơ hội. Người trước tiên hát thôi ta lên sân, Vệ tiên sinh ngồi trước hết mời.

Phủi mông một cái, Bạch Đổng cẩn thận từng li từng tí một ôm bình gốm đứng lên: "Đi thôi, có hai người các người ở không thể tốt hơn, giúp ta đào hầm đi, càng sâu càng tốt, những kia doanh binh tay chân vụng về, ta dùng không quen..."

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: (thổ chế kháng sinh tố)2 càng

Bạch Đổng ôm bình gốm đứng ở một bên, liền nhìn bạch sùng cùng Lý Định đào hầm. Coi như là đào hầm loại chuyện nhỏ này, cũng có thể nhìn ra một người tính cách, bạch sùng đào đến mức rất có tâm sự, sẽ chọn đất xốp vị trí dưới cái cuốc, đến lúc xới đất bị đào đi rồi, cứng thổ cũng là mất đi chống đỡ, sẽ rất dễ dàng tán lác xuống, đây chính là dương mưu gia thủ đoạn, muốn tiết kiệm khí lực nhưng sẽ không lười biếng, mà là tìm kiếm người người cũng có thể nhìn thấy đạo lý.

Lý Định liền kiên cường rất nhiều, cái nào khối thổ thạch to lớn nhất cứng rắn nhất, hắn cái cuốc liền đối với đúng nơi nào, đến mức bụi mù cuộn cuộn, bạch sùng đều kháng nghị rất nhiều thứ, hắn vẫn là làm theo ý mình, không phải nói muốn càng lớn càng sâu mới được chứ? Liên cho người đào cái đại, đừng nói chôn bình, chôn mọi người hành.

Lừa bịp đào được một nửa, công tử Thiếu Quan chạy tới, hàng này là cái thẳng tính, vừa đến Doanh Liên liền lớn lên giọng khóc lớn, lôi kéo lão cha tay không chịu buông ra, y quan môn đều bị dọa sợ, thương bệnh người tới nghi tình dường, vị này thúc công tử ngược lại tốt, cùng khóc tang như thế. Bận bịu ba chân bốn cẳng khuyên mở ra hắn, lại bị thẳng kiền cùng Doanh Cừ Lương tốt một trận oán giận, công tử Thiếu Quan đến rồi tính khí, thẳng thần tìm đến hắn Bạch gia ca ca. Nghe nói nhị ca tìm Bạch gia ca ca mấy lần, hắn cũng không chịu vì công phụ trị liệu, công tử Thiếu Quan không nghĩ ra, dưới cái nhìn của hắn nếu dung huyết làm huynh đệ, chính mình công phụ chính là Bạch Đổng công phụ, Bạch gia ca ca tại sao muốn cự tuyệt? Hắn nhất định phải đòi một câu trả lời hợp lý.

Cùng thu cục như thế chạy tới đòi hỏi thuyết pháp công tử Thiếu Quan nhìn thấy đang đào hầm, nhất thời liền hứng thú, chuyện này hắn thành thạo a, một cái liền đoạt lấy bạch sùng cái cuốc, đang muốn bán độc sức, Lý Định bỗng nhiên đem cái cuốc ném một cái nói: "Đào xong !"

"Như vậy cũng tốt ?" Công tử Thiếu Quan cảm thấy thất lạc, lại nghĩ tới chính mình là đến muốn nói pháp, đem cái cuốc ném một cái: "Bạch gia ca ca, người vì sao không chịu vì công phụ chữa thương?"

"Việc này nói sau, trước tiên chờ ta đem bình chôn xuống."

Liền biết hàng này sẽ tìm đến mình thảo thuyết pháp, đây dựa với hắn lên còn có cái xong? Bạch Đổng trước tiên ổn định hàng này, cẩn thận từng li từng tí một địa đi tới trong hầm, đem tiểu bình gốm thả ở vị trí trung tâm, bốn phía nhìn, mới gạt gù, ra hiệu có thể chôn thổ .

Cổ đại dùng thổ chế kháng sinh tố trị liệu chứng viêm nhiệt độc không tính là gì chuyện lạ, trong đó so sánh thành thực chính là mình đại thiên ninh tự các hòa thượng. Bọn họ là dùng một loại gọi là 'Trần rau cải lổ' đồ vật, trước hết để cho rau cải ở đào vại bên trong mọc mầm xanh, sau đó chôn vào lòng đất, các loại (chờ) mười năm sau lấy ra, rau cải cùng môi mao liền đều hóa thành thủy, có thể dùng đến trị liệu sang ung, có người nói có hiệu quả.

Này kỳ thực chính là thanh nấm mốc chuyển hóa thành thanh môi tố quá trình, bất quá cùng hậu thế G loại, V loại thanh môi tố cũng không trọn vẹn tương đồng, tác dụng yếu kém, tương tự độ nguy hiểm cũng rất thấp, rất ít gặp qua nắn người chết, bằng không các hòa thượng nào dám làm bừa?

Có thể nơi nào dùng đến đến mười năm? Đây là các hòa thượng không hiểu Trung Nguyên lý, chỉ biết theo đuổi kết quả tạo thành. Nấm mốc hóa thủy nguyên lý là ngăn cách không khí cùng chất dinh dưỡng, tươi sống chết đói nấm mốc, khiến cho biến thành môi tố, người dùng một cái lu lớn đến chứa đựng, vại bên trong không khí chất dinh dưỡng vốn là nhiều, hơn nữa còn không đem rau cải lấy ra, bực này thế là kéo dài nấm mốc sinh mệnh, chính là

như vậy vốn là cũng dùng không được mười năm, phòng chừng là cổ nhân yêu thích trọng đại số dương, cho rằng chôn cái trạng nguyên hồng nữ nhi hồng đều muốn dùng hai mươi, ba mươi năm, mười năm liền không tính là gì, kỳ thực là đại đại lãng phí thời gian.

Bạch Đổng bình tiểu, dùng đến là càng dễ dàng sản sinh nấm mốc đậu hũ, hơn nữa sớm một bước đem đậu hũ cùng nấm mốc chia lia, nấm mốc xếp vào có tới hơn nửa bình, có thể so với Minh triều hòa thượng dùng lu lớn thả môi rau cải mật độ lớn rồi rất nhiều, cảm khẩu thời cũng có chú trọng, là một tầng vải bố một tầng hoàng bunn, đầy đủ che kín tầng. Đầu nói chín là mấy cực điểm, Bạch Đổng cũng phong kiến mê ~ tin một hồi.

Lừa bịp đảo đến càng lớn, lấp đất thời liền càng dễ dàng ngăn cách không khí, dù sao bình gốm không phải đồ sứ, cùng pha lê bồn chứa không thấm nước phòng tính tình có thể càng là không cách nào so sánh được, khổ tửu cái này bình đã xem như là rất tinh xảo, nói không chắc chính là cái nào người quý tộc đem chủ đã từng dùng qua, có thể như thế sẽ thông khí, vì lẽ đó phổ thông đảo hồ là không được, lừa bịp nhất định phải rất tốt đẹp sâu, hơn nữa mỗi điện trên một tầng bunn đất, liền muốn tưới nước, bunn đất càng là ướt át, liền càng dễ dàng ngăn cách không khí, nấm mốc chuyển hóa thời gian sẽ càng ngắn.

Nghe nói còn muốn tưới nước, khởi đầu còn có một chút không nhanh công tử Thiếu Quan lập tức trở nên hưng phấn, ai muốn đi gánh thủy hần liền cùng ai gấp, cho rằng giống như vậy vĩ đại công trình nhất định phải do hần thúc công tử một người hoàn thành mới tốt.

Hào hứng chọn nước động đến, dựa theo Bạch Đổng chỉ thị đội xuống đi, công tử Thiếu Quan suốt chút nữa vui vẻ lao xuống đi chơi bunn, cũng còn tốt bị Bạch Đổng kéo lại, xoay đầu lại nhìn Bạch Đổng, cười hi hi hỏi hần có phải là thủy dạng đồ vật rút hết liền được đó? Bạch Đổng mới vừa gật đầu, hần liền trực tiếp đem hình y (quần) kéo dài, ào ào ào tung ngấm vào niếu, Bạch Đổng còn không nói gì, Lý Dịch nhưng nổi giận, trừng mắt nhìn công tử Thiếu Quan: "Thúc công tử, này bình bên trong trị liệu quân thượng kỳ được, ngươi dám hướng về mặt trên đi tiểu?"

"A? Ta, ta không có tát!" Vừa nghe liền hoảng rồi, nắm lấy tiểu tước tước liền hướng hình y bên trong nhét, rõ ràng là tội chứng xác thực còn muốn chơi xấu.

Cũng là bị Lý Dịch bức cuồng lên, Bạch Đổng mới bằng lòng nói. Dù sao thổ chế kháng sinh tố chỉ thấy đã sử ghi chép chưa từng thấy chân thực án lệ, sợ nhất dùng đến Doanh lão đầu trên người, vạn nhất có cái gì không tốt hậu quả sẽ phiền phức.

Nguyên bản hần là kế hoạch coi như môi tổ thành, cũng phải các loại (chờ) vệ vô hại dùng các loại phương pháp thay Doanh Liên trì qua, Doanh Cừ Lương nhiều lần tới thỉnh, mới sẽ cố hết sức, khi đó chính là xảy ra điều gì sự cố, cũng là bị bên thắng bức bách, bao nhiêu có thể giảm bớt chút trách nhiệm.

Quái thì trách mầu thân cùng Thảo Nhi diễn đến quá tốt, cảnh giam lại đang Tần quốc 'Tình báo giới' uy vọng cực cao, vào mộng kỳ nhân mỗ khẩu ở trên đầu, Lý Dịch sẽ tin tưởng hần không có cách nào trị liệu Doanh Liên mới là lạ. Cái tên này trung thành tuyệt đối, gần nhất nhìn hần thời con mắt đều là hồng, vạn nhất là trung khuyên phụ thể, cần tới chính mình một cái có thể làm sao bây giờ? Nghĩ tới nghĩ lui, đành phải nói ra thật tình, đương nhiên sẽ không nói cái gì kháng sinh tố, chỉ nói đây là sự phụ trong mộng truyền thụ kỳ được, chuyên trị sang toả nhiệt độc, có thể liền có thể trị hết Doanh Liên.

Nếu không có nguyên nhân này, lấy Lý Dịch kiêu ngạo sẽ giúp hần đào hầm? Cái tên này ngoại trừ đối với giết người có hứng thú, đối với chuyện khác hồ hững, có người nói đã nghiên cứu ra bảy mươi hai loại rút kiếm thủ pháp, mỗi một loại đều có thể trong nháy mắt chém địch đầu lâu, đây chính là người điên, ngàn vạn không trêu chọc được.

"Tốt Lý đại ca, dùng giống Thiếu Quan. Ta cái kia bình phong kín tốt, dùng nói ngấm vào niếu, ngươi lại tát ngấm vào cũng không liên quan."

Bạch Đổng cười ha ha, kéo công tử Thiếu Quan cùng bạch sùng tay nói: "Ngươi huynh đệ ta ngày hôm nay ra sức uống một chén, chỉ tiếc nhị ca không ở, ta chỗ này còn có ngày hôm qua đánh thổ hoang đây."

"Quân thượng bị thương nặng, ngươi còn có tâm tình kéo chúng ta uống rượu, có thể thấy được là có một trăm phần trăm tự tin trị liệu quân thượng? Như vậy là tốt rồi, ngày hôm nay không say không về."

Bạch sùng nhìn mặt không hề cảm xúc Lý Dịch, hướng về Bạch Đổng chen chúc mắt: "Bất quá ở uống rượu trước, chúng quy phải đã lạy huynh đệ chứ? Ngươi cùng Thiếu Quan dung huyết kết bái, nhưng dứt bỏ rồi lão ca ca, này có thể không còn gì để nói."

"Cũng coi như trên ta một cái."

Lý Dịch nhanh chân đi lại đây, hàn quang lóe lên, trên cánh tay máu tươi chảy ròng. Bạch Đổng nhìn ra cau mày không ngớt, dung huyết kết bái liền kết bái tốt, ngài không đến nỗi dưới loại này tàn nhẫn tay chứ? Bận bịu rút ra bội kiếm nói: "Ta tự mình tới..."

Giao hữu cần thẳng ta, giống ta không bằng không, mặc dù có chút quá mức hiện thực, nhưng là hiểu biết chính xác. Lạy Lý Dịch cái này vũ lực tăng mạnh đại ca, sao vậy tính đều không ăn thiệt thòi.

Chương 40: (nhiệt độ khó tiêu)3 càng

Quả nhiên là bình qua một dừng, trời cao liền có thể cảm ứng, lập tức dừng lại Lãnh Vũ thể phong, ẩm áp ánh mặt trời chiếu xuống, vẫn là xuân đuôi đầu mùa hè tốt thời tiết.

Mới tỉnh trong quân trường, bày đặt một vị khéo léo Linh Lung đỉnh đồng thau, bên trong đỉnh không phải ăn thịt, là một loại chính đang thông thả thiêu đốt hình tròn trái cây, gọi hương hạt thông, nhen lửa sau bốc lên sương khói có mùi thơm ngát, có thể khiến người ta thanh tâm minh mục, tâm thần thoải mái, không phải quý tộc dùng hồng mơ tới, vật này ở lịch dương chợ biên giới trên bán được 500 văn một cân, thiếu bọn nó ở thiếu tiền.

Thật không phải vệ vô hại xa xỉ, cần chặt hàm răng thiêu vật này, vẫn phải cẩn thận bị người chụp lên tham xa xảo muốn danh tiếng xấu, hấn chỉ hy vọng vật này có thể để đầu óc trở nên càng tỉnh táo; quân thượng mũi tên này bên trong đến quá đòi mạng, một mực bắn ở cự sang trên, hiện tại là sang càng thêm thương giống lên Mễ Mễ đại bao, còn mang theo nhiệt độ! Vậy thì vô cùng vương tay chân .

Mễ Mễ là hấn đi tới đại doanh sau mới ăn được, là thứ tốt, từng xộp mềm mại, vừa vào miệng liền tan ra, thơm ngọt mùi vị tuyệt đối không phải Tần quốc mặt bánh có thể so với. Có người nói thủ sang phía này thực người gọi Bạch Đồng, đã bị quân thượng thụ tứ đẳng tước, tạm lĩnh ty thương doanh, tự hấn đi tới đến ty thương doanh sau, định ra rất nhiều quy củ còn truyền bộ cái gì khỏe mạnh quyền pháp, để thương binh khôi phục tăng nhanh, bây giờ là uy vọng ngày thẳng?

Cái này gọi Bạch Đồng đều bị sinh động, lại là cái gì vào mộng kỳ nhân, lại là cứu sống người chết, bây giờ người người đều nói hấn là bạch Biển Thước, có thể so sánh Tần Việt Nhân thần y?

Lẽ nào có lí đó!

Vừa nghĩ tới cái này gọi Bạch Đồng tiểu tử sẽ tức giận dòng suy nghĩ gián đoạn, vệ vô hại đề ở huyết Thái Dương, kịch liệt hô hút vài hơi, mới miễn cưỡng giải sầu ra trong lồng ngực phiền muộn. Đúng là rất phiền muộn a, từ khi đi tới đại doanh liền không ít nghe xong tiểu tử này tên tuổi, còn có người ở trong âm thầm nói cái gì bạch đại phu mới là đương đại Biển Thước, hấn không chịu ra tay mới mời tới Vệ quốc y văn văn, đây là cỡ nào vô tri a? Tiểu tử kia nếu như thật là có bản lĩnh, bày đặt trước mắt cái này ra mặt lộ mặt cơ hội lập công càng không công buông tha? Cái gì vào mộng học nghệ, lừa gạt người khác có thể, muốn đã lừa gạt ta vệ vô hại sao có thể?

Thực sự là càng nghĩ càng giận, càng khí liền càng không có chủ ý, vệ vô hại xoa trán, bất giác lại nghĩ tới Tần Việt Nhân, nếu là tên kia ở, hấn lại sẽ dùng phương pháp gì cứu trị quân thượng đây? Đồng hành chính là oan gia, nhớ tới đại danh đỉnh đỉnh Tần Việt Nhân liền đến khí, vệ vô hại một cước đạp lên đỉnh nhỏ, hương hạt thông lẫn một chỗ đều là.

"Lão sư, ông bác tử cho mời." Tiến vào đến một người thiếu niên, đầy người đều là sinh mùi thuốc, đứng ở đằng xa hướng về hấn bảm bảo , rõ ràng là sợ cũng trúng vào một cước.

"Cút!" Lừa giận phát tiết đi ra, vệ vô hại trở nên bình tĩnh một chút, gọi lại đang muốn chuẩn bị lăn thiếu niên: "Ông bác tử gọi ta? Lẽ nào quân thượng lại toả nhiệt độ ?"

"Vâng, nghe tới người nói, lão sư dùng qua thứ lạc pháp sau, quân thượng thể nhiệt tiêu trừ một quãng thời gian, nhưng là vừa mới lại tái phát , có người nói..."

"Có người nói cái gì!"

"Quân thượng thể nhiệt càng sâu, ông bác tử đều nổi giận ..."

"Năm lấy sư phụ hòm thuốc, đi mau!"

Thắng kiện bây giờ còn là một có mũi người, thân hình cao lớn, chòm râu đầy mặt, là cái tiêu chuẩn củ củ dũng phu. Vị này ông bác tử nắm giữ Hồ phù nhiều năm, tính tình hào phóng hào dã, cùng Ngụy người đại chiến thời, thân bên trong mười ba thương, vẫn có thể trò cười uống thả cửa, một hơi uống hai vò rượu lớn. Nhưng lúc này nhưng sắc mặt cực kỳ âm trầm, nhìn thấy vệ vô hại đi vào, không để ý tí nào hấn, vẫn là Doanh Cừ Lương giúp đỡ giảng hòa: "Vệ tiên sinh, công phụ lại toả nhiệt , người mau nhìn xem đi."

Cái thời đại này y quan kỳ thực chính là y công, vốn là không có địa vị gì, bất quá vệ vô hại nhưng là được xưng thiên hạ đệ nhất danh y, liền đương đại Biển Thước Tần Việt Nhân đều không để vào mắt, hơn nữa đã từng chữa khỏi qua Tần quốc quốc hầu nhiều năm trăm hà, đối với Doanh Cừ Lương xem như là có thể cứu chữa mẫu ân huệ, đối với hấn hay là muốn khách khí chút.

"Hai vị công tử yên tâm, đợi ta tới xem một chút."

Vệ vô hại lau mồ hôi lạnh, đi tới Doanh Liên giường trước ra dáng địa chấn lên mạch đến, còn có cái gì tốt chán ? Thương tích toả nhiệt, được thạch nếu như vô hiệu, cuối cùng thủ đoạn chính là thứ lạc lấy máu liệu pháp, hiện tại liền thứ lạc pháp đều không có tác dụng , coi như thay đổi Tần Việt Nhân đến cũng giống như vậy không có cách nào.

"Làm sao?"

Người sợ nhất căng thẳng, vừa căng thẳng liền người thường đều nhìn ra không đúng, thẳng kiền hừ lạnh một tiếng, đánh gãy vệ vô hại biểu diễn.

"Thần dưới sợ là không thể ra sức, quân thượng là mới thương xúc động cự sang, ** trong cơ thể nhiệt độc, thứ lạc lấy máu cũng không thể có hiệu quả, sợ là chỉ có... Xem thiên ý làm sao."

Vệ vô hại quyết tâm liều mạng, thẳng thắn ăn ngay nói thật: "Hai vị công tử, không phải thần dưới vô năng, quân thượng như vậy thương thế, chính là thỉnh khắp thiên hạ danh y, cũng như thế không người có thể trị liệu, hiện tại chỉ có dựa vào quân thượng chính mình, không ai có thể giúp hần."

"Người là nói bỏ mặc không quan tâm, để ta công phụ nhìn trời chi mệnh?" Thẳng kiền nghe được lặc đầu liên tục, cũng không tiếp tục phản ứng vệ vô hại, quay đầu đối với Doanh Cừ Lương nói: "Nhị đệ, người xem cái kia Bạch Đổng đến tột cùng có được hay không? Không phải nói hần là cao nhân đệ tử, có 'Xác chết đi động' phương pháp ma? Lẽ nào một cái thương nhân con gái cứu, công phụ hần nhưng cứu không được?"

"Ta đi hỏi qua mấy lần, Bình An Lang chỉ nói còn đang vì công phụ nghĩ biện pháp, hiện tại công phụ nhiệt độc càng sâu, ta lại đi tìm một chút hần đi..."

Bạch Đổng ngược lại không là muốn đối với Doanh Cừ Lương ẩn giấu, chỉ là vì Doanh Liên trị thương liên quan quá lớn, nhất định phải Doanh Cừ Lương vừa mới lại thỉnh mới tốt nỗ lực cố ra tay, cái này cũng là vì bản thân an toàn kế, chân tình có thể nói cho công tử Thiếu Quan, thậm chí là Lý Dịch, nhưng không thể sớm nói cho vị này nhị công tử. Loại này trời mới biết người ta biết hạnh phúc cảm vẫn để cho người kích thoải mái, công tử Thiếu Quan cố nhiên là không có lỗ hồng địa đáp ứng rồi bảo mật, Lý Dịch cũng là Tiểu Tiểu gật đầu, chỉ cần có thể cứu quân thượng, chính mình vị này dung huyết kết bái huynh đệ nên vì bản thân mưu tính một, hai lại có cái gì?

"Hai vị công tử, lẽ nào cũng tin tưởng truyền thuyết nói như vậy?"

Vệ vô hại biến sắc mặt, thầy thuốc cũng có sư nói truyền thừa, hần không trị hết thương, nếu để cho Bạch Đổng cái này hào không sư môn nền tảng trong mộng đồ chữa khỏi, sau đó còn có mặt mũi tự xưng thiên hạ đệ nhất danh y? Người này có thể không ném nổi, nhất định phải ngăn cản hai vị công tử hành vi.

"Tráng mặt phương pháp cũng là truyền thuyết? Lý Dịch từng tận mắt nhìn thấy Bạch Đổng cứu lại chết chìm mà chết thương nhân nữ, lẽ nào cái này cũng là truyền thuyết? Vệ vô hại, bản công tử mời người từng cứu trị quốc mẫu, công ở Đại Tàn, vì lẽ đó không tính toán với người, lẽ nào người còn không biết tự trọng ma? Còn không lui xuống!"

Doanh Cừ Lương chưa kịp nói chuyện, thẳng kiền đã là giận dữ, lời nói đến mức những câu tru tâm, nghe được vệ vô hại mặt đỏ tới mang tai, hận không thể tìm con khe nứt chui vào mới tốt.

"Nhị đệ, người thật chắc chắn ma? Cái nào Bạch Đổng mọi cách từ chối, sợ là cũng không có biện pháp gì tốt trị liệu công phụ chứ?"

Nhìn vệ vô hại rồi đi bóng lưng, thẳng kiền thở dài một tiếng: "Hần sẽ không phải như vệ vô hại như thế, cũng là cái có thể nói ít làm lang băm chứ?"

"Ta tin tưởng Bình An Lang, hần nói đang nghĩ biện pháp, cái kia chính là đang nghĩ biện pháp, nếu như ngay cả hần cũng không cứu lại được công phụ, chỉ sợ cũng là mời tới đương đại Biển Thước Tàn Việt Nhân đến, cũng như thế vô dụng."

Thẳng kiền bất giác sững sờ, ha ha cười nói: "Nói như vậy, ta ngược lại là muốn gặp thấy cái này Bạch Đổng, như vậy danh chấn toàn quân kỳ nhân dị sĩ, nếu như không thể gặp mặt một lần, há không phải tiếc nuối?"

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: (đệ tử Tây Thi)

Đứng ở cao cương trên, Bạch Đổng cười đến rất rực rỡ, vung vẩy bắt tay cánh tay, lại như ở cáo biệt bạn cũ.

Vài con tiểu chuột đồng đang liều mạng chạy trốn, 'Chít chít chít', chúng nó hưng phấn kêu, thân thể ai ai chạm chạm, móng vuốt nhỏ có lúc còn có thể mở một cái đồng bạn đuôi; ở dài lâu bảy cái ngày đêm bên trong, chúng nó chính là chân chính nan huynh nan đệ, mỗi ngày đều cần trải qua ác mộng bình thường sinh hoạt, nếu như thử tộc cũng có Thượng Đế, chúng nó giờ khắc này nhất định sẽ hoan hô - 'Ali đường á'.

Đã từng đau đớn đã không ờ, trên thân thể đáng sợ miệng vết thương đã khép lại, tên ác ma kia như thế nhân loại còn ở trước khi chia tay xin chúng nó ăn một loại gọi là 'Thịt' đồ vật, thật sự ăn thật ngon a, vật này có thể để thân thể tràn ngập sức mạnh, liền chạy trốn tốc độ đều biến sắp rồi.

Một con tiểu chuột đồng theo bản năng mà quay đầu lại liếc nhìn chính đang vẫy cánh tay Bạch Đổng, bỗng nhiên run lập cập, cấp tốc chui vào trong địa động. Nó đã hạ quyết tâm, sau đó chỉ cần có Thái Dương qua lại, liền sẽ không xuất hiện trên mặt đất, sau đó tính mạng của nó đem thuộc về mây đen cùng tình không.

Doanh Cừ Lương cùng đại ca thắng kiên ngồi ngay ngắn lập tức, đầy hứng thú mà nhìn Bạch Đổng phát rồ. Doanh Cừ Lương là không cảm thấy kinh ngạc, thắng kiên nhưng là cảm thấy thú vị, tiểu tử này là ở hướng về ai vẫy tay từ biệt đây? Cái kia mấy cái nho nhỏ bóng đen là thỏ vẫn là chuột đồng? Công phụ bị thương nặng khó trị, ai mà không một mảnh mây đen mù sương, tiểu tử này thân là ty thương doanh doanh chủ, chính là không qua cũng có kinh ngạc, nếu là công phụ không nổi, chính là không chém đầu, cũng phải cắt lấy lỗ tai của hắn hoặc là mũi, lại nặng nề đánh tới một trăm kinh tiên, thiết thời hắn còn có tâm tình ở đây đùa động vật nhỏ?

"Bình An Lang, mau tới mau tới, xem ta vì ngươi mang đến cái gì."

Doanh Cừ Lương cười ha ha, tam đệ cùng bạch sùng cùng Bình An Lang dung huyết kết bái sự tình hắn đã biết rồi, nghe nói còn có Lý Dịch. Lý Dịch là người nào? Đó là một tâm hắc thủ độc Sát đạo cao thủ, tựa hồ hắn cũng không thuộc về Tần quốc, chỉ thuộc về công phụ một người, trong ngày thường ngay cả mình cùng đại ca mặt mũi đều không bán, nhưng sẽ đối với tiểu tử này coi trọng?

Lý Dịch con mắt độc, Doanh Cừ Lương tự cho là cũng không sai, chỉ chờ lần này Bạch Đổng ra tay trị liệu công phụ, như quả thực thấy lên, hắn cũng không ngại cùng tiểu tử này làm một lần huynh đệ, đến lúc đó Bạch Đổng có công lớn tại người, cũng không sợ có người nói hắn lấy công từ tôn sư kết giao thần dưới, là có ý đồ không tốt .

Tương lai hùng chủ chính là tương lai hùng chủ, đối với lòng người nắm để Bạch Đổng tâm phục khẩu phục, Doanh Cừ Lương mang đến không phải kim châu mỹ ngọc, không phải quan chức cao tước, nhưng là một phong thư. Cái thời đại này không có bưu cục, thư chính là quý tộc chuyên hường, bởi vì vậy phải có chuyên gia khoái mã lan truyền, còn muốn có hiểu biết chữ nghĩa người đọc sách thay viết, tiêu hao to lớn. Liền ngay cả đường thời Đồ Phủ đều đã nói, thư nhà chống đỡ vạn kim, có thể thấy được là làm sao quý giá . Hơn nữa Doanh Cừ Lương mang đến phong thư này vẫn là sách lựa, cũng không phải là phổ thông vì biên thê tre có thể so với.

Cảnh giám đi Ngật Thạch Thôn điều tra là bí mật tiến hành, tự nhiên không thể mang thư nhà đến, Bạch Đổng còn thật hiếu kỳ đây là người nào cho mình tin, các loại (chờ) nhìn kí tên, mới biết là khổ tửu viết đến, dù sao cũng hơi giật mình, ngẩng đầu nhìn một chút Doanh Cừ Lương, phát hiện hắn cười đến có chút ái ~ muội.

Thư bên kia khổ tửu chính đang cười, nàng cười nói với Bạch Đổng, phụ thân đã ở lịch dương chợ biên giới mua một nhà cửa hàng, dựng lên đậu hũ phòng, hiện tại mỗi ngày đều có rất nhiều người đến mua đậu hũ đây, tiền sinh người nói sai , đậu hũ lợi nhuận không phải là gấp ba, mà là năm lần, đây là thịnh thế số học tiên sinh tính qua, không sai được.

Đậu hũ cùng đậu hũ hoa thật sự rất được hoan nghênh đây, hiện tại liền ngay cả rất nhiều sĩ tử cùng quý tộc đều sẽ phái người tới mua, mỗi ngày đều sẽ bài lên rất dài rất dài đội ngũ. Bạch tiên sinh người biết không? Khổ tửu mỗi ngày mở phố thời điểm đều rất vui vẻ, những kia mua đậu hũ người tốt xấu nha, bọn họ gọi nhân gia 'Đậu hũ Tây Thi', khổ tửu không biết Tây Thi là cái gì, hỏi có học vấn tiên sinh, mới biết là cái đại đại mỹ nữ, người ta rất đẹp mà? Tại sao tiên sinh chưa từng có đối với khổ tửu đã nói, là tiên sinh không có phát hiện, vẫn là khổ tửu trước sinh trong mắt thật sự không đẹp đây?

Nói nói con gái nhỏ xoắn xuýt liền đến , Bạch Đổng ngoại trừ cười khổ còn có thể làm cái gì? Khổ tửu là cái cô gái tốt, chính mình càng không có cái gì thiên kiến bề phái, nhưng khi đó ra tay giúp hắn, thực sự là khổ người giúp khổ người, khi đó chính mình chỉ cảm thấy khổ tửu so với Thảo Nhi càng có thể thương. Thảo Nhi chỉ ít còn có chính mình cái này thương yêu ca ca của nàng, có cả ngày đi theo nàng phía sau cái mộng tang trẻ con cùng Cầu Thặng tử, khổ tửu đây? Còn chưa trưởng thành một cô gái, mỗi ngày đều muốn xen lẫn trong một đám đại đầu binh bên trong, liền hi vọng hát mấy thủ tiểu khúc, đối mấy đồng tiền.

Đối với khổ tửu càng nhiều chính là thương tiếc, mà cảm tình tiền đề nhưng là yêu cảm giác, trợ giúp khổ tửu, thật giống như đang trợ giúp chính mình giống như Thảo Nhi a, Bạch Đổng thật sự không nghĩ nhiều. Có thể bây giờ nhìn lại, khổ tửu nghĩ đến so với hắn nhiều rất nhiều...

Càng nhìn xuống, khổ tửu tâm tư liền càng là rõ ràng, nàng rất oan ức địa nói cho Bạch Đổng, chợ biên giới trên có tiền nhất phủ thương tìm lương môi tới cửa, còn mang đến dày đặc tiền biểu, bất quá bị phụ thân đuổi ra ngoài; còn có sát vách cửa hàng bán thịt heo chu ba, mỗi ngày đều kiên trì tặng không thịt heo cho nàng thương thức, không cần liền lại không đi, chu ba là cái tên béo, ngực lồng đen lão trưởng lão trưởng, thật đáng sợ, phụ thân không có cách nào, trở về xin hắn sỗ sàng, khoảng thời gian này hắn ăn nhà ta rất nhiều rất nhiều đậu hũ đây.

Bạch Đổng thờ dài, ngẩng đầu nhìn một chút Doanh Cừ Lương cùng thắng kiên, có chút lúng túng nhún nhún vai.

Doanh Cừ Lương là bạn cũ , thắng kiên hắn cũng nhận thức, chỉ là vị này ông bác tử tự mình tới gặp hắn vẫn là đầu một lần; đây là một cực đoan mâu thuẫn người, lòng dạ khắp nơi, nhưng rất nặng mặt mũi, vì chống đỡ Vệ Ương biến pháp, hắn từ bỏ rất nhiều lợi ích, nhưng thành Vệ Ương dưới đao phản diện điển hình, bị chính mình đã từng coi trọng người cắt đi mũi. Sau đó cái này lòng dạ người trong thiên hạ liền sẽ biến thành một cái cực đoan trọng lòng biến ~ thái già, ần ần bày năm không ra, vừa ra liền muốn Vệ Ương mệnh. Đối với người này có thể kết bạn, nhưng phải nỗ lực đi âm áp hắn, bởi vì ở trong xương, hắn có Doanh Cừ Lương không có hung tàn.

Hiện tại doanh kiện còn là một ánh mặt trời người khỏe mạnh, hắn đang cười quan sát Bạch Đổng, hiện nay còn rất hài lòng. Cái kia phong thư là nhị đệ làm ra, tuy rằng hắn chưa từng xem, cũng biết viết thư người là Bạch Đổng một vị hồng phần tri kỷ, xem tiểu tử này ngọt ngào bên trong có chứa cay đắng, hạnh phúc bên trong còn mang theo một tia ngưng ngưng đáng vẻ, đúng là cái rực rỡ thiên tính, tựa hồ nhị đệ không nhìn lầm người? Chỉ ít Bạch Đổng so với vệ vô hại nhìn qua hợp mắt hơn nhiều.

Thư nhìn thấy phần cuối chỗ. Khổ tửu nói mình mỗi ngày đều sẽ khóc, bởi vì nàng không biết lúc nào mới sẽ lần thứ hai nhìn thấy Bạch tiên sinh, nàng nói sẽ vẫn ở lịch dương chợ biên giới chờ đợi, dù cho biến thành tóc trắng xóa lão thái bà, dù cho thiên địa hăm sơn không lãng, nàng cũng sẽ tiếp tục các

loại...

Sau hai câu khẳng định là viết thay người thêm vào đi, khổ từ nơi nào sẽ có như vậy học vấn? Lễ nào liền ngay cả viết thay người cũng nhìn ra khổ từ một mảnh thâm tình sao? Trong tay còn cầm sách lựa, Bạch Đổng đã ngây dại, không phải là bởi vì ái tình, là bởi vì mỹ nhân ân sâu, thật sự thật nặng... Thật nặng.

"Bình An Lang, công phụ nhiệt độc lại lên, vệ vô hại cũng không có biện pháp, người nghĩ ra trị liệu công phụ biện pháp ma?"

"Nhị ca, người thật đúng là..."

Trong tay nắm thư, thật không biết là nên cảm tạ hay là nên oán giận Doanh Cừ Lương, Bạch Đổng thở dài một tiếng: "Đi thôi, đi xem xem quân thượng."

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: (bệnh nhân muốn nghe đại phu!)

Rõ ràng là ban ngày, quân trong lều vẫn có bốn chiếc đỉnh liệu đang thiêu đốt hùng hực, nhiên liệu là dùng vi tân chế thành, có thể thời gian dài thiêu đốt, hơn nữa mỗi một quãng thời gian, liền có người chuyên tăng thêm, bảo đảm hỏa diễm sẽ không tắt.

Bạch Đổng quả thực không thể nào hiểu được cổ nhân trong óc đều đang suy nghĩ gì, xuân đuôi đầu mùa hè khí trời tuy nói không tính nhiệt, tuy nhiên mát mẻ không tới chỗ nào đi, tốt có chết hay không địa thả bốn cái đại ngọn nến ở chỗ này, đây là cầm Doanh lão đầu làm lợn sữa nướng ma? Không có bệnh đều có thể nướng ra bệnh đến!

Hỏi theo hầu ở Doanh Liên bên cạnh Phạm Cường mới biết đây là phong ~ kiến mê tín kết quả, nói là này bốn chiếc đỉnh liệu liền như chinh quân thượng kéo dài không dứt sinh mệnh, chỉ cần hỏa diễm không tắt, quân thượng liền có thể trăm năm khoẻ mạnh, cũng còn tốt không nói ra vạn tuế vạn vạn tuổi mà sáng đến.

Nhìn thấy Bạch Đổng có nghi vấn, Phạm Cường liền giảng giải càng cẩn thận, được xưng thiên hạ đệ nhất danh y vệ vô hại đã nói, quân thượng sang sinh nhiệt độc, thân thể hết sức suy yếu, thật sự nếu không hạnh nhiễm Phong Hàn, vậy thì càng không ổn, vì lẽ đó thiêu đốt bốn chiếc đỉnh liệu, cũng chính là giữ ấm thể, người không có gặp vua trên còn che kín dày đặc chăn ma?

"Chó má!"

Một số trung y đều là ái tướng tất cả chứng bệnh quy về nguyên khí ngoại tà câu chuyện, cho rằng thể hư thì nguyên tiết, thì ngoại tà dễ vào, nơi nào hiểu được vật lý hạ nhiệt độ phương pháp? Vệ vô hại phương pháp nếu như dùng ở người trẻ tuổi trên người, có thể phát đổ mồ hôi vẫn đúng là có thể hạ nhiệt độ, có thể Doanh lão đầu nhi bao nhiêu tuổi? Phòng chừng thận đều hư, còn ô? Có thể chống đỡ đến hiện tại, cũng phải nói hần là ý chí lực kiên cường.

Bạch Đổng vài bước vọt tới Doanh Liên trước mặt, cúi đầu vừa nhìn thật thăm a, lão gia hoá mặt như nhuộm máu, mũi vậy cá đều ở phún ra ngoài nhiệt khí, này còn có thể sống? Giận dữ dưới đưa tay liền muốn đi kéo chăn, lại bị Doanh Cừ Lương đề dừng tay: "Bình An Lang, người làm cái gì? Công phụ thể yếu, vạn nhất ngoại tà xâm lấn..."

"Nơi nào có cái gì ngoại tà, người thấy? Như nhất định nói có, cái kia chính là này bốn chiếc đồi mạng đỉnh liệu, còn có này dày đặc chăn, mới thật sự là ngoại tà đây. Muốn quân thượng mạng sống, cũng đừng ngăn cản ta, tránh ra!"

Đẩy ra Doanh Cừ Lương tay, một cái vạch trần chăn, Bạch Đổng nhất thời hai mắt đăm đăm, xuất hiện ở trước mắt càng là một đôi mao chân, lão gia hoá không có mặc hình y? Khá tốt, tư chỗ kín vây quanh cái T chữ hình vải trắng, rất giống là hậu thể đảo quốc đồ vật vận động viên. Điều này cũng làm cho là quốc quân, Chiến quốc thời phổ thông trong binh dân mặt đều là để trần, ai có nhiều như vậy bỏ hội tiêu hao người ở bên ngoài không thấy được địa phương?

Doanh Liên lập tức liền tỉnh lại, ngơ ngác nhìn Bạch Đổng. Hần suốt đời trải qua bao nhiêu khúc chiết thoải mái, nhưng chưa bao giờ trải qua bị người nhắc lên chăn vụng bấp đùi thâm sự, này còn có trên dưới phân chia quân thần khác biệt ma? Khàn giọng cổ họng mắng tiếng: "Lớn mặt!"

Anh em nhà họ Doanh cùng phạm bá đều xem đàn độn, tiểu tử này muốn làm cái gì, xem quân thượng bấp đùi? Chẳng lẽ không biết đây là quốc sau mới có thể được hưởng độc quyền ma? Nhớ tới làm việc mạnh mẽ rất nhiều nam tử phong độ lão quốc sau, Phạm Cường dùng ánh mắt thương hại nhìn Bạch Đổng, coi như thực sự là con nuôi của mình lúc này cũng không giúp được hần, việc này như bị quốc sau biết, đánh nát cái mộng của hần là nhất định,

bảo đảm ba tháng không xuống giường được.

"Quân thượng bớt giận, thần dưới bây giờ là thầy thuốc, cứu quân thượng tính mạng mới là đệ nhất chuyện khẩn yếu, cho tới..." Bạch Đổng ánh mắt từ Doanh Liên hai chân trên xẹt qua: "Cho tới cái khác các loại, thần dưới thấy như không gặp. Quân thượng, thần dưới xốc lên ngài chần, ngài có phải không cảm giác thoải mái một chút?"

"Ừm..."

Bị Bạch Đổng này vừa đề tỉnh, Doanh Liên cũng thật là cảm giác dễ chịu rất nhiều, bất giác gật gật đầu.

"Đây chính là, càng là nhiệt độc phát tác, càng là phải chú ý giải nhiệt phương pháp. Phạm bá, mau gọi người loại bỏ bốn chiếc đĩnh liệu, làm một đại bồn nước ấm đến, vì quân thượng lau chùi thân thể. Thủy yếu lược nhiệt một ít mới được, như vậy mới có thể mở ra lỗ chân lông, để nhiệt độ cấp tốc giảm xuống. Nhị ca, đại doanh bên trong có hay không khối băng? Coi như ta hỏi nhiều, vật này muốn bảo tồn độ khó quá lớn, phỏng chừng là không có."

Liên tiếp mệnh lệnh phát sinh, Phạm Cường các loại (chờ) người một hồi lâu luống cuống tay chân, Doanh Cừ Lương thấy cha bị sát qua thân thể sau xác thực dễ chịu rất nhiều, đều có thể hưởng về hân mĩm cười, bất giác đối với Bạch Đổng càng tín nhiệm: "Bình An Lang, người muốn băng làm cái gì? Vật này... Đúng là có chút."

"Thế nào? Đại doanh bên trong thật sự có băng?"

Bạch Đổng đứng là sững sờ, vừa nãy cũng chính là thuận miệng nói, lượng lớn dùng băng là đến tổng đại sau đó mới có sự tình, hoàng gia quý thất sẽ đem khối băng chứa đựng trên đất diều băng trong phòng, mùa hè lấy nước ô mai, thả mấy khối băng xuống, chính là tiêu thụ giải khát vô thượng mỹ vị, chẳng lẽ nói thời kỳ chiến quốc liền có như thể hưởng thụ?

"Phá ít lương thời gian, trên đất diều bên trong tìm tới chút khối băng. Ít lương thành nhỏ, loại này nước Yến Huyền Băng nơi nào sẽ có? Nhất định là công thức tọa cái này lão quý tộc theo quân mang đến, ta vậy thì sai người mang tới."

Bạch Đổng gật gù, hóa ra là công thức tọa, vậy thì chẳng trách. Vị này Ngụy tướng là điển hình lão quý tộc phương pháp, đối với hưởng thụ theo đuổi đến cực hạn, nghe nói hân ăn ngư tiên, cũng là muốn năm mươi cân trở lên Hoàng Hà cá chép, hơn nữa còn định ra rồi cá chép ba ~ bao vây tiêu chuẩn, không phù hợp tiêu chuẩn có người nói đều sẽ ảnh hưởng khẩu vị. Bất quá người này tuy rằng theo đuổi hưởng thụ, nhưng là cái kiệt xuất chính trị gia, không kẻ công, không đồ có thể, cho tới hãm hại ngô lên cũng không tính là gì nhân sinh vết nhơ, đối với ngô lên loại này vì đòi lấy xuất thân không tiếc sát hại vợ hiền tiểu nhân, bất kỳ đề hèn thủ đoạn đều là quang vinh!

Cũng thật là băng, từ cận vệ trong tay nhận lấy, Doanh Cừ Lương một đường chạy chậm đưa đến Bạch Đổng trước mặt, hân không biết vật này nên dùng như thế nào.

Cấp tốc đem băng chia làm hai phần, một phần quấn ở hai tầng bạch vải bó bên trong, đặt ở Doanh lão đầu trên đầu; Doanh Liên bị băng một nhe răng, muốn phản kháng, chợt cảm giác bên trong thân thể nhiệt độ đều dâng tới cái trán, quả nhiên thoải mái hơn nhiều, liền chuẩn bị khích lệ Bạch Đổng vài câu, thuận tiện mắng hai tiếng vệ vô hại, còn tự so với Biển Thước đây, liền như thể biện pháp tốt cũng không biết hiểu, nên đem cái mông đập nát!

Không muốn mới vừa há mồm ra, Bạch Đổng liền cười hi hi nhét vào một khối băng đến: "Quân thượng ngậm, ta nên vì người thanh trừ vết thương thịt thối, sau đó mới có thể bôi thuốc. Ngần vạn nhớ kỹ, khối này băng chỉ cho phép ngậm trong miệng, không cần nuốt xuống bụng, thân thể của người suy yếu, ngũ tạng lục phủ có thể không chịu nổi lạnh giá."

Doanh Liên trừng hai mắt ô ô kêu loạn, quá nguội, chỉ có thể dùng đầu lưỡi đẩy này băng ở trong miệng xoay quanh nhĩ, muốn phun ra, tiểu tử này lại còn trừng chính mình? Tính toán một chút, bệnh nhân phải nghe đại phu, Bạch Đổng sau khi đi vào mấy lưỡi búa to mạnh mẽ chinh phục hân, hiện tại bạch đại phu nói cái gì, hân đều nguyện ý nghe.

Thắng kiện ngơ ngạc mà nhìn Bạch Đổng, chỉ cảm thấy cảm khái hàng vạn hàng nghìn, công phụ suốt đời mạnh mẽ, giết người doanh dã, một tay dẫn dắt tích bản suy yếu lâu ngày lão Tần từ cực khổ bên trong đi ra, rốt cuộc có thể cùng cường Ngụy một trận chiến. Như nhân kiệt này đừng nói là phổ thông thần tử, liền liên huynh đệ mình ở công phụ trước mặt cũng phải cẩn thận ứng đối, tiểu tử này thế nào liền mạnh mẽ như thế, đi vào liền hất chần không nói, còn dám to gan đem khối băng nhét vào công phụ trong miệng? Công phụ lại chỉ là giận dữ địa trừng hân vài lần, liền ngoan ngoãn nghe lời? Tựa hồ ngoại trừ mẫu hậu, còn không ai có thể làm hân như thế chứ?

Tiểu tử này đến tột cùng là người nào? Hành vi là quái dị như vậy, nhưng một mực khiến người ta không đành lòng phản đối, bởi vì hân làm tất cả, sẽ chỉ làm người cảm thấy thân thiết cực kỳ, để cho lòng người sung sướng... ,

Bạn đang đọc truyện *Dương Quang Đại Tàn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

